

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RUBY DIXON

BRIDGET'S BANE

AN ICEHOLE NOVEL

BRIDGET'S BANE

ICEHOME KİTAP 13

RUBY DIXON

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve arşivleme dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanımı dışında, yazarın yazılı izni olmadan erişim sistemleri. Kapak

Fotoğrafi: [Depositphotos.com](https://depositphotos.com)

Kapak Tasarımı: Kati Wilde

Düzenleme: Aquila Editing

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

BRIDGET'S BANE

- Bölüm 1
- Bölüm 2
- Bölüm 3
- Bölüm 4
- Bölüm 5
- Bölüm 6
- Bölüm 7
- Bölüm 8
- Bölüm 9
- Bölüm 10
- Bölüm 11
- Bölüm 12
- Bölüm 13
- Bölüm 14
- Bölüm 15
- Bölüm 16
- Bölüm 17
- Bölüm 18
- Bölüm 19
- Bölüm 20
- Bölüm 21
- Bölüm 22
- Bölüm 23
- Bölüm 24
- Bölüm 25
- Bölüm 26
- Bölüm 27
- Bölüm 28
- Bölüm 29
- Bölüm 30
- Bölüm 31
- Bölüm 32
- Bölüm 33
- Bölüm 34
- Bölüm 35
- Bölüm 36
- Bölüm 37
- Bölüm 38
- Bölüm 39
- Bölüm 40
- Bölüm 41
- Bölüm 42
- Bölüm 43

Sonsöz

Yazarın Notu

Icehome Plajı Halkı Daha
fazla okumak ister misiniz?

BRIDGET'S BANE

A'tam en kötüsü.

Elbette sahildeki en güzel adam ama berbat bir dinleyici. Ona defalarca uyumlu olmadığımızı söyledim - pek çok açıdan - ve o hayır cevabını kabul etmeyi reddediyor. Benimle bir şansı vardı ve bunu mahvetti.

Ama A'tam dost olmamız gerektiğini düşünüyor. Fikrimi değiştirecek kadar bana kur yapabileceğini düşünüyor. Ateşli öpücüklerin ve yumuşak dokunuşların bir kızın kalbine giden yol olduğunu düşünüyor. Bana ihtiyacım olan her şey olabileceğini gösterirse, hemen kollarına düşeceğimi ve geçmişini unutacağımı düşünüyor.

Ve....sigh.

Haklı olabilir.

Çünkü onu tekrar istiyorum ve gerçekten istememeliyim.

SONRA

A Ateşin yanındaki kaslı, yarı çıplak uzaylılara bakarken Flor bana doğru eğiliyor. "Bu plaj çok daha ilginç bir hal aldı."

Aynı fikirdeyim.

Garip bir ay oldu ama uyum sağlamaya çalıştım. Önce uykumda uzaylılar tarafından kaçırıldıktan sonra uyandım. Bunu sindirmek *çok zor oldu*. Sonra bu donmuş, ıssız gezegenin artık benim evim olduğunu ve asla Dünya'ya geri dönemeyeceğimizi fark etmek zihinsel bir ayarlamaydı. Sonuç olarak, oldukça iyi idare ettiğimi düşünüyorum. Birkaç zor an yaşadım, gözyaşı döktüm ama kendimi toparlayıp yoluma devam ediyorum.

Kendime *bunun böyle olduğunu* hatırlatıyorum. *Üstesinden geleceksin. Her zaman yaparsın.*

Bu yüzden kampta yardım ediyorum. Şakalaşıyorum ve yeni "köy ailemi" tanımaya çalışıyorum çünkü bunlar hayatımın geri kalanında birlikte yaşayacağım insanlar. Bu buz gezegeninde ne şehirler ne de büyük medeniyetler var. Seyrek uzaylı sakinleriyle karışan başka bir grup hayatta kalan var ama onlar dağlardaki karlı siperlerin derinliklerinde ve şu anda bizim için çok uzak bir yolculuk. Ya da bana öyle söylendi. Ben sadece bizi ayrı tuttuklarını düşünüyorum. Bizi eve davet etmeden önce hepimizin makul ve güvende olduğundan emin olmak için. Ne de olsa diğer köyde bir sürü çocuk var ve bizi tanımıyorlar. Seri katil olabiliriz.

Yine de umurumda değil. Uyum sağlayabilirim. Her zaman öyleydim. Yeni bir başlangıç yapmak benim için yeni bir şey değil. Büyürken annem sırf benimle uğraşmadığı için beni yatılı okul üstüne yatılı okula gönderdi. Bu yüzden nasıl hayatta kalacağımı biliyorum. Kendimi nasıl sevdireceğimi, arkadaşça davranacağımı ve herkesin dostum olmasını sağlayacağımı biliyorum.

Yine de "erkek yok" olayı biraz can sıkıcıydı. Özellikle de burada hayatta kalabilmek için edinmemiz gereken simbiyotik parazit olan khui'mizin ruh eşimizi seçtiği söylendikten sonra. Khui göğsümde "yankılandığında" (mırıltı gibi bir ses), eşimi benim için "buluyor" ve sonra sonsuza dek mutlu oluyoruz ve bebeklerimiz falan oluyor. Romantik yanımda bunun çok güzel olduğunu düşünüyorum... tabii dört erkeğe on altı kadın düşmesi dışında.

Ve adamlardan biri, tatlı ama başka hiçbir özelliği olmayan Veronica'ya hemen ısınıyor.

İki kırmızı tenli adam seksi ama hamile Angie'ye kafayı takmışlar.

Ve geriye kalan tek adam? O da bir canavar. Gren'in yanına yaklaşmamın imkanı yok ve köyden kaçtığında üzülmedim (zavallı Willa'yı da yanında götürmesi dışında).

Yani evet, çok az şey var. Bana uzak bir dağ köyünde yetişkinliğe yeni adım atmış bir adam olduğu söylendi. Onun dışında, en yakın çiftleşmemiş uzaylı bir çocuk. Ne yazık ki çoğumuz için uzun bir kuraklık olacak. En azından bitmek bilmeyen bekarlığa veda partimizdeki diğer kızlarla iyi bir arkadaşlığım var.

Bu yüzden bu gece büyük bir olay. Bu gece, her şey değişiyor.

Flor da ben de sahilden gelen kaslı erkek sürüsüne bakıyoruz. Kendimi çarşafın içinde kudurmuş vahşi bir kadın olarak görmüyorum ama... kahretsin. Belki de bu görsel şöleni takdir etmemi sağlayan şey müsait erkeklerin azlığıdır. Ateşin yanında vücutlarına birkaç kürk geçirmiş adamlar beliriyor. Hepsinin boynuzları, mavi derileri ve Sa-khui kabilesi gibi kuyrukları var ama farklı da görünüyorlar. Kötü anlamda değil. Seksi, çekici bir şekilde. Ve onlar

yeni dönen Lauren, Mardok ve Raahosh ile hararetli bir şekilde konuşurken kıyıdaki sallardan akmaya devam ediyor.

Flor bana doğru eğildi. "Nasıl oluyor da biz karaya oturduğumuzda kendimizi Vajina Plajı'nda buluyoruz da Lauren tekrar karaya oturduğunda ona sığır etiyle dolu tropik bir ada kalıyor?"

"Belli ki onun şansı bizimkinden daha iyi," diye mırıldanıyorum arkadaşşıma, özellikle yakışıklı bir tipin ateşe doğru ilerleyişini izlerken. Sakalı var, tüm sa-khui'lerin temiz traşlı çeneleri olduğu düşünülürse bu alışılmadık bir durum. Saçları uzun ve dağınık, alnındaki boynuzlar da küçük. Yüzünde ya da kollarında sa-khui'lerde olduğu gibi garip zırhlı kaplamalar yok ve ben bunu daha çok sevdiğime karar verdim. Burnu, elmacık kemikleri ve yüz yapısı kesinlikle belirgin ve aynı derecede uzaylı olsa bile onu biraz daha insani gösteriyor.

Isıtmak için ateşe uzattığı ellerini inceliyorum. Üç parmak ve bir başparmak, tıpkı diğer uzaylılar gibi. "Belki de farklı köpek cinsleri gibidirler," diyorum Flor'a. "Bilirsin, köpeklerde olduğu gibi hepsi köpektir ama farklı özellikleri vardır ya da onun gibi bir şey."

"Hav," diye mırıldandı Flor. "Haftanın her günü onun chihuahua'sı olurum. Çok muhteşem."

Aynı fikirdeyim. Gelen uzaylıların hepsi iyi görünümlü. Bu gezegende çirkin bir tane bile gördüğümü sanmıyorum... Gren hariç. Ama bu adam başka bir şey. Yüz hatlarında düpedüz büyülmüş görünen bir yapı var. Gözleri parlak, kalın ve koyu kirpiklerle kaplı. Burnu ince ve düz, sakalı ise şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem, öpülesi ağzı çerçevesiyor. O sadece... mükemmellik.

Perfection ayağa kalkıyor ve üzerindeki kürkü fırlatarak ateşin yanındaki boş koltuklardan birine atıyor.

Altında dikiş yok.

Ben şaşkınlıkla yüksek sesle nefes alırken Flor elimi tutuyor.

Island Adonis... ateş saçıyor. Aslında, *çok* fazla ateşi varmış gibi görünüyor. Sa-khui'ler çıplaklık konusunda oldukça akıcı, bu yüzden sahilde bazı penisler ve topuzlar gördüm. Yine de her erkeğin birinin babası ya da şanslı bir kızın kocası olduğunu düşününce bakmak doğru gelmiyor. Bu yüzden bir şey ortaya çıktığında başka tarafa bakma eğilimindeyim. Yine de bir adalının çıplaklık konusunda daha gevşek olacağını tahmin etmeliydim. Adamın bacaklarının arasında beyzbol sopası var. Burada kılsız, her şeyden önce, ama ağır bir taşak seti, herkesin kıkırdadığı o garip mahmuz şeyini ve en önemlisi, en az bir ayak aşırı kalın, damarlı bir penis olması gereken şeyi görebiliyorum.

Nefes alışımı duymuş olmalı, çünkü etrafına bakınıyor. Gözlerimiz ateşin karşısında buluştu.

Yavaş bir gülümseme ağzını kıvrıyor ve bir parça diş gösteriyor. Eğer mümkünse, daha da güzelleşiyor.

Flor beni dürttü. "Seni kesiyor, Bridge!"

"Eminim sadece merak ediyordur," diye mırıldanıyorum, o gözlerden başka yere bakamasam da. Bu adam kendine güveniyor ve bu güven son derece çekici. Sanki onu seksi bulduğumu biliyor ve bu onu eğlendiriyor. Önemli bir şey yokmuş gibi davranıp kucağımdaki dikişe dönüyorum. "Eğer gelip benimle konuşmak isterse, tam burada oturuyorum."

Flor dramatik bir iç çekişle, "En azından bakire olarak ölmeyeceğiz," diyor.

Omzumla onu dürtüyorum. "Sürtük, lütfen. Uzun zamandır bakire değilsin."

Çılgınca gülüyor. "Kimse *nineme* bunu söylemesin. Ben çok iyi bir kıyım." Bana attığı bakış ise saf bir yaramazlık. Flor'un özeti bu -her zaman herkesi güldürmeye ve eğlendirmeye çalışıyor. Grubumuzun en yaşlısı olduğu için biraz palyaço gibi ama eğlenceli tavrını seviyorum. Bana doğru eğildi ve fısıldadı. "Yine de büyük, değil mi?"

Evet, bunu ben de fark ettim. Peştamalin içinde kesinlikle David'den çok Goliath'a benziyor. Bir baktım

"Bunu *nineme* de söyleme." Göz kırpıyor.

I

Bu kumsalın soğuk olması ve bana donmuş su olduğu söylenen beyaz tüylerle kaplı olması benim için önemli değil. Evimin denizin dibine batmış olması ve üç gündür birkaç parça kurutulmuş balıktan başka bir şey yememiş olmam önemli değil. Üç gün boyunca

uzun süre uyumadım.

Arkadaşım burada.

Elbette, o henüz benim eşim değil. Adını bilmiyorum ve khui'm sessiz. Yine de önemli değil. O benim eşim olacak. Onun ısıltılı gözlerini ve gülümsemesini gördüğüm an anladım. L'ren ve M'rsi gibi garip ve düz olmasına rağmen yüzü çok güzel. Mizahı, korkusuzluğu gibi açıkça ortaya çıkıyor. Sahilde beliren yabancı bir klandan korkmuyor, sadece bariz bir merakla bize bakıyor.

Aynı bariz dikkatle sikime baktı ve bunun iyi, vahşi bir dişi olacağına karar verdim... sadece ona rezonansa girer girmez.

Göğsümü ovuyorum, sessizce khui'mi iddiasını söylemesi için cesaretlendiriyorum, ama o sessiz kalıyor. Çok yakında o zaman.

Ateşin yanında ısınmayı bitiriyorum ve yaratıkla konuşmaya gidiyorum. Bir hyoo-man, dedi L'ren. Güçlü Kol'dan K'thar hyoo-man eşiyle çok mutlu görünüyor ve Uzun Boynuz'dan T'chai... şey. T'chai, bağırsakları dışarı dökülme tehlikesi altında olmasaydı muhtemelen dişisiyle çok mutlu olurdu.

Diğerlerinin birbirine karıştığını ve Uzun Boynuz erkeklerinin dişilerden birinin peşinden koştuğunu görüyorum. Bizden önce hepsini kapacaklar mı? Kaşlarımı çatarak bana sunulan yemek kâsesini kenara itiyorum. Acıktım ama bazı şeyler bekleyemez.

I'rec kolumu tuttu. "Peki sen nereye gidiyorsun?"

"Eşim olacak dişiye gördüm," diyorum ona. "Uzun Boynuz ya da Güçlü Kol'dan önce ona ulaşmalıyım."

I'rec başını sallar. "Sen burada kal. Tüm Gölge Kedi'nin önce kafamıza yerleştirecekleri bu kelime taşına ihtiyacı var. Daha sonra dişiye kovalayabilirsin."

"Ama-"

I'rec bana bu tartışmayı kaybedeceğim anlamına gelen bir bakış attı. "Bu sahilde pek çok dişi var, A'tam. Ben de seninle aynı heyecanı hissediyorum. Ama dur ve bir an düşün. Ona yaklaştığında ne yapacaksın? Onunla konuşamazsın. Sadece homurdanıp göğsünü döverek kendini kürklerinin içine atmaya karar vermesini mi umacaksın?"

Bir an için bunu düşündüm. "...evet?"

Gözlerini deviriyor. "Burada kal. Bu kelime taşına alacaksın. Kelime taşına diğer klanlardan önce hepimiz alacağız. Sonra da dişilerle istediğimiz gibi konuşacağız."

Planı iyi bir plana benziyor. Sabırsız olsam bile öyle olması gerektiğini düşünüyorum. Onun adını öğrenmek istiyorum. Onun hakkında daha çok şey bilmek istiyorum, örneğin hyoo-man derilerinin neden bu kadar tuhaf renklerde ve memelerinin neden bu kadar büyük olduğunu. Belki de yanıliyorumdur. Belki de kürklerimin içine düşer ve zevk almak ister. M'dok denen kişinin bize söylediğine göre, bu sahil çiftleşmemiş dişilerle doluymuş.

Uzun süre çiftleşmemiş olmayacaklar. Aklımda bu düşünceyle yemek kabını aldım.

bana teklif etti ve içindekileri yuttum.

Sonunda kafamda taş kelimesini bulduğumda -gerçekten de en küçük balık pulundan daha büyük değil- kulağımın arkasını ovuyorum ve dişiği arıyorum. Kampın içinde koşturuyorum ama aradığım kişi hiçbir yerde yok. Bu insanların kokuları kafa karıştırıcı bir karmaşa içinde birbiri üzerine katlanmış durumda; sadece birini seçemiyorum. Eşimin kokusunu kesinlikle seçemiyorum.

Yeni kabileden birkaç kişi esniyor ve ben izlerken bir erkek ateşi yakıyor, birkaç büyük parça yakıtı bir yığın halinde üzerine atıyor. Uzaktan birinin ağladığını ve daha kısık sesle konuştuklarını duyabiliyorum. Her şey çok gürültülü. Gürültülü ve kokularla dolu. Bunu Gölge Kedi mağarasının yalnız sessizliğiyle, ağaçlardaki kuşların çığlıkları ya da yakındaki bir sarı sineğin vızıltısı dışında hiçbir şeyin duyulmadığı uzun günlerle karşılaştırıyorum. Bir Uzun Boynuz erkeği öfkeli bakışlarla yanımdan geçip gidiyor ama onu görmezden geliyorum. Gökyüzünden daha fazla beyaz, sürüklenen tüy yağıyor ve hava her zamankinden daha soğuk oluyor. Giydiğim kürk pelerini bir kenara attığım için pişmanım.

Aslında şimdi düşününce çok da pişman değilim. Kadın sikime bakmaktan zevk alıyordu. Bu anı için birazcık ürpereceğim.

Yarın, o zaman, kendime söylüyorum. Yarın eşimi arayıp bulacağım ve adını öğreneceğim.

Birisi salımızı ateşlerden birinin yanına sürüklüyor ve ilk gece orada uyuyorum. Yatakların en rahatı değil. Kendime yapraklı bir yuva yapmak için burada hiç yeşillik göremiyorum, bu yüzden daha fazla deri bulmalıyız ve üzerlerinde kalın kürk tabakası olan deriler en iyisi olacaktır. Uyandığımda O'jek'i küçük ateşin yanında tek başına görüyorum. Koku izlerine bakılırsa, I'rec ana ateşe gitmiş ve oradaki liderlerle konuşuyor. O'jek gitmedi ama bu beni şaşırtmadı. Tüm ekşiliğine rağmen, O'jek her zaman utangaç olmuştur.

Kemiklerimi çatlatırcasına esnedim ve ayağa kalktım. İkiz güneşler doğmak üzere ve hava gevrek ama dün geceki kadar soğuk değil. Beyaz tüyler kayaların ve uzaktaki dağların tepesinde duruyor ama kıyı diğer tarafımda ve biraz buzlu olsa da değişmiyor. Buraya alışabilirim, diye karar veriyorum. Gerinerek karnımı kaşıyorum, bu donmuş topraklarda nasıl avlanıldığını merak ediyorum.

Ayağa kalktığım anda O'jek bana bir deri parçası fırlatıyor. "Bunu giy."

Deriye ve giydiği peştamala bakıyorum. "Neden?" Peştamal halkım arasında zaman zaman giyilir elbette, ama genellikle sineklerin en yoğun olduğu zamanlarda ya da özel av törenlerinde. Sessiz bir avcı ek giysi giymez, çünkü yapraklara ya da bir dala takılırsa yerinizi belli edebilir.

O'jek kuru bir sesle, "Aletinizin serbestçe sallanmasının kabalık olarak görüldüğünü duydum," diyor. "Görünüşe göre hyoo-man'lar vücutları sevmiyor."

İnsan dişilerinin ne kadar örtülü olduğunu düşünüyorum, vücutları tepeden tırnağa kalın kürklerle kaplıydı. "Utanç verici."

Peştemali giyip belime bağlıyorum ve ardından birçok insanın toplandığı ana ateşe doğru ilerliyorum. Garip bir karışım var; parlak kırmızı tenli iki erkek, hamile bir kadın ve kendilerine sakhui, yani khui halkı diyen kabileden daha fazla insan görüyorum. Yine de parlak gözlü dişimi göremiyorum ve yüzleri arayarak ateşin etrafında dolaşıyorum.

Garip turuncu yelesi ve benekli yüzü hamile bir kadın bana bir kâse uzatıyor. "Aç mısın?"

Duraksıyorum, bunun bir numara olup olmadığını merak ediyorum. "Tabii ki." Kaseyi işaret ediyor. "Hadi, al."

Midem gurulduyor. Ağzım tükürükle doluyor ama nefis kokan yemeğe uzanmıyorum. "Bu et için avlanmadım."

Yüz ifadesi sempati dolu bir ifadeye dönüşüyor. "Dağlarda ve buradaki sulara bol miktarda av hayvanı var. Hepimiz el ele verip tüm kabileye yetecek kadar yiyecek getiriyoruz. Artık sen de kabilenin bir parçası olduğuna göre, sen de yemek yiyebilirsin." Bir adım öne çıkıyor ve sıcak kâseyi ellerime bırakıyor. "Dinlendiğinizde, eminim siz ve halkınız da katkıda bulunacaksınız. O zamana kadar seni memnuniyetle besleyeceğiz."

Kaseyi dudaklarıma götürerek kokluyorum. Kalın, zengin bir et suyu içinde pişmiş tohum ve et karışımına benziyor. Tereddütle pençelerimle biraz alıp yiyorum. Alışılmadık bir şey ama tadı güzel. Ayrıca parmak uçlarımı haşlayacak kadar sıcak ama umurumda değil. Nasıl olsa yiyeceğim.

Kadın gülümsüyor ve bana yuvarlak uçlu bir şey uzatıyor. "Kaşık mı?"

Gözüme kestirdim ama o kadar da lezzetli görünmüyor. Aslında, sanki kurutulmuş kemikten yapılmış gibi görünüyor. Bana yemek ikram ettiğinde onu kırmak istemediğim için alıyorum ve ucundan hafifçe ısıyorum, bundan bir tat almam gerekiyor mu diye merak ediyorum.

"Yemek için değil." Ağzı seğiriyor ve elini uzatıyor. "Alabilir miyim?"

Rahatlamış bir şekilde ona geri veriyorum. Yuvarlak ucunu kâseme bırakıyor ve bir lokma daha kürekleme için kullanıyor, sonra bana uzatıyor. "Bunu yemek için kullan."

"Aaaah." Ondan alıyorum ve "kaşık" a doldurduğum şeyleri kemiriyorum. "Teşekkür ederim." "Lafı bile olmaz."

Başka bir gelenek mi? Başımı salladım. "İstersen bir daha bundan bahsetmeyeceğim."

Sanki eğlenceli bir şey söylemişim gibi kıkırdıyor ve başını eğerek O'jek'i işaret ediyor. "Arkadaşın da gelip yemek yiyebilir. Buna izin var." İfadesi biraz belirsizleşiyor. "Senin geldiğin yerde böyle bir şey yok mu?"

Biri fikrini değiştirip elimden kapmadan önce bir lokma daha atıyorum suratıma. "Bizim evde av hayvanı az bulunurdu. Eğer yakalayamazsan, yiyemezdin."

"İyi ki burada böyle bir kuralımız yok," diyor hamile karnını okşayarak. "Bu arada benim adım Harlow. Eşim Rukh. Şu anda dışarıda avlanıyor. Biz sa- khui kabilesinin bir parçasıyız."

"H'rlow," diyorum ağırbaşlı bir şekilde, adını onurlandırıcı bir şekilde söyleyerek. "Ben Gölge Kedi klanından A'tam."

Tekrar başını sallıyor ve sonra O'jek'e bakıyor. "Sana bir kase daha yemek veririm, arkadaşının karnının doyduğundan emin olur musun?"

Kaşığımla kürekleyerek yemeğimin daha fazlasını suratıma tıktırıyorum. Her ihtimale karşı, paylaşmak zorunda kalmadan önce hepsini yemek istiyorum. "Birini arıyorum. Bir dişi."

"Kim? Belki ben yardım edebilirim?" Tekrar ateşe dönüyor ve bir kase daha yemek koyuyor, koyarken de içine küçük bir kaşık tıktırıyor. Kimsenin bunun tuhaf olduğunu düşünmediğini fark ediyorum. Ateşin yanında yemeklerini yiyen ve sessizce konuşan birkaç kişi daha var: sıska kahverengi bir dişi, kabarık yeleli genç bir dişi ve soluk sarı yeleli ve aynı derecede soluk tenli bir dişi. Onların yanında sa-khui erkeklerinden biri adım atıyor, sanki güne başlamak için acele ediyormuş gibi yemeğini mideye indiriyor. Hiçbiri bana iki kez bakmıyor ve ben de yemeğimi biraz daha yavaş yiyerek daha uzun süre dayanmasını sağlamaya çalışıyorum.

"Güzel olan," diyorum ısırıklar arasında. "Parlak gözlü olan."

H'rlow bana alaycı bir bakış attı. "Bundan daha açık olman gerekebilir."

Öyle mi? Yemek yerken bunu düşünüyorum. "Kahverengi bir yelesi var," diyorum lokmalar arasında. "Ve... güzel memeleri var. Ve çok güler." Bana bir kez daha çaresiz bir bakış attığında sinirleniyorum. Güzel bir kız olduğunu söyleyemem.

Küçük burunlu, çünkü hepsinin burnu küçük. O kısa, ama hepsi kısa. O... Başka bir dişi esneye esneye gruba doğru ilerliyor. "Kahvaltı hazır mı?"

"Şununla oturdu!" Kaşığımla yeni dişiyi işaret ederek muzaffer bir edayla söylüyorum. "Dün gece."

"Oh?" H'rlow elindeki kâseyi kadına uzatır. "Flor, yeni arkadaşımıza yardım edebilir misin?" Dişi sırtıyor. "Köprü'yü arıyor."

B'reej?

"Bridget?" H'rlow yankılanır. "Oh, tamam. Tatlı ot aramaya ve tohum toplamaya gitti. Muhtemelen onu kayalıkların yakınında bulacaksın." Uzakta, sarp kayalık duvarların sahili koyla çevrelediği yeri işaret ediyor. "Çok uzakta olmayacaktır ve yardımınızdan memnun kalabilir."

Yemeğimin son kısmını da ağızıma tıktırıyorum. "Ben de oraya gideceğim o zaman," diyorum yemeğin etrafında. "Önce arkadaşına biraz kahvaltı ver?" H'rlow soruyor. "Bir kâse daha yapacağım."

BRIDGET

Ben kibirli, kibirli bir kadınıam.

İyi olduğum özel bir becerim olmadığından, kampta yardım etmek ve geçimimi sağlamak için çeşitli işler yapıyorum. Harlow bugün bizi organize ediyor.

Ne yapmam gerektiğini sorduğumda bana balık tutmamı, derileri kazımamı ya da tohum toplamamı söyledi. Sahilde bir sürü seksi adam olduğu için -özellikle de bir tanesi çok seksi olduğu için- tohum toplamayı seçtim. Balık tutmak buz gibi suda berbat bir şey, kabuk soymak ise iğrenç ve pis. Eğer sadece tohum toplayacaksam, en azından sevimli görünebilirim.

Beni kampın merkezinden uzaklaştırması çok kötü. Belki öğle yemeğinde Seksi Çocuk'la karşılaşırız. Aklımda bu düşünceyle, tatlı ot ve böğürtlen tohumları üzerinde çalışmaya geri dönüyorum. Bu daha önce birkaç kez yaptığım bir iş ve çok fazla beceri gerektirmese de zaman alıcı olabiliyor ve parmaklarım üşüyor. Eldivenlerim - daha çok eldivenler, aslında - ince el becerisine izin vermiyor ve bugün esinti son derece soğuk. Bitkiler kayalıklardan yosun gibi sarkıyor, mümkün olan her çatlak ve yarıktaki büyüyor. Onları ilk başta göremiyorsunuz, çünkü evdeki bitkiler gibi canlı bir yeşil değiller. Daha çok grimsi bir tondalar ve kayalıklara yaklaştığınızda bir sürü ince sarmaşığa baktığınızı fark ediyorsunuz. Ayrıca evdeki bitkiler gibi yaprakları da yok. Bazıları sarmaşık, bazılarının iğneleri var ve bazıları da iğrenç, bodur kozalaklara benziyor.

Bugün bodur çam kozalaklarının ve telli sarmaşıkların peşindeyim. Tatlandırmak için tatlı otlara (telli asma) ihtiyacımız var ve böğürtlen tohumu bitkilerinin tohumları buradaki yiyeceklerin temellerinden biri, çünkü et ve balığın monotonluğunu kıran tahıl benzeri bir doku sağlıyor. Köklerimiz de var ama onlar için dağlara çıkmak gerekiyor ve yanımda bir refakatçi olmadan gitmeme izin verilmiyor. En azından bununla, kampın yakınında flört menziline kalabilir ve biraz iş yapabilirim. Flor ve Sam'i benimle gelmeleri için davet ettim ama Flor uyuyakaldı ve Sam... Sam bu sabah ortalıkta yoktu. Sanki adalılar ortaya çıkar çıkmaz ürkekleşti, bu çok garip ve onun yapacağı bir şey değil.

İyi olur. Eğer Kim Olduğunu Bilirsin'le karşılaşırısam, etrafta araya girecek başka birinin olmamasını tercih ederim.

Heyecandan içim kıpır kıpır. Bu garip, çünkü son bir aydır hayatta kalma modundayım - soğuk havaya uyum sağlamak, kar ayakkabısıyla yürümeyi öğrenmek, ateş yakmak, yemek pişirmek, avlanmak, toplamak, deri yüzmek... öğrenilecek sonsuz sayıda görev var. Özel okulda aldığım eğitimin hiçbirini beni tarih öncesi bir sahilde yaşamaya hazırlamadı ve elimden gelenin en iyisini yapıyorum. Ama bugün... Dört gözle bekleyeceğim bir şey var.

Belki de sahilde erkek olmamasına düşündüğümünden daha fazla üzıldüm. Kendin hakkında öğrenmek garip bir şey. Yani, daha önce de seks kuraklığı yaşadım. Aslında, şimdi düşünüyorum da, muhtemelen sevişmekten daha sık kuraklık yaşıyordum. Ve sahildeki diğer bayanlar arkadaş olarak harika olmadıklarından değil. Sadece...evet.

Görünüşe göre sikle çok ilgileniyorum.

Bir kayaya tırmanıyorum, omzuma astığım iki çantayı ayarlıyorum, toplama kabımı alıyorum ve öne doğru eğiliyorum. Dikkatlice böğürtlen tohumu bitkilerinden birine doğru ilerliyorum, elimi böğürtlen halkasının içine sokuyorum ve parmaklarımı ortadaki kalın tohum kümesine sürüyorum.

Birkaç fiske ile

Parmaklarımın ucundaki tohumlar yuvalarından gevşeyip altta tuttuğum kâseye yağıyor. Bitkiden neredeyse her şeyi aldıktan sonra, dikenlere dikkat ederek elimi dikkatlice çekiyorum ve uçurumun aşağısına doğru ilerliyorum. Bana her zaman biraz bırakmam ve bitkinin kendisine zarar vermemeye dikkat etmem öğretildi. Mesele bugün yemek yemekten ziyade gelecekte bol bol yemek yiyebilmek. Tohum dolu kâseyi keseme dolduruyorum ve kayalıkları tarayarak bir sonraki muhtemel böğürtlen tohumu bitkisini arıyorum.

Bunu yaparken, azgın aklım yeni gelenlerde dolaşıyor.

İnsanlar arasında birkaç anlık rezonans olduğunu duydum, bu da beni çarpılmadığım için biraz üzüyor. Ait olacağım birinin olması güzel olurdu, ama bu sadece yalnız ve romantik tarafımın konuşması. Pratik yanıma bana muhtemelen bir pislikle takılıp kalacağımı ve dün gece olduğu gibi bu sabah da bekar olduğum için mutlu olmam gerektiğini söylüyor. Bekar ve karışmaya hazır-

"Ho!"

Neredeyse tepesine tünediğim kayadan düşüyordum. Kaseyi düşürüyorum ve yere çakılıyor. Bir çatırtıyla parçalara ayrılır ve tohumları çakıllı sahile saçılır. "Lanet olsun." Yeni gelen koşarak gelir, gülümser. "Seni korkuttum mu?"

"Hayır, insanlar beni selamladığında hep bir şeyleri yere fırlatıyorum," diye homurdanıyorum, bakışlarım kayalara yapışmış, böylece düşüp tıpkı kâse gibi büyük parçalara ayrılmıyorum. Ayaklarım yere bastığında rahat bir nefes alıyorum ve başımı çevirip bakıyorum.

Bu o.

Goliath.

Mümkünse, bugün dün olduğundan daha seksi görünüyor. Alaycı sırıtışı, sakalı ve çarpıcı gözleriyle bana yaklaşıyor. Uzun saçları rüzgârda dalgalanıyor ve üzerinde bir peştamal ve botlardan başka bir şey yok. Ve Tanrı aşkına, o peştamal üzerinde *çalışıyor*. Sanki ağzına kadar dolu. Fark ettiğim için bile tam bir serseriyim, çünkü fark ettiğimde nabzım kesinlikle sınırın güneyinde atmaya başlıyor.

Yaramaz Bridget, yaramaz.

Eğilip kâsedden bir parça alıyor ve bana uzatıyor. "Bunu kırmanı istememiştim. Özür dilerim."

Ondan alıyorum, parmaklarımız sürtündüğünde omurgamda küçük bir zevk titreşimi oluşuyor. "Sorun değil. Kemik şeyleri oldukça kırılığandır. Geçen sabah Liz'in arka arkaya üç fincan kırdığını gördüm. Olur böyle şeyler. Bu yüzden birileri hep daha fazlasını oyuyor." Ve harika, şimdi de bulaşıklar hakkında çenemi yoruyorum. Eminim çok sevinmiştir. "Birini mi arıyorsun?" Nefes nefese sordum.

Gülümsemesi daha da genişliyor. "Sen."

"Oh." Bu apaçık bir cevaptı ve hem telaşlandım hem de gururum okşandı. "Ben Bridget. Merhaba." "B'shit," diye kabul etti, memnun bir şekilde. "Bana A'tam derler."

İsmimi karıştırmasından ürktüm. Haftalardır sa-khui'lerin bana Bree-bok dediğini duyduğuma göre bu sürpriz olmamalı. Hayatlarını kurtarmak için bir G harfini bile telaffuz edemiyorlar ve ben tüm zamanların en şanssız ismine sahibim. "Bridget," diye düzeltiyorum nazikçe. "Ben de memnun oldum."

Beni bulduğu için kendisiyle gurur duyuyormuş gibi bana bakıyor. Yüzünde geniş bir sırıtma var ve bu aynı anda hem eğlenceli hem de kibirli. Bu sabah süslenmek için biraz zaman harcadığıma memnunum. Saçlarım yeni yıkanmış ve güzelce örülmüş, soluk bir deri şeridi örgünün içine işlenmiş ve daha güzel tünüğümü giyiyorum. Flor kirpiklerimi koyulaştırmak için biraz kömür sürmeme yardım etti ve ayna olmadığı için kaşlarımı düzeltti. Kısacası, bir buz gezegenindeki vahşi

bir sahil kızının olabileceği kadar iyiyim.

Yine de A'tam'ın görünüşümde bir yanlışlık bulmadığı açık. Gülümsemesi genişliyor ve bakışları

Göğüslerime doğru kayıyor.

Erkekler her yerde erkektir, sanırım. Sorun değil, biraz flört etmeye varım.

Ona en iyi gülümsememi veriyorum ve göz göze geliyoruz. "Etrafta dolaşıp sahildeki herkesi korkutuyorsun, öyle mi A'tam?"

Tekrar gülüyor, sesi parlak ve hoş. "Hayır, sadece sen."

"Şanslıyım." Eğilip kumların arasına karışmış tohumları toplamaya başlıyorum. Bulunacak birkaç tane var ama çoğunlukla o kadar yiyeceği kaybetmekten nefret ediyorum. Bulmanın ne kadar zor olduğunu biliyorum.

Diz çöktü ve bana yardım etti. "Sana her şeyi bıraktırıdysam özür dilerim. Sadece seni göreceğim için heyecanlıydım."

Karnımda sıcak, kirli, küçük bir zevk kıpırtısı başlıyor. "Ben mi?"

"Dün gece seni ateşin karşısında gördüm ve çok güzel olduğunu düşündüm." Sesi ateşli ve arzu dolu ve vücuduma küçük bir heyecan gönderiyor. "Benim eşim olduğunu biliyordum."

Görünüşe göre bu adam yavaş hareket etmenin ne demek olduğunu bilmiyor. Yine de sakın davranıyorum. "Çiftleşmenin sadece rezonans olduğunda gerçekleştiğine eminim, değil mi? Bana söylenen bu."

"Bu gerçek bir çiftleşme. Sen ve ben daha sonra rezonansa girene kadar zevk çiftleşmesi yapabiliriz." Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Kendine çok güveniyorsun."

Omuz silkiyor. "Neden olmayayım ki? Bir eşte aradığım her şey sende var."

"Beni tanımıyorsun." İnanamayacağınız kadar gururlandım ama gerçek bu. Adını daha bir dakika önce öğrendim.

"O zaman seni tanıyacağım ve sen de benim eşim olacaksın." Bunu sanki dünyadaki en mantıklı şeymiş gibi söylüyor. A'tam kâsenin kırık parçalarından birini alıp bana uzatıyor. "Ne bilmek istiyorsun?"

Dudaklarım eğlenerek seğiriyor. Gururum okşandı elbette, ama aynı zamanda açık sözlülüğüne de biraz şaşırdım. "Bunların hepsi tam Tarzan'lık, biliyorsun." Bilmediğim bir kelimeye kafasını eğip şaşkın şaşkın baktığında, elimle yok sayıyorum. "Boş ver. Ben sadece..." Etrafıma bir göz attıktan sonra ayağa kalkıyorum ve kayalıklardan çıkan sarmaşıklardan birini işaret ediyorum. "Tohum toplamama yardım edebilirsin."

"Bundan keyif alacağım," diyor A'tam bana. "Tohum toplama konusunda kimse benden daha iyi olamaz." "Güzel olduğun için şanslısın," diye mırıldandım. "Başka biri tüm bunlardan paçayı kurtaramayabilirdi." Bana sırtıyor. "Yani beni çekici mi buluyorsun?"

Ona bıkkın bir bakış attım. "Beni sadece ne kadar seksi olduğun hakkında konuşmak için mi aradın?"

"Tabii ki hayır." Alay ediyor. "Ben de senin adını öğrenmek istiyordum."

Elimde değil. Gülüyorum. Bana muzip bir bakış attığında, ondan hoşlandığıma karar veriyorum. Küstah ve kibirli ama aynı zamanda kendini çok ciddiye almıyor gibi görünüyor. Tüm bunları güzel bir paketin içine koyunca ona fena halde aşık olacağımı şimdiden söyleyebilirim. "Pekâlâ," diyorum. "Artık adımı biliyorsun. Hakkımda bilmek istediğin tek şey bu mu?"

"Neden kuyruğun yok?" diye sorar hemen.

Tekrar gülüyorum. "Neden kuyruğun varsayılan olduğunu düşünüyorsun? Ya normal olan bensem ve tuhaf olan sensen?"

"Bah. Kuyruk normaldir. Vahşi doğadaki yaratıklara bakın ve kaç tanesinin kuyruğu olmadığını

söyleyin." A'tam başını sallayıp kayalıkları tarıyor. "Bana bu tohumları nereden bulacağımı göster."
Mmm, mükemmel nokta. Kalçama postacı çantası gibi astığım keseleri ayarlayarak ilerliyorum.
Kayalıkları işaret ediyorum. "Dikenli görünümlü tutamları görüyor musun?" O başını sallayıp
ilerleyince konuşmaya devam ediyorum. "Yapacağımız şey dikkatlice içeri uzanmak ve..."
Kökleri sallanan bitkinin tamamını uçurumun duvarından sökerken sesim kesiliyor. O bunu
düşünüyor

Bir an durdu ve sonra yüzünde muzaffer bir gülümsemeyle bana uzattı.
Vay be. "Bir dahaki sefere, benim yöntemimle yapalım, tamam mı?"
Omuz silkiyor, bitkiyi bana uzatıyor. "Bu en kolayı."
"En kolayı için gitmiyoruz. Bunu yapmanın doğru yolunu bulacağız." Ama bitkiyi ondan aldım, kesemi açtım ve tohumları sallamaya başladım. "Pek sabırlı biri değilsin, değil mi?"
A'tam bana yine kötü kötü bakıyor. "Sabırlı olabilirim... senin için."
Adam kesinlikle incelik öğrenmemiş.

BRIDGET

FA'tam ile flört etmek yeni favori eğlencem oldu. Onunla olmak çok eğlenceli. Her gün beni arıyor ve konuşuyoruz. Birbirimize şaka yapıyor, takılıyoruz ve aramızda gün geçtikçe artan bir gerilim var. Flor fark etti.

Steph fark etti. Tia kesinlikle fark etti. Kahretsin, Devi bile fark etti ve Devi sahilde ölü olmadığı sürece pek bir şey fark etmez.

Ben sadece tadını çıkarıyorum. Onun etrafında olmak... şey, Noel için geri sayım yapmak gibi bir şey. Harika bir şey olacağını biliyorsun ama aynı zamanda bunun tadını çıkarıyorsun. Eninde sonunda öpüşeceğimizi ve biraz daha fazla oynaşacağımızı biliyorum. Ancak şimdilik, yavaş yavaş alay etmenin ve "arkadaşlığın" tadını çıkarıyorum.

A'tam arkadaşlıktan daha fazlasını istediğini açıkça belirtti. Yine de şimdilik bana yavaşça kur yapmaktan memnun görünüyor. Yemeklere gelip yanıma oturuyor, ağları onarmama yardım etmeyi teklif ediyor ve kısacası sürekli yanıma geliyor. Tüm adalılar buradaki karlı dağlarda avlanmayı öğrenirken benimle vakit geçirmeyi nasıl başardığı hakkında hiçbir fikrim yok. Onlara silah ve aletler için kemik kullanmayı öğretiyorlar - çünkü burada odun az bulunuyor - ve buranın bitkilerini ve hayvanlarını öğreniyorlar. Bütün gün gitmiş olması önemli değil; o gece onu ateşin başında, yüzünde sinsi ve bilmiş bir sırıtışla beni beklerken bulacağım.

Bu sırıtış her zaman kalbimin çarpmasına neden olur. Rezonans şeklinde değil, sadece gergin-heyecanlı-cinsel-gerilim şeklinde. Bir erkek arkadaşım olmayalı uzun zaman oldu ve birinin ilgisinin nesnesi olmanın ne kadar güzel olduğunu unutmuşum.

Tia tam bir çapkın. Bir erkek arkadaşına sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu unutmamış. Hepimizin en genci olan Tia, plajdaki tüm yeni erkeklerin kendi kişisel haremine sahip olduğu anlamına geliyormuş gibi davranıyor ve hepsiyle flört etmek için elinden geleni yapıyor. A'tam'la bile. Görmezden geliyorum, çünkü benimle olmak istiyorsa, benimle olacaktır.

Yine de Tia'nın ne kadar kararlı olduğunu hafife alıyorum çünkü bir gece öpüşme oyunu oynanıyor.

Adalılar tabii ki ilgileniyor. Öpüşmek, bana anlatıldığına göre, geldikleri yerde böyle bir şey yok. Lauren ve diğerlerinin bu konuda konuştuklarını duymuşlar ve ilgilendiklerini biliyorum. A'tam dün akşam yemeği boyunca ağzıma baktı ve öpücükler hakkında çok düşündüğünden şüpheleniyorum ama hiç harekete geçmedi. Tia bir kemik atıp şişe çevirme oyunu ilan ettiğinde ben de katıldım. Ne de olsa böyle parti oyunları zararsız eğlencelerdir. Bu bana A'tam'ı baskı altında kalmadanöpme şansı verecek ve belki de aramızdaki buzları eritecek.

Ama sıra bana geldiğinde? Sonunda R'jaal'ı öpüyorum. Ve I'rec'i. Ve sonra "şişe" benden vebadan kaçır gibi kaçıyor. Tia A'tam'ı öpüyor ve itiraf etmeliyim ki dudaklarını A'tam'ın dudaklarına büyük bir şevkle bastırıldığında içimi bir kıskançlık duygusu kaplıyor.

Ya da en azından, onlar ayrılana kadar kıskanıyorum ve yüzündeki ifade şaşkın ve biraz sıkıntılı, sanki öpücükten hiç hoşlanmamış ve bununla nasıl başa çıkacağını bilemiyormuş gibi. Oyun bundan sonra oldukça çabuk bitiyor. A'tam dönüp Penny'yi alıyor ve bana bakarak onun yanağını öpüyor.

Birkaç erkek arasında bir tartışma çıkıyor ve ardından Raahosh-Liz'in arkadaşı ve kabile lideri vekili- araya girip her şeyi kapatıyor. "Kavga etmek yok," diyor ve bize yetişkinler yerine yaramaz küçük çocuklarmışız gibi bakıyor. "Eğer sıkıldıysanız, size yapacak daha fazla şey bulacağım."

Dağılıyoruz. Bir esneme ve A'tam'a isteksiz bir bakışla, kadınlar tuvaletine geri dönmeye başlıyorum.

Diğerleriyle birlikte mağaraya. A'tam ben ayrılamadan elimi tutuyor ve beni kenara çekiyor. "Benimle kampın arkasında buluş," diye tıslıyor.

O sıcak heyecan kıvrımı karnıma geri döndü. Ben aptal değilim. Yatılı okulda büyüdüm. Sokağa çıkma yasağından sonra sadece ve sadece tek bir nedenden dolayı gizlice dışarı çıkarsın - erkeklerle sevişmek için. Başımı sallıyorum ve diğerlerinden geri kalsam bile etrafımdaki konuşmaları dinliyormuş gibi yapıyorum. Yani, büyük bir grup değiliz. Eğer biri beni ararsa, nereye kaçtığım çok belli olur. Yine de, annemin onayını kazanmak için çaresizce büyüyen yanım kuralları çiğnemekten nefret ediyor. Gecenin bir yarısı bir adamla buluşmaya gittiğimi bilseydi yüzünde oluşacak hoşnutsuzluğu hayal edebiliyorum.

Ben bir yetişkinim, kendime hatırlatıyorum. Bir buz gezegenindeyim ve annemi bir daha asla göremeyeceğim. İstedığımı yapabilirim. Ama eski alışkanlıklar zor ölür ve sonunda gruptan ayrılıp gölgelere yapışıyorum. Kampın "arka tarafına" doğru gidiyorum. A'tam'ın bahsettiği bölümü tam olarak biliyorum. Kampın çoğu, tüm kızların toplanıp uyuduğu kadın mağarasının batısına kurulmuş. Orada çadır kümeleri var ve her şeyin merkezinde ortak kamp ateşi var. Bir uzun ev inşa edileceğinden bahsediliyor ama henüz bununla ilgili bir şey yapılmadı.

Kadınlar mağarasının kuzeyinde, kör bir kanyonun aşağısında kampın "arka tarafı" yer alıyor. Derme çatma tuvalet çadırlarının kurulduğu yer. Kimse bütün gün yarısı kazınmış devasa bir postun ya da boya için mayalanan sidik dolu bir kovanın etrafında dolaşmak zorunda kalmasın diye dağınık projelerin havalanmaya bırakıldığı yer.

Kısacası, bu kanyonda kimse takılmaz.

Sessizliğe ihtiyacınız varsa buluşma için mükemmel bir yer, ancak romantik bir atmosfere ihtiyacınız varsa belki de değil.

Bu gece dışarısı soğuk, parti oyunları ile dikkatim dağılmadığı için havadaki ısırk fark ediliyor. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve yukarı çıkarken titriyorum. Bunu yaparken botum kumların üzerinde kayan bir şeye çarpıyor ve onu almak için eğiliyorum. Başka bir kırık kemik yemek takımı parçası. Bu yarım bir kaşık. Sanki her gün yeni bir şey kırıyoruz ve bu beni üzüyor. Herkes ihtiyacımız olan temel kapları oymak için o kadar çaba sarf ediyor ama yine de aşırı kullanımdan kırılıyor ya da sıcaktan kırılabilir hale geliyorlar. Keşke daha sağlam tabaklarımız ve kaselerimiz olsaydı. Kullandığımız küçük kaseler ya da deri keseler yerine gerçekten yeterli miktarda su tutan vazolar.

Bize çömlek lazım. Kırık kaşığı incelerken bunu düşünüyorum. Belki çömlek kaşıklar değil elbette ama kâseler, fincanlar ve tabaklar hayatımızı çok daha kolaylaştırırdı. Kimse bir şey yapmadı. Sa- khui'ler bir şeyler yapmanın başka bir yolunun farkında değil gibi görünüyor ve Dünya'dan gelen bizler de bu beceriye sahip değiliz. Örgü örmek gibi. Evet, yapabilseydik harika olurdu ama... nasıl?

Bir keresinde çömlekçilik dersi almıştım. Eve gidip annemle kalmam gereken bir yaz dönemi idi. Dans okulundan yeni çıkarılmıştı ve son zamanlarda sperm donöründen (ona baba demeyeceğiz) para istiyordu. Eve gitmekten ve üç ay boyunca annemin öfkesine katlanmaktan korkuyordum, bu yüzden onun yerine bir sürü yaz kursuna yazıldım. O zaman bir çömlekçilik dersi aldım ve dersin büyük bir kısmı fırın ve çömlek çarkıyla ilgiliyken, bir hafta da ilkel seramik yaptık.

Bu benim yapabileceğim bir şey.

Bu düşünce beni heyecanlandırıyor. Etrafımdaki kayalıklara bakıyorum. Daha önce kayaların arasından akan kil ipliklerini görmüştüm ve kili sudan nasıl süzeceğimi hayal meyal hatırlıyorum. Çok fazla deneme yanılma gerekecek ama bunu yapabilirsem... kampa bir faydam dokunabilir. İşe yaramaz bir beleşçi olmayacağım.

Kimse beni böyle olmakla suçlamadı elbette ama ben öyle hissediyorum. Bir aydır burada olduğumuza göre, pek çok insan özellikle iyi oldukları işlere yerleşiyor. Raven derilerle arası iyi. Hannah depolanan yiyeceklerle ilgileniyor. Nadine ve Penny avlanmayı seviyor. Bazıları dikiş dikmeye ya da yemek pişirmeye odaklanıyor. Ben her şeyde biraz bocaladım. Ama bunu yapabilirim.

Çömlekçiliği denemeye karar verdiğim an, bunu gizlice yapmaya da karar verdim. Kimse ne yaptığımı bilmezse, yavaş gittiğim ya da yanlış yaptığım için kimse bana sataşamaz. Bunun bir deneme yanılma süreci olacağını biliyorum ama ne yapmaya çalıştığımı bilen tek kişi de ben olursam, kendi hızımda ilerleyebileceğim.

Ve eğer başarısız olursam... kimsenin ne kadar kötü olduğumu bilmesine gerek yok.

Kırık kaşığı cebime atıyorum ve kayalıkların duvarlarına bakıyorum. Orada burada, kayaların içine sıkışmış birkaç küçük mağara var. Birçoğu çok fazla kullanılamayacak kadar küçük, bu yüzden bir tanesini alıp bir atölye kurabilirim. Birkaç mum ve birkaç kase alıp işe koyulabilirim. Çok heyecanlıyım. Çömlekçilik çok yararlı bir şey olurdu ve gerçekten buraya ait olduğumu gösterme şansını çok isterdim. Etrafımda olmaya değer olduğumu. Eminim bu endişelerin çoğu çocukluğumdan, berbat annemden kalmadır, ama her neyse.

Herkes için çömlek yapacağım ve başlamak için sabırsızlanıyorum. Dar kanyonun duvarı boyunca ilerliyor, kil birikintileri arıyor ve kayalara dokunuyorum. Yeni projem fikrine o kadar odaklanmışım ki randevumu tamamen unutuyorum. Bir adamla buluşmak için gizlice dışarı çıktığımı unutuyorum.

Büyük bir el omzumu sıkıp ödümü koparana kadar A'tam'ı tamamen unutuyorum.

Bir ciyaklamayı bastırarak sarsılıyorum ve neredeyse tökezliyorum. A'tam hemen belimden tutup beni kendine doğru çekiyor ve ben de dik durmayı başarıyorum. "Ödümü kopardın," diye fısıldıyorum.

"Nasıl? Benimle buluşmak için buraya geleceğini biliyordun." Gözleri kısıldı. "Başka biriyle tanışmak istemediysen tabii?"

Normalde kıskançlığını sevimli bulurdum ama şu anda hâlâ çömlekçiliği düşünüyorum. "Hayır, sadece bir proje dikkatimi dağıttı. Bir şeyler yapacağım."

"Ne?"

Ona sadece gülümsedim. "Bu bir sır. Bu işte iyi olduğumda sana söyleyeceğim." O da bana gülümsemedi. Aksine, biraz huysuz görünüyor.

Hiç de A'tam gibi değil. Genelde geçinmesi çok kolaydır ve hayatı çok ciddiye almaz. Ama bu gece tedirgin görünüyor. Kuyruğu titriyor ve omuzlarında gergin bir duruş var. Ona şüphayle bakıyorum. "Bir sorun mu var? Kötü bir ruh hali içinde gibisin."

"Bu geceki maç," diyor hemen. "Ağız çiftleşmesi olan." "Şişe çevirmece mi?"

A'tam omuz silkiyor, sanki isim önemsizmiş gibi. "Beğendin mi?"

Oyunu sevdim mi? "Sanırım iyiydi? Gençliğimden beri böyle bir şey oynamamıştım." Gülümsemeyi başarıyorum. "Sanırım Tia herkesten daha çok eğlendi. Sen eğlendin mi?"

"Ağzın R'jaal ve I'rec ile çiftleşti. Hayır, bundan zevk almadım." Bana karanlık bir bakış attı. "Bundan hiç hoşlanmadım."

Kıskanıyor. Belki de bu kadar sahiplenici olmaya karar vermesine kızmalıyım ama içten içe bu beni heyecanlandırıyor. Hiç kimse beni diğerlerinden üstün görmedi. Babam benimle ya da annemle hiçbir şey yapmak istemedi. Annem benim sürekli bir hayal kırıklığı olduğumu düşünürdü. Profesyonel bir dansçı olmak için çok kısa ve iriydim, çok da sakardım. Babama çok fazla benziyordum. Tatlı bir kişiliğim yoktu. Yeterince güzel değildim. Düşünüyorum da, benimle ilgili hoşuna giden bir şey olduğunu sanmıyorum. Takdir ettiği tek şey? Babamın ona gönderdiği yüklü nafaka ödemeleri.

Ama A'tam beni istiyor. Aslında I'rec ve R'jaal beni öptüğü için somurtuyor. Beni zerre kadar

ilgilendirmeyen R'jaal ve kötü öpüşen I'rec, ağzı benimkinin üzerinde çok sertti. Ayrıca, beni değil de Tia'yı öpmek istediği hissinden kurtulamadım. Peki oyun eğlenceli miydi? Korkunç değildi ve çok güldüm ama tekrar yapar mıydım bilmiyorum.

Yine de kıskançlığı sevdim. "Penny ve Tia'yı öpmek hoşuna gitti mi?"

Sanki aptalca bir şey söylemişim gibi alay ediyor. Beni bırakmıyor da. Artık düşme tehlikem olmamasına rağmen beni kendine doğru tutmaya devam ediyor.

"O zaman neden oynamayı kabul ettin?" Yavaşça soruyorum. Kalbim göğsümde hızla çarpıyor ve cevabı biliyorum - sadece biliyorum - ama onun söylediğini duymak istiyorum. Kelimelerin yüksek sesle söylenmesinin keyfini çıkarmak istiyorum.

Yine de A'tam yemi yutmuyor. Yüzündeki o yoğun, sahiplenici ifadeyle bana bakıyor. "Neden oynadığımı biliyorsun."

"Beni öpmek istediğin için mi?" İstedığımız şeyin kenarlarında flört etmekten bıktım. Her şeyi açığa çıkarmanın zamanı geldi. Elimi göğsünden ensesine doğru kaydırıyorum. "Yoksa gözüne kestirdiğin başka biri mi var?"

Bakışları ağzıma doğru kayıyor. "Ağzımı seninkiyle çiftleştirmek istediğimi biliyorsun." "O zaman neden yapmadın?" Başımı eğip ona bakıyorum.

İlk kez telaşlı görünüyor. Kuyruğu geniş, çılgınca bir hareketle çılgınca sallanıyor. "Çünkü... nasıl yapıldığını bilmiyorum."

Ne kadar tatlı. Diğer elimi yanağına koyup parmak eklemlerimi sakalına sürüyorum. Şaşırtıcı bir şekilde tamamen yumuşak, bir insanınki gibi kıllı ve sert değil. Çok cüretkâr ve saldırgan davrandığımın farkındayım ama A'tam elimi tutmamdan hoşnutsuz görünmüyor. Aksine, heyecanlanmış görünüyor. "Eğer öpüşme pratiği yapmak istiyorsan, tek yapman gereken sormak."

İnliyor ve beni kendine doğru çekiyor. Bir an için kuyruğu bacağıma çarpıyor, sanki onunla beni yakalamak istiyormuş gibi. Aynı hızla tekrar uzaklaşıyor. "Seninle ağızlarımızı çiftleştirmek istiyorum."

"Öpüşmek," diye mırıldandım. "Buna öpüşmek denir." Çenesinin altına dokunup öne doğru eğilmesini sağlamaya çalışıyorum ama benim için fazla uzun. Aramızdaki boy farkı çok fazla. "Ve muhtemelen bir kayanın üzerinde durmalıyım ki yüzlerimiz aynı hizada olsun."

Daha sözümü bitirmeden beni yerden bir metre yukarı çekip en yakın kayanın üzerine fırlatıyor. Botlarım buzlu yüzeyde kayıyor ve ellerimi tekrar omuzlarına koyuyorum, gözlerim kocaman.

Tamam, o bir eylem adamı. Bunun arkasında durabilirim.

"Daha iyi misin?" diye soruyor ve yüzündeki ifade beklenti ve şehvet karışımı. "Artık çiftleşebilir miyiz?"

"Neden olmasın anlamıyorum." Başımı arkaya eğiyorum. "Önce her şeyi öğrenmek ister misin yoksa?"

Söylediklerimi tamamlayamadan A'tam tekrar harekete geçti. Ağız benimkinin üzerinde, sıcak, şiddetli ve acil. Bir şaşkınlık sesi çıkarıyorum, ellerim omuzlarında sıkılaşıyor. Soğuğa rağmen kürklü bir pelerin giymemiş ve parmaklarım kadife gibi hissettiren sert, sıcak bir tene bastırıyor. Ağız da inanılmaz bir his veriyor. Dudakları dolgun ve yumuşak, her ne kadar onları benimkilerin üzerinde fazla becerikli olmadan kaydırıyor olsa da. Gerçi bütün erkekler farklı şekilde öpüşür ve bu sadece onun dokunuşuna alışmakla ilgili. Dudaklarının altına yerleşiyorum, uzaklaşıyorum ve sonra dudaklarımı hafif, flörtöz dokunuşlarla onunkilere bastırıyorum. Hareketlerine ara veriyor, ben alt dudağını dikkatle ısırırken şaşkınlıkla bana bakıyor, sonra dilimi hafifçe ısırduğım yerlerin üzerinde gezdiriyor. Sanki A'tam'ın etli ağzını yavaşça ve derinlemesine keşfetmekten başka hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi, tatlı zamanımı ayırarak ağzının tamamını ısırıyorum. Bu beni de tahrik ediyor. Nefesinin hafif hırıltısını seviyorum, dudağını ısırduğымda titremesini seviyorum, onun tadını seviyorum. Kuyruğu uçuşuyor

ve elleri huzursuzca gövdemin üzerinde hareket ediyor.

"Öpüşmek iki yönlü bir yoldur," diye mırıldanıyorum başımı kaldırırken. "Sen de beni öpebilirsin."

A'tam'ın gülümsemesi parlıyor ve sonra yüzümü iki eliyle kavrayıp beni dizginlenemez bir coşkuyla öpüyor. Yine de ilk raunddan biraz daha yetenekli ve bundan zevk alıyorum. Başını kaldırdığında, işleri bir sonraki seviyeye taşımaya hazırım. Geri çekildiğinde, öne doğru eğilip

Ağız.

Şaşkın şaşkın bana bakıyor. "Beni yaladın, B'shit."

"Bridget," diye düzeltiyorum, isimden duyduğum rahatsızlığı bastırarak. "Ve öpüşmek dilleri de içerir. Sana göstermemi ister misin?" İnlediğinde bunu evet olarak kabul edip eğitime devam etmeye karar veriyorum. Onu tekrar hafifçe öpüyorum ve dilimi dudaklarının bir kısmına değdiriyorum. İpucunu anlaması için iki deneme gerekiyor ve sonra dudaklarını daha da aralayarak içeri girmeme izin veriyor. Dilimi ağzının içine sokuyorum, hafifçe fiskeleyip onu keşfediyorum. Dişleri dilime sürtünüyor ama bu sadece seksi heyecanı artırıyor... dilinin üzerinde tıpkı sikinde olduğu gibi türlü çıkıntılar olduğunu fark etmek gibi.

Vay be. Şimdi aklım olasılıklarla yanıyor. Sızlanıyorum.

A'tam inleyerek kollarını bana doluyor ve dili hiç incelik göstermeden ağzıma giriyor. Aldırmıyorum, artık her şey öpüşmekle ilgili ve ikimiz de birbirimize şiddetli, dizginlenemez bir ihtiyaçla saldırıyoruz.

Eli kıcıma kayıyor, onu sıkıyor ve bir şey söylemezsem işlerin çok hızlı bir şekilde kontrolden çıkacağını fark ediyorum. Öpüşmeyi seviyor olsam da -ki seviyorum- müştemilatın arkasında sevişmek de istemiyorum. "A'tam," diyorum uzaklaşarak. "Gitmeliyim."

"Gitmek mi?" Bana bakışında açlık ve şaşkınlık var. "Nereye gideceksin?"

Eğlenceli bir kıkırdamayı bastırıyorum. "Yatağa. Uyumaya."

Beni tekrar kendine doğru çekiyor, ağzı ağzımda. "Kürklerime gelmelisin."

"I'rec ve diğerleriyle birlikte çadırda uyumayacak mısın?" Omuz silktiğinde, kararını vermiş olur. Diğerlerinin önünde oynaşmamız onun umurunda olmayabilir ama benim umurumda olduğu kesin. "Bu gece değil."

Homurdanıyor ve beni tekrar öpüyor. "O zaman

yarın." "Göreceğiz." Her zaman çok sabırsız,

A'tam.

"Yarın," diye tekrarlıyor sıkıca, ben onun elinden kurtulurken.

İçimden bir ses cevabımın yarın da bu akşamki gibi olacağını söylüyor. Eğer mahremiyet yoksa, hiçbir şey yapmayacağız. Ama ona sadece nazlı, şakacı bir gülümseme veriyorum ve uzaklaşıyorum. Başım öpüşmelerimizden dolayı uğulduyor ve aniden bu karlı dünya çok umut dolu.

GÜNLER SONRA

BRIDGET

I

Sonunda oluyor. Bu gece o gece.

Erkenden yatıyorum, kirpiklerimin arasından izliyorum ve insanlar birbiri ardına kadınların mağarasına girerken uyuyormuş gibi yapıyorum. Tia genişçe esniyor ve Raven yastığına vuruyor.

birkaç kez, ama sonunda herkes sakinleşir ve uykuya dalar. Herkes sessizleşiyor. Yine de ben tamamen uyanığım. Sanki yatılı okula geri dönmüşüm de gizlice kaçmaya hazırlanıyormuşum gibi hissediyorum. Eğer annem beni yakalasaydı, aylarca cezalı olurum. Ya da daha kötüsü, beni kimseyi tanımadığım yepyeni bir yatılı okula gönderirdi. Her iki durumda da amaç beni tamamen perişan etmektir, hepsi biraz eğlence içindi. Sanırım annem mutlu olmamı istemiyordu. Kendisi mutsuz bir insandı, bu yüzden etrafındaki herkesi de mutsuz etmeye kararlıydı.

Bu düşünceden sıyrılıyorum, çünkü o hayat bana milyonlarca yıl uzakta gibi geliyor. Artık Dünya'da değilim. Hatta ergen bile değilim. Yirmi üç yaşında yetişkin bir kadını ve istersem bir erkekle vakit geçirmek için gizlice dışarı çıkabilirim.

Ama ben ben olduğum için, kürklerimin altından tamamen giyinmiş olarak çıkarken son derece sessizim. Yastığımı kabartıyorum ve kıyafetlerimi yuvarlıyorum, böylece kürk dağının altında hala uyuyormuşum gibi görünüyor ve sonra diğer uyuyan kadınların yanından sessizce geçiyorum, nefesim soğuk gece havasında buğulanıyor. Yarı yarıya yakalanmayı bekliyorum. Sanki biri uyanıp adımı söyleyecek ve herkes A'tam'ı görmek için gizlice dışarı çıktığını anlayacak. Yine de kimse uyanmıyor ve ben de kolaylıkla mağaranın dışına çıkıyorum.

Geç oldu ve kimse ana ateş çukurunun yanında oturmuyor. Kömürler yığılmış, loş turuncu bir parıltı veriyor ve dağınık taş ve kütük oturma yerleri boş. Ayakkabılarım çakıllı kumlarda çtırdarken yüzümü buruşturarak yanlarından geçiyorum. Daha yavaş ilerlemeliyim ama bunu yaparsam görülme riskim var. Bu yüzden adımlarımı hızlandırıp suya ve uzaktaki kayalıklara doğru ilerliyorum. Midemde gergin bir kıpırtı var ve kayalıkları saran kulübe sırasına doğru ilerledikçe bu kıpırtı daha da artıyor.

Orada bir yerde, A'tam beni bekliyor.

Adalılar geldiğinden beri sahilde her şey farklı ve heyecan verici. Yani, bir uzaylı gemisinin karnından kurtarıldığımızdan beri her şey biraz çılgınca ve ben hâlâ eve dönüş olmadığına inanmakta zorlanıyorum. Buzlu bir gezegendeki bu ilkel yaşamın artık dört gözle beklediğim şey olduğunu tam olarak kavrayamadım. Bazen uyanıyorum ve evime dönmeyi, alarmımın çalmasını bekliyorum ki işte sıkıcı bir gün daha geçirmek için trafiğin en yoğun olduğu saatlere girebileyim. Ancak adalılar geldiğinden beri bu huzursuzluk hissi yavaş yavaş kayboldu ve yerini yeni bir şeye bıraktı.

Şehvet.

A'tam için çok ama çok üzülüyorum. Eğer mükemmel erkeği inşa ediyorsa olsaydım, A'tam tüm bu işaretleri vururdu.

Ve geldiği anda, A'tam benimle ilgilendiğini açıkça belli etti. Sahildeki en seksi adam... benimle. Bridget Wooten-Fuller, o kadar sıkıcı ve zevksiz ki güzel annem bunu bana defalarca söylemeyi ihmal etmedi. Hayatım boyunca belki bir avuç ilişki yaşadım ve hepsi de bir erkeğin onu yeterince heyecanlandırmadığı için benden ayrılmasıyla sona erdi. Yine de bu gezegende heyecan verici ve çekiciyim ve bunun gurur verici olduğunu kabul ediyorum. Ben de tamamen buna meyilliyim.

Burada biraz daha flörtözüm, biraz daha cesurum. Öpüşme oyunlarını kendime güvenerek oynuyorum ve erkekleri diğer kızların yaptığı kadar kızdırıyorum.

A'tam da bakışlarını benden hiç ayırmıyor.

Buradaki en seksi erkeğin beni istemesi çok gurur verici. Buradaki tüm kadınların yüzüne bakıyor ve seçtiği kişi ben oluyorum. O şişe çevirme gecesinden beri aramızda bir şeyler yanıyor. Birbirimize rastladığımız, şakalaştığımız, özlem dolu bakışlar attığımız ve kimse bakmıyorken birkaç öpücük kaçırdığımız o geceden beri.

Ve bu gece, bunu geride bırakıyoruz.

Kulübesine gidiyorum. Bu akşam yemekte bana yaklaştı ve hava karardıktan sonra, herkes uyurken gelip evine bir göz atmamı istedi. Bunun anlamı açık ve net. Günlerdir öpüşüp duruyoruz ama mahremiyetin olmaması her zaman bir sorun oldu.

Ama artık mahremiyet var. Ve anlamı açık ve net.

Biraz gerginim ama daha çok heyecanlıyım. Bu yeni bir hayat, yeni bir ben ve yarının ne getireceğini kim bilebilir? Bu yüzden bugünün tadını çıkaracağım ve beni kesinlikle hamile bırakamayacak, harika vücudu olan ateşli bir adamla kaçamak bir ilişkinin tadını çıkaracağım.

Bunun hiçbir dezavantajı yok.

Kayalıklara doğru ilerliyorum ve kulübelerin sıralanışı beni duraksatıyor. Karanlıkta hepsi aynı görünüyor. Her biri kumdan uzak tutmak için alçak bir ahşap platform üzerine inşa edilmiş ve sonra harçlı kaya duvarları, bir duman deliği olan çadır benzeri kubbeli bir çatı ile. Birçoğunun tepesinden küçük duman kıvrımları yükseliyor, çünkü tabii ki. Geç oldu ve insanlar kulübelerini sıcak tutuyor. Yine de aniden panikliyorum çünkü karanlıkta hangisinin A'tam'ın kulübesi olduğunu anlayamıyorum. Yanlış adamın kulübesinin kapısını çalmak istemiyorum, yoksa sabah kampın her yerinde haber olur.

Kimsenin takılacağımızı bilmesini istemediğim için kasıtlı olarak gizlice takılıyoruz. Küçük, dedikoducu bir grup ama bazı sırlarımız olmasına izin var, değil mi? Umarım?

Biri kulübelere birinin kapağını çekip gecenin içine bakıyor. Donup kalıyorum ve sonra onun A'tam olduğunu görünce rahat bir nefes alıyorum. Beni görünce sırtıyor, dişleri gölgelerle kararmış mavi tenine karşı parlıyor. Bunu gerçekten yapıyor muyum? Evet, yapıyorum, ileriye doğru birkaç adım atarken karar veriyorum. Bu sadece seks. Seksin hiçbir anlamı yok. Kadınların da anlamsız ilişkilere girmesine izin var. Tek gecelik bir ilişki yaşayabilirim.

Ben de yüzüme rahat bir gülümseme yerleştirdim ve kulübesinde ona katıldım.

A'tam arkamdaki kapağı kapatıyor ve sonra yanımda duruyor. Birbirimize bu kadar yakinken, kocaman oluyor. Bir kadın için ortalama boydayım, belki biraz daha kısayım ama A'tam devasa. Neredeyse iki metre boyunda ve güçlü yapılı ama ben onun yanında kendimi küçücük hissediyorum. Narin.

"Geleceğinden emin değildim," diyor, sesi yüksek çıkıyor.

Hemen ellerimi göğsüne koyarak sessiz olmasını işaret ediyorum. "Sesini alçalt," diye fısıldıyorum ona sırtarak. "Kulüben Vordis'inkinden bir taş atımı kadar uzakta."

"Bah. Bırak dinlesin." A'tam elini sallıyor. "Aklında benim bir eşim olup olmadığından başka şeyler var."

Bir dostum. Bu yorumu şimdilik görmezden gelmeye karar veriyorum ve A'tam'ın kulübesini inceliyorum. Adam güzel ama marangoz değil. Zemin tamamen düz değil ve birkaç kütük arasında parmak büyüklüğünde boşluk var. Harçla örülmüş kayalar darmadağın görünümüne ve kulübesinin tepesindeki çadır bile düşecekmiş gibi duruyor. "Güzel olduğun için şanslısın," diye takılıyorum ona, evinin içine bakarken. "Pek çok kadının bu evden etkileneceğini sanmıyorum."

"Seni etkiledi, değil mi?" A'tam saçlarımı omuzlarımdan ayırarak bana karşılık veriyor. "Sen buradasın."

Göğsünü tekrar okşuyorum. Kürklü bir yelek ve bir peştamal giyiyor ve ikisi de fazla deriyi örtmüyor.

Olumlu, lezzetli bir şekilde dikkat dağıtıcı. "Buraya yakışıklı olduğun için geldim, kulüben harika olduğu için değil."

Sanki komik bir şey söylemişim gibi gülüyor. "Kulübemi beğenmedin mi? Beğenilmeyecek nesi var? İçinde ben varım."

Gözlerimi deviriyorum ama kibrine gülümsemeden de edemiyorum. "Biraz acele ettin, değil mi?" Eğilip tuniğimin önündeki bağcıkları çekiştirildiğinde, evet, acele ettiğinden şüpheleniyorum. A'tam bir şeyi sabırla bekleyecek bir tip değil. Çok şirin. Eğilip beni öpüyor, dudakları dudaklarımın üzerinde geziniyor. "Ama sanırım senin muhteşem kulüben yüzünden burada değilim," diye fısıldıyorum, onun yakınlığı dikkatimi dağıtıyor. Tanrım, ne kadar uzun. Beni öpmek için neredeyse kendini ikiye katlaması gerekiyor.

Bağcıkları tekrar çekiyor.

Bir utangaçlık patlaması yaşıyorum. Buraya seks için geldiğimi biliyorum, ama... bir şeylere alıştırmak istiyorum. Biraz romantizm istiyorum, sadece hızlı bir sevişme değil. Bu yüzden parmaklarını uzaklaştırdım. "Tamam, şimdi beni acele ettiriyorsun."

A'tam bana sırtıyor, tüm çocuksuluğuyla. "Biliyorum. Sonunda sana dokunabileceğim için çok hevesliyim." Bu tedirginliğimin bir kısmını yok etti. Ona dokunmak için uzandım, büyülenmişim. Teni kadife gibi,

O kadar kremi ve açık bir mavi ki bana gökyüzünü hatırlatıyor. Bu kadar büyük bir çerçeveyi kapladığını düşünmek beni biraz ürpertiyor. "Önce oturup biraz konuşabilir miyiz?"

"Elbette!" A'tam elimi tutuyor ve beni kulübesine götürüyor. Doldurulmuş bir yastığı kaldırıyor -benim yaptığım bir yastık, fark ettim- ve üzerine oturmamı işaret ediyor. Öyle yapıyorum ve o da hemen yanımdaki yere çöküp bana doğru eğiliyor. Elim tutuyor ve parmaklarını benimkilerle birleştiriyor. "Bu gece burada olduğun için çok mutluyum."

Omzumu neredeyse dürtecek şekilde yaklaşıyorum. "Yalnız uyumak istemediğin için mi?"

"Evet desem aptalca mı olur?" Birleşen parmaklarımızı inceliyor. Birbirlerine tam olarak uymuyorlar, çünkü onunkiler kalın, sağlam, büyük parmak eklemleri ve uçlu pençeleri olan şeyler. "Dişileri etkilemek için bir kulübe yaptım, ama sen etkilenmedin ve uyumak için yalnız bir yer." Bir pençesini parmak eklemlerimde gezdiriyor, "fazladan" olanın üzerinde duraklıyor. "Adadayken hepimiz aynı mağarada uyurduk ve uyurken diğerlerinin nefesini duymak rahatlatıcıydı. Bu bana kaybettiğimiz onca şeye rağmen herkesi kaybetmediğimizi hatırlattı. Ama burada tek başıma... hayır, bundan hoşlanmıyorum." A'tam bana bakıyor, gülümsemesi çarpık ve hüzünlü.

Kalbim eriyor. Ben de aynı şeyleri hissetmedim mi? Buzlu sahildeki ilk birkaç hafta, yabancı bir gezegende uyandığım ve eski hayatımın yok olduğu gerçeğiyle yüzleşmek yıkıcıydı. Arkadaşlarım dışında özleyeceğim özel biri yoktu ama tanıdık olan her şeyi kaybettiğimin farkına varmışım. Sonuç olarak, biz kadınlar birbirimize oldukça bağlıyız. Ateşin başında birbirimize sokuluruz, çiftler halinde seyahat ederiz ve hepimiz aynı mağarada uyuruz çünkü bu rahatlatıcıdır, büyük bir pijama partisi gibi.

Yani evet, ne dediğini çok iyi biliyorum.

Elini sıktım. "Burada olmana sevindim."

"Oh, ben de bundan memnunum." Bakışları ağızma kayıyor ve dudaklarıma bakıyor. Ne düşündüğünü hemen hemen anlayabiliyorum. A'tam güzel ve eğlenceli biri ama "derin" diyebileceğim biri değil. Onda çekici bulduğum şeylerden biri de bu. Espri anlayışından ve alaycılığımın nefret eden aşırı ciddi annemle büyüdükten sonra, en küçük yollarla eğlenebilen birini takdir ediyorum. Hayatımın geri kalanında bir buz gezegeninde sıkışıp kalacaksam, eğlenebilirim, değil mi? Ve bu A'tam ile başlar.

Ben de uzanıp yanağına dokunuyorum, parmaklarımı üzerinde gezdiriyorum. İnanılmaz derecede sıcak, khui'si onu benim khui'min beni tuttuğundan çok daha sıcak tutuyor. Bunu biraz kıskanıyorum ama sanırım ona sarılabildiğim sürece sorun yok. Dokunuşuma gülümseyerek gözlerini kapatıyor ve ben de sakalını okşuyorum.

"Çok yumuşak," diye mırıldandım. "Bu beni her zaman şaşırtmıştır."

"Bir erkeğe dokunurken ona yumuşak olduğunu söylememelisin," diye cevap veriyor A'tam alçak sesle. "Onun gururunun kırılmasına neden olursun."

"Sakalın çok yumuşak, seni çatlak." Tekrar okşuyorum, çünkü öpüştüğünüzde bir kızın cildinden bir tabakayı aşındırabilen bir insan erkeğinin yüz kıllarının aksine, ipeksi ve dokunması hoş. "Eminim geri kalanın oldukça serttir."

"Her yerimi okşayabilir ve öğrenebilirsin," diye dalga geçiyor.

Gözlerimi devirmekle bunu yapmak arasında kaldım. Bu adam kendinden çok emin. Yeleğini çekip yüzlerimiz aynı hizaya gelene kadar onu kendime yaklaştırıyorum ve sonra onu öpüyorum.

A'tam'ı öpmek her zaman diğer erkekleri öpmekten farklıdır. Geçmişte randevularım oldu ve bunların çoğu ilişkiye dönüşmese de, öpüşme konusunda kendimi oldukça deneyimli sayıyorum. Bu, dillerin kaygan bir dansı, birbirini tatmak, diğer kişiye açılmak ve size çekici gelip gelmediğini görmektir. Bazı erkekler çok kötü öpüşür, bazıları ise yoğun bir şekilde iyi öpüşür. Günlerce birlikte çalıştıktan sonra, A'tam bu ikisinin ortasında bir yere düşüyor, ki bunu tam olarak anlayamıyorum. Dili harika - ağızma sokmadığı zamanlarda okşayan ve kızdıran tüm çıkıntılar.

İşte A'tam özetle böyle bir şey; beni içine çeken coşku ve hüznün karışımı.

Bu gece, boğucu A'tam'ı alıyorum. Dudakları benimkilerin üzerinde enfes bir yavaşlıkla hareket ediyor ve beni öperken acele etmiyor. Dudaklarımız buluşuyor ve ayrılıyor, her öpücük basit bir tadımlık ve sonra başını eğiyor, ağıyı değiştiriyor ve o büyük dişleriyle alt dudağımı ısıyor. Bu, tenimin farkındalıkla karıncalanmasına neden oluyor. Bu adam iri ve güçlü ve cüssesinin beni ezmesine bayılıyorum. Bu sadece... seksi. Çok seksi.

Dili ayrılmış dudaklarımda gezinirken inliyorum ve eli boynumun arkasına geçtiğinde eğiliyorum. A'tam öpücüğü derinleştiriyor, dudakları dudaklarımın üzerinde geziniyor. Dilini, vücudumdaki her şeyin uyarılmayla kenetlenmesine neden olan en zarif hareketle sürüklüyor. Evet, işte bu.

Geri çekiliyor ve alt dudağımı hafifçe ısıyor. "Bu gece buraya sadece öpüşmek için mi geldin?"

Ne istediğini biliyorum. Son zamanlarda gizlice öpüşme seanslarımız oldu ve A'tam beni daha fazlası için hiç zorlamadı. Elbette her şeyi yapmaktan çok mutlu olduğunu açıkça belirtti, ama hızı benim belirlememe izin veriyor. Bu gece, ne bekleyeceğini bilmek istiyor.

Ama bu gece buraya gelirken aklımda tek bir düşünce vardı. Bu yüzden kollarımı boynuna doladım ve bir öpücük daha almak için eğildim. "Buraya her şey için geldim."

A'tam inliyor, beni yastıktan kaldırıp kucağına sürüklüyor. Yavaş gitmek buraya kadarmış. Yine de aldırmiyorum. Beni çapraz bacaklarının üzerine çekip kendisine yaslarken öpücüklerle gömülüyorum. Ağzı benimkine aç ve öpüşmelerimiz sıcak, ağır ve çok ateşli. Sakalları da yumuşak ve yüzümü gıcıkıyor ve bu yüzden onu öpmek tam bir zevk.

Sonunda ayrıldığımızda, nefes nefese küçük bir iç geçirdim. "Burada olduğuma memnunum."

Elimi tutuyor ve arkasına bir öpücük kondurup gülümsüyor. "Seni daha da mutlu edeyim mi?"

"Evet, lütfen." Eğer bu üstü kapalı bir cinsel ima ise, ben varım.

A'tam tuniğimin önündeki bağcıklara uzanıyor ve onları tekrar çekiştirerek serbest bırakıyor. Kıyafetleri aldığımız kadınların çoğu emzirdiği için tuniklerimin çoğunun önü slip yerine bağcıklıdır ve ben nefesimi tutarak izliyorum, onun hevesli parmakları bağcıkların her bir bölümünü çekiştiriyor, ta ki deri her iki yanıma düşene ve onun önünde çıplak göğüslü kalana kadar. Bu gece göğüs bandı takmaktan bilinçli olarak kaçınmışım ve o muhteşem yüzünde aç bir ifadeyle bana bakarken meme uçlarım diken diken oluyor.

"Çok güzelsin, B'shit," diye mırıldanıyor.

İsmimi yorumlayışından irkildim. Gerçi az önce güzel olduğumu söylemişti, o yüzden görmezden gelmeyi seçiyorum. "Bridget," diye düzeltiyorum. "Beni tekrar öp."

Bana kendinden emin bir bakış atıyor ve ağzını boynuma bastırarak beni yalıyor ve öpüyor.

İşte bu daha çok hoşuma gitti. Sessiz olmayı tamamen unutarak inliyorum ve onun sıcak, aç ağzının tenimdeki hissini içime çekiyorum. Harika hissettiriyor ve hemen daha fazlasını istiyorum. Nefes nefese, kucağından sıyrılıp elini tutuyorum ve onu üst üste yığılmış kürklerden oluşan yatağına sürüklüyorum. "Hadi," diyorum ona, nefes nefese. "Benimle uzan."

A'tam benimle birlikte kendini kürklerin üzerine atıyor ve coşkulu bir gümbürtüyle yere iniyor. Üzerimde sürünürken kıkırdıyorum, heyecanlıyım ve kendimi seksi hissediyorum ve-

Tüm kulübe inliyor, tahta altımda kayıyor.

İkimiz de olduğumuz yerde donup kaldık. Tavana bakıyorum. Dışarıda bir yerde, harçlı duvardan bir taşın yuvarlandığını duyuyorum ve onu bir toz tıslaması takip ediyor. A'tam'a bakıyorum, bana mahcup bir sırıtış atıyor ve sonra omuz silkiyor.

Tekrar kıkırdıyorum ve sonra kulübe bir kez daha kayarken dudağımı ısııyorum. "Kulüben berbat, dostum. Umarım her şeyi böyle yarım yamalak yapmazsın."

A'tam bana şakacı bir bakış atarak, "Dolu kıcımla yaptığım bazı şeyler var," diye mırıldanıyor ve pantolonumu çekiştiriyor.

Kıkırdarak onu eğlenerek izliyorum, taytımı çıkarırken parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. Çok tatlı biri. Güzel ağzını indiriyor ve karnımı öpüyor, içime gıdıklanma hissi gönderiyor. Tozluklarıma sinirli bir bakış atıp sonunda elleriyle kordondaki düğümü çözüp sabırsızca tozluklarımı aşağı çekerken sesim kısık bir şekilde tekrar gülüyorum. Sonra duraklıyor ve gözlerini amıma dikeyiyor.

"Kürkün var," diye nefes alıyor, büyülenmiş gibi.

"Bilmiyor musun?" Ama bu aptalca bir soru. Yapmadığını biliyorum. A'tam ve diğer ada sakinleri çıplaklık konusunda utangaç değiller. Bu plajda internette gördüğümde daha fazla popo yanağı ve sallanan penis gördüm ve bu da bir şey söylüyor. Orada tamamen çıplak olduklarını biliyorum, çünkü ben de çok fazla taşak gördüm. Aşağıda "farklı" olduğumu fark etmediği aklıma gelmedi ve benimle çiftleşmeyi tatsız bulacağından endişeleniyorum.

Ama A'tam sadece pantolonumu indiriyor, bana tekrar bakıyor, omuz silkiyor ve sonra başını kalçalarımın arasına indiriyor.

Nefesimi içime çekiyorum, bu kadar açık sözlü olmasına biraz şaşıyorum. Geçmiş seks deneyimlerimde, çok daha fazla ön sevişme olurdu. Daha fazla öpüşme, göğüslerle daha fazla alay, konunun etrafında biraz daha fazla dans. Görünüşe göre A'tam bunların hiçbirini için burada değil. Amımı uzun, yavaş bir şekilde yalıyor, bu da vücudumda ısı atışı yapıyor ve yüksek sesle inliyorum.

"Mmm, tadını sevdim, B'shit." Beni tekrar yalıyor.

"Bridget," diye fısıldıyorum, kalçalarımı yüzüne sürtmek için elimden geleni yapıyorum. Dilinin üzerindeki çıkıntılar öpmek için yeterince güzel ve hoştu, ama amımda işleri değiştiriyorlar. Dilinin etimin üzerindeki her darbesi tamamen farklı hissettiriyor ve klitorisime doğru hareket ettiğinde nefesim kesiliyor... ve sonra hemen tekrar yalıyor.

Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde, beni tekrar yalarken kıvranıyorum, ama klitorisime daha fazla yaklaşmıyor gibi görünüyor. Kıvrımlarıma ve sonra da göbeğimin girişine odaklanıp yalıyor. Ve, tamam, iyi hissettiriyor ama beni uçurmuyor. Vurmasını istediğim hedefi ıskaladığında değil.

Ama sonra dilini göbeğime daldırıyor ve tekrar inliyorum. Tamam, bu oldukça iyi hissettiriyor. Eğer klitorisime dokunmayacaksa, samimiyetini hala seksle eğlenemeyi biliyorum. Ne de olsa göğüslerimi atladi ve

ben hala eğleniyorum. Tanrı biliyor ya öpüşmek güzeldi. Bu sadece... farklı.

"Ne kadar ıslak olduğuna bak, B'shit," diye mırıldanıyor, dilini tekrar amımın kıvrımlarında gezdiriyor. "Benim için hazır mısın?"

Sanırım öyleyim. Kesinlikle ıslandım ve tahrik oldum, bundan nasıl şikayet edebilirim? En sevdiğim kısımlardan bazılarını atladığından nasıl şikâyet edebilirim? Sadece başımı sallıyorum ve bana bakıp sırtıttığında yanağını okşuyorum.

Arkasına yaslanıp geniş omuzlarını ortaya çıkaran yeleğini çıkarışını izliyorum. Bir sonraki anda peştamalı yere düşüyor ve ben nefesimi tutuyorum. Öpüşmeye başladığımızdan beri ilk kez şüphelerim var.

Devasa olanlar. Goliath olanlar.

A'tam'ın ne kadar büyük olduğunu hep unutuyorum. Bu gece, A'tam'ın da büyüdüğü çok açık. Onu birkaç kez çıplak görmüştüm ama genellikle balık tutarken oluyordu ve suyun ölümcül derecede soğuk olduğunu ve büzülmeye neden olduğunu unutmuşum...

Tam önümde onun cüssesini hatırlatan, hayattan daha büyük, devasa bir şey duruyor. Adamın bacaklarının arasında lanet bir sopa var.

Bunun nasıl iyi hissettireceğinden emin değilim.

Ama üzerime gelip beni tekrar öpüyor, ağzı benimkinde tatlı ve nazık, iç çekiyorum ve öpücüğe doğru eğiliyorum. Kendime sadece korktuğumu söylüyorum. Lauren bir adalıyla çiftleşti ve hiç şikâyet etmedi. Birçok kadın sa-khui ile çiftleşiyor ve orada da kimse şikâyet etmiyor. Bu normal olmalı ve annemin her zaman dediği gibi ben sadece olumsuz bir Nancy oluyorum. Alt dudağımı ısırırken bile eliyle kalçalarımı ayırıyor ve ben inliyorum. Bir ya da iki saat daha öpüşebilseydik...

Yine de olmadı. A'tam iri bedenini benimkinin üzerine kaydırıyor, kalçalarını kalçalarımın arasına yerleştiriyor.

İçten içe kendimi destekliyor, devasa sikiinin yavaşça istilasını bekliyorum.

Bu da olmadı. A'tam hızlı bir hareketle içime giriyor ve kabzasına kadar batıyor.

Sersemlemiş bir halde nefes alıyorum.

Bu...acıttı. Hem de *çok*.

Dehşetle fark ettim ki siki gerçekten çok büyük ve vücudum bunu kaldıracak donanıma sahip değil.

Uzaylı siki için çok küçüğüm.

Ve onun benden çıkmasını istiyorum.

Ben bir şey söyleyemeden A'tam memnuniyetle homurdanıyor ve öfkeyle pompalamaya başlıyor. Sanki onun aletini yakalamaktan başka bir amacım yokmuş gibi. Bana ya da sikini içime *sokarken* acıdan kaskatı kesildiğim gerçeğine en ufak bir ilgi göstermiyor. O kadar derine dalıyor ki rahim ağzıma çarpıyor ve her seferinde karnıma bir acı dalgası gönderiyor.

Sanki bir koçbaşı tarafından beceriliyorum ve bir şey söyleyemeyecek kadar sersemlemiş durumdayım.

Daha da kötüsü, herkesin övgüyle bahsettiği mahmuzu, en hassas yerlerime en kötü anda saplanan bir parmak gibi, amıma tekrar tekrar saplanıyor.

Bu... bir kabus.

Sıgmıyoruz ve her itişte bu benim için daha da belirginleşiyor. Tırnaklarımı sırtına geçiriyorum, o devasa aletiyle beni bıçaklarken acı çılgınlıklarımı tutmaya çalışıyorum. Boşalmayacağım. Gelmeye yakın bile değilim.

Şu anda sadece bitmesini istiyorum.

Orgazm olmayı sikeyim. Öpüşmeyi sikiri et. Sadece beni bırakmasını istiyorum. *Durmasını*

istiyorum.

Şansıma, A'tam aynı zamanda dayanıklılığı sıfır olan bir adam. Birkaç dakika boyunca içime pompalıyor, yüzü kendi zevkiyle geriliyor ve sonra sertleşiyor. İçime boşalırken yükünü hissedebiliyorum.

Tanrıya şükür bitti. Tek hissettiğim yoğun bir rahatlama.

Yoğun bir rahatlama ve vücudumun derinliklerinde zonklayan bir ağrı. İçim dışım yara bere içinde ve kalbim acıyor. Ben çok küçüğüm, o çok büyük ve aramızdaki hiçbir şey asla yürümeyecek. Asla.

Düşüncelerimden habersiz olan A'tam inliyor ve soluk soluğa üzerime yığılıyor.

Tonunki hayatımın en güzel günü.
 Derin bir nefes alıyorum ve sırtüstü uzanıyorum, doymuş ve memnun bir şekilde. Eşim kürklerin içinde yanıma kıvrılmış, yumuşak teni benimkine sürtünüyor ve titreyerek kürklerin onu ısıtması için. Yumuşak hyoo-man. Kırılgan, sevimli hyoo-man. Kendimden memnun bir şekilde onu belinden tutup kendime doğru çekiyorum ve küçük bedenini kendime yaslıyorum. Boynuna sokuluyorum ve sessiz olduğunu fark ediyorum.

Bu, her şeye mayhoş bir tepki veren B'shit için oldukça alışılmadık bir durum ama eğer o da benim kadar doyunursa, nefessiz kalmış ve tükenmiş demektir. Kendimden memnun bir şekilde boynuna bir öpücük konduruyorum. Kürklerin içinde eğlenmek için kim rezonansa ihtiyaç duyar ki? Bir zevk eşi edinmiştim ve çiftleşme eyleminin kendisi de umduğum kadar iyiydi. Amcığı sikimin etrafında sıkı ve sıcaktı, vücudu vericiydi. O kadar uzun süre dayanmak için her şeyimi harcadım, çünkü çok mükemmel hissettiriyordu.

Boynuna bir öpücük daha kondururken B'shit'e "Burada olmana sevindim," diyorum. "Mmmm." Kolumu okşadı. "Neden uyumaya gitmiyoruz?"

Uyumak mı? Şimdi mi? Uyuyabileceğimi hiç sanmıyorum. Yanımdaki küçük bedenine bakıyorum, bol tuniği etrafında toplanmış. Memeleri açıkta ve dalgınlıkla birini avuçlamak için uzanıyorum. Büyüleyici, bu küçük zıplayan şeyler. Her şeyden çok, tekrar onun içinde olmak istiyorum. "Kendime gelmem için bana biraz zaman ver," diye onu rahatlatıyorum. "Sonra tekrar çiftleşmekten mutluluk duyacağım."

B'shit bir ses çıkarıyor ve memnun mu yoksa şaşkın mı olduğunu anlayamıyorum. Muhtemelen ikisi de. Elimi yanlarında gezdirerek sırtıyorum. Sanırım dayanıklılığımın etkilenecek. Hızlı bir şekilde aşağı indim ama çok hızlı bir şekilde tekrar hazır olacağım ve kesinlikle bu da aynı derecede önemli. "Utanma, dostum."

"Ben utangaç değilim," diye karşılık veriyor ve dirseğiyle beni itiyor.

Kıkırdıyorum, çünkü tanıdığım ve bayıldığım B'shit işte bu - teslim olduğunda çok ama çok tatlı olana kadar dili keskin. Poposunu avuçlayıp parmaklarımla ovuyorum. "Dilimi bir sonraki sefer nerende istersin?"

Yuvarlanıyor ve bana bakıyor, gözlerinde hesapçı bir bakış var. "Biliyor musun?" Oturuyor ve tuniğinin önünü bağlıyor. "Kararı sana bırakacağım."

"Bekle, neden kıyafet giyiyorsun?" Bağladığı anda düğümleri çözerek soruyorum. "Seni çıplak görmek hoşuma gidiyor. Sen-"

"Tuvaleti kullanmam gerek," diyor B'shit, sesi hızlı çıkıyor. Eğilip ağzıma bir öpücük konduruyor ve beni selamlıyor. Bir an için üzgün görünüyor, ama hemen kayboluyor ve kendime bunu hayal ettiğimi söylüyorum. "Neden uzanıp benim dönmemi beklerken bir sonraki adımda ne yapmak istediğini düşünmüyorsun?" Duraklıyor ve sonra ekliyor, "İyi bir şey düşün."

Ona sırtıyorum, kürklerin içinde rahatlıyorum. "Çabuk dön."

"Oh, yapacağım." Ayağa kalkıyor ve tozluklarını giyiyor, sonra ayaklarını ayakkabılarının içine sokuyor. Kapıya yönelmeden önce bana son bir kez gülümsüyor ve ben de gidişini izliyorum.

Hareketleri yavaş ve... topallıyor mu? Hayır, karar veriyorum, sadece tuhaf yürüyor. Taytının bağcıklarını kopardığımı düşünüyorum. Belki de bu onun hareketlerini etkiliyordur.

Kürklere uzanıyorum, esniyorum ve aletimi dalgınca okşuyorum. Onun ve benim sularıyla yapış yapış.

-Ama umurumda değil. Birbirimize karıştığımız kokuyu seviyorum ve tekrar sertleştirdim, geri dönmesini bekliyorum, tuniğini bir kez daha çıkardığını ve o garip, yuvarlak memeleri bana gösterdiğini hayal ediyorum. Belki de

Bu sefer ağzımı onların üzerine koyacağım. Acaba bundan hoşlanır mı? Kulübemin kapısına bakıyorum. Biraz zaman alıyor ama sanırım bu dişilerin yaptığı bir şey. Başkalarının bundan şikayet ettiğini duymuştum.

Ben de tekrar esneyip gerinerek arkadaşımın dönmesini bekliyorum.

Benim dostum. Kelimelerin tadını dilimde hissediyorum ve hoşuma gidiyor. Diğerleri çok kıskanacak.

Şafak vakti gözlerimi ovuşturarak irkilerek uyandım. Kulübem sabah havasıyla soğuk ve çiftleşme kokuları kürklerime ve tenime sinmiş. Gece boyunca uyuduğum için utanarak eşime uzanıyorum ama kürklerim boş.

Hayır B'shit.

Kafam karışmış bir halde doğruldum ve boş kulübeme kaşlarımı çatarak baktım. Dönmedi mi? Ayak bileğini burktu ve benimki yerine uyku kürklerine mi döndü? Endişeyle üzerime bir peştamal geçirip ayaklarımı botlarımın içine soktuktan sonra koşarak evimden çıkıyorum. Ben koşarken tüm platform titriyor, parçalanmakla tehdit ediyor. Yine de kontrol etmek için durmuyorum, dostum için çok endişeliyim. Çılgınca, herkesin toplandığı ateşe doğru koşuyorum.

B'shit kadınların arasında oturuyor. Başını V'ronca'ya doğru eğmiş ve fısıldaşıyorlar.

Rahatlamış ve sinirlenmiş bir şekilde arkadaşşıma doğru ilerliyorum. "B'shit!" diye sesleniyorum.

Narin burun delikleri parlıyor ve bana ters ters bakıyor. "Ben Bridget."

"Ben de öyle dedim," diye belirttim. V'ronca uzaklaşıyor ve ben de eşimin yanında onun yerini alıyorum. "Beni uyandırmalıydın."

B'shit kızarır ve diğerlerine bakar. "Kürklerinizin içinde *uyumadım*," diye tıslıyor. "Bunu şimdi yapmasak olmaz mı?"

"Geri gelmen gerekiyordu! Dönmedin mi? Her şeyi uyuyarak mı yaptım?" Onun ihtiyaçları varken benim uyumama mı kızdı? "Bu gece sana daha fazla ilgi göstereceğim, söz veriyorum."

Birisi kıs kıs güler.

B'shit ayağa fırlıyor ve bana dehşet dolu bir bakış atıyor. "A'tam, lütfen. Şimdi olmaz."

Suskunluğunu anlamıyorum. "Neden şimdi değil?" Ayağa kalkıyorum, saçlarını omuzlarından geriye doğru taramak için uzanıyorum, ama kolumun altından sıyrılıyor ve hışımla uzaklaşıyor. "Bekle," diye sesleniyorum. "Anlamıyorum."

Dönüp bana bakıyor, elleri iki yanında yumruk olmuş. "İlişkimizin bir sır olması gerekiyordu," diye tıslayarak fısıldıyor bana.

Dönüp ateşin başındaki gruba bakıyorum. Herkes bize bakıyor. B'shit bu yüzden kızgın ama benim dekafam karıştı. "Çiftleşmemizi neden gizli tutalım ki?"

"Çünkü bu kişisel bir şey!"

"Ama biz artık eşiz, tıpkı V'ronca ve A'tar gibi-"

Kollarını memelerinin üzerinde kavuşturuyor. "Hayır, değiliz."

İçimi bir batma hissi dolduruyor. Fırtınalı yüz ifadesine bakıyorum ve dün gece kürklerimin içinde olan gülümseyen, yumuşak B'shit'ten hiçbir iz yok. Anlamıyorum. "Ne demek istiyorsun, biz eş değil miyiz?"

"Sadece seksti," diyor B'shit. "Sen ve ben sadece nasıl bir şey olduğunu görmek için takıldık. Ve bunu tekrar yapmak istemiyorum. Ben kesinlikle senin eşin değilim." Ateşi işaret ediyor, gözleri

yaşlarla doluyor. "Ve şimdi gidip herkese söyledin."

"Hâlâ anlamıyorum. Neden diğerlerine söylemeyeyim ki? Eş olduğumuz için memnunum-

" Ellerini alnına bastırıyor. "Aman Tanrım. Biz eş değiliz! Sadece seksti!"

"Ama..." Duraksıyorum, ne diyeceğimi bilemiyorum. "Hoşuma gitti. Ben de senden hoşlandım."

Öfkeli ifadesi kayboluyor ve yüzü büyük bir üzüntüyle doluyor. "Üzgünüm, A'tam. Bu iş bizim için yürümeyecek. Lütfen bunu kabul et ve beni yalnız bırak."

Ve dönüp uzaklaşıyor. Onu takip etmek istiyorum ama V'za yanıma gelip koluma dokunuyor ve başını sallıyor. Anlamı açık. B'shit konuşmak istemiyor ve istediğini alacak. Gidişini izliyorum, göğsüm derin bir kederle ağrıyor. Eşimi nasıl bu kadar çabuk kaybettim?

Neden yaşadığımız şeyin önemli olmadığını düşünüyor?

Bu onun için nasıl sadece "seks" oluyor? Öfkeyle dönüp kulübeme doğru tepiniyorum. Bugün B'shit'in istediğini yapmasına izin vereceğim, karar verdim. Herkese söylemem konusunda istediği kadar surat asabilir ama yarın ona öfke nöbetini atlatmasını söyleyeceğim. Vazgeçmeyeceğim. Biz dost olacağız.

Onun için ne kadar iyi olduğumun hatırlatılmasına ihtiyacı var.

BİR AY SONRA

BRIDGET

N Kili tokatlamaktan ve bunun A'tam'ın yüzü olduğunu hayal etmekten daha iyi bir şey olamaz.

Bir süredir üzerinde çalıştığım ıslak çamur-kireç-kil yığınımı alıp iyice vurduktan sonra çalkalıyorum. İstediğim gibi işlenebilir değil ve bu yüzden ihtiyacım olana indirgemek için bir süreç oldu. Lise derslerinden hatırladığım kadarıyla devam ediyorum. Ne yazık ki çok fazla değil.

Kilin suda asılı kaldığını ve kirin dibe çöktüğünü biliyorum, bu yüzden kil maddemi birkaç dakika bekletiyorum ve sonra suyu dikkatlice kürekle çıkarıp kirden kurtuluyorum. Yeterli miktarda kil "suyu" elde ettiğimde, gözenekli bir deriden geçirerek günlerce eleme yapıyorum. Su sonunda derinin içine emiliyor ve kil maddesi geride kalıyor. Bunu bir kaseye ekliyorum ve tüm deniz kabuklarını ve parçalarını ayıkladığımda, yavaşça tekrar biraz su ekliyorum ve işlenebilir bir kil kütlesi haline getiriyorum.

Ve tokatlıyorum. Hem de çok.

Gerçekten mi? Bir şeylere vurmak ve hayal kırıklıklarımı dışa vurmak gerçekten iyi hissettiriyor. Çömlek yapma girişimlerim çok kötü gidiyor ama buna şaşırmadım. Diğer her şey berbat görünüyor, neden bu da olmasın? Yine de pes etmemeye kararlıyım. Kile bir şaplak daha atarken esnemeye karşı koyuyorum. Ne de olsa bu gezegende zamandan başka bir şeyim yok ve kimse ne yaptığımı bilmiyor. Eğer kilden çömlek yapmayı öğrenmem üç yılımı alıyorsa, o zaman üç yılımı alır. Sabırsız olmamak için elimden geleni yapıyorum. Roma bir günde inşa edilmedi, kendime hatırlatıyorum. Bir gecede mükemmel bir çömlek yapmayacağım.

Ama sadece bir kez... İşlerin benim istediğim gibi gitmesini isterdim. Sadece bir kez.

Dışarıdan bir ses geliyor ve başımı kaldırıp girişe doğru bakıyorum. Gece olmasına ve çoğu kişinin uyumasına rağmen zaman zaman bir şeyler duyuyorum. Tabii ki gece hayvanları var - kumsal yengeçleri ve akrep görünümlü şeyler dışarıda bırakılan her şeyin içine giriyor - ve arada sırada dolaşan kuş yaratıkları.

Kilime tekrar vuruyorum, çünkü çok ıslak ve hayal kırıklığı içinde homurdanmamak için elimden geleni yapıyorum.

"Yüzümü hayal mi ediyorsun?" diye sesleniyor çok tanıdık bir ses ve ben neredeyse yerimden sıçırıyorum. "Aman Tanrım, ödümü kopardın," diye tıslıyorum, kirli bir elimi göğsüme götürerek. Kalbim dakikada bir mil çekiç.

Bir an sonra, A'tam benim küçük, özel mağarama girdi. Gülümsüyor, korkumla eğleniyor. Pislik. Sessiz, sinsi bir avcı olduğunu biliyor, adadaki herkes öyle ama Gölge Kedi başka bir seviyede. Gölgelerin arasına karışıyor ve ben izlerken ten rengi derin, koyu bir tondan normal soluk mavisine doğru dalgalanıyor. Kamuflej kirli bir numara. Bana tamamen sinsice yaklaştı.

Ona kaşlarımı çatıyorum ve çok ıslak kilimi masa olarak kullandığım büyük, düz taşa vurmaya devam ediyorum. "Ne yapıyorsun burada?"

"Uyuyamadım ve yürüyüşe çıktım. Bu mağaraların yakınında kokunu aldım ve endişelendim, bu yüzden bir şeyler hayal edip etmediğimi görmek için geldim." Yakışıklı yüzünde şaşkın bir ifadeyle küçük çalışma alanımın etrafına bakıyor. "Gecenin bir yarısı neden toprakla oynuyorsun?"

"Bu toprak değil. Bu kil." Çok ıslak topağıma bir tutam kuru kil tozu ekliyorum ve tekrar işlemeye başılıyorum. "Biraz çömlek yapmayı denemek istiyorum."

Kendimi A'tam'dan gelecek bir dizi soruya hazırlıyorum. Gecenin bir yarısı bunu neden yapıyorum?

Çömlekçilik nedir? Neden bunu yapmak istiyorum? Neden yalnızım ve işimi saklıyorum? İnsanların adalılardan o kadar farklı deneyimleri var ki, en küçük işler bile binlerce soruyu gündeme getirebiliyor.

Ama A'tam sadece homurdanıyor ve yanıma çömelip çalışmamı izliyor. "Annem çömlek yapardı."

Ona dönüyorum, gözlerim kocaman. "O mu yaptı? Nasıl yaptığını biliyor musun?" Brooke ve Liz'in bahsettiği gibi, sa-khui'lerden birkaçının eski çömlekleri var ve bunları Croatoan köyünde depolama için kullanıyorlar. Gerçi bu kaybolmuş bir beceri ve artık kimse nasıl yapılacağını bilmiyor, kimse de zahmet etmiyor. Kemik kolayca oyulabilir ve her zaman bir miktar bulunur, bu yüzden kimsenin gerçek çömleklere ihtiyaç duyduğunu düşündüğünü sanmıyorum.

Ama... Başarmak istiyorum. Diğerlerine (ve kendime) tamamen işe yaramaz olmadığımı kanıtlamak istiyorum. Zaman geçtikçe ve sahilde daha uzun süre kaldıkça, küçük gruplara ayrıldık. İnsanlar nelerde iyi olduklarını buluyor ve o şeylere odaklanıyor. Herkes kendi nişini buluyor... ben hariç.

Bir kısmı benim hatam tabii ki. Bir süre A'tam ile kaçamak öpüşme seansları için olabildiğince gizlice buluştum. Sonra birlikte geçirdiğimiz felaket gece yüzüme patladıktan sonra gruptan çekildim ve kendi başıma bir şeyler yaptım. Kimseyle, özellikle de burada olmaktan son derece mutlu görünen kimseyle takılmak istemiyordum. Sanki bende bir sorun varmış gibi hissediyordum. Daha da kötüsü, A'tam ilişkimiz konusunda hayır cevabını kabul etmiyor ve bu konuda didişiyoruz. Hem de çok.

Her gün, gerçekten.

Sonuç olarak kampta biraz ün kazandım. Adadakilerin hepsi benim korkunç bir alaycı olduğumu ve kızlar da dramatik olduğumu düşünüyor. Hak etmediğim bir şey değil, çünkü olayları nasıl ele alacağımı bilemedim. Yine de bu beni üzüyor. Bu yeni dünyada hata üstüne hata yapıyorum ve en büyük hatam tam karşıma oturup donyağı mumlarımdan kısıp ışığında bana bakmaya karar veriyor.

Ve tabii ki annesi nasıl çömlek yapılacağını biliyordu. Gittiğim her yer, yaptığım her şey beni A'tam'a götürüyor. Ama o bana sadece başını sallıyor. "Kendim nasıl yapacağımı bilmiyorum, hayır."

Bunun iyi mi kötü mü olduğunu bilmiyorum. Birine soru sorabilmek güzel olurdu ama sanırım bu da iyi bir şey. "O zaman neden buradasın?" Kili top haline getirirken ona tekrar soruyorum.

"Sana söyledim. Senin için endişelendim. Neden gece buradasın? Tek başına?" Çalıştığım kili işaret ediyor. "Bunu dışarıda, gündüz yapmak daha kolay olmaz mıydı?"

"Olurdu. Ama kimsenin neyin peşinde olduğumu bilmesini istemiyorum. Eğer bu işi nasıl yürüteceğimi bulamazsam, Bridget'in kötü olduğu bir başka 'şey' olmasını istemiyorum." Ona ters ters baktım. "Yani artık gidebilirsin."

Bana attığı bakış spekülâtif ve biraz fazla bilgili. "Başarısızlığını görmelerini istemiyor musun?"

"Aynen öyle." Bu yüzden sahilin uzak ucundaki çok küçük bir mağarada saklanıyorum. Kimse ne üzerinde çalıştığımı bilmezse, doğru yapmam için üzerimde baskı olmaz. Herkesi hayal kırıklığına uğratiyormuşum gibi hissetmeden bir şeyleri çözmek için zaman ayırabilirim.

A'tam sadece sırtıyor. "Gördün mü? Seni sandığından daha iyi tanıyorum."

Ben bir şey söylemem. Doğruyu söylemek gerekirse, A'tam beni herkesten daha iyi tanıyor. Felaket seksimizden önceki günlerde, elbette öpüşürdük, ama aynı zamanda flört eder ve saatlerce konuşurduk. Beni herkesten daha iyi tanıyor çünkü beni tanımak için zaman ayırdı. Fiziksel uyumsuzluğumuzun gerçek bir ilişki yaşamamızı engelleyecek olması çok yazık. A'tam bu konuda

ipucu almış değil. Sanki ısrarla fikrimi değiştirecekmiş gibi beni sürekli rahatsız ediyor.

Olmayacak. O adamla bir tur daha seks yapmam için bana yeterince para veremezsin. Kolayca

hayatımın en kötü deneyimi... ve uzaylılar tarafından kaçırıldım.

Bazı insanlar birlikte olmak için yaratılmamışlar ve benim de devasa uzaylı penisleriyle başa çıkabilecek donanıma sahip olmadığım açık. Bir tutam daha kum alıp kilimin üzerine serpiyorum ve kirpiklerimin arasından ona bakıyorum. "Beni kontrol ettiğin için teşekkürler ama söz veriyorum iyiyim."

A'tam yine de gitmek için ayağa kalkmıyor. Onun yerine düşünceli bir şekilde beni izliyor. "İlk defa sen bana bağırmadan konuşuyoruz."

Kuru kili ıslak, çamurlu yumruma masaj yaparak yedirirken ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Yanlış hatırlamıyorsam, tartışmalarımızda bağırın tek kişi ben değilim."

Onaylar gibi bir ses çıkarır. "Gerçek."

Uzun, çok uzun bir süre sessiz kalıyor ve sonunda kilimi beni tatmin edecek bir kıvama getiriyorum. Ellerimin arasında yuvarlayarak bir top haline getiriyorum. Su ve toprak dolu kaselerimin, kazdığım ateş çukurunun, çıkıntılara yerleştirdiğim donyağı mumlarının arasında çömelmiş duran A'tam'a bakmamaya kararlıyım. Mağara bir dolaptan daha büyük değil ve A'tam'ın içeri sıkışması aramızdaki şeylerin ne kadar kötü gittiğini acı bir şekilde fark etmemi sağlıyor.

Bir zamanlar, günümün daha parlak geçmesi için tek ihtiyacım olan şey A'tam'ın gülümsemesiydi. Sırf o gün onun yanında vakit geçirebilmek için uyanmayı iple çekdim. Her sinsi okşayışı bir vaatti ve kahkahaları ruhumun en karanlık kısımlarını ısıtıyordu. A'tam'ın yanında olmak bu buz gibi sahildeki her şeyi o kadar da korkunç olmaktan çıkarıyordu.

Sonra pantolonunun içinde Goliath'la çıkageldi ve hayallerimin içine etti. O gece bakire değildim, ama kesinlikle söyleyebilirim ki A'tam çok büyüktü, çok hevesliydi ve ben de çok dardım. Sonrasında günlerce komik bir şekilde yürüdüm. Bir daha asla. Asla.

"Eğer gerçekleri itiraf ediyorsam," diye başlıyor A'tam ve sözlerini beklerken kaskatı kesiliyorum. "Günlerdir geceleri buraya geldiğini biliyorum. Bu gece saklanmaktan yorulduğuma ve seninle konuşmak istediğime karar verdim."

Kürek kemiklerimin arasındaki gerginliğin düğümlendiğini hissedebiliyorum. İşte geliyor. A'tam eş olmamızı talep edecek. "Ne istiyorsun?"

Ağır ağır iç geçirir. "Senin bana, benim de sana kızgın olmamızdan bıktım. Bu şekilde yaşamak istemiyorum."

Sertçe yutkunuyorum, aptal gözyaşlarının tehdit ettiğini hissediyorum. Hayal kırıklıklarımı ellerimdeki kile odaklıyorum, onu bir top haline getiriyorum, sonra başparmaklarımı ortasına sokuyorum, sanki onu tekrar tekrar akılsızca işlemek yerine onun için bir planım varmış gibi. "A'tam, yapamam. Seninle bu şekilde birlikte olamam." Bir zamanlar buna bayılırdım, ama bu berbat bir seks yapmadan önceydi ve sonra bana sahipmiş gibi davrandı. A'tam'ın pek çok özelliğinden hoşlanıyor olabilirim ama en ufak bir uyumumuz yok ve bu beni üzüyor. "Senin eşin olamam. Olmayacağım."

"O zaman eskiden olduğumuz gibi geri dönmek istiyorum," diyor alçak bir sesle. "Arkadaş olarak."

Hiç sadece arkadaş olduk mu? Yoksa aramızda hep daha fazlası mı vardı? Bilmiyorum ve bu beni üzüyor. Ben de buna geri dönmek istiyorum ama içimden bir ses A'tam'ın sadece arkadaşım olmakla yetinmeyeceğini söylüyor. İkimiz de sınırlar konusunda pek iyi değiliz. "Bilmiyorum," diyorum usulca. "Bunu bir düşüneyim."

Karşılık vermesini bekliyorum. Her zaman yaptığı gibi endişelerimin üzerine gitmesini, saçma ve mantıksız olan benmişim gibi davranmasını bekliyorum. Ama o sadece başını sallıyor ve rahatlıyor, sanki uzun bir gece için yerleşiyormuş gibi karşımda yere oturuyor. Bir bakıma ona eşlik

ettiğim için minnettarım. Bazen gecenin bir yarısı bir mağarada tek başına oturmak biraz ürkütücü olabiliyor. "Bana annenden ve onun çömlleklerinden bahset" diyorum ona. "Ne yapardı?"

A'tam genişçe gülümsüyor ve yüzündeki ifade hem sevgi dolu hem de hüzünlü. Kalbim küt küt atıyor,

Çünkü o son derece muhteşem. "Annem her türlü şeyi yapardı. Çoğu işlevseldi ama bize kilden küçük balıklar ve kaari de yapardı. Çocukken sürekli onlarla oynardım. Geriye dönüp baktığımda, onu çok fazla rahatsız etmeyeyim diye yaptığını düşünüyorum ama onları çok severdim."

Annesi çalışırken oyuncaklarıyla oynayan minik bir A'tam hayal ediyorum ve bu görüntü çok sevimli. "Ne oldu onlara?"

"Mağaramız çöktüğünde onları kaybettim."

Kendimi aptal gibi hissediyorum. On yıl önce adada ilk büyük "sarsıntı" yaşandığında ve yanardağ patladığında mağaraları çökmüş ve kabilesinin çoğu ölmüş. Tabii ki oyuncaklarını kaybetti. "Özür dilerim."

"Üzölmeyin. Bana acıyasınız diye anlatmıyorum. Sana anlatıyorum çünkü bu beni mutlu eden bir anı." Uzanıp çalışma yüzeyimden küçük bir kil parçası alıyor ve parmaklarının arasında sıkıyor. "Seni kil çalışırken görmek hoşuma gidiyor. Bu da beni mutlu eden bir başka şey. Yardım edebileceğim bir şey olursa, haberim olsun."

Dikkatle onu izliyorum ama samimi görünüyor. "Biraz daha su alabilirim," diyorum, yakındaki neredeyse boş kemik kaseyi işaret ederek. "Sakıncası yoksa."

A'tam ayağa fırlar. "Benden her şeyi isteyebileceğini biliyorsun."

"Arkadaş olduğumuz için mi?" Doğruluyorum ve ona doğrudan bakıyorum. "Bundan daha fazlası olmak istemiyorum. Nazlanmıyorum, A'tam. Oyun oynamaya çalışmıyorum. İçtenlikle senin eşin olmak istemiyorum... ama arkadaşın olabilirim."

Küçük mağaranın karşısında uzun bir süre birbirimize bakıyoruz ve itiraz edip etmeyeceğini merak ediyorum. Göğsünü döverek bir açıklama daha yapacak ve sonra yine başa dönecek miyiz diye. Ama A'tam yavaşça başını sallıyor ve bana ciddi bir bakış atıyor. "Eğer sahip olabileceğim tek şey senin dostluğunsa, B'shit, o zaman kabul ediyorum."

"Bridget," diye düzeltiyorum o mağaradan çıkarken, ama normalde olduğum kadar sinirli değilim.

I

B'shit'in arkadaşı olmak hem kolay hem de zordur.

Onunla tekrar birlikte olmak ve günlerce savaştıktan sonra arkadaş olmak, en sevdiğim mızrağı tutuyormuşum ya da iyi giyilmiş bir botu giymişim gibi hissettiriyor.

Çok rahat

ve sanki benim için yapılmış gibi uyuyor. B'shit ile de öyle. Onun sinsi yorumlarını ve kahkahalarını öfkesine tercih ediyorum ve her gece kil yaptığı mağaraya gidip mum ışığında onunla hiçbir şey ve her şey hakkında konuşarak saatler geçiriyorum. Kile ne kadar su ekleyeceğimizi konuşuyoruz. Benim adadaki hayatımdan ya da onun kendi dünyasındaki hayatından konuşuyoruz. En sevdiğimiz yemeklerden bahsediyor, kabile arkadaşlarımız ve kimin kimle rezonansa girdiği hakkında dedikodu yapıyoruz.

Tüm insan dişileri garip bir şekilde çekici, ama B'shit'te beni her zaman çağıran bir şey var. Gözlerindeki o hızlı parıltı, zeki ve keskin dili. Diğerleri dinlenirken o hiç dinlenmiyor. Kendini geliştirmek, değerini göstermek için bir şeyler yapıyor olmalı. Onun azmine hayranım ve bu, onun eş olmak istememe neden olan şeylerden biri.

Bu aynı zamanda onunla ilgili en can sıkıcı şeylerden biri.

Arkadaş olmamıza rağmen, B'shit beni istemediğini açıkça belirtti. Ellerimiz birbirine değdiğinde geri çekiliyor. Peştemalimi düzelttiğimde bana şüpheli bir bakış atıyor. Tekrar öpüşmeyi teklif etmedi ve eskiden olduğu gibi sıcaklığımı paylaşmak için pelerinin altına gizlice girmeye çalışmadı. Onu zorlamıyorum elbette... ama bu beni rahatsız ediyor.

Kürklerin içinde güzel bir boğuşma yaşadık ve işi bitti. Bunu anlamıyorum. Ona dokunduğumda inliyordu. Ona daha önce neyi yanlış yaptığımı sordum ve benim değil, kendisinin yanlış yaptığını iddia etti. Ne düşüneceğimi bilemiyorum.

Ben bir kez daha B'shit'in arkadaşıyım ve bu bir gerçek. Onun arkadaşı olmak istiyorum. Ama aynı zamanda B'shit'in benim ne kadar harika bir erkek olduğumu fark edeceğine ve bir kez daha eşim olmayı talep edeceğine dair gizli umutlar besledim. Beni ne kadar özlediğini fark edecek ve kendini kollarıma ve boş kulübeme atacaktı.

Yine de yapmıyor ve kulübem kürklerim kadar boş kalıyor.

Kabile bizim hakkımızda dedikodularla dolu. Bazıları birlikte gittiğimizi ve artık kavga etmediğimizi fark etti. Bir gece B'shit çömleklerinden birine şekil vermek için geç saatlere kadar çalıştı ve kasları gerildi. Ertesi gün sert bacaklarla yürüdü ve I'rec benimle yüzleşti ve gizlice çiftleşip çiftleşmediğimizi sordu.

Hiçbir şey söylemedim. Arkadaştan başka bir şey olmadığımızı bilmelerine gerek yok. B'shit ve çömlekleri gibi ben de arkadaşlığımızı gizli tutacağım. Çömleğin kendisi kadar kırılgan ve onu mahvedecek hiçbir şey yapmayacağım.

Ama çok zor. Çok zor. Günler birbirini kovaladıkça umutsuzluğa kapılıyorum. Belki de her zaman sadece B'shit'in arkadaşı olacağım, daha fazlası değil.

Sonra... D'see geldi.

Yeni dişi göklerden, karanlık, yumurta şeklindeki bir kayanın içinden geliyor ve bana K'thar ve R'jaal'ın L'ren ve M'rsl'i buldukları zamanı hatırlatıyor. Onların da bir yumurtadan çıktığını söylemişlerdi. Gün batımı gibi bir yelesi ve geniş, heyecanlı bir gülümsemesi olan zarif bir dişi

dışarı çıkıyor. Kabileyi selamladığında gülümsüyorum ve onun klanımdan biri için iyi bir eş olacağını hayal ediyorum. Şimdiye kadar Gölge Kedi tek bir dişiyle bile yankılanmadı. Kalbim B'shit'te, bu yüzden başka bir tane aramıyorum, ama eksikliğimizin farkındayım.

O'jek, I'rec ve U'dron'a acı veriyor. Daha az görülmekten hoşlanmayız. Bu yüzden D'see kampa katıldığında memnun oldum. Bir başka çekici dişi, şansımızı artırıyor.

B'shit ondan hemen hoşlanmaz.

İlk başta B'shit'in bana yine kızgın olduğunu düşündüm. Hiçbir şey yapmamış olmama rağmen bana ters ters bakıyor ve ona yaklaşmaya çalıştığımda hışımla uzaklaşıyor. O gece kilden mağarasına gidiyorum ama orada değil. Mumlar karanlıktı ve B'shit hiçbir yerde görünmüyordu.

Ertesi sabah "arkadaşıma" yaklaştım ve ona sordum. "Dün gece kendini iyi hissetmiyor muydun?" B'shit sadece omuz silkti. "Neden umursuyorsun ki?" Y r y p gitti.

Neden umursamayayım ki? Bu beni şaşırtıyor. Kaşlarını çatarak onun gidişini izliyorum. Geçtiğimiz dolunay boyunca her gece ona eşlik etmedim mi? Ona su getiriyorum, yeni kil alıyorum, eliyorum ve tavsiyelerde bulunuyorum. Bazen yardım istemediği ama arkadaşlıktan hoşlandığı zamanlarda sadece konuşmak için ortaya çıkıyorum. şimdi neden kızgın?

Bir el omzuma dokundu. Dönüyorum ve beni bilmiş bir bakışla izleyen D'see'yi görüyorum. Gözleri tuhaf ve solgun, içinde bir khui'nin parlak mavi yaşamı olmayan  l  gözler. Ama yüzündeki ifade bilgili. "Bu senin sevgilin mi?" Geri  ekilen B'shit'i işaret ediyor.

"Benim neyim?" Bu kelimeyi söylemeye bile başlayamıyorum. "Sevgilin mi?"

Bu kelimeyi biliyorum. "Bir kez  iftleştik ama o sadece arkadaş olmaya karar verdi." Sesim ekşi. "Ve şimdi kızgın ve nedenini bilmiyorum."

D'see beni şaşırtacak şekilde gülümsüyor. "Bu tür şeyleri daha önce de görmüştüm. Kıskanıyor." "Kıskanç mı?" Ona şüpheci bir bakış attım. "B'shit'i tanıdığını sanmıyorum."

"Onu tanımıyor olabilirim ama kadınları tanırım," diyor D'see gün batımı yelesini savurarak. Bana kazanan bir gülümseme veriyor ve eğilip omzuma dokunuyor. "Seni istemediğini söyleyebilir ama yalan söylüyor. Seni nasıl izlediğini gördüm. Benimle konuşmandan hoşlanmadı." Başımı tekrar salladığımda D'see çeneme dokunuyor. "Kaşlarını  atmayı bırak. Bana g l mse. Ben g ld ğ imde g l ve sonra dişine bak."

Sonra, D'see güler.

Acaba kafası mı güzel diye düşünüyorum, çünkü boş yere gülüyor. Ama gözleriyle bana cesaret verici bir bakış atıyor ve bunun planının bir parçası olduğunu anlıyorum. Kendimi aptal gibi hissederek sahte bir kahkaha atıyorum ve B'shit'e dönüp bakıyorum. Kampın uzak tarafındaydı ama artık uzaklaşm yordu. Onun yerine beni izliyor... ve sanki kızgın mış gibi ters ters bakıyor.

"Bu tarafa mı bakıyor?" D'see soruyor. "Bakıyor."

D'see yine "Kıskanıyor," diyor. "Seni istemiyor olabilir ama başkasının da sana sahip olmasını istemiyor." Dişi, yeleğimin önündeki bir parça tüyü karıştırıyor. "Eğer onu kazanmak istiyorsan, onu kıskandırmaya devam etmek senin yararına olabilir. Seni kaybedebileceğini fark etmesini sağla. O zaman  ne çıkacak ve seni sahiplenecektir."

"Bunun gerçekten işe yarayacağını düşünüyor musun?"

Çok basit görünüyor. "Düşünüyorum. Dediğim gibi, kadınları tanırım." D'see kendinden emin görünüyor.

"Peki bundan çıkarın ne?" diye soruyorum.

Yüz ifadesi hüzünlü görünüyor. "Bir arkadaşım ve bir amacım olacak. şu anda ikisini de kullanabilirim."

Uzanıp D'see'nin omuzlarına sardığı kürkün üzerindeki tüylerden bir parça koparıyorum ve onun

hareketlerini taklit ediyorum. "Senin arkadaşın olacağım," diye söz veriyorum ona. "Ama sadece arkadaşın. Kalbim B'shit'e ait." Başka birini istemiyorum, parlak gülüslü ve daha da parlak yeleli bu güzel dişiyi bile.

"Sorun değil. Ben bir ruh eşi bekliyorum. Beni ben olduğum için sevecek birini. İkinci planda olmaktan bıktım." Gülümsemesinde biraz hüzün var, ama kolunu benimkinin kıvrımına sokuyor ve beni ateşe doğru yönlendiriyor. "Bazı planlar yapalım mı, dostum? Bana ondan bahsedebilirsin ve senin peşinden gelmesini sağlamak için bazı fikirler üretebiliriz."

Bu hoşuma gitti. Uzun zamandır ilk kez, B'shit'i tekrar kürklerimin içine alabileceğime dair umut hissediyorum.

D'SEE günün geri kalanında yanımda kilitli kaldı. Bunun bir kısmının utangaçlık olduğundan şüpheleniyorum. Birçok yeni yüz var ve hayatımız boyunca sadece birbirimizi tanıdıktan sonra yabancılarla dolu bu sahile geldiğimizde Gölge Kedi ve ada klanları için bunun nasıl bir şey olduğunu hatırlıyorum. İsimleri ve yüzleri tanıma ve her şeyi hatırlamaya çalışma ihtiyacı zihne ağır gelebilir. D'see titriyor ve herkese gülümsüyor ama sessiz anlarda yüzünde kaybolmuş bir ifade oluyor. Yalnız olmadığını bilmesini sağlamak için elini sıkıyorum. En kötü zamanlarımda bile O'jek, U'dron ve I'rec'e sırtımı dayadım. D'see için de o dayanak olacağım, hiç sahip olmadığı kardeşi.

Bana minnettar bir gülümseme veriyor ve yanağını omzuma yaslıyor.

Ben Gölge Kedi olduğum için, sanırım D'see benim klanımda diğerlerinden daha rahat. Her zaman birimizin yanında kalıyor ve vakit geç olup da diğerleri ortadaki ateşten uzaklaşmaya başladığında D'see ayağa kalkıyor. "Sanırım uyumadan önce sahilde bir yürüyüşe çıkmak istiyorum," diyor D'see neşeyle. "ok güzel bir yer."

Ve bana sert bir bakış attı.

"Seni ben götüreceğim," diyorum ve ayağa kalkıyorum. I'rec ve O'jek'in de ayağa fırladığını görünce şaşırmadım. U'dron esneyen R'ven'e özlem dolu bir bakış atıyor ama bize katılmak için ayrılıyor çünkü Gölge Kedi klanı bir arada kalmalı.

Suyun kenarına doğru gidiyoruz ve D'see geceleri ne kadar güzel olduğunu haykırıyor. Sanırım su güzel ama ben onu hayatım boyunca gördüm. Benim için özel bir cazibesi yok. Bunun yerine, B'shit'in izlerini bulmak için uzaktaki kampı tarıyorum. Hava kararıyor ve geç oluyor. Bu gece kil işini yapmak için gizlice kaçacak mı? Yoksa dün gece yaptığı gibi benden kaçacak mı? Belki de D'see haklıdır ve kıskanıyordur. D'see'den ellerini üzerimden çekmesini isteyecek, çünkü B'shit beni kendine istedi.

Bu düşünceyi sevdim. Hem de çok.

Beşimiz birlikte sahilde yürüyoruz ve sonunda D'see nazikçe boğazını temizliyor ve duraksıyor. "Dün gece kadınların mağarasında uyudum ve... orada bir daha uyuyabilir miyim bilmiyorum." Bize üzgün bir bakış atıyor. "Herkes çok iyi, ama oraya ait değilmişim gibi hissediyorum ve orada diğerleriyle birlikte olmak bana onların alanını işgal ediyormuşum gibi hissettiriyor. Sanki ben etrafta olduğum için konuşamıyorlarmış gibi." Dudağını ısırtıyor ve bize bakıyor. "Siz erkekler nerede uyuyorsunuz?"

I'rec kayalıkların dibindeki kulübe kümesini işaret ediyor. "Eşleri beklemek için kulübeler inşa ettik." Ona koruyucu bir bakış atıyor. "Eğer dişilerle uyumaktan rahatsız oluyorsan, benim kulübemde uyuyabilirsin." Bir süre sonra ekliyor, "Ben de O'jek'le kalacağım."

O'jek buna kaşlarını çattı ama şikâyet etmedi. Büyük Tüten Dağ'ın ilk ölümünden beri hepimiz aynı küçük mağarada uyuduk. Tekrar aynı odayı paylaşmaları alışılmadık bir durum olmayacaktır.

D'see, I'rec'e "Teklif ettiğin için çok tatlısın," diyor. Yine de bana bakıyor. "Ama sanırım

A'tam'ın kulübesinde kalmalıyım." Ve bana anlamlı bir bakış attı.

"Neden?" Ağzımdan kaçırdım. "Benimki iyi bir kulübe değil." B'shit'i düşünüyorum ve o sallandığında nasıl kıkırdadığını

Çiftleştik. Kalbim sanki hüznle deliniyormuş gibi hissediyorum. Onu özlüyorum. Dönüp gruptan ayrılmak ve kilden mağaraya koşmak istiyorum, sadece onu kollarından tutup öpmek ve benim olması gerektiğini söylemek için.

D'see yanıma yaklaştı ve fısıldadı. "Planımız için."

Oh. B'shit'i kışkandırma planı. Başımı salladım. "Sanırım... O'jek'le yatacağım." O'jek gözlerini deviriyor. "Bir şeyler söyleyebildiğime sevindim."

Ama D'see onun yanına gidiyor ve kolunu mutlu bir şekilde sıkarak gülümsüyor. "Beni ağırladığınız için çok tatlısınız. Ne kadar minnettar olduğumu bilemezsiniz."

O'jek nefesinin altından homurtulu bir ses çıkarıyor ama bakışları D'see'ye kilitlenmiş durumda. Aklıma hepimizi çalıştırdığı, bizi küçük parmaklarının etrafında döndürdüğü ve istediğini yaptırdığı geliyor ama umursamadığımı fark ediyorum. O'jek mutlu, D'see'ye bakıyor. I'rec bizimle ittifak kurduğu için memnun olacak ve B'shit kışkanacak.

Umarım.

I O'jek'in kulübesinin benimkinden çok daha iyi olduğunu fark etmemeye çalışıyorum. Zemin düzgün, harçta ay ışığının parladığı delikler yok ve ateş çukuru geniş ve düzgün. D'see burada kalmalı, benimkinden değil. Kürklerimin içinde uzanıyorum ve B'shit'i düşünüyorum.

Gülümsemesini, öptüğünde, dilim onunkini okşadığında o mükemmel küçük nefesini vermesini. Dünya hakkındaki hikayelerini, onu board-deen-skool denilen bir yere gönderen korkunç annesini ve oradaki maskaralıklarını seviyorum. Küçük bir B'shit'i hayal etmeyi seviyorum, sorun çıkarıyor ve inatçı oluyor ve daha fazla dayanamadığımda, kürklerimi geri soyuyorum ve sessizce botlarımı giyiyorum.

Bu gece, B'shit'in kil yapıp yapmadığına bakacağım.

O'jek'e bakıyorum ama o uyumaya devam ediyor. Ayağa kalkıyorum, etrafımdaki gölgelerle aynı koyu tona gelene kadar kamuflejimin renginin derinleşmesine izin veriyorum. Soğuk bir esinti kapının kanadında ısıklık çalıyor ve B'shit'in üşüyüp üşümeyeceğini merak ediyorum. Kürk yuvama geri dönüyorum ve en ağır olanını çıkarıp bir pelerin gibi omuzlarıma atıyorum ve tekrar kapıya yöneliyorum.

O'jek ayağa kalkıyor ve uykulu gözlerle bana bakıyor.

Donup kalıyorum, bir bahane uydurmalı mıyım diye düşünüyorum.

Ama O'jek beni iyi tanıyor. Beni inceliyor ve sonra "B'shit?" diyor.

Başımı salladım.

"Siz ikiniz gizlice çiftleşiyor musunuz?"

Kampta bu yönde söylentiler var ama ben bunu ne doğruluyorum ne de reddediyorum. B'shit de öyle ve bu beni meraklandırıyor... Başkalarının birlikte olduğumuzu düşünmesini mi istiyor? Bu yüzden mi onları düzeltmiyor? Omuz silkip dışarı çıkıyorum ve O'jek'in merak etmesine izin veriyorum. Kampın içinde sessizce yolumu seçiyorum. Gecenin bu geç saatinde hava sessiz ve çok soğuk, uçuşan kar taneleri tenimde ıslak damlalara dönüşüyor. Yakılan ateş terk edilmiş, herkes kürklerinin altına saklanmış. Kampın uzak tarafına, kumların aniden kayalıklara dönüştüğü, yuvarlanan kayaların arasında küçük mağaralarla dolu uçurumlara doğru ilerliyorum.

B'shit'in mağarasından gelen zayıf ışığı görüyorum ve onun inatçılığından memnun muyum yoksa hayal kırıklığına mı uğradım bilmiyorum. Soğuk bir gece ve bu kar fırtınaya dönüşürse insanlar için tehlikeli olabilir. Burada tek başına olmamalı. Geldiğimi duyabilsin diye adımlarımı kasten ağırlaştırıyorum ve kafamı mağaradan içeri soktuğumda boğazımı temizliyorum.

B'shit şaşkınlıkla sarsılıyor, bir çığlığı bastırırken elleri havada uçuşuyor. "Ödümü kopardın, pislik herif!"

"Yaklaşırken sesim çıkıyordu," diye belirttim. Bu da B'shit ile ilgili endişelendiğim başka bir şey. Kendini işine o kadar kaptırıyor ki benim geldiğimi hiç fark etmiyor. "Burada olmamalısın," diyorum ona. "Ya ben bir gelgit kaari olsaydım? Lezzetli bir atıştırma olurdu."

"Başlama bile," diye mırıldanıyor, kil kaplı elleri önündeki çömlek bobinlerine geri dönüyor. Masa olarak kullandığı yassı bir kayanın önünde diz çöküyor ve mum alevleri başının üzerindeki kayanın bir dudağında çılgınca dalgalanıyor.

Ağır bir kürk giymediğini fark ediyorum ve hemen benimkini çıkarıyorum. "Al. Bunu sana

getirdim."

"İstemiyorum." B'shit dikkatini tekrar çömlleklerine veriyor ve beni görmezden gelmek için elinden geleni yapıyor. "Aslında seni burada hiç istemiyorum."

Ses tonunda ne bir alay ne de bir sıcaklık var ve ben kaşlarımı çatıyorum. "Neden olmasın?"

"Senin arkadaşlığını istemediğim için mi?" Bunu bir soru gibi söylüyor ama ben bunun bir ifade olduğunu biliyorum.

"Her gece bana eşlik etmene aldırış etmedin," diye işaret ediyorum, ilerleyip kürkünü omuzlarına örtüyorum. "Bütün gece boyunca, her gece buradaydım. İkimiz de uyumuyoruz. Varlığımdan hoşlandığını sanıyordum."

"Evet, pek çok şeyden keyif alacağımı düşünmüştüm," diyor keskin bir sesle.

Kaşlarımı çatıyorum. Bunun ne anlama gelmesi gerekiyor? Ama o başka bir şey söylemiyor, sadece kilden ipler yapmaya odaklanıyor, avuçlarının altında uzun ipleri yuvarlıyor. Beni görmezden geliyor ve benim rahatsızlıkla karıncalanıyor. Gerekirse B'shit'in öfkesine katlanırım ama öpücüklerini tercih ederim. Görmezden gelinmekten hiç hoşlanmıyorum.

Sanki beni en çok neyin kızdıracağını biliyor ve onu yapıyor.

B'shit omuzlarına örttüğüm sıcak kürkü düzeltiyor ve bana bakıyor. "Bence gitmelisin, A'tam. Bu gece hiç havamda değilim."

Bu çok açık. Yine de tereddüt ediyorum. "Biz arkadaşız, değil mi? Bu gece misafir istemesen de hâlâ arkadaşız, değil mi?"

Sorum onu tedirgin ediyor. B'shit omuz silkiyor, dikkati kiline odaklanmış durumda. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum." Kile avucuyla bir darbe indiriyor ve hırçın bir hareketle düzleştiriyor. "Belki de gidip Daisy ile arkadaş olmalısın. Zaten kanka gibi görünüyorsunuz."

Sesi kızgın ve yüzüme yavaş bir gülümseme yayılıyor. Beni gönderiyor olsa da, son derece memnunum. "Doğru o zaman. D'see'yi kıskanıyorsun."

"Hayır, değilim."

Gülüyorum, çünkü sesi çok huysuz geliyor. "Evet, öylesin. Sesinden anlayabiliyorum. Onun benim arkadaşım olmasından hoşlanmıyorsun." D'see haklıydı. Eğer benimle vakit geçirirse, B'shit kıskanacak ve beni istediğini fark edecek çünkü D'see'nin beni ondan alacağını düşünüyor. Oyuncaklarıyla başkasının oynamasını istemeyen bir kedi yavrusu gibi. Bu çok saçma... ve yine de beni memnun ediyor, çünkü B'shit arkadaş olmak istediğini iddia *etse de, beni* erkeği olarak görüyor.

Ve D'see'nin ilgilenmesinden hoşlanmıyor.

B'shit yüzünü buruşturarak kilini tekrar şapırdatıyor. "Git başımdan. Beni rahatsız ediyorsun." "Ediyor muyum?" Sırıttıyorum. "Yoksa D'see mi seni rahatsız ediyor?"

Daralmış gözlerle bana bakıyor ve sonra kil ipi bana doğru fırlatıyor. Göğsüme çarpıyor, çünkü bu küçük mağarada kaçacak yer yok. Ben daha çok gülüyorum, bu da onu çileden çıkarıyor. "Rahatsız olmayan birine göre çok sinirlisin," diyorum.

"Git. Uzaklaş." B'shit homurdanarak değerli kilinden bir avuç daha aldı ve tehdit edercesine havaya kaldırdı.

"Oh, ben gidiyorum. Belki D'see'nin neyin peşinde olduğunu görürüm." Ona sırtıttıyorum ve mağaradan çıkmak için dönüyorum. D'see'nin neyin peşinde olduğunu zaten bilmediğimden değil - kulübemde tek başına uyuyor - ama B'shit'im tepkisini görmek istiyorum.

Bir avuç kil daha ıslak bir sıçramayla sırtıma çarpıyor. Gülerek mağaradan çıkıyorum ve kulübeme geri dönüyorum.

B'shit çıldırmış. D'see'nin planı işe yarıyor.

Şimdi arkama yaslanıp B'shit'in bir kez daha kollarıma düşmesini beklemek zorundayım.

ŞİMDİ

BRIDGET

"Tamam, tamam, dur." Raven ellerini havaya kaldırır. "Kalçalarının nesi var? Çok sıkılar." Bana doğru ilerliyor, ellerimi kalçalarımın altına koymuşum ve onlarla seksi daireler çizmeye çalışıyorum. "Denemek" vurgusu.

Raven bir tanrıça gibi hareket ediyor. Başboş bir battaniyeyi almak için eğilmekten, zarif bir şekilde dans etmeye, kalçalarını pis bir dönüşle çalıştırmaya kadar yaptığı her şeyde akıcı. Hareket ne olursa olsun, Raven onu zahmetsiz ve güzel gösteriyor. Annemi de stüdyosunda pratik yaparken izlediğimi hatırlıyorum. Bir kolunu başının üzerine kaldırır ve sanki kalbinde bir şarkıyla doğmuş gibi hareket ederken nasıl da zarif ve dengeli görünürdü.

Ben aynı kumaştan kesilmedim. Ritim duygum yok ve yaptığım her şey garip. Şimdi bile, Raven bana daha önce yarım düzine kez gösterdiği aynı hareketi gösteriyor ve ben hala yapamıyorum. Seksi bir şekilde çömelmem (bir şekilde) ve kalçalarımı müstehcen bir şekilde hareket ettirmem (yine bir şekilde) gerekiyor. Bunun yerine, her seferinde yarıya kadar yere batıyorum ve öne doğru devriliyorum.

Raven'la seksi dans dersleri alalı iki hafta oldu ve bana karşı hayal kırıklığına uğradığını söyleyebilirim. Buna şaşırmadım. Çok çabalıyorum ama zarif olmayan bir şekilde doğdum ve muhtemelen zarif olmayan bir şekilde öleceğim. Annemin iki sol ayağımdan umutsuzluğa kapıldığını biliyorum, her zaman onun çocuğu olmaktan çok babamın çocuğu olduğumu söylerdi. Yine de Raven her şeyi o kadar kolay gösteriyor ki belki ondan birkaç şey öğrenebilirim diye umdum. Derimin altında gizlenen gizli seks kedisinin kilidini açabileceğini.

Derimin altında gizlenen tek şeyin bir çift kurşun ayak olduğu ortaya çıktı. Ah.

Raven kalçalarımı tekrar ayarlıyor, sonra başını sallıyor ve ben yere doğru batarken beni izliyor. Hemen yüzüstü yattığımda iç geçiriyor. Yerde kalıyorum, hüsrana uğramış ve biraz da utanmış bir halde. "Bunu sevgiyle söylüyorum ama belki de yemek pişirmeye başlamalısın," diye şaka yapıyor Raven. "Eğer dans ederek onun kalbini kazanamıyorsan, belki de yemek yapmalısın."

Ağır bir iç çekişle yan dönüyorum. Parmaklarımı kulübesinin ahşap zeminine vurmak istiyorum ama sabırsızlığımı göstermemek için elimden geleni yapıyorum. Raven dans dersleriyle bana bir iyilik yapıyor ve ben de bunu çok takdir ediyorum. Yeniden bir arkadaşım varmış gibi hissediyorum, ki bu çok güzel, herkes eşleşirken tüm arkadaşlarımla arkadaşlarına ve zanaatlarına odaklandığını ve sanki geride bırakılmış gibi hissettiğimi düşünürsek. Buraya gelenler arasında sadece ben, Flor, Steph, Sam ve Tia'dan bir ses çıkmadı.

Sam yankı uyandırmak istemiyor. Tia çok genç (ve zaten diğer kampta). Flor ve Steph'i bilmem ama ben bitimin sustuğuna sevinmekle reddedilmiş gibi hissetmek arasında gidip geliyorum.

Ne yazık ki reddedilme hissi benim için normal. Hayatım boyunca yakın olduğum kişiler tarafından reddedildim. Dört aydır Dünya'dan uzaktayız ve hala beni onaylamayan annemin beni arayıp hayat seçimlerimden ve onunkine hiç benzemeyen "bodur" vücudumdan dolayı ne kadar hayal kırıklığına uğradığını söyleyeceğini hissediyorum.

Annem (asla annem değil) her zaman mükemmel görünürdü. Bozulmamış. Ruhani, sanki hayat ona dokunamazmış gibi.

Daisy de öyle. Çok iyi biri olduğundan emin olmama rağmen ondan nefret etmem için bir neden daha.

U'dron ve Raven'ın kulübesinin ahşap zemininde parmağımı gezdiriyorum. "Onu bugün gördün"

mü?"

Raven kim olduğunu sormuyor. O biliyor. "Bugün değil, hayır. Muhtemelen diğerleriyle birlikte yeni oyun turu için hazırlık yapıyordur."

Tabii ki öyle. Daisy geldiğinden beri Gölge Kedi klanına ve özellikle de A'tam'a tutkal gibi yapıştı. Mükemmel kızıl-altın saçları ve parlak gülümsemesiyle acayip güzel Daisy

muhteşem bir ten. Burada dans etmeyi, hareket etmeyi ve seksi olmayı öğrenmemin sebebi Daisy.

Tek sebep Daisy değil. Berbat durumdayım. Hala A'tam'a takılmış durumdayım. Kendime onunla hiçbir şey yapmak istemediğimi söylüyorum. O sadece bir göt ve aleti çok büyük ve benim insan boyutundaki kukum çok küçük... ve sonra onu Daisy ile görüyorum ve kıskançlıktan aklımı kaybediyorum. O benim ve Daisy onunla flört edemiyor ya da ona dokunamıyor.

Ama sonra seksimizin ne kadar berbat olduğunu ve ne kadar acı verdiğini hatırlıyorum ve tekrar geri çekiliyorum.

Ve yine de... diğerleri rezonansa girdi ve eşlerinden oldukça memnunlar. Tek bir tanesi bile uzaylı eşinin aletinin kendisini acıtacak kadar büyük olmasından şikayetçi değil. Aslında, Raven gibi rezonansa giren her bir kadın mutluluktan adeta parlıyor.

Bu da alt kattaki herkesten daha küçük olmam gerektiği anlamına geliyor.

Her zaman sorunun bana dönmesinden nefret ediyorum. Bazı şeyler asla değişmez ve bu düşünce iç karartıcıdır. Parmağımınla ahşap zemine daireler çiziyorum, kalkıp tekrar dans etmeyi denemeye isteksizim. "Oyunun artık iki büyük takım yerine iki kişilik takımlarla oynanacağını duydum. Sen ve U'dron oynayacak mısınız?"

Omuz silkiyor. "Muhtemelen hayır. Bıçaklardan biriyle pek ilgilenmiyor, ben de öyle. Ayrıca boş zamanlarımda puan toplamak yerine yapabileceğim başka şeyler de var."

"Yaptıkları şey bu mu? Puan mı topluyorlar?" U'dron'la ne yapmayı tercih edeceğini tahmin edebildiğim gerçeğini kasıtlı olarak geçiştiriyorum. Ne de olsa yeni rezonansa *girmişler*. Ellerini birbirlerinden zar zor uzak tutabiliyorlar. Bu çok tatlı ve onun adına çok mutluyum... kıskansam bile.

"Bilmiyorum. Ne zaman bana doğru baksalar, meşgul görünmek için elimden geleni yapıyorum, böylece tuzağa düşmeyeceğim." Sırıttırıyor ve ayağa kalkmamı işaret ediyor. "Hadi gel. Dansı bir kez daha deneyelim. Eminim biraz ilerleme kaydedebilirsin. Belki önce biraz esneme hareketleri yapmalıyız?"

Onun neşeli hali beni daha da kötü hissettiriyor. "Aslında, sanırım bugünlük bu kadar yeter." Doğrulup ona özür dileyen bir gülümseme sunuyorum. "Kafam yerinde değil ve belki Veronica'nın bebeğini görmeye giderim diye düşündüm."

Raven'ın gözleri parlıyor. "Ben de sana katılacağım. O çok şirin bir altın yağ topu." Yüzünde hülyalı bir ifade belirliyor. "Aklımda bebekler olacağı hiç aklıma gelmezdi ama son zamanlarda onları aklımdan çıkaramıyorum."

Ayakkabılarımı bulup bağlamaya başladım. "Çünkü senin de bir tane olacak."

"Harlow ve Liz haklıysa en az on üç ay daha olmaz." İnanılmaz derecede düz olan karnını sıvazlıyor. "Veronica gibi üç aylık bir hamilelik isteyip istemediğimden emin değilim. Bu çok hızlı görünüyor. Yine de on üçüncü ayıma geldiğimde bana tekrar sorun."

Buna kıkırdıyorum. Veronica'nın hamileliğinin bu kadar hızlı ilerlemesine herkes biraz şaşırdı. Ashtar, drakonik şekil değiştiren ve ateş yetenekleri olan "drakoni" adlı bir ırktan. Görünüşe göre çok hızlı bir gebelik dönemleri de var, çünkü Veronica'nın karnı bir gün futbol topu yutmuş gibi dışarı çıkarken, ertesi gün kucağında bir bebek varmış gibi görünüyordu. Elbette bu bir abartı, ama üç ay yıldırım hızında gibi görünüyor.

Bebeği de kocaman. Adı Katamneas ve büyük ismine uygun olarak kocaman bir şirinlik abidesi. Herkes günlerdir onu öve öve bitiremiyor ve Ashtar mutluluktan uçuyor. Daha önce baba olmak için bu kadar hevesli bir adam görmemiştim ve bu beni hüzünlendiriyor. Çocuğu olduğu için heyecanlanan bir adam, bebeğinin hayatının bir parçası olmak isteyen bir babaya sahip olmak nasıl bir şey olurdu merak ediyorum. Hayal bile edemiyorum.

Raven ve ben U'dron'un kulübesinden çıkarken kürklerimize sarınıp yola koyuluyoruz. Acımasız mevsim bizi derinden etkiliyor ve her esinti kemiklerimize işliyormuş gibi hissettiriyor. Geceleri gülünç derecede soğuk oluyor ve mağaradaki kızların birçoğu sıcaklığı paylaşmak için yatakta bir araya gelmeye başladı. Çömlek mağarama gizlice gitmediğim gecelerde ben de öyle yapıyorum ama o zaman bile pek iyi uyuyamıyorum. Ben de

İşleri nasıl geliştirebileceğimi düşünmekle meşgulüm. Çömleklerimi nasıl daha sağlam yapabilirim. Soğudukları anda kırılmadan onları nasıl ateşleyebilirim.

Çömlekçilik girişimlerimden hâlâ kimseye bahsetmedim. Berbat etmeye devam edersem belki de hiç anlatmayacağım. Bilen tek kişi A'tam... ve son zamanlarda Pak. Çocuk zaman zaman ortaya çıkıyor, genellikle sadece A'tam gittiğinde ya da benim için daha fazla kil veya su toplamaya gittiğinde. Bakmadığımı düşündüğünde sessizce içeri süzülüyor ve çalışmamı izliyor. Bazen yemek için getirdiğim kurutulmuş etten bir parça alıyor. Konuşmuyoruz - sohbet etmek istediğini sanmıyorum - ve ben sadece çalışmaya devam etmek için elimden geleni yapıyorum.

Bir keresinde ona gelip mağarada takılmasında bir sakınca olmadığını söylemeye çalıştım. Kendi başına kullanmakta özgür olduğunu. Pak sadece küçük tombul yüzüyle bana baktı ve sonra tekrar dışarı koştu, bu yüzden mesajı alıp almadığından emin değilim. Yine de en sevdiği yere kürklerden küçük bir yuva bırakıyorum ve geceleri atıştırma malzemeleri getiriyorum. Neredeyse her zaman sabaha kadar gitmiş oluyorlar. Sevimli bir çocuk ama vahşi. Bazen beni annesi olarak görüp görmediğini merak ediyorum.

Beynimde gerçekten bebekler olmalı. Sanırım çömlekten daha iyi.

Kumsal bugün kalabalık, birkaç Güçlü Kol adamı büyük bir deri topu ileri geri atıyor. Dağlarda kar fırtınası benzeri koşullara ulaştığımızdan beri, hava kötü olduğunda avcılarının hepsi rüzgar ve karın en kötüsünden korunduğumuz koydaki sığınakta kalıyor. Bugün kapalı bir gün ve bu yüzden her yerde insanlar var. Sahildeki grubun yanından geçerek kayalıklara doğru hafif bir eğimle ilerliyoruz. Veronica'nın kulübesi kampın kenarında, Strong Arm'ın çadır kümesini kurduğu yere yakın. Uzun Boynuz ve Gölge Kedi'nin de kayalıklara yakın kulübeleri var ama Güçlü Kol diğerlerinden ayrı bir yerde inşa edilmiş.

Veronica'nın kulübesine vardığımızda, Hannah Veronica'nın çift kişilik kulübesinin ön odasında bir deri üzerine notlar alarak kök stoğunu değerlendiriyor. Yeni inşa edilen uzun ev dışında kamptaki en büyük kulübe burası çünkü aynı zamanda bir tür klinik olarak da kullanılıyor. Hannah bitkisel ilaçların ve Veronica'nın iyileşmesine yardımcı olmanın sorumluluğunu üstlenmiş durumda ve biz yaklaşırken bize uyarıcı bir bakış atıyor. "İçeride fazla kalmayın," diye fısıldıyor kapıya doğru bakarak. "Geçen gece iyi uyuyamadı.

Gece ve bugün herkes ziyarete geldi. Dinlenmeye ihtiyacı var."

"Sadece bebeğe bakmaya geliyoruz ve sonra onu rahat bırakacağız," diye söz veriyorum, Hannah'nın otoriter ses tonundan rahatsız olmuyorum. Hannah'yı aylardır tanıyorum ve asık suratlı tavrı, sevdiklerine karşı son derece korumacı olduğu ve onlar için en iyisini istediği gerçeğini maskeliyor. Veronica kestirmek için kimseyi kulübesinden kovmazdı, bu yüzden Hannah onun yerine bu rolü üstlenecek. Bir bakıma, bu çok tatlı.

Hannah başını sallıyor ve işine geri döner. "Devam et ve içeri gir. Bu bebeğin aldığı onca yaya trafiği için buraya bir döner kapı da koyabiliriz," diye homurdanarak kök yığınlarını ayırıyor.

Raven'ın dudakları bana bakarken eğlenerek seğiriyor ve sonra Veronica'nın kulübesinin ana bölümüne giriyoruz, ön odadan kapısı gibi duran büyük bir çift deri kapakla ayrılıyor. Veronica'nın düzenli kulübesinin içinde Daisy'nin zaten orada olduğunu görünce şaşıyorum.

Düşmanım. Anladım.

Daisy şaşkınlıkla bize bakarken yüzümde donuk bir gülümseme var. Kolları bebek ve battaniyelerle doluyken Veronica esneyerek yatağında dinleniyor ve uykulu bir ifadeyle bizi izliyor. İtiraf etmeliyim ki yorgun görünüyor. Ufaklığa bir göz attıktan sonra yolumuza devam etmeye karar veriyorum. "Umarım biraz daha fazla misafirin sakıncası yoktur," diyorum neşeyle. "Gelip ikinizin nasıl olduğunu görmek istedik."

Veronica gülümsüyor, yüz ifadesi yorgun ama mutlu. "O çok iyi bir bebek. Ve güçlü de."
Daisy onu bize doğru getiriyor ve Raven kollarını uzatıyor. Daisy'nin onu bize vermekte isteksiz olduğunu fark ettim.

Yüzünde özlem dolu bir ifade vardı. "O gerçekten çok güzel, Veronica," diyor Daisy usulca. "Ona ne isim taktığını söylemiştin?"

"Katamneas biraz ağız dolusu bir isim," diye yanıtlıyor Veronica. "Ashtar bana kendi halkındaki tüm büyüklerin uzun isimleri olduğunu söyledi. Ama biz ona kısaca Kata diyoruz."

"Kata çok tatlı," diyorum Raven'ın bebeği kucağına alışını izlerken. Küçük Kata'nın kesinlikle kocaman olduğunu tekrar fark ediyorum ve Veronica'nın böyle devasa bir bebek doğurduğunu düşünmek beni ürkütüyor. Sanki bir gecede büyümüş gibi, kolları ve bacakları tombul ve babasınıninkileri taklit edercesine minik, körelmiş sivri uçlarla süslenmiş. Ashtar'la aynı altın rengi tene sahip ama saçları gülünç derecede gür ve Veronica'nınki gibi koyu kahverengiye çalarak dimdik duruyor. Khi mavisî gözlerini açıp bizi öyle dikkatle izliyor ki, küçük zihninde dönen çarkları neredeyse görebiliyorsunuz ve sonra bir yumruğunu ağzına götürüp çiğnemeye başlıyor, gözleri kapanıyor.

Raven yumuşak bir ses çıkarır. "O çok güzel, Veronica. Cidden." Kata'nın küçük şişman yanağını okşuyor. "Çok gurur duyuyor olmalısın."

"Öyleyiz. O da çok zeki." Bize gülümsüyor ve Daisy Veronica'ya el sallayarak odadan gizlice çıkıyor. Onun gidişine üzüldüğümü söyleyemem ve sonra ona karşı böyle bir pislik olduğum için kendimi biraz suçlu hissediyorum.

Ama cidden. Sahilde bir sürü adam var. Neden A'tam'ın peşinden gitmek zorundaydı ki?

O adamın günün bu erken saatinde ruh halimi bozmasına izin vermemeye kararlı bir şekilde uzanıp Kata'nın küçük eline dokunuyorum. Bebek parmakları zaten inanılmaz derecede küçük, ama küçük tırnakları babasının siyah pençelerine benziyor, yeni doğmuş bir bebekte görmek biraz korkutucu. "Onun için eldiven lazım mı? Bunlar bir gözü çizebilir gibi görünüyor."

Veronica kıkırdıyor. "Daisy bana biraz yapmayı teklif etti."

Raven bebeği zıplatırken dirseğiyle beni dürtüyor ve "Çok nazik," diye mırıldanıyor.

Bir şey demiyorum. Tabii ki Daisy zaten işin içinde. Daisy mükemmel. Çok iyi bir terzi olduğumdan değil ama iğne kullanabilirim. Sorun değil, diyorum kendime. Daha sonra gizlice kaçır ve hayal kırıklıklarımı çömlüklerime yansıtırm. Şu anda kömürlerin üzerinde "yavaş yavaş pişirdiğim" yeni bir partim var ve ondan büyük umutlar besliyorum.

Veronica oturur ve tuniğini düzeltir. "İşte, onu ben alırım. Karnı aç."

Uyumak üzereymiş gibi görünen sakın bebeğe bakıyorum. Hiç aç görünmüyor. Eğer bir şey varsa, o-

Kata küçük bir inilti çıkarıyor, ağzı çalışıyor ve sonra ağlamaya başlıyor.

"Vay canına, annenin sezgileri oldukça iyiymiş," diyor Raven etkilenmiş bir ifadeyle. Veronica'nın yanına gidip bebeği ona veriyor ve biz de yeni annenin bebeği göğsüne yatırmasını izliyoruz. "Bizden bir şey ister misin? Atıştırmalık? Karides çayı? Dedikodu?"

Veronica bize yorgun bir gülümseme veriyor. "Ben iyiyim. O uyuduktan sonra sanırım ben de biraz kestireceğim."

Yüzünde öyle bir memnuniyet ifadesi var ki kıskançlıktan çatlayacak gibi oluyorum. Raven'a bakıyorum, onun yüzünde de aynı ifade var. Arkadaşım harika-ve-biz-harika-seks-ve-şimdi-bebekler bakışı.

Şu anda dünyadan ve içindeki herkesten nefret ediyorum. Belki de gidip biraz çamur dövmeliyim. Eğer daha fazla oyun oynayacaklarsa, muhtemelen herkesten uzaklaşıp çömlüklerime odaklanabilirim. "Evet, sanırım ben de gideceğim. Üzerinde çalıştığım bazı şeyler var."

Raven dalgınca başını sallar. "Benim de var. Juth ve Pak için yeni deriler kazıyordum. Bugün hava soğuk ve giyecek sıcak bir şeyleri olduğundan emin olmak istiyorum." Veronica'ya el

sallayarak veda ediyoruz ama o çoktan bebeğini beslemeye dalmış, ona bakarken yüzünde uykulu bir ifade var. Biz ayrılırken, Raven ve ben kadınların mağarasının yanında ayrılıyoruz. İkimiz de kendi düşüncelerimizde kaybolmuştuk, Raven

Hiç şüphesiz kampa katılmayan iki serseriye nasıl giydireceklerini düşünüyorlar ve ben de en sevdiğim iki takımtım ve hayal kırıklığım olan çömlekçilik ve A'tam'ı düşünüyorum. Mağaranın dışında dolanıyorum, birkaç kadının oturmuş dikiş diktiği ve soğuk havayı görmezden gelmeye çalıştığı ana ateşin yanına fazla yaklaşmıyorum. Devi'nin elinde bir fincan karides çayı var, arkadaşı N'dek'le bir battaniyeyi paylaşıyorlar ve o kadar tatlı ve sevecen görünüyorlar ki içim acıyor.

Neden kendimi aynı durumda hayal ettiğimde, A'tam'ı da yanımda hayal ediyorum? Biz uyumlu değiliz. Gülümsemesini ve kişiliğini sevebilirim ama aleti tam bir anlaşma bozucu (aynı zamanda vajina bozucu). Bu beni üzüyor. Birbirimiz için yanlış kişileriz ama hayatıma devam edemiyorum. Sahildeki gruba doğru yürüyorum, erkeklerin yüzlerini inceliyorum. Her yeni rezonansa bir potansiyel eş eksiliyor ve kızlardan birkaçı bir daha rezonansa girip giremeyeceklerini merak etmeye başlıyor.

Bu beni de üzüyor. Bebekler ve bir aile istiyorum. Rezonansla gelen o koşulsuz sevgiyi istiyorum. Sam'in aksine, bu benim geleceğim için kesinlikle istediğim bir şey. O buradaki özgürlüğünü seviyor ve romantik bir ilişki istemediğini açıkça belirtti. Keşke ben de onun gibi olsaydım ama... yalnızım.

Bakışlarım A'tam'a kayıyor. Kumsalda Gölge Kedi'yle birlikte, hepsi bir şey planlıyormuş gibi bir araya toplanmış ve tabii ki Daisy de onlarla birlikte. Herkesin giydiği beyaz kürkleri ve erkeklerin mavi tenleri arasında Daisy'nin parlak saçları göze çarpıyor. Ne konuştuklarını duyamayacak kadar uzaktayım ama Daisy onlara muzip bir bakış atıyor ve ardından I'rec, O'jek ve A'tam sanki şimdiye kadarki en komik şeyi söylemiş gibi kahkahalarla gülüyorlar.

Daisy ile flört ettikleri için I'rec ve O'jek'i suçlamıyorum. Ama A'tam'ın bunu yaptığını görmek beni öfke ve hayal kırıklığıyla dolduruyor... ve incitiyor. Bana olan aşkını itiraf eden bir adam için, kesinlikle çok hızlı ilerledi. Onları izliyorum, depresyondayım. Hiçbir seksi dans beni Daisy kadar çekici yapamaz. Son on yılını bir fahişe olarak geçirdi. En iyileriyle nasıl flört edeceğini ve erkekleri nasıl tavlayacağını biliyor. Ben iyi bir flörtçüyüm, ama onun yanında bir amatörüm.

Lanet Daisy. A alabilir. Belki başka biriyle rezonansa girerim, tabii rezonansa girersem. Toplanan grubu inceliyor, henüz bir eş bulamamış her bir erkeği değerlendiriyorum.

Ben de varım ama kişiliği bana ters geliyor. Küstah ve küçümseyici ve sanki tüm bu plajdan sorumlu olması gerekiyormuş gibi davranıyor. O'jek de pek iyi değil. I'rec ağzını doldura doldura konuşurken, O'jek çoğunlukla sessiz ama aynı kibirli kumaştan kesilmişler. Bir de Sessah var, sahildeki erkeklerin en genci, on dokuz yaşlarında ama Tia'ya aşık olduğuna eminim. Sanırım yeterince iyi biri. R'jaal da öyle. Uzun Boynuz'da beni etkilemeyen tek kişi o. Arkadaş canlısı, hoş ve sevimli olmasına rağmen... bana hiç hitap etmedi. Her zaman A'tam'a takıntılı olmuştumdur. A'tam ve onun güzel ağzı, flörtöz tavırları ve muhteşem vücudu. Yalnız kalmaktan hoşlanmadığı için geceleri uyumakta zorlanan ve kendini bir tür ruh gibi hisseden A'tam.

Peştamalının altında beyzbol sopası olan A'tam.

Hayatıma devam etmeliyim. Hayatımın sonuna kadar aynı adama takılıp kalamam. Yapamam işte. O çoktan Daisy'ye geçmişken olmaz. Bu yüzden yüzüme parlak bir gülümseme yapııştırıyorum, çömlek çalışmaktan vazgeçiyorum ve sahildeki gruba yaklaşıyorum. "Tüm takımlar hazır mı yoksa bir kişilik daha yer var mı?"

I

B'shit takım oyunlarında oynamayı teklif ettiğinde şaşıyorum. Yüzünde parlak bir gülümsemeyle yaklaşıyor ve onu gördüğümde kalbim küt küt atıyor.

D'see'nin planı işe yaramıyor. O kadar emindim ki

B'shit kendini kollarıma atsın ve bir kez daha zevk eşim olmayı talep etsin, ama bu doğru olmadı. B'shit beni kendinden uzaklaştırdı ve artık arkadaş bile değiliz. İleriye sıçramak yerine geriye doğru iki büyük adım atmış gibi hissediyorum ve hayal kırıklığım sınır tanımıyor.

Ama şimdi burada ve gülümsüyor. Bakışları bana doğru kayıyor ve gülümsemesi biraz duraksıyor ama sonra R'jaal'a bakıp onun yanına yerleşiyor ve ben de çenemi sıkıyorum. Uzun Boynuz. Pfah. Bundan daha iyisini yapabilir. Benimle birlikte olabilir.

"Bu mükemmel," diyor L'ren, W'lla'ya bakarak. İki dişi bu oyun turunun sorumlusu olmalı, çünkü arkadaşları geçmişte bıçak kazanmışlardı ve bir tane daha kazanmaları haksızlık olurdu. L'ren ellerini önünde kavuşturuyor. "Şimdi eşit sayıda oyuncumuz var. Bu beş günlük bir yarışma olacak, o yüzden beş gününüzü ayırmak istemiyorsanız, şimdi çekip gidin."

"Başka ne yapabiliriz ki?" diye soruyor Sam sırtarak. "Acımasız bir mevsim. Burada, bu sahilde sıkışıp kaldık."

"Tam olarak değil," diyor W'lla. "Yarışmanın bir kısmı avlanmak için bir tur içerecek. Beş tur var. Yemek pişirme, balık tutma, deri yüzme, avlanma ve sonra da hazine avı. Tabii hava açık olduğunda."

"Yemek pişirmek mi?" I'rec kollarını göğsünde kavuşturarak soruyor. "Pfah." "Avlanmak mı?" F'lor onunla alay ederek yankılıyor. "Pfah!"

Ben hariç herkes gülüyor.

L'ren ellerini havaya kaldırıyor. "Herkesin kazanmak için adil bir şansı olması için çeşitli görevler yapıyoruz. Örneğin balık tutma konusunda iyi değilseniz, iyi olan bir ortak seçmek isteyebilirsiniz. Şu anda oynayan on iki kişi var," diyerek B'shit'i işaret ediyor, "Yani şimdi altı takımımız olabilir, bu da mükemmel çalışıyor. Her turda son sıradaki takım yarışmadan çıkarılacak. Son gün geriye iki takım kalacak, yani ödül için mücadele edecekler. Kulağa hoş geliyor mu?"

"Ortaklarımızı nasıl seçeceğiz?" S'ssah grubun etrafına bakarak konuşuyor. Kuyruğu sallanıyor ve duruşundan rahatsız olduğunu anlayabiliyorum. Bir an için onun adına üzüldüm. Çekişen klanlarla dolu koca bir sahilde, o sa-khui kabilesinden. Kabiledeki tüm kardeşleri çok daha yaşlı ve çiftleşmiş. Benim U'dron, O'jek ve I'rec gibi kimsesi yok. En kötüsü, hoşlandığı dişi bu kampı terk etti ve Croatoan kampına gitti çünkü çok fazla oyun oynadı ve avcılarını kendi aralarında kavga ettirdi.

Belki de onu kanatlarımın altına almalı, dişileri nasıl kızdıracağını göstermeli ve dikkatlerini ona vermelerini sağlamalıyım. D'see de bu konuda iyi olur sanırım. Nazik bir ruhu var.

L'ren ve W'lla bakışlarını değiş tokuş eder. W'lla omuz silkiyor. "Rastgele mi olmasını istediğinize yoksa eşlerinizi seçmek isteyip istemediğinize bağlı."

"Taushen'le birlikte olmak istiyorum," diyor Buh-brukh, kolunu eşinin beline dolayarak.

Bek hepimize kaşlarını çatıyor ve kırılğan arkadaşını yanına yaklaşıyor. "Başka birini seçmem gerekiyorsa oynamayacağım. Ell-ee istediğim tek ortak."

Bu konuda kimsenin ona karşı çıkacağını sanmıyorum. Eşi küçük ve kırılgan ve yanında eşi olmadan nadiren konuşuyor. Onu eşim olarak hayal edemiyorum. "O zaman sadece geri kalanımız mı? O zaman dişiler karar vermeli."

W'lla omuz silkerek "Nasıl isterseniz öyle yapın," dedi. "Tüm takımlar seçildikten sonra, size renkleri atayacağız ve ilk tura başlayabiliriz, hava nedeniyle hepimiz burada sahilde olduğumuz için balık tutacağız."

L'ren sırtarak ellerini çırpıyor. "Bu çok heyecan verici!"

D'see de alkışlıyor. F'lor sanki en iyi partnerin kim olacağına karar veriyormuş gibi elleri kalçalarında grubu tarıyor. B'shit'e bakıyorum ama o bana bakmıyor. Kararlı bir şekilde önüne bakıyor. Eğer seçerse beni mi seçecek? Bakışları bana kayıyor ve birden evet, seçecek diye emin oluyorum.

Biraz daha dik duruyorum, kendimi beğenmiş hissediyorum. B'shit yanımdayken beş günlük görev mi? Kazanmak istiyorsa benimle konuşması gerekecek. Bu hoşuma gidiyor. Onun için doğru eş olduğumu görmesini sağlayabilirim. Onu kazanabilirim ve beşinci gün kürklerimin içinde öpücükler için yalvarıyor olacak. Ellerimi birbirine sürterim, memnun olurum.

"O zaman isimleri alfabetik sıraya göre tersine çevirelim. Flor, önce sen seç, sonra Daisy, sonra da Bridget," diye talimat veriyor L'ren. "Geriye kalanlar kendi aralarında eşleşecek."

"İlk ben mi gideceğim? Ne güzel!" F'lor öne atılarak grubun en önünde durmak için hareket ediyor. Yanımızdan geçerken her bir erkeği değerlendiriyormuş gibi yapıyor, çenesine vuruyor ve sonra uzanıp R'jaal'ın pazusunu sıkarak renginin kızarmasına neden oluyor. Grupta alçak bir kahkaha dalgası dolaşıyor. Onu seçmesini bekliyorum -R'jaal Uzun Boynuz olmasına rağmen iyi bir avcı- ama S'ssah'ın yanına gidiyor ve onun elini tutarak ileri doğru sürüklüyor. "Onu seçiyorum!"

S'ssah ona geniş bir gülümseme veriyor ve ilk seçilen kişi olmaktan memnun görünüyor.

"Bu da benim seçimimi kolaylaştırıyor," diyor D'see. "A'tam'ı seçiyorum." Bana gülümsüyor.

Lanetimi geri alıyorum. D'see'yi ortağım olarak istemiyorum, bu işte olmaz. Önümüzdeki birkaç günü B'shit yanımdayken geçirmek istiyorum ama D'see onu kışkandırmaya kararlı gibi görünüyor. Hayal kırıklığıma karşı koyuyorum ve B'shit'e bakarak D'see'nin yanına gitmek için hareket ediyorum.

Dişi pek memnun görünmüyor ama çenesini yukarıda tutuyor. Geride kalan üç erkeğe bakıyor ve sonra O'jek'i işaret ediyor. "Sen benim ortağımısın."

Bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum. Ne bundan ne de O'jek'in kızın yanında dururken ağzını büken sırtıktan hoşlanmadım. Biraz fazla yakın durduğuna karar verdim. Onu kadından uzaklaştırmak için bir adım öne çıkıyorum ama W'lla kırmızı renkli bir deri parçasını ellerime tutuşturuyor.

Bana ve D'see'ye "Siz kırmızı takımsınız" dedi. "İşaretli balık tutma yerinize gidin. Gün batımına kadar size verilen malzemelerle yakalayabildiğiniz kadar balık yakalayın."

Tekrar B'shit'e bakıyorum ama D'see kolumdan tutup beni uzaklaştırıyor. "Bu R'jaal ve I'rec'in ortak olduğu anlamına geliyor," diyor L'ren.

R'jaal'ın yanından geçerken, I'rec'e saf bir tiksinti ifadesiyle bakıyor. I'rec sadece iç geçiriyor.

BRIDGET

Isadist biri olmalı. Bu korkunç yarışmaya katılmamın ve A'tam Daisy ile flört ederken bütün günümü O'jek'in etrafında geçirmemin nedeni kesinlikle bu. Kendime işkence etmeyi *seviyor* olmalıyım. Bir sebepten dolayı kendimi sefil durumlara sokmayı seviyor olmalıyım.

Yarışmanın ilk günü dayanılmaz derecede yavaş geçiyor. Takımlar seçildikten ve bize renkli kol bantlarımız verildikten sonra sahile, işaretli noktaya gidiyoruz. Orada bize bir ağ, iki olta ve olta takımı veriliyor ve görevimiz gün batımından önce mümkün olduğunca çok balık yakalamak. Bazı balıklar diğerlerinden daha büyük olduğu için, bu aslında kaç balık değil, kaç avuç dolusu balık tutacağımızla ilgili bir yarışma olacak. Üç küçük balık ya da bir büyük balık yakalayıp aynı sayıda puan alabilirim ve bu beni biraz daha iyi hissettiriyor. Birkaç küçük balık yakalayamayacak kadar pısrık değilim ve kampta geçirdiğim birkaç yaz sayesinde olta takımlarını kullanmayı biliyorum. Bize verilen takımlar, ağırlık olarak kullanmak için parmak büyüklüğünde, ince kayalar ve kemik kancalardan oluşuyor. Bulduğumuz yer de iyi. Yakınlarda küçük bir gelgit havuzu ve kıyıda pusuya yatmak yerine balık tutmak için üzerine çıkabileceğim, suya doğru uzanan dağınık kayalar var.

Malzemelerimizi karıştırırken neşeyle O'jek'e "Sanırım bununla çalışabilirim," diyorum. Ağı alıyor ve bana hiçbir şey söylemeden dalgalara doğru ilerliyor.

"Merak etme," diyorum sahte bir hevesle. "Ben üzerime düşeni yapacağım. Merak etme." Nefesimin altında, "Dick." diye ekliyorum. Ve olta takımını alıp gelgit havuzuna gidiyorum. Ellerimle bol miktarda bulunan karides benzeri yaratıklardan birini yakalıyor ve oltamı hazırlarken sadece biraz öğürerek (sadece biraz!) kancama yem olarak kullanıyorum. O'jek'in bile şikâyet edemeyeceği kadar çok yakalamaya kararlıyım.

Ortak olarak R'jaal'ı seçmeliydim. Etrafında olmak hoş ve tatlı biri. Sadece... O'jek'in ortağı olmamdan bir şey anlamayacağını biliyorum. Muhtemelen A'tam'a karşı ukalalık ettiğimi düşündüğü için etrafımda olmaya tahammül edemiyor. Bana potansiyel bir eş olarak bakmayacaktır ve sanırım R'jaal onu tercih ettiğimi gösterirsem bakabilir.

Ve kesinlikle I'rec'i seçmem mümkün değil. O kibirli bir ahmak. Yani önümüzdeki beş gün boyunca O'jek'e mahkumum. Sessiz, somurtkan O'jek. Eğlenceli zamanlar.

Kayalıklara doğru ilerliyorum, güçlü ama çok ince örgülü sinew'den yapılmış oltamın ağırlığını ekliyorum ve yemimi atıyorum, sonra beklemek için kayaların üzerine yerleşiyorum. Dalgaların en kötüsünün üzerime sıçramayacağı kadar yüksekteyim, bu da güzel bir şey ve bacaklarımı altına alıp rahatlıyorum. Sahile göz atıp rakipleri kontrol ediyorum ve bu özel noktanın en büyük dezavantajını keşfediyorum.

Daisy ve A'tam'ın hemen yanındayız. Ve onlar... iğrençler.

Ben izlerken, A'tam oltaya yem takarken Daisy dehşet içinde ciyaklıyor, gözleri kocaman. Kıpırdayan karideslerden birini de kullanıyor ve Daisy parmağıyla dokunmak için uzanıyor, sonra karides hareket ettikçe çılgınlık atıyor ve tekrar kıkırdıyor. A'tam da gülüyor, çok eğleniyormuş gibi başını arkaya atıyor ve kuyruğu eğlencesiyle ileri geri sallanıyor.

İkisini de ıslatacak bir dalga istiyorum.

Gözlerimi suya dikmiş, yemimin bir şeylerin dikkatini çekmesini bekliyorum ve hareketi taklit etmek için misinayı biraz sallıyorum. Dakikalar ilerledikçe sürekli A'tam ve Daisy'ye bakmaktan kendimi alamıyorum. O'jek göğsüne kadar suya girmiş, ağı tekrar tekrar atıyor. Eminim ki

Balık tutuyorlar ve sanırım dikkatimi vermem gerekiyor ama onun yerine A'tam ve Daisy'yi izliyorum. A'tam ona oltanın nasıl kullanılacağını gösteriyor, kolları Daisy'nin etrafında dolanıyor. Başka bir kayalık çıkıntısına doğru ilerliyorlar ve Daisy'nin narin elini tutup iyi bir noktaya doğru manevra yapmasına yardım ederken çenemi biraz sıkıyorum. Sadece iyi bir takım arkadaşı olmaya çalışıyor, diyorum kendime. Onu takım arkadaşım olarak seçmiş olsaydım, belki de elimi tutuyor ve benimle birlikte gülüyor olurdu.

Ve sonra, tabii ki, tekrar bir araya geldiğimizi düşünecek, Godzilla aletini çıkaracak ve 'minyon' vajinama sokmaya çalışacak ve sonra onunla başa döneceğim. Ve ben... ne istediğimi bilmiyorum ama bunu istemediğimi biliyorum.

Sanırım.

Hayal kırıklığına uğramış bir halde balık tutmaya geri dönüyorum ve somurtkan düşüncelerimin beni alıp götürmesine izin vererek asık suratla suya bakıyorum. Daisy ve A'tam'a ve ne kadar eğlendiklerine bakmamaya kararlı bir şekilde saatlerce dalgalara bakıyorum. Onlardan biri her güldüğünde, ki bu sık sık oluyor, bir kısmını duymak zorunda kalmam yeterince kötü.

Bir noktada oltam sarsılıyor, o kadar güçlü ki neredeyse oltamı ellerimden çekip çıkaracak. Diğer uçtaki balık hoşnutsuzluğunu belli edip kavga etmeye başlayınca irkilerek oltamı tutup ona yapıyorum.

O'jek yüzerek yanıma geldi. "Yardıma ihtiyacın var mı?"

Onu görmezden geliyorum. Belki "yardım" kelimesinden belki de söylediği küçümseyici üsluptan, ama kafamın içinde annemin sesini duyuyorum. *Hiçbir şeyi kendi başına bitiremezsin. Tıpkı baban gibisin. Asla bir şeye bağlanmıyorsun. Her zaman birileri senin saçtığın parçaları toplamak zorunda.*

Evet, O'jek'in yardımına ihtiyacım yok. Bütün gün beni görmezden geldi. Avımı ve övgüyü almasına izin vererek kendimi küçük düşürmeyeceğim. Bu yüzden dişlerimi sıkıp kolumu oltanın etrafına kilitliyorum ve ağırlığımı oltaya vererek tutunuyorum. Oltanın diğer ucundaki balık çok güçlü, beni bir iki adım ileri sürüklüyor, ta ki oltanın üzerine uzanıp yerçekimini kullanarak onu yakalamam gerektiği fikrine varana kadar. Ne de olsa eninde sonunda yorulacak, değil mi? TV programlarında büyük bir av yakaladıklarında balıkçılık böyle olmuyor mu?

O'jek üzerinde bulunduğum kayaya yakın duruyor ama başka bir şey yapmıyor. "Doğru yapmıyorsun," diyor sonunda oltam neredeyse tekrar ellerimden fırlayacakken. "İzin ver-"

"Ben hallederim," diye bağıyorum. Bir şeyde iyi olmalıyım, değil mi? Kendimi adayabilmeliyim. İşler zorlaştığında her şeyden vazgeçemem. Bu yüzden dişlerimi sıkıyorum ve daha sıkı tutuyorum, olta tuttuğum yerden fırlamakla tehdit etse ve sıırıktaki sert bir nokta ellerimi yırtsa bile.

Yan tarafta, O'jek sadece sinirlenmiş gibi bir ses çıkarıyor ve yüzerek uzaklaştığını duyuyorum.

Bir sonraki anda oltam tekrar sarsılıyor ve ne olduğunu anlayamadan yüzüstü suya düşüyorum. Yanağımı kıpırdayan bir şeye -muhtemelen balığın kendisine- çarpıyorum ve sonra suyun içinde çırpınıyor ve soluk soluğa kalıyorum.

"B'shit!" diye bir ses. "İyi misin?"

Bu A'tam. Konuşmak için ağzımı açıyorum ve saçlarımı yüzümden uzaklaştırarak tuzlu su öksürüyorum.

Güçlü kollar beni sarıyor ve A'tam beni kıyıya çekiyor.

"Bırakın beni," diye itiraz ediyorum, işe yaramazmışım gibi çekiştirildiğim için utanarak.

"Yürüyebilirim." "Su yuttun," diyor isteğimi görmezden gelerek. "Ve çok soğuk. Seni kıyıya çıkarayım."

Beni kuma götürüp nazikçe bırakırken herkesin bana baktığını hissediyorum. Çok aşağılanmış

durumdayım. Dalgaların arkasında, O'jek kaşlarını çatmış bize bakıyor ve ne düşündüğünü biliyorum - onu eşim olarak seçtiğim için pişmanlık duyuyor. A'tam'a "Teşekkürler," diyorum ve keşke bu kadar kin dolu olmasaydı diyorum. Zayıflık göstermekten nefret etmem onun suçu değil.

Yanağıma dokunurken yüzünde endişeli bir ifade belirliyor. "Kanaman var."

Elini fırçayla uzaklaştırdım. "Sanırım yüzgeçler beni sıyırdı. Yemin ederim iyiyim." "Kızma," diye mırıldandı. "Ben sadece yardım etmeye çalışıyorum."

"Yardıminıza ihtiyacım yok." Herkes bana zayıf ve işe yaramazmışım gibi bakacak. Buna bir de "A'tam tarafından kurtarılma" olayı eklenince kabile haftalarca bizden bahsedecek. Arkamdan yeni sırtmalar ve fısıldaşmalar olacağını düşünüyorum ve ağlamak istiyorum. "Ortağının yanına dön, tamam mı?"

A'tam öfkeli bir an beni izledikten sonra Daisy'nin yanına geri dönüyor. Islak yanağıma hafifçe vuruyorum ve elimin arkasını pembemsi bir kan lekesi kaplıyor. Biraz acıyor, bu da muhtemelen gidip Veronica'yı görmem gerektiği anlamına geliyor ama bekleyebilir. En son isteyeceğim şey en ufak bir çizikte koca bir bebek gibi görünüp pes etmek. Daha sert olmalıyım.

Yanağıma sinirli bir tokat daha atarak soğuk rüzgârdan ürperiyorum. Yarışma bitene kadar gitmemeye karar verdim. Sadece sineye çekip işimin başına dönmem gerekiyor. Dişlerimi sıkarak tekrar kayalara tırmanıyorum, çünkü ıslak deri vücudunuza yapıştığında çevik olmak çok daha zor. Soğuk inanılmaz derecede rahatsız edici ama beni öldürmeyecek. Yerime geri döndüğümde O'jek'in sopamın peşine düşmesini izliyorum. Kemik olta suyun üzerinde yüzüyor, adeta bir ok gibi hala sıgıllıklarda zıplayan balığımı işaret ediyor. Sonunda oltayı yakalayıp dalgaların altına uzanıyor ve balığımla birlikte yukarı çıkıyor. Çirkin, kaplamalı bir canavar. Ayrıca kolum kadar bile değil, oltanın ucunda bir balina gibi hissettiğim için iç karartıcı.

O'jek kancayı çıkarıyor ve benim avımla kıyıya doğru ilerliyor, oltamı tekrar almam için bana uzatıyor. Oltayı ondan alıyorum ve dikenli kancayla neredeyse elimi mızraklıyordum.

Görünüşe göre çömlekçilikte ve diğer her şeyde olduğu gibi balıkçılıkta da berbatım.

BRIDGET

Eok berbat bir öğleden sonra olmasına rağmen, silahlarıma sadık kalıyorum ve birkaç balık yakalamayı başarıyorum. Balık tutma çabalarımı gelgit havuzlarına yakın tuttuğum için çoğu daha küçüktü. O'jek'in yaptığı gibi, ağıyla üç devasa balık ve bir dizi balık yakalayamıyorum.

daha küçük olanlardan.

Grubun tam ortasında yer alıyoruz. En çok balığı R'jaal ve I'rec yakalıyor, F'lor ve Sessah ise hiçbir şey yakalayamıyor. Kıkır kıkır gülüyorlar, birbirlerini kesmekten, birbirlerine şaka yapmaktan ve genel olarak palyaçoluk yapmaktan balık tutamayacak kadar çok eğleniyorlar. Dışarıdalar ama pek de umursuyor gibi görünmüyorlar.

A'tam ve Daisy birkaç tane yakaladı, bu da hâlâ yarışmada oldukları anlamına geliyor.

Adamlar balıkları solungaçlarından ipe dizerken Lauren, "Yarın hava güzel olursa," diye anons ediyor, "yarışmanın avlanma kısmını yapacağız. Olmazsa pişirme kısmına geçeceğiz." Ellerini çırparak balıkları işaret ediyor. "Şimdilik, yakaladığınız balıkları ateşe getirin ve akşam yemeği için büyük bir balık kızartması yapalım!"

"Bekle!" diye bağıyor bir ses ve Devi gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde öne atılıyor. "Sen pişirmeden önce her şeyi kataloglamalıyım! Yeni bir şey çıkarsa diye! Yakaladıklarını göreyim!"

Biri inliyor ama adamlar itaatkâr bir şekilde yüklerini yere bırakıyor, böylece Devi onları toplayabiliyor. O'jek'e dönüyorum, titriyorum. "Üzerime kalın giysiler giyeceğim."

Bana boş bir bakış attı. "Neden bana söylüyorsun?"

Haklısın. Biz arkadaş değiliz, sadece bir bıçak kazanmak için birlikte çalışıyoruz ve sonra da bunun için kavga ediyoruz sanırım. İçimden bir ses kazansak bile bıçağı alıp gitmeyeceğimi söylüyor. O'jek bunu isteyecektir ve ona karşı dürüst olmak gerekirse, çok avlandığı için benden çok daha fazla kullanacaktır.

Neden bu saçma yarışmayı tekrar yapıyorum? Doğru ya, çünkü herkese A'tam yüzünden kafayı yemediğimi göstermek istedim. Evet, şu ana kadar benim için harika gidiyor. Gerçekten iyi gidiyor.

Kısa bir süre sonra, sıcak giysilerimi değiştirmeme rağmen titreyerek ateşin başına döndüm ve ellerimi bir fincan çayın etrafına sardım, elimi yakacak kadar sıcak olmasını umursamadan. İyi hissettiriyor. Herkesi yakınlardaki balıkları temizlerken izliyorum ve Devi balıklardan ikisinin kafasını çalıp zafer kazanmış bir şekilde arkadaşı N'dek'in yanına koşuyor, böylece onlar hakkında hevesle konuşabiliyor. Onu ve N'dek'i birlikte izlerken mutluluğunu gerçekten kışkırtıldığımı düşünüyorum. Çok aptalca bir hobisi var ama kimsenin umurunda değil. N'dek onu yaptığı her şeyde destekliyor. Burada olmaya bayılıyor ve eşini seviyor. Her şey onun için mükemmel bir şekilde sonuçlandı.

Kıskanmıyorum bile, sadece üzgünüm. Sonum annem gibi olacak, yanlış adamı seçeceğim ve bunun sonuçlarına yıllarca katlanacağım. Bir futbol takımı kuracak kadar bile erkeğin olmadığı bir buz gezegeninde bile sefil ve yalnız kalacağım. Annem nasıl da gülerdi. Bana bunun hak ettiğim her şey olduğunu söylerdi, çünkü annem pointe ayakkabılarına kadar acımasızdır.

Acaba ben de onun kadar mutsuz olmak için mi lanetlendim? İç karartıcı bir düşünce.

Yarışmaya katılmayanlar balıkları tartıyor, mutlu bir şekilde sohbet ediyorlar ve Sam ile Steph'in çalışırken bir şeyler hakkında kıkırdadığını görüyorum. Yakınlarda Harlow, Liz'in kızları ve oğluyla

oturup onlara balığın nasıl sıyrılacağını gösterirken, Vaza ateşin üzerinde çay karıştırıyor ve oğulları Z'hren'i emziren Gail'e bakıyor. En büyük taşlardan birinin üzerine oturmuş olan Callie bir tuniğin yakasını işlerken arkadaşı da saçlarını örüyor. Yanlarında eşleri olan Mari ve Penny ile konuşuyor. Hannah

J'shel'in omzuna yaslanıyor ve uzaklarda bir yerde Veronica'nın yeni bebeğinin ağladığını duyuyorum.

İnsanlar gelip gidiyor ve ateşin etrafında neşeli, kalabalık bir gece daha yaşanıyor. Bir sürü yer olmasına rağmen kimse yanıma oturmuyor ve kendi kendime bunun sadece benim hayal gücüm olduğunu söylüyorum. Kimse benden kaçmıyor. Bunu içten içe biliyorum ama içimdeki küçük, meydan okuyan parça kabiledaki herkesin bir şekilde benden nefret ettiğinden endişeleniyor.

Ama sonra Lauren yanımdaki koltuğa çöktü, yüzünde alaycı bir ifade vardı. "Bugün bu kadar çok balık yakalayacağımızı düşünmemiştim. Bu çok fazla. Çok, çok."

Buna gülümsüyorum. Lauren ilk günden beri arkadaşım. Onun yanımda oturması bile kendimi daha az dışlanmış hissetmemi sağlıyor. "K'thar nerede?"

"Vordis ve Thrand ile konuşuyorum. Dövüş hareketleri hakkında bir şeyler." Omuz silkiyor ve yakasını açarak K'thar'ın evcil hayvanı olan küçük, çıplak, yarasa benzeri yaratığı ortaya çıkarıyor. Adı Kki, kulağa bir isimden çok tıslama sesi gibi geliyor ama büyük, kara gözleri var ve Lauren'in boynuna çok sevimli bir şekilde yapışıyor. Çok üşüdüğü için Lauren'in onun için yaptığı tüylü küçük bir yelek giyiyor ve Lauren'in saçlarının altına girerek rahatsız edici bir şekilde cıvıldıyor.

Onu sevmek için parmağımı uzatıyorum ama Kki bana tıslıyor ve ben de geri çekiliyorum.

Lauren yüzünü buruşturuyor. "Acıktığı zaman sinirleniyor. Üzgünüm. Ona biraz yemek verdiğimde biraz sakinleşecektir. Yerimi tutar mısın? Hazırsa bir parça balık kapabilir miyim diye bakacağım."

"Burada olacağım," diyorum.

O kampa doğru ilerlerken ben çayımı yudumluyorum ve kendimi biraz daha iyi hissediyorum. Bir an sonra yanımdaki koltuğa bir kişi daha düşüyor ve ardından ağır bir kürk omuzlarıma iniyor.

Bakıyorum ve A'tam bana kaşlarını çatıyor. "Hâlâ üşüyormuş gibi görünüyorsun."

Öyleyim. Ama en son istediğim şey, herkesin önünde benim üzerimde hak iddia etmesi. "Bu gerekli değil-"

"Neden böyle davranıyorsun?" diye soruyor sessizce. "Neden sana her yardım etmeye çalıştığımda bana kıızıyorsun?"

"Kızgın değilim," diye itiraz ediyorum. "Sadece... yardıma ihtiyaç duymaktan hoşlanmıyorum."

"Yanağını kesmeden hoşlandığımı mı sanıyorsun? Seni ateşin başında titrerken görmekten ve bütün gün soğuk deriler içinde olduğunu bilmekten hoşlandığımı mı sanıyorsun?"

Neden umursadığını sormak istiyorum ama neden umursadığını biliyorum. Benim üzerimde hâlâ bir hakkı olduğunu düşünüyor. Aramızdaki her şeyin bir şekilde düzeleceğini ve kendimi sevinçle onun kollarına atacağımı sanıyor. Hayatımın geri kalanında her gün amıma vurulmasına katlanacağımı.

Üzücü olan ne istediğimi bilmemem. Çünkü bir yanımdan gerçekten ama gerçekten A'tam'ı ikna etmek istiyor. Daisy'yi kenara itip "O benim!" diye bağırarak ve onu diğerlerinden uzaklaştırmak. O cilveli öpüşmelerin, sarılmaların olduğu ve dünyanın o kadar büyük bir potansiyele sahip olduğu günlere geri dönmek için her sabah uyanmayı gerçekten seviyordum çünkü o gün A'tam ile flört edebilecektim.

Bazen penis darbelerine dayanabilirim diye endişeleniyorum. Ama sonra ne kadar korkunç olduğunu ve o büyüklükte bir şeyi kaldıramayacak kadar küçük yapıldığımı hatırlıyorum ve kendimi geri çekilmeye zorluyorum. Bunu bir daha asla yaşamak istemediğimi. Biz arkadaşız, o ve ben, ve olabileceğimiz tek şey bu.

Ve ben yoruldum. Tartışmaktan yoruldum. Ne zaman A'tam'ın yanına otursam herkesin çılgın teoriler üretmesinden bıktım. Bu insanlar hiç dostça eski sevgililer diye bir şey duymadı mı? Ona zayıf bir gülümseme veriyorum. "Özür dilerim. Huysuz olduğumu biliyorum."

"İnatçı demek istiyorsun," diye düzeltiyor. "Hiç yardımcı olmuyorsun."

"Ben de inatçıyım." A'tam uzanıp elimi tuttu ve neredeyse çay bardağımı düşürmeme neden olacaktı. "Seni hâlâ kürklerimin içinde istiyorum. Seni hâlâ benim olarak görüyorum."

Çabucak tırmandı. Gözlerim açılıyor ve etrafıma bakıyorum ama kimse bize dikkat etmiyor. Balıklarla çok meşguller ve F'lor ateşin karşısında bir fıkra anlatıyor, Sessah da onun yanında. Herkes kendi hikâyesine dalmış durumda ve ben de A'tam'la yalnız kalabilirim. Ona bakıyorum ve tamamen ciddi, yüz ifadesi özlem dolu.

Ve evet demek istiyorum. Hem de çok. Sertçe yutkunuyorum. "Ne yani, kalkıp kulübene mi gideceksin? Hemen şimdi mi?"

Sadece yarı şaka yapıyorum. Bana o yoğun gözlerle ve sıcak ihtiyaç dolu o ifadeyle bakmaya devam ederse bunu gerçekten yapabilirim. En azından öpüşebiliriz, değil mi? Öpüşebiliriz ve belki de işler çok kötüye gitmeden onu durdurabilirim...

A'tam başını sallar. "Benim kürklerim değil. D'see benim kulübemde kalıyor."

Şimdi öyle mi? Bu benim için yeni bir haber. Ayağa kalkıp battaniyesinin yere düşmesine izin veriyorum. "Biliyor musunuz? Sanırım ben yatmaya gidiyorum," diyorum. "Gerçekten çok yorgunum."

"B'shit," diye sesleniyor A'tam, yanımda durmak için hareket ediyor. "Gitme. Açıklamama izin ver."

"Yüzüncü kez söylüyorum, adım Bridget," diye çıkışıyorum ona. "Benden çok hoşlandığını söyleyen bir adam için adımları öğrenme zahmetine girmediğin kesin."

Ve fırtına gibi uzaklaşıyorum.

M dişi tamamen ve tamamen imkansız. Neden onu her korumaya çalıştığımda beni itiyor? Neden ona karşı nazik olduğumda, onu kolladığımda... sanki saçmalıyormuşum gibi davranıyor?

Bu benim için akşamı mahvediyor. Etrafta oturup başkalarının gülüşmelerini ve sohbetlerini dinlemek istemiyorum. El ele tutuşan ya da sırlarını paylaşan mutlu çiftleri izlemek istemiyorum. Öfkem ve hayal kırıklığımla baş başa kalmak istiyorum. Bu yüzden kalkıp ateşi terk ediyorum ve hava çok karanlık olmasına rağmen sahilde uzun bir yürüyüşe çıkıyorum. Dalgaların arasında hareket eden şeyleri görüyorum ve her bilge avcı gibi suyun kenarından yeterince uzakta duruyorum. Gökyüzüne bakıyorum ama yıldızlar saklı. Hatta dışlanmış klanı -Juth ve Pak'-aramaya gidiyorum çünkü bu yapılacak bir şey. Kürklerime geri dönersem uyuyamayacağımı biliyorum. Gözlerimi her kapattığımda B'shit peşimi bırakmayacak.

Ama soğuk kumda ayak izi yok ve sonunda kampa geri dönüyorum. B'shit'in belki de çömlek mağarasında olup olmadığına bakmak için içeri giriyorum ama mağara sessiz ve boş. Ateş ocağı sönmüş ve kömürlerin üzerine özenle yerleştirdiği çömlekler parçalara ayrılmış. Bu manzara beni üzüyor. Başarısız olduğunu görmek onu hayal kırıklığına uğratacak. Hâlâ sıcak olan parçalardan birini elime alıyorum ve tam ortasından çatladığını görüyorum. Bunu daha önce de görmüştüm, annemin çömlek yaptığı zamanlarda, ama nedenini hatırlamıyorum. Keşke hatırlasaydım. B'shit bunlar üzerinde çok sıkı çalışıyor. Başarmak için kararlı ve keşke yardım edebilseydim. Bunun onu ne kadar üzmüş olabileceğini hayal edebiliyorum. Çömleklerinin her partisi çatlıyor, kırılıyor ya da çamura dönüşüyor. İyileşiyor ama bu ona yetecek kadar hızlı değil.

Belki de O'jek'ten yardım isteyecek.

Hissettiğim kıskançlık bıçak gibi kesiliyor ve pişman olacağım bir şey yapmadan önce çömlekleri yerine koyup mağaradan çıkıyorum. B'shit ve O'jek'i düşünüyorum. Klan ağabeyim içine kapanıktır ama onun bile dişilere karşı bir zaafı vardır. B'shit ondan isteseydi, ona yardım ederdi. Zeki bir zekası var, bu yüzden onu gülümsetebilecek biri varsa, bu o olurdu.

Ya rekabet onları çok iyi arkadaş yaparsa? Ya D'see ile birlikte olduğum için B'shit benden vazgeçerse? Bu düşünce beni öfkeliendiriyor ve istediğim son şey O'jek'in kulübesine dönüp karşısındaki kürklerimin üzerine uzanmak ve onun memnuniyetle horlamasını dinlemek. O sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi uyurken, ben uyanık kalıp güveç pişiriyorum.

Ben de eski kulübeme gidiyorum, ruhum hayal kırıklığıyla dolup taşıyor.

D'see'ye geldiğimi haber vermek için girişi kaşıyorum. Onun yerine içeri giriyorum. Her şey sessiz ve D'see uyuyor. Yanına gidip onu sarsıyorum. "Uyanık mısın, D'see?"

Kıpırdanıyor ve bana uykulu bir bakış atıyor. "Şimdi öyleyim. Neyin var?"

"O'jek," diye hırladım. "Bu gece onun yanında uyuyamam. B'shit'le olan ilişkisinden hoşlanmıyorum." "Ona kötü davrandığı için mi?" D'see oturduğu yerden esneyerek soruyor.

Bu beni duraksattı. "Ona kötü mü davrandı?" İçimde yeni bir tür öfkeli hayal kırıklığı kabarıyor. Sabırsız O'jek B'shit'e karşı kaba mıydı? Düşüğünde ona ondan önce ulaştığımı fark ettim ama bunun sadece daha kararlı olduğum için olduğunu düşündüm. Çünkü ona takıntılıyım. Yanağındaki çizigi, derisinden akan kanı düşünüyorum ve yeni bir tür öfke hissediyorum.

D'see gözlerini ovuşturarak, "Buraya geldiğimden beri klanınız ona karşı biraz soğuk davrandı," diyor. "Sanırım senin arkanı kolladıkları ve senin tarafını seçtikleri için bu anlaşılabilir bir durum ama

bazen izlemek zor oluyor."

O haksız değil. Günlerdir B'shit'e karşı acı bir öfke ve hayal kırıklığı içindeyim. Elbette O'jek, I'rec ve hatta U'dron bu kızgınlığımda beni destekleyecektir. Hayal kırıklığımla anlıyorlar. Neden bir dişi kürklerime gelir ve sonra benim eşim olmak istemiyormuş gibi davranır? Onlar da B'shit'e benim kadar kızgınlar... ama bunun ona nasıl hissettireceğini düşünmedim. B'shit'in kabul görmekte zorlandığını, bazen dişilerin ondan bir şeyler sakladığını biliyorum çünkü sırlarını paylaşma konusunda bir üzü var. Ben de sorunlarımızı tam olarak gizli tutmadım ama yine de kimse beni suçlamıyor.

Şimdi birden kendimi suçlu hissettim. "O'jek'in ona karşı zalim olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Dürüst olmak gerekirse, A'tam, bence ona herhangi bir yabancıya davrandığı gibi davrandı." Bir an düşünüyor, sonra ekliyor, "Belki bundan biraz daha az kibarca. Ama neden umursuyorsun ki?"

Bunu bana nasıl sorabilir? "Gördün mü, o benim eşim."

D'see yine esniyor, yüz ifadesi hiç değişmemiş. "Bunu söyleyip duruyorsun ama ben buna dair bir kanıt göremiyorum. Bir evlilik -ya da bir çiftleşme- iki yönlü bir yoldur, A'tam. Her iki taraf da bunun yürütmesi için zihinsel olarak yatırım yapmalıdır. Bana bir bak. On yıl boyunca bir adamla birlikteydim. Herkesin gözünde onun eşiydim. Aynı evde yaşadık, birlikte bir hayatı paylaştık ve arkadaştık. Ama ben onun partneri değildim, çünkü o başka bir adama aşıktı. Ben sadece onun iyi görünmesini sağlamak için oradaydım. Eğer bana kalsaydı, memnuniyetle her şekilde onun eşi olurum." D'see'nin sesi üzgünleşiyor ve bir an için yalnız görünüyor. "Her şeyden çok sevmek istedim. Ama ben ne kadar istesem de o beni sevemedi. Belki Bridget için de böyledir?"

Sözleri içimi soğutuyor. B'shit'in kürklerime gittiğini ve sonra beni umursamadığına karar verdiğini düşünmek istemiyorum. Uyanırken her düşüncem onun üzerindeyken olmaz. Onun gülümsemesinde kaybolmuşken olmaz. "O benim eşim. Bunu biliyorum."

"Yine de eline geçen her fırsatta seni seçmiyor A'tam. Bunu söylemekten nefret ediyorum, tatlı dostum, ama belki de olması gereken bu değildir?" D'see uzanıp elimi okşadı. "Ona değer verdiğini biliyorum ama onun da sana karşı bir şeyler hissetmesi gerek. Tek taraflı sevgi yeterli değil. Güven bana, biliyorum." "Tek taraflı değil," diyorum umutsuzca. D'see'nin mantıklı sözleri karşısında hayal kırıklığına uğrayarak elimi yelemde gezdiriyorum. Geldiğimden beri B'shit'in bana, benim de ona nasıl çekildiğini bilmiyor. Çömlek mağarasındaki gizli buluşmalarımızı, bütün gece boyunca konuştuğumuzu ve sanki dünyada sadece ikimiz kalmışız gibi hissettiğimizi bilmiyor. B'shit'in gülümsemelerini ve mükemmel güzelliğini bilmiyor.

onun kahkahası. Bu tek taraflı olamaz. Olamaz. "Beni önemsiyor. Bunu biliyorum." "Ama senin eşin olmak istemiyor mu? Ona neden istemediğini sordun mu?"

D'see'ye kaşlarımı çatıyorum. Bir yığın kürkten başka bir şey değil, küçük kafası dışarı çıkmış ve uykulu görünüyor. Ama yüzündeki ifade sabırlı... B'shit'inkine hiç benzemediğini fark ediyorum. Eşim de benim gibi pek çok konuda sabırsızdır. O da benim gibi çabuk sinirleniyor. Belki de bu yüzden bu kadar çok didişiyoruz. "Elbette onunla konuştum. Ona birçok kez benim olduğunu söyledim."

"Hayır, hayır." D'see başını sallıyor, elini bana doğru sallamak için uzatıyor. "Sorduğum şey bu değildi. Ona neden seninle birlikte olmak istemediğini doğrudan sormayı denedin mi diye sordum. 'Sevgili Bridget'im, sana tapıyorum ve seni sonsuza dek sevmek istiyorum, ama suskunluğunu anlamıyorum' dedin mi? Yoksa yanına gidip göğsünüzü döverek onun sizin dişiniz olduğunu mu ilan ettiniz?"

Hiçbir şey söylemiyorum, kaşlarımı çatıyorum.

D'see iç geçirir. "İkincisi, değil mi?"

"...Belki."

Ellerini bir araya getirip çenesinin altında kavuşturuyor. "Pekala, dostum. Bir dahaki sefere

bir şansın varsa, işte yapman gereken şey. Dinliyor musun?"

"Dinliyorum." Hayatımda hiç bu kadar sıkı dinlememiştim.

"Bridget'in yanına gideceksin ve 'Seninle biraz konuşabilir miyim?' diyeceksin ve ondan sessiz ve güzel bir yerde sana katılmasını isteyeceksin. Seninle konuşmasını iste. Talep etme. Anladın mı?" Bana delici bir bakış attı.

Başımı sallıyorum. D'see'nin tuhaf bir konuşma tarzı var ama çoğunu anlıyorum. "Yanına gidip sessiz bir şekilde onunla konuşup konuşamayacağımı soruyorum. Söylediğin buydu, değil mi?"

"Mmm, yakın." Devam etmemi işaret ediyor. "Sonra ne olacak?"

Düşünüyorum. "Sonra ona eşim olduğumu mu söyleyeceğim?"

D'see iç geçirir. "Sen sor, A'tam. Ona sen

sor." "Ondan eşim olmasını istiyorum,"

diyorum kendimden emin bir şekilde.

"Ona seni neden geri çevirdiğini soruyorsun," diye açıklıyor D'see. "Ona onu sevdiğini ve başka kimseyle değil onunla birlikte olmak istediğini söylüyorsun. Bu doğru, değil mi? Buraya geldiğimden beri başka bir kadına baktığını görmedim."

Başını eğiyor, gün batımı yeleşi omuzlarına dökülüyor ve o anda D'see'nin... çekici olduğunu fark ediyorum. Yine de hiç dikkat etmemiştim. D'see benim için bir arkadaş, artık değil. Onu kürklerimin içinde gördüğümde, B'shit olmadığı için üzülüyorum. Bir eş düşündüğümde, benim huysuz, asabi B'shit'imi görüyorum. Bana ateşli öpücükler vermeden önceki hınzır gülümsemesini ve vücudunun benimkinin altında nasıl hissettirdiğini düşünüyorum.

Benim için B'shit'ten başka kadın yok. Bir elimi göğsümün üzerinde sıkıyorum. "Khui'min sessiz olması önemli değil. Ruhumda onun benim olması gerektiğini biliyorum."

Bana bakışında yumuşak bir onay var. "Biliyorum. Bu yüzden ikinize yardım etmek istiyorum. Ona nasıl hissettiğini söyle, A'tam. Bunun çok açık olduğunu düşündüğünü biliyorum ama inan bana, bazen bir kadının bir erkeğin onu sevdiğinin söylenmesine ihtiyacı vardır. Çekici olduğunu ve erkeğin ondan başka bir şey düşünemediğini duymaya ihtiyacı vardır."

"Onu sevdiğimi söyle," diye yankıladım. "Çekici olduğunu söyle."

"Ona eşin olmasının senin için neden bu kadar önemli olduğunu anlat. Ve talep etme," diye kesin bir dille ifade etti D'see. "İstemelisin. Eğer talep edersen, onu kendinden daha da uzaklaştırırsın."

"Sor," diye tekrarlıyorum. "Ona çekici olduğunu söyle

ve sor..." "Eşin olmak için," diye soruyor D'see.

Bu kadar bariz şeyleri sormam garip geliyor ama belki de B'shit'in benden istediği budur. İnsanların tuhaf gelenekleri vardır. Belki de B'shit'in bariz olanı tekrar tekrar söylememe ihtiyacı vardır.

Elbette bunu yapabilirim.

B'shit'i bir kenara çekip ona eşim olmasını teklif ettiğimi hayal ediyorum. Güzel yüzünün gülücüklerle süslendiğini ve kollarını boynuma dolayıp sevinçle tek ihtiyacının benim ona teklif etmem olduğunu söylediğini hayal ediyorum. Bunun apaçık bir çözüm olduğunu ve bu uzun, çok uzun günler boyunca ayrı kalmamızın tek sebebinin bu olduğunu.

Heyecanla ayağa fırladım. "Yarın hazır ol," diyorum D'see'ye. "Eğer hava açıksa, ava çıkıyoruz. Ve O'jek'e B'shit'im için doğru erkeğin o değil ben olduğumu göstermeyi hedefliyorum." Onu işaret ediyorum. "En iyi av kıyafetlerini giy ve şafakta hazır ol. Av avlayacağız... ve eşimi avlayacağız."

D'see'in tek söylediği "Oh be," oldu.

A'TAM

THava planlarıma gülümsüyor gibi görünüyor, çünkü gün aydınlık ve açık. Hava soğuktan ısıyor, ancak ikiz güneşler dışarıda ve kar yağmıyor. En iyi av kıyafetlerimi giymiş, mızrağımı sırtıma takmış bir şekilde ateşe doğru ilerliyorum.

benim
aracılığım.

Bugün, eşime sahip çıkacağım.

Bu av yarışmasını kazandıktan sonra tabii ki.

Bana uzatılan bir fincan çayı emiyorum, diğerlerinin ayağa kalkıp ateşe yaklaşmasını izlerken karides kabuklarını tükürüyorum. Bu benim için yapılmış bir yarışma. I'rec küçük klanımızda balık tutmada en iyisidir. O'jek ateş yakma ve deri yüzme konusunda çok başarılı. U'dron müzikte iyidir. Ben, avcılıkta iyiyim. İçimizdeki en iyi burna sahibim ve koku ne kadar zayıf olursa olsun bir izi başından sonuna kadar takip edebilirim. Eğer bir iz varsa, onu ortaya çıkarırım.

Ateşe yaklaşan diğerlerine sırtıyorum. L'ren ve W'lla V'za ile sohbet ederken, D'vi ve M'rsI sabah erkenden gelen yemekle ilgileniyor, T'chai de arkadaşının yanında. D'vi bana bir kase uzatıyor ve ben de hepsini geri verip yemeğimi iki büyük yudumda tükettikten sonra ona iade ediyorum.

Sadece göz kırpmıyor. "Daha ister misin?"

"Hayır. Bugün hızlı olmalıyım, yemekle ağırlaşmamalıyım." Sırtıyorum ve komplocu bir tavırla eğiliyorum çünkü D'vi ölü balıklara olan hayranlığı tuhaf olsa da hoş bir dişi. "Bugün en çok eti ben yakalayacağım VE eşime sahip olacağım."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Sormaya cesaret edebilir miyim?" Kendi kendine konuşuyormuş gibi duraksıyor ve sonra başını sallıyor. "Biliyor musun? Sormayacağım. Bu işin peşini bırakacağım. İyi şanslar, A'tam." Bana küçük bir baş selamı veriyor ve sonra ateşe dönüyor.

Bırak ne istiyorsa onu düşünsün. Heyecanımı hiçbir şey bastıramaz. B'shit'in tanıdık suretini arıyorum ama henüz gelmemiş. O'jek beliriyor, omzunda bir çanta ve elinde mızrak. Ateşin karşısından bana başını sallıyor ve gözlerinde rekabetçi bir parıltı var. Ben de sırtıyorum. İkimiz de bu günü kazanacağımızı düşünüyoruz ama o yanılıyor. Kazanmak için herkesten çok sebebim var. Söz konusu olan sadece keskin bıçaklardan biri değil, aynı zamanda B'shit'e ne kadar iyi bir avcı olduğumu göstermek istiyorum. Bana gururla bakmasını istiyorum.

"Ben buradayım," diye bağılıyor D'see uzaktan. "Bensiz başlamayın!"

Ortağıma baktım ve bir iniltiyle mücadele ettim. D'see'ye en iyi avcı derilerini giymesini söylemiştim. Bu sıcaklık demek. Pratik kıyafetler giymesi gerekiyor çünkü dağlarda hava soğuk ve karlar derin olacak. Bir mızrağa da ihtiyacı olacak. Bir kit bile biraz beceriyle mızrak kullanabilir.

Ancak D'see, yelesini ustalıkla başının üzerine toplamış, birkaç bukleyi yüzünün etrafında dolaştırarak geldi. Giydiği kürk Buh-brukh'un başarısız boya deneylerinden biri olan parlak sarıya boyanmış. Botları dekoratif deniz kabuklarının çingiraklarıyla şingırdıyor ve tuniğinin boncuklu saçakları yürürken ses çıkarıyor. Mızrağı yok. Onu görünce bir iniltiyi bastırıyorum. D'see daha iyisini bilmiyor. Bu dünyada ve hayatta kalma konusunda yeni.

Yine de onun görüntüsü ve giysileri beni hayal kırıklığına uğrattı.

Bu berbat bir fikir ve D'see yaklaşırsa tüm avcılarını korkutup kaçıtır. Kürkünün sarısı da dikkat

çekmemize neden olacak. Ortağımın yanına gidiyorum, av kıyafetlerindeki kötü seçimlerinden dolayı onu azarlamaya hazırım ki B'shit geliyor. Mızrağımı D'see'ye doğru ittim. "Tut şunu." Ve konuşmaya gidiyorum

arkadaşıma.

B'shit'in avı ciddiye aldığını görmekten mutluyum. Yelesi kafa derisine doğru sıkıca örülmüş ve soğuğa karşı korunmak için kalın katlar halinde parlak beyaz kürkler giyiyor. Kar ayakkabıları omzuna asılmış ve elinde bir mızrak taşıyor. Vahşi görünüyor ve bu beni aptalca memnun ediyor. Bu işte benim ortağım değil ama yine de eşimle gurur duyuyorum.

Şimdi bir de eşim olduğunu kabul etse, daha da memnun olacaktım.

Gülümseyerek ona yaklaştım. D'see bana ona ne söylemem gerektiğini söylemişti? Ah evet, ona çekici olduğunu söylemeli ve sonra da onunla konuşmak istemeliydim. B'shit'e başımı salladım.

"Bir avcıya benziyorsun, B'shit."

"Bridget," diye sinirli bir şekilde tersliyor. "Neden bir avcı gibi görünmeyeyim ki? Bugün yaptığımız şey bu, değil mi? Avlanmak mı?"

Neden iltifatımı kabul etmiyor? Tekrar deniyorum. "O mızrağı tutarken oldukça çekicisin."

İnsan dişi bana şaşkın bir bakış attı. "Bu... bu cinsel bir ima mı?" "Duruma göre değişir." Yakınına eğildim. "İn-you-en-doh nedir?"

B'shit bana iki kez göz kırptı. Ağzı seğiriyor. Sonra omzumun üzerinden bakıyor ve yüzü tam bir gülümsemeye dönüşüyor. "Benim mızrağımı nasıl tuttuğuma daha az, ortağının nasıl tuttuğuna ise daha çok dikkat etmek isteyebilirsin. Sanırım yardıma ihtiyacı var."

Arkamı dönüp D'see'yi arıyorum. Dişiyi bulmak çok kolay, o sarılıkta kar üzerindeki bir sidik lekesi gibi; R'jaal ve I'rec ile sohbet ederken ona verdiğim mızrağı iki parmağının arasında tutuyor. Erkeklerin ikisi de gülmemek için ellerinden geleni yapıyormuş gibi görünüyor.

İçimi çektim. "İçimden bir ses bu avın... ilginç olacağını söylüyor."

Gitmeden önce B'shit kolumu tutup beni durduruyor. "Sadece... ona sert davranma," diyor. "Daisy hâlâ öğreniyor. Hayatını birinin şımartılmış evcil hayvanı olarak geçirdi. Henüz bir mızrağı nasıl tutacağını bilmemesi onun suçu değil. Sabırlı ol, tamam mı?"

Kolumdaki eline bakıyorum ve onu tutup dudaklarıma götürmekten başka bir şey istemiyorum. Yumuşak tenini ağzımda hissetmek. Ama O'jek elinde mızrağıyla beliriyor ve B'shit bana sırtını dönüyor. Hayal kırıklığıyla içimi çekiyorum ve D'see ile diğerlerinin yanına gidiyorum. Ben yaklaşırken I'rec sırtlıyor, belli ki çekici bir ortak yerine işinin ehli bir ortağı olduğu için şükrediyor.

D'see bana neşeli bir kahkaha atarak, "Suratını asma," diyor. Mızrağı bana doğru uzatıyor. "Pek maceraperest sayılmam ama mükemmel bir amigoyumdur. Bugün yine de eğleneceğiz. Sen kanlı şeyleri yap, ben de sana tezahürat yapayım. Mükemmel bir takım."

Ben iyi bir avcıyım. Bir avı bulmak ya da yakalamak için D'see'nin yardımına gerçekten ihtiyacım yok. Ama mükemmel bir takım?

Sanki mükemmel ortağım arkamda, O'jek'in yanında duruyormuş gibi hissediyorum.

Gerçekten, yanında daha iyi bir kadın isteyemezdi. D'see benim arkadaşım ama... o B'shit değil. Ve aynı şey değil.

BRIDGET

A Karlı dağ eteklerinde birkaç saat geçirdikten sonra, düşündüğümün yarısı kadar bile avcı olmadığımı anladım.

Yetkin olduğumu düşünmek hoşuma gidiyor. Buradaki diğer kadınların çoğu gibi avlanmayı öğrendim,

Böylece bir yerde tek başıma kalırsam kendi başımın çaresine bakabilirim. Sinew ipiyle nasıl tuzak kurulacağını, nasıl çukur kazılacağını ve nasıl mızrak atılacağını biliyorum. Karda bırakılan bir izi takip edebilirim. Sessah ya da Farli gibi sapan ya da yay kullanamam ama genel olarak iyi olduğumu düşünüyorum.

Açıkçası bu konuda yanılıyorum.

O'jek beni tepeden vadiye sürüklerken, hızımız son derece acımasızken, geçmişte kiminle ava çıktıysam -Nadine ve Penny, Zolaya ve Raahosh ve Vaza... bana çok iyi davrandıkları aklıma geliyor. O'jek son derece rekabetçi ve beni şımartmakla kaybedecek zamanı yok. Karda şimşek gibi ilerliyor ve ben de çaresizce ona yetişmeye çalışarak kar ayakkabılarımla arkasından dörtlüye koşmak zorunda kalıyorum. Kar ayakkabısı giyerken birinin peşinden koşmak mı? Kolay bir iş değil.

O'jek'in koku alması için bir tepenin zirvesinde durduğumuzda bana bakıyor. Terden sıırılsıklam olmuşum, tozluklarım yağan kardan sıırılsıklam olmuş. Sanki hayatım buna bağılıymış gibi nefes nefese kalıyorum ve mızrağıma ağır bir şekilde yaslanıyorum.

"Geri dönmen gerekiyor mu?" diye soruyor kaşlarını çatarak.

Bugün bana söylediği tek şey bu. Ses tonundaki küçümsemeyi duyabiliyorum ve bu beni sinirlendiriyor. "Tabii ki hayır."

"Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Yardıma ihtiyacınız var mı?" benim için çok tetikleyici bir cümle. Tecrübelerime göre, yardım istemek geri tepiyor ve beni yüzümden vuruyor. Annem sadece kendi başınıza bir şeylerin üstesinden gelebiliyorsanız güçlü olduğunuza inanırdı. Eğer yardım isterseniz, bunu yüzünüze vurmak ve sizi yardım istediğinize pişman etmek için elinden geleni yapardı. Annemden ev ödevim için yardım istediğimde tüm öğretmenlerime mektup yazıp benim gibi "yavaş" birine nasıl öğretemeyeceklerini anlatması gibi. Ya da bir Şükran Günü yemeği sırasında regl olduğum ve ondan tampon istediğim zaman. Hemen dışarı çıktı ve herkese "her yerimin kanadığını" ve gitmemiz gerektiğini söyledi.

Annem zayıflık göstermeye inanmazdı. Ne babama, ne dünyaya, ne de başkasına. Yardım istemezsiniz, çünkü bu insanlara koz verirdi.

Bu yüzden O'jek bunu sorduğunda sinirleniyorum. "Yardım istersem, isterim."

Gözlerini bana dikti. Arkasını dönüp dik yamaçtan aşağı inmeye başladı, bana da geri dönüp onu takip etme seçeneği bıraktı. Tamam o zaman, iyi. Onun peşinden aşağı iniyorum, kayalık yamaçtan vadiye doğru yarı kayarak. O'jek dibe ulaştığında homurdanıyor ve orada öylece duruyor.

"Ne oldu?" Ben soruyorum.

Ortağım bana bakıyor, sonra tekrar kara dönüyor. "Yakın zamanda biri buraya gelmiş." Uzaktaki bir dizi izi işaret ediyor, kısa bir mesafe ötede karda bir dizi çukur var. Yeni yağan karla yarı yarıya örtülmüş gibi görünüyorlar, yani "yakın zamanda" demek günler önce olabilir.

"Burada hiç oyun olmayacağını mı düşünüyorsun?"

Omuz silkiyor, havayı kokluyor ve sonra çömelip avcı bir kedi gibi öne doğru eğiliyor, rengi dalgalanıyor. Yine takip etmekten başka çarem yok. Sinirimi bastırıyorum ve peşinden gidiyorum.

Aramızda birkaç boy var. O'jek'i A'tam'a benzetmeden edemiyorum. A'tam, her şeye gülmek için bir neden bulan, flörtöz ve eğlenceli biri - sahiplenici bir pislik olduğu zamanlar hariç. Ama A'tam'la bir gün geçirmek eğlenceli olabilir. Çömlek mağarasında kil üzerinde çalışırken sadece konuştuğumuz tüm geceleri düşünüyorum ve saatler çok hızlı geçiyor gibi geliyor. Neden O'jek'i tekrar ortak olarak seçtiğimi merak ediyorum. Bu tamamen sefil bir deneyim oldu-

Önümdeki zemini test etmek için mızrağımı kullanmayı unutarak bir adım atıyorum ve sonra öne doğru düşüyorum. Karla kaplı çukura dalarken bir çığlık atıyorum, bacaklarım bir deriye dolanıyor. Başım sert kara çarpıyor ve aptal gibi burnumu ve dudağımı çarpıyorum. Sırt üstü yuvarlanıp gri gökyüzüne bakıyorum, başım zonkluyor ve kaslarım ağrıyor.

Lanet bir çukur tuzağı.

İşaretlenmişler. Her zaman işaretlidirler. O'jek'in somurtkanlığı ve A'tam'ın düşünceleri yüzünden dikkatimi verememiş olmalıyım. Bacaklarım herhangi bir avı kandırmak için çukurun üzerine konan deriye dolandı ve üzerine yığılan kar onu o kadar iyi sakladı ki çok geç olana kadar nereye bastığımı fark etmedim.

Acemi hatası, Bridget.

Doğruluyorum, yüzüm buruşuyor ve bileğimin beni öldürdüğünü fark ediyorum. Kutsal olmayan bir sıcaklıkla zonkluyor, bu da avcılığımın geri kalanı için iyiye işaret değil. Ayağa kalkmaya çalışıyorum ve sırtım kasılıyor, o da var. İnliyorum, tekrar uzanıyorum ve bileğimi kaldırıyorum. Biraz esnetiyorum ve bacağımdan yukarı doğru bir acı fişkırıyor.

Kesinlikle bir sorun.

"İyi misin?" O'jek'in sesi biraz yankılı geliyor ve yukarı baktığımda çukurun tepesinde olduğunu görüyorum. Eşyalara bakılırsa yaklaşık altı ya da yedi metre aşağıdayım ve yarıya kadar karla kaplıyım. Dudağın kenarına çömeliyor ama inip bana yardım etmek için hiçbir hareket yapmıyor.

Tabii ki bu O'jek'le birlikteyken olacaktı. Zayıf bir

başparmak işaretiyle idare ediyorum. "Harika."

"Aşağıya bir ip göndersem, yukarı tırmanabilir misin?"

Dudağımı ısıriyorum, ağırlığımı değiştiriyorum ve sırtım yine şiddetli bir spazm geçiriyor.

"Sonunda mı? Ama biraz zamana ihtiyacım var. Sırtım ağrıyor ve bileğim acıyor."

Sabırsızlık gibi görünen bir ses çıkarıyor. "Şifacıyı çağırmamı ister misin?"

"Hayır," diyorum hemen. İsteyeceğim son şey kampa hasta gibi götürülmek ve herkesin bana bakmasını sağlamak. "Ben iyiyim."

"Ama çukurdan çıkamazsınız."

"Yapabilirim," dedim. "Sadece bana bir dakika ver."

İpini indiriyor ve tepede bekliyor. "Burada oturduğumuz her an, başka birinin avlandığı bir andır-"

"Biliyorum!"

"O zaman ayağa kalk." O'jek ipi tam yüzümün önünde sallandırıyor. "Ya da bana şifacıyı çağırmamı söyle." Çukurun dibinden ona ters ters bakıyorum. "Neden bensiz devam etmiyorsun?"

Tereddüt ediyor. "İstediğin bu mu?"

Tabii ki istediğim bu değil. Ama bir eşek kadar inatçı olduğum için omuz silkiyorum. "Sırtım rahatladığında kendi yolumu kazarım." Sonuçta bu sadece kar. Kendi yolumu kazabilirim. Gerçekten kapana kısılmış gibi değilim.

Yine de O'jek pek ikna olmuş görünmüyor. "Bu fikirden hoşlanmadım. Sen savunmasız bir dişisin." "Kazanmak istiyor musun, istemiyor musun?" Ben de ona

karşılık veriyorum.

Çenesini ovuşturuyor, çukurun yanına çömeliyor ve düşünüyor.

"Bakın, bu tur için görevde değilim. Hiçbir şey yakalayamadık. Sadece git, tamam mı?" I

gitmesi gerektiğini belirten bir el salladı. "Eğer gün batımında kampa dönmezsem, nerede olduğumu çok iyi biliyorsun."

"Ama..." O'jek kaşlarını sertçe çatıyor. "Yaralanmadığına emin misin?"

"Sadece gururum." Ve bileğim. Ve sırtım. "Sadece devam et, tamam mı? O bıçağı kazan."

Tekrar tereddüt ediyor, sonra başını sallıyor ve çukurun kenarından ayrılıyor. Gözlerimi kapatıyorum, vücudumdaki her şeyin dışarı çıkabilmem için yeterince uzun süre acımamasını diliyorum. Gözlerimi tekrar açtığımda daha iyi hissetmiyorum. Sırtım sıkıca kenetlenmiş. Bileğim acıyor.

Ve şimdi, inatçı bir pislik olduğum için yalnızım. Ortağımı kovaladım.

Aferin Bridget. Çenemi sıkıyorum, doğruluyorum ve vücuduma yayılan keskin acıyla inliyorum.

Açıkçası en iyi anım değildi. O'jek'in yardım teklifini kabul etmeliydim.

Ama beni kampa geri taşıdığını hayal edebiliyorum, yüzünde ne kadar işe yaramaz olduğuma dair bir kaş çatma. Sanırım bunu yaşamaktansa karda tek başıma ölmeyi tercih ederim. Gururum bunu kaldıramaz.

İyi haber, diyorum kendi kendime, gün batımından sonra biri beni almaya gelecek. Ne kadar yavaş hareket ettiğime bakılırsa, bu tamamen olası görünüyor. Bir elimi yüzüme götürüp iniltimi bastırıyorum. Neden ben?

A'TAM

N

O'jek'e patikalardan birinde rastlamaktan ve B'shit'in yanında olmamasından daha endişe verici bir şey olamaz.

Onu uzaktan görüyorum ve beni onaylamak için elini kaldırıyor. Birkaç dakika bekledim.

arkasındaki karı tarıyor ama hiçbir yerde B'shit'ten bir iz yok. Vazgeçip kampa mı döndü? Hayır, fark ettim. B'shit hiçbir şeyden vazgeçmez. Genç bir kaari gibi inatçıdır. Çenesini kilitliyor ve sonuç ne olursa olsun olduğu yerde kalıyor.

Bundan hoşlanmadım.

D'see'ye dönüp mızrağımı ve bugün bulduğumuz iki ölü hazneyi ona veriyorum. "Al bunları. O'jek'le konuşmalıyım."

"Ben burada kalacağım," diye kabul ediyor D'see, en yakın kayaya doğru ilerleyip üzerine oturuyor. Sarı kürkünü düzeltiyor, yelesini savuruyor ve gözlerini kısarak manzaraya bakıyor. "Aman Tanrım. Bir buz gezegeninde bu kadar çok kar olacağını nasıl fark edemedim?"

Benim de aklımda aynı soru var ama dikkatimi dağıtamam. Ortağımdan uzaklaşıp O'jek'e doğru koşuyorum. Sadece mızrağını taşıyor ve henüz bir avı yok. "Ho, kardeşim," diye sesleniyorum. "Bekle."

O'jek duraklıyor ve durmasının onu rahatsız ettiğini söyleyebilirim. "Geride kaldım ve güneş çok yakında batacak. Uzun süre duramam, A'tam. Ne söyleyeceksen söyle ve bu iş bitsin."

"B'shit nerede?"

Sanki bu soruyu bekliyormuş ve söyleyecekleri hiç hoşuma gitmeyecekmiş gibi iç geçiriyor. "Bir çukura düştü." "Ne?" Duyduklarıma inanamıyorum. "Ve sen onu terk mi ettin?!"

"Bana yapmamı söyledi! İyi olduğunu ve kampa kendisinin döneceğini söyledi." O'jek'in yüz ifadesi kızgın.

"O inatçı biri! Tabii ki size bunu söyleyecektir!"

"Ne yapsaydım?" Etrafına işaretler yapıyor. "Onu bırakmam için bağılıyor. Çukurdan çıkmıyor ama yaralı olmadığını söylüyor. Onu bırakmamı, günün geri kalanında gidip avlanmamı söyledi. Onu kampa geri götürmeye çalıştım ama kabul etmedi." Başını yavaşça sallıyor. "Onun nasıl olduğunu bilirsin."

Haklı olmasından nefret ediyorum. Onun nasıl olduğunu biliyorum. Köşeye sıkışmış bir kaari gibi.

Bunun bir önemi yok. O benim kadını ve başkalarının bunu görmesine izin vermese de kırılgan. Onu bir çukurun dibinde yatarken düşünüyorum ve kalbim göğsümde buz tutmuş gibi hissediyorum. "Ne tarafa?"

O'jek en yakın tepeyi işaret ediyor. "Şu taraftan. Tepeleri geçince. Yumuşak kenarları olan vadiye."

Başımı salladım. Bahsettiği yeri biliyorum. Kolayca karla doluyor ve ben de oraya bir çukur tuzak kazmıştım. D'see'ye bakarak ağzımı ovuşturuyorum. Kayadan ikimize de el sallıyor, parlak kürkünü fark etmemek imkânsız. O'jek'e bakıyorum. "D'see artık senin ortağın."

"Bunu... yapabilir miyiz?" O'jek şaşkın görünüyor. "Buna izin var mı?"

"Umurumda değil. İki avı var. Onu kampa sağ salim götüreceğine güvenirsem artık senindir. Ben

B'shit'i bulmaya gidiyorum." D'see üzülecek ama anlayacaktır. "Bu şekilde yarışmada kalacaksın."
Başını salladı. "Elbette." O'jek uzanıp koluma dokunuyor. "Eğer ısrar etmeseydi onu bırakmayacağımı biliyorsun."

Öfkemi yutuyorum. O yetenekli bir avcı. Daha iyi bilmesi gerekirdi. Ama başımı sallıyorum çünkü B'shit'imın sinirlendiğinde ne kadar imkansız olabileceğini biliyorum. O'jek'in zalim olmadığını biliyorum ama rekabetçi biri. Kazanma hevesi B'shit'e karşı duyduğu hayal kırıklığını bastırır ve B'shit ona gitmesini söylerse dinlemesi çok kolay olur.

Bunun bir önemi yok. Geçmişte kaldı.

Eşimi bulup kampa geri getireceğim. Yarışma dışı kalmam umurumda değil. Tek umursadığım B'shit.

Kalın, tozlu karda olabildiğince HIZLI KOŞUYORUM. Hızlı hareket ediyorum ama asla yeterince hızlı hissetmiyorum. Ya B'shit yırtıcılar tarafından fark edildiyse? Ya soğuktan titriyorsa? Ya yaralıysa ve O'jek'e söylemediyse?

Vadiyi bulduğumda o kadar rahatladım ki ellerimi ağızma götürüp seslendim. "B'SHIT! Cevap ver bana!"

Bir duraklama. Kalbim göğsümde durmuş gibi hissediyorum.

Sonra...

"Son kez söylüyorum, benim adım Bridget!"

Ses boş ama güçlü. Sırıtiyorum. Bu o olmalı. Sesi korkmaktan çok kızgın geliyor ve kalbim rahatlayarak göğsümde zıplıyor. Sesinin geldiği yöne doğru koşuyorum. "Tekrar seslen," diye bağıriyorum. "Böylece seni bulabilirim."

"Yemin ederim, nasıl oluyor da benim dışımda herkesin adını öğrenebiliyorsunuz? Bunu hak etmek için ne yaptım ben?"

Beyaz zemini tarayarak onun sesini takip ediyorum. Bu vadide kar kalın ve eğer bir çukur işaretlenmişse, onu işaretlemek için kullanılan çubuğun tamamen örtülmüş olması tamamen mümkün. Yine de O'jek, B'shit'i buraya getirmekten daha iyisini bilmeli. Avlanma konusunda onun kadar tecrübeli değil. Burnu da Gölge Kedi'ninki gibi değil. Etrafına o kadar dikkat etmez çünkü bir insan olarak sadece görebildiği ve duyabildiği şeylere göre hareket eder ve bu duyuların ikisi de benim koku alma duyum kadar güçlü değildir.

O'jek'in kokusu bu vadinin her yerinde, ayak izleri de öyle. B'shit'in kokusu onunkine karışıyor ve kıskançlığım artıyor. Kokularının birbirine karışmasından hoşlanmıyorum, sanki birbirlerine aitlermiş gibi. Bu benim kadını. O'jek'i sadece beni iğnelemek için seçtiğini biliyorum ve şimdi onun tarafından incitildi ve terk edildi. Öfkem ve hayal kırıklığım harekete geçiyor ve çukurun yerini bulduğumda, oynadığımız oyunlardan rahatsız oluyorum. Çukur tuzağının kenarına gidip eşim olmayı reddeden dişiye bakıyorum.

B'shit sırtını çukur tuzağın yan tarafına, dolmuş kara yaslıyor. Burnunun ucu ve yanakları kıpkırmızı ve bana baktığında gözlerinde hiç minnettarlık yok. "Sanırım bunu yüzüme vurmak için buradasın?"

Onu kurtarmak için buradayken neden ona bir şeyler fırlatacağımı düşünüyor? "Yüzüne hiçbir şey fırlatmayacağım," diyorum ona. "Ama yanımda olsaydın bunlar olmazdı."

"Yüzümde bir şey yok, ha?"

Çukuru işaret ediyorum. "Dikkatini vermiyor muydun?"

"Ne yani, burada bir çukur olduğunu bilmem mi gerekiyordu?" Bana ters ters bakıyor. "Eğer bana gülmek için buradaysan, gülüp geç ve sonra ortağının yanına dön, tamam mı? Bugün bu saçmalıklarla uğraşmak istemiyorum."

Sözlerini duymazdan geliyorum. "Bütün gece orada mı kalacaksın?"

"Belki."

İç çekerek çukurun yanına çömelıyorum. "İnatçı olma. Bırak çıkmana yardım edeyim. Senin için aşağıya bir ip atacağım, B'shit-"

Boğazından öfke dolu bir ses çıkarıyor, elleri yüzünün yanında yumruk haline geliyor. "Bininci kez söylüyorum, bu benim adım değil! Neden sadece lanet olası adımlı söyleyemiyorsun?"

Ve gözyaşlarına boğuldu.

Tamamen hareketsiz kaldım. Ben... onu ağlattım mı? İsmi yüzünden mi? "Neden üzgünsün?" Sözlerimi nazikleştirmeye çalışıyorum ama kafam karıştı. "O'jek yaralanmadığını söyledi."

"Ne yani, onun için oyunu mahvedeyim ve o da bunu hayatımın geri kalanında başımın üstünde tutsun diye mi? Hayır, teşekkürler." Öfkeyle yanaklarını sıvazlıyor, sanki ağlaması benim suçummuş gibi bana bakmaya devam ediyor. "Eğer böyle... yapacaksan git buradan, tamam mı?"

Anlamaya çalışarak ona bakıyorum. Bu konuda bir şey mantıklı gelmiyor. Avcıların en zekisi değilim ama sanki cevap çok açıkmiş gibi hissediyorum... ve yine de kaçırıyorum. B'shit çukurun dibinde oturuyor ve hiç kıpırdamadı. Yanında bir kar yığını var ve sanki çukurun ulaşabileceği bir yerini kazıyor gibi görünüyor.

"İpi sana doğru atacağım," diye tekrar deniyorum.

"Hayır." Ağzı çok iyi bildiğim o kızgın ifadeye büründü.

Şüphelerim daha da arttı. "Birkaç saat içinde hava kararacak ve soğuk olacak." "O zaman pelerinini bana bırak. Yoksa çenenı kapa."

"Bütün gece burada mı kalacaksın?" Omuz

silkiyor, uzaklara bakıyor ve burnunu çekiyor.

Ona bakarken yine yanaklarını sıvazlıyor ve yüzünden daha fazla gözyaşı süzıldüğünü fark ediyorum. O zaman geceleri burada olmak istemiyor. Eğer bir sorun varsa, neden sorunun ne olduğunu kabul etmiyor? "Sen... çukurun dibinde hayvan mı avlıyorsun?"

B'shit bana alaycı bir bakış attı.

Çukuru işaret ediyorum. "O zaman orada ne yapıyorsun?"

"Mola veriyorum, tamam mı? Sadece... git buradan."

"Neden aşağıda mola veriyorsun?" "Neden beni yalnız bırakmıyorsun?"

"Çünkü hiçbir anlam ifade etmiyorsun, işte bu yüzden." Aklıma yeni bir düşünce geliyor ve başımı eğerek ona bakıyorum. "Ayağa kalk."

Beni görmezden geliyor.

"Yaralı değilsen ayağa kalk ve bana hareket edebildiğini göster." Çukurdan çıkmamasının aklıma gelen tek nedeni bir yaralanma.

"Git buradan," diyor B'shit tekrar, sesi titreyerek. Yine burnunu çekiyor.

O anda onun yaralı olduğunu fark ettim... ve D'see bunu ele alış şeklimden dolayı bana çok kızacaktı. Onu tekrar gördüğümde B'shit ile nasıl konuşmam gerektiği konusunda bana çok net talimatlar vermedi mi? Ona iltifat etmeliydim, bir şeyler istemeliydim, onunla konuşmak istediğimi söylemeliydim. Bunun yerine onu ağlattım.

Gerçekten, bu işte kötüyüm. Suçluluk duygusu içime doluyor ve tekrar denemeye kararlı bir şekilde boğazımı temizliyorum. "B'shit... bugün çok güzelsin."

"Ne oluyor lan?" Sanki delirmişim gibi bana bakıyor.

Başımı sallıyorum, gözlerinin kızarmış ve şişmiş olmasından nefret ediyorum. Burnu daha da kırmızı ve ben gelmeden önce ağlayıp ağlamadığını merak ediyorum ve şimdi daha da kötü

hissediyorum. Bana ihtiyacı var ama ben onun yerine onu daha da üzüyorum. "Örgülerin çok çekici. Vücudun da çok güzel.

kuyruğun yok." Bir an düşünüyorum ve ekliyorum, "Ve meme uçlarını seviyorum." Şaşkın şaşkın bana bakıyor.

"Yaralandın mı?" Tekrar deniyorum. Eğer acı çekiyorsa ona laf atmayacağım. Onu şifacıya götürmeliyim.

"Yardım istemiyorum," diyor B'shit savunmaya geçerek. "Ben iyi olacağım. Sadece biraz zamana ihtiyacım var."

Çok inatçı. Dişlerimi sıkıyorum, ona sinirleniyorum. Neden, eğer yaralıysa, yardım istemiyor? Neden böyle? Ayağımı çukurun kenarına vurarak doğruluyorum. Çizmelerimin altındaki kar parçalanıyor ve aşağıdaki B'shit'in üzerine ıslak topaklar yağıyor. Öfkeyle homurdanıyor ama ayağa kalkmıyor.

Bunun da bir cevap olduğunu fark ettim. Onun yanındaki çukura atlıyorum ve şaşkınlıkla nefesini tuttuğunda sırtıyıyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor, ağzı açık bir şekilde bana bakarak.

"Sen yukarı gelmeyeceksin, ben de sana aşağı geleceğim."

B'shit hızla göz kırpmıyor. Bana öyle hüzünlü gözlerle bakıyor ki kalbim acıyor ve sonra yanaklarından taze yaşlar süzülüyor. "Beni geride bırakabilirsin," diye ağlıyor. "Rahatsızlık vermek istemiyorum."

"Sus," diyorum nazikçe. İçimde bir sevinç var. D'see haklıydı. B'shit ona ne kadar güzel olduğunu söylediğim için artık bana bağırıyor. Belli ki bu plan işe yarıyor. Eşimin yanında diz çöküyorum ve yanaklarındaki gözyaşlarını parmaklarımla siliyorum. "Ağlama. A'tam burada ve artık her şey yoluna girecek."

"Şimdi benimle birlikte çukurdasın," diye kokluyor ama dokunuşumu itmiyor.

"Tepeye yakın yerlerde kar gevşek," diyorum ona nazik bir sesle. "Birlikte yürüyebilmemiz için bir patika kazacağım. Ve sabaha kadar sürerse, güneş doğana kadar sıcaklığı paylaşabiliriz."

B'shit yine kokluyor.

Parmaklarımı onun yumuşak yanaklarında gezdiriyorum. Üşüdüğünü fark ediyorum ve pelerinimi çıkarıp ona sarıyorum. "Yaralandın mı? Aç mısın? Susadın mı?"

"Ben iyiyim." Sesi titrek ve yumuşak. "Bunu yapmak zorunda değilsin. Sadece... lütfen..." Yüz ifadesi tamamen hayal kırıklığına uğramış ve üzgün.

"Lütfen ne?"

"Hiçbir şey," diyor çabucak. "Teşekkür ederim, A'tam. Beni terk etmediğin için." Elim tutup sıkıyor ve özel bir bıçak benim olmayacak olsa bile sanki kazanmışım gibi hissediyorum. Sorun değil. Tek istediğim B'shit ve bugün, onu bir kez daha kürklerimin içinde görmeye bir adım daha yaklaştığımı hissediyorum.

Mızrağımı karşı duvara dayayıp işe koyuluyorum. Pençelerimle karı kazmak çok kolay. Acı çektiğini hâlâ kabul etmeyen B'shit'ten çukurun en uzak tarafını seçiyorum. Kazmaya başlıyorum ve biraz zaman alacak olsa da, bizi tekrar yüzeye çıkaracak sığ bir yol kazmak yeterince kolay olacak. B'shit arkamda çok sessiz ve benden bir şekilde kaçmadığından emin olmak için geriye doğru bakıyorum. "Hâlâ orada mısın?"

Kıkırdaması isteksiz. "Başka nereye gidebilirim ki?" "Benden uzağa," diye takılıyorum.

"Keşke," diyor ama sözlerinin arkasında ateş yok, öfke yok. Bir süre daha sessiz kaldıktan sonra, "Daisy nerede?" diye soruyor.

"O artık O'jek'in ortağı," diyorum. "Ona senin için geri döneceğimi ve ortaklarımızı değiştirmemiz gerektiğini söyledim."

"Eminim mutlu olmuştur."

"Öyleydi. Zaten iki haznem vardı."

"Beni bir ortak olarak pek sevmezdi," diye itiraf ediyor B'shit. "Sanırım iyi bir avcı değilim."

Omuz silkiyorum. "Zamanla olacaksın. Ve yemek pişirme konusunda D'see'den çok daha iyi olacaksın. Onun daha önce hiçbir şey pişirdiğini sanmıyorum." B'shit sulu bir kıkırdama daha atıyor ve sonra acı çekiyormuş gibi nefesini içine çekiyor. Durup yüzümü ona dönüyorum. "Sen iyi misin?"

"Sadece... sırtımdaki kaslar berbat durumda," diye itiraf ediyor yüzünü buruşturarak.

"Kötü düştüm." "Bu yüzden mi hâlâ buradasın?"

"Diğer şeylerin yanı sıra." Bacağını işaret ediyor. "Bileğim de pek iyi değil." B'shit bir an düşünüyor ve hemen ekliyor: "Daisy onu terk ettiğin için çok kızgın mıydı?"

Omuz silkiyorum. "Olacağını sanmıyorum." B'shit'le konuşmam için beni teşvik ediyordu. Şu andan daha iyi bir zaman olamazdı. "O'jek'le vakit geçirmeyi umursamıyor."

"Evet, ama O'jek senin için kötü bir alternatif." Ona tekrar baktığımda omuz silkiyor. "Bu doğru. Eğer sana aşık ve kürklerini paylaşıyorsa, O'jek'le yetinmek istemeyecektir."

Ona D'see'nin kürklerini paylaşmadığını söyleyeyim mi? O'jek'in yanında uyuduğumu mu? Bilmiyorum... ve D'see'nin tavsiyesi işe yarıyor. Onunla kaydettiğim ilerlemeyi mahvetmek istemiyorum, bu yüzden cevap olarak homurdanıyorum. Belki de ona tekrar iltifat etmeliyim. Ona gözlerinin parlak olduğunu ve gülümsemesini beğendiğimi söylemeliyim. "Bence güzel bir gülümsemeniz var."

"Ne yani, şimdi bu senin olayın mı? Etrafta dolaşıp Pokémon gibi kadın mı toplayacaksın? Şimdi Daisy'ye sahip olduğuna göre, yine bana mı döndün?" Ses tonunda incinmişlik var.

"Hayır, teşekkür ederim." "Ben buradayım, değil mi?"

"Olmanı ben istemedim!"

Ellerim karı kazdıktan sonra buz kütleleri gibi hissediyor. Kanın ellerime tekrar hücum etmesi için duraksıyorum, pençelerimi kıvrıp açıyorum ve ona ters ters bakıyorum. "Yaralısın. Sana yardım etmek için buradayım. Neden bu kadar imkânsız davranıyorsun?"

B'shit ağzını açtı. Tekrar kapatır. Kaşlarını çattı. Bakışlarını indiriyor ve ben onu kurtarmaya çalışırken sıcak tutsun diye çenesinin altına sıkıştırdığım, ona verdiğim kürke bakıyor. "Sanırım öyleyim."

Bu bir numara mı? Sormak istiyorum ama cesaret edemiyorum. Bir cevap düşünmeye çalışıyorum ve karar veriyorum: "Ateşle dolu olman hoşuma gidiyor, B'shit. Ama ateş kontrol edilmezse yakabilir."

"Kulağa derin geliyor."

Kıkırdıyorum ve işime geri dönüyorum. "Öyle olması gerekmiyordu. Ben sadece... bazen yanmaktan yoruluyorum."

"Ben de," diyor B'shit küçük bir sesle.

BRIDGET

T Çok inişli çıkışlı bir gün oldu. Saatlerce çukurda ağladıktan sonra, A'tam beni kurtarmaya geldi, bana iltifat etti ve beni kampa geri taşıdı? İnsan neredeyse son birkaç aydır birbirimizin boğazına sarılmadığımızı düşünecek.

Gizli bir amacı olduğundan endişeleniyorum. Daha da ötesi, bana karşı kullanması için ona cephane verdiğimden, yüzüme vurup beni küçük düşürecek şeyler yaptığımdan endişeleniyorum. Şimdi kavga ettiğimizde, "Seni kampa ben taşıdım" lafını yüzüme mi vuracak?

Evet, kesinlikle, diyor kafamın içinden bir ses ve sesi anneme benziyor.

Yine de minnettarım. Olmamam gerektiğini biliyorum. Bunun suçlayıcı bir durum olduğunu ve A'tam'ın bunu bana karşı kullanacağını biliyorum, ama o çukurun dibinde yatarken kendimi çok aptalca alçalmış hissediyordum, yardım isteyemeyecek kadar inatçıydım. Daha fazla ağlayamayacak hale gelene kadar ağladım ve sonra o ortaya çıktı.

Benim için muhteşem, güzel, flörtöz Daisy'yi terk etti. Elbette bu da bir şeydir.

A'tam Daisy'nin kürklerini onunla paylaştığını inkar etmedi, bu da beni... berbat hissettiriyor. Onunla ilişkimizin bittiğini açıkça belirttim, bu yüzden umursamamalıyım, ama A'tam'ın Daisy'yi öptüğünü, Daisy'ye sarıldığını düşünmek... bir şeyleri yumruklamak istememe neden oluyor. A'tam'ın benden başka birine sarılması düşüncesi beni öfke ve gözyaşlarıyla dolduruyor.

Ki bu aptalca, çünkü... canavar penisi. Küçük vajina.

Ama... belki işe yarayabilir. Belki bir dahaki sefere sadece ucunu sokabilir. Belki konuşursak... ama bu sadece hüsnükuruntu. Kendimi tanıyorum ve sorunlarım hakkında konuşmayacağımı biliyorum. Gerginliği azaltmak için bir şaka yapacağım, hiçbir şey yokmuş gibi davranacağım ve kimse bana karşı kullanamasın diye tüm acılarımı içimde tutacağım. Annem bana 23 yıl boyunca bunu öğretti ve şimdiye kadar bana yeterince hizmet etti.

Ve Daisy'yi yatağına aldı. Bunu aşmam gerek. Nasıl olsa birbirimize uygun değiliz. Onun pantolonunda Danua var ve ben çay fincanı cinsiyim.

A'tam beni sırtına alıp ağırlığımı ayarlıyor ve kaslarım bir protesto çığlığı atıyor. Bir nefes çekiyorum ve altımda A'tam geriliyor. "Bu canını acıtıyor mu?"

"Hayatta kalacağım," diyorum gözlerimi sıkarak. Ve kurtulacağım. Beni öldürecek kadar acıtmayacak ama kampa geri dönmek tatsız bir yürüyüş olacak. En az bir saatlik yolumuz var, eğer patikaları iyi biliyorsam belki iki, ve acının en kötüsünü görmezden gelmeye çalışarak ellerimi sertçe yumruk haline getiriyorum. "Sırtım her zaman aptalca olmuştur. Lisedeyken softbolda kötü bir sakatlık geçirdim. Omurgama birkaç vida taktırmak zorunda kaldım ve o zamandan beri ne zaman yanlış bir yere bassam ağrımaya başlıyor. Bir ya da iki gün içinde düzelir."

A'tam ufku tarayarak, "Size zarar vermekten hoşlanmıyorum," diyor. "Buradan kısa bir mesafede bir erzak mağarası var. Bu gece orada kalabiliriz."

Seçeneklerimi tartıyorum. A'tam beni kampa geri taşıırken iki saat boyunca işkence gibi acı çekeceğim ama şifacı beni iyileştirecek. Ya da... kısa bir yolculuk, gece boyunca acı ve insanların bütün gece A'tam'la dışarıda olduğum için benimle alay etmesi.

Ben ben olduğum için, insanlara bana karşı kullanabilecekleri bir şey vermeyecek seçeneği seçiyorum. "Kampa geri dönelim. Ben hallederim."

Boğazından kısık bir sesle hırlıyor ve omzunun üzerinden bana bakıyor. "Neden bu kadar inatçısın? Küçük bir kaarı kafası gibisin, ısırıldıkça ısıırıyorsun, dişlerin kilitlenmiş."

"Kapa çeneni," diye karşılık veriyorum. "Bana sordun ve ben de sana ne yapmak istediğimi söyledim."

"Karar veriyorum," diyor A'tam ve farklı bir yöne sapıyor. "Bu gece erzak mağarasına gidiyoruz."

İtiraz etmek dilimin ucunda, ama sırtımdaki öfkeli kaslar vücuduma yeni bir acı dalgası gönderiyor ve nefes nefese ona yapışıyorum. İtiraz bile edemiyorum, canım çok yanıyor. Tamam, belki de her şeye rağmen haklıydı. Yüzümü boynunun kıvrımına yaslayıp kokusunu derin derin içime çekiyorum. "Teşekkür ederim," diye mırıldanıyorum.

"Dayan küçük kaari," diye mırıldanıyor. "Ben seninle ilgileneceğim."

Kısa ama sonsuz gibi hissettiren bir süre sonra mağaraya vardığımızda tamamen rahatladım. A'tam beni sırtından indiriyor ve o mağarada ateş yakarken ben de kambur bir şekilde bir kayaya yaslanıyorum. İkiz güneşler kayboluyor, gökyüzü kararıyor ve soğuyor ve ben hâlâ kampa doğru ilerlemek yerine burada olduğumuza seviniyorum. Daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum.

"İşte," diyor A'tam, bana yaslanmam için kolunu uzatarak. "Gel ve ateşin yanına uzan. Seninle ilgileneceğim."

"Yardıma ihtiyacım yok," diye itiraz ediyorum ama sırtıma büyük bir kramp girmiş gibi hissediyorum ve yine de ona yaslanıyorum. Neşeli ateşin yanındaki kürk yığınının içine çökmek iyi geliyor ve rahatlayarak iç çekiyorum. Gözlerimi kapatarak yan tarafıma uzanıyorum. Acı içinde olmak son derece yorucu ama yine de zayıflık gösteriyorum diye endişelenmekten kendimi alamıyorum. Gölge Kedi'deki diğerlerine beni nasıl yalnız yakaladığını ve nasıl sızlanıp ağladığımı anlatacak mı? Diğerlerinin önünde beni aptal yerine mi koyacak? Bir dahaki tartışmamızda bunu yüzüme vuracak mı?

Birdenbire kendimi çok yorgun hissettim ve bunun acı ile pek ilgisi yok. Sadece A'tam'ın etrafında sürekli tetikte olmak zorunda kalmaktan yoruldum. Tek istediğim onun düşmanı olmakken, onun düşmanı olmaktan yoruldum.

"Canını yakarsam söyle," diyor A'tam alçak bir sesle ve bir sonraki anda ellerini botlarımın bağcıklarında hissediyorum. Kalın, güçlendirilmiş deri karda yürüdüğüm için nemli ve onları kendim çıkarmam gerektiğini biliyorum. *Zayıflık yok, diye* hatırlatıyor annem ama A'tam'ın sıcak parmakları sağlam bileğimin üzerinde gezindiğinde tam bir su birikintisine dönüşüyorum. Bir iniltiyi bastırıyorum, çünkü böyle dokunulmak çok iyi hissettiriyor.

"Yapmamalısn," diye zayıfça itiraz ediyorum. "Neden?"

"Çünkü... yorgun olan sensin," diyorum, botumu çıkarıp kuruması için ateşin yanına koyarken bile. "Beni sen taşıdın."

Homurdanıyor, parmakları tenimde geziniyor. Ayağımı ovuyor, soğuk ayak parmaklarıma yeniden sıcaklık veriyor ve sonra diğer botuma geçiyor. "Seni bütün gece taşıyabilirim ve bu bana ağır gelmez, küçük kaari."

İşin garibi, bu tuhaf lakabı "B'shit" ya da "Bree-shit" gibi her seferinde beni sinirlendiren lakaplara tercih ediyorum. "Ayaklarımı ovmak zorunda değilsin."

"Kırık kemikleriniz olup olmadığına bakıyorum," diyor, sanki en mantıklı şey buymuş gibi. "Anladığım kadarıyla ayağınız şişmemiş."

"Bu iyi, değil mi?"

"Çok iyi." Parmakları ayağımı çok nazikçe okşuyor. "Acıyor mu?"

Dudağımı ısıırıyorum. Harika hissettiriyor. Bunu ona söylemek istemiyorum çünkü sırtıp böbürlenecek ve tekrar kavga ettiğimizde bu konuyu açacak. Ama Tanrım, çok iyi hissettiriyor. Onun yerine "Beni kolladığın için minnettarım," diyorum. Kulağa nötr geliyor. İyi huylu.

Eğlenerek gürlüyor, parmakları baldırıma doğru kayıyor. "Neden yapmayayım ki?"

"Birlikte olmadığımız için mi?"

A'tam buna bir şey demiyor. Sadece ayağımı ovmaya devam ediyor, ve o ağrıyan bir yere dokunduğunda irkiliyorum.

nokta. Yine de genel olarak iyi görünüyor. Belki de sırtım gibidir ve bir yerde kas çekmişimdir. Dinlenmeye ve buza ihtiyacı var... ve neyse ki çok fazla buzumuz var. Bir gezegen dolusu buz.

Ayağımı dikkatlice kürklerin üzerine geri koyuyor ve ardından tuniğimin eteklerine uzanıyor.

Belki de ayak masajı yüzünden uykuluyum, ama neyin peşinde olduğunu anlamam bir anımı aldı. Şaşkınlıkla bir çığlık atıyorum ve o daha yukarı itemedi eteğini tutuyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Ayak masajım hoşuna gitti, değil mi? Bileğine iyi geldi mi?" Çenesini kaldırarak vücudumu işaret ediyor. "Ben de aynısını sırtın için yapacağım."

"Beni öylece çırılçıplak soyamazsın!" Meydan okurcasına etek ucunu tutuyorum. "Bunu Daisy'ye sakla!"

"Siz hyoo-man'ler ve tuhaf yöntemleriniz." A'tam kıkırdar. "Meme uçlarını tutmayacağım. Sırtını ovacağım ve sana yardım edeceğim. Yardım etmemi istemiyor musun?"

Düşünerek ona dikkatli bir bakış attım. Bir sırt masajı işe yarayabilirdi ama... bu A'tam. Tamamen sikiyle düşünüyor. Sırt masajının daha fazlasına dönüşmesinin tamamen onun tarzına uygun olduğunu bilecek kadar iyi tanıyorum onu. Bu kesinlikle onun yapacağı bir şey. "Komiklik yok."

"Yaralarını komik bulmuyorum."

Bugün bana karşı çok iyiydi. Ve ona biraz olsun güvenmemi kesinlikle hak ediyor. Başımı sallamadan önce bir süre daha tereddüt ediyorum. "Ben soyunurken arkanı dön. Hazır olduğumda sana haber veririm."

A'tam bana mantıksız davranıyormuşum gibi bir bakış atıyor ama dediğimi yapıyor. Tuniğimi çok da hızlı olmayan bir şekilde başımın üzerine çekiyorum, kaslarım acıyla kasılırken yüzüm buruşuyor. Karnımın üzerine uzandığımda, dişlerimi sıkarak nefes alıyorum, sırtım korkunç bir düğüm gibi hissediyor. "Şimdi iyiyim."

A'tam alçak bir sesle, "Sana daha fazla acı verecek bir şey yaparsam konuş," diyor. Sonra büyük elleri tenimde ve ovmaya başlıyor.

Kendime tamamen hareketsiz kalacağımı söylüyorum. Üzerimde beliren, kaslarımı ovuşturan ve beni iyi hissettirmeye çalışan bu muhteşem adamdan etkilenmeyeceğimi. Bunu Daisy ya da başka biri için yapacağını. Yapabileceğim en iyi şey tamamen ve hiç etkilenmemiş gibi görünmek.

Bu, boynumun dibindeki hassas deriyi yoğurmadan önce on saniye kadar sürüyor ve mutluluk içinde inliyorum.

"Seni incitiyor muyum?" diye soruyor ama sesindeki eğlenceyi duyabiliyorum.

"Öyle olmadığını biliyorsun," diyorum ona uykulu ve mutlu bir ses tonuyla. "Numara bile yapma."

Kıkırdıyor ve elleri sırtımda bir aşağı bir yukarı gezinerek gergin kasları nazikçe çalıştıracak kadar baskı uyguluyor. Parmakları tenimde gezinirken "Çürüklerin var," diye mırıldanıyor. "Bu hiç hoşuma gitmedi. Döndüğümde O'jek ile konuşacağım."

"Lütfen yapma. Düşmem onun suçu değil."

"Öyle. Senin kırılman olduğunu biliyor. Sana daha fazla dikkat etmeliydi." Bir an duraksıyor, sonra daha alçak bir sesle devam ediyor. "Benim için ne ifade ettiğini biliyor."

Aynen böyle, bunun basit bir sırt masajı olmadığını biliyorum. Çünkü A'tam'ın da benim hakkımda ne düşündüğünü biliyorum. İlişkimizin bittiğini açıkça belirtmiş olmama rağmen beni bir şekilde "kendi" yapmaya kararlı olduğunu biliyorum. Ve yine de... mücadele ettiğim kısım bu, devam edemiyor gibi görüldüğüm kısım. Onunla olmayı seviyorum. Küstahlığını, çocuksu cazibesini ve kendi pisliğinin kokmadığını düşünmesini seviyorum. Hiçbir şeyi çok ciddiye almamasını seviyorum.

O neredeyse mükemmel bir erkek ve sanırım bu yüzden aramızda sınırlar koymakta

zorlanıyorum. Ya da daha doğrusu... Sınırları ben koyuyorum ve A'tam onların üzerinden geçiyor, ben de ona izin veriyorum.

Şu anda olduğu gibi.

Kesinlikle tünğimi üzerimde bırakmalıydım. Kesinlikle sırt masajını reddetmeliydim. I

Kesinlikle dışımı sıkıp dayanmalı ve bu gece kampa dönmeliydim.

Ama konu A'tam olunca zayıfım.

Dikkatimi dağıtacak bir şeye odaklanmaya çalışıyorum. Konuşmaya. Ellerimi kürklerin içinde sıkıyor ve elleri sırtımda son derece lezzetli bir hareketle kayarken bir iniltiyi daha bastırıyorum. "Yani... sen ve Daisy." Tanrım, elleri sihirli amına koyayım. Tabii ki öyle. A'tam'ın asası dışında her şeyinin sihirli olması kaderin acımasız bir oyunu. "İyi... avlanıyordunuz değil mi?"

"Mmm." Elleri kalçalarımın üzerinde öyle bir kayıyor ki gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacak. "İki şişko hoppers. Gerçi daha fazlasını da yakalayabilirdim. İzler her yerdeydi." A'tam kıkırdıyor. "Kötü havalardan sonra karda oynayan bir sürü hoppers. Sanırım onlar da bazen bizim gibi kar yağışından bıkmışlardır."

Bu çok aptalca bir şey ama yine de bunu ondan duymak çok sevimli. "Buranın bir buz gezegeni olduğunun farkındasın, değil mi? Buz ve kar bu hopper için normal. Sen ve ben buraya ait değiliz."

Tekrar kıkırdıyor, sesi alçak ve şehvetli. "Yanılıyorsun. Bence ikimiz de buraya aitiz."

Vücudumdaki sıcaklık artıyor ve bir şekilde kardan bahsetmediğimizden şüpheleniyorum. "Belki de... belki de bu sırt masajını bitirsek iyi olur. Sanırım ben iyiyim."

"Daha yeni başladım." A'tam'ın sesi alçak, seksi bir mırıltı ve ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden oluyor. "Sana dokunmaya devam etmeme izin ver. İyi hissettiriyor, değil mi?"

Cevap vermiyorum. Öyle olduğunu biliyor.

"Şimdi sertleştin," diye mırıldanıyor, parmakları bir aşık gibi omurgamdan yukarı kayıyor. Meme uçlarım sıklaşıyor, göbeğim kasılıyor ve yüce tanrım, bu hiç de adil değil. "Neren acıyor?"

"Hiçbir yerde," diye nefes nefese kaldım. "Ben iyiyim. Her şey yolunda. Artık yüzde yüz daha iyiyim."

Kahkahası bir okşama gibi geliyor. "İnatçı küçük kaarı," diye mırıldanıyor. "Neden yardım istemeye bu kadar karışsın? Neden kimsenin zayıflıklarını görmesini istemiyorsun?"

Battaniyelerin üzerinde kayıyorum. "Çünkü onları bana karşı kullanacaklar." "Bunu sana yapacağımı mı düşünüyorsun?"

"Evet," diyorum hemen. İkimiz de bir tartışmanın hararetiyle kamptaki herkesin önünde istemediğimiz şeyler söylemedik mi? Bu da sorunun bir parçası. Kampta sır diye bir şey yoktur ve sesimiz hafifçe yükseldiğinde bizim işimiz herkesin işi haline gelir. İncitmek amacıyla tartıştığımı, kan dökmek için kelimeler kullandığımı biliyorum ve onun da öyle olduğunu biliyorum. Birlikte iyi olmamamızın bir nedeni de bu.

"Bu beni yaralıyor," diyor A'tam ve sesi içten geliyor. "Sana asla acı vermek istemem." "Ben de seni asla incitmeye çalışmıyorum ama bir şekilde bunu yapmaya devam ediyoruz."

Muhtemelen haklı olduğumu bildiği için buna hiçbir şey söylemiyor. Onun yerine omuzlarımı tekrar ovuyor, yorgun kaslarımı öyle zahmetsiz ve rahatlatıcı bir şekilde çalıştırıyor ki gözlerimi kapatıp dokunuşuyla rahatlıyorum. "Çömleklerini gördüm," diyor usulca. "Yine kırıldı."

"Biliyorum. Hayal kırıklığına uğradım." Çömleklerimi her düşündüğümde moralim bozuluyor. Bir aydan fazla bir süredir uykusuzum, kili sudan eliyorum, çamuru tokatlıyorum ve çömlek üstüne çömlek pişirmek için yavaş yanan ateşler yakıyorum, ancak hepsi bir ya da diğer adımda çöpe dönüşüyor. Mağaradan çıkıp gitmek ve asla arkama bakmamak istediğim çok zaman oldu. Ne de olsa çömlekçiliği gizli yapıyorum, çözemezsem kimse bilemez, değil mi?

Ama ne zaman vazgeçme dürtüsü hissetsem, kafamın içinde annemin keskin sesini duyuyorum. *Her şeyden vazgeçiyorsun. Asla bir şey başaramayacaksın. Aptal ve inatçısın, tıpkı korkunç baban*

gibi. Onun gibi biri olmadığım için minnettar olmalıyım. Kafamın içinde bu acı sesi duymak beni bir kez daha denemeye daha da kararlı kılıyor. Bir tencere daha yapmak, bir ateş daha yakmak için. "Sıcaklığı doğru ayarlayamıyorum," diye yakınıyorum A'tam'a. "Çömllekler bir süre idare ediyor ama sonra kırılıyor. I

"Neyi yanlış yaptığımı bilmiyorum."

"Hm." A'tam sessiz ve düşündüğünü biliyorum. "Çok çabuk soğuyorlar. Ateş yeterince uzun süre sıcak kalmıyor."

"Peki bunu nasıl düzeltebilirim? Annen özellikle bir şey yaptı mı?"

"Hatırlamıyorum. Bunu düşüneceğim." A'tam omuzlarımı tekrar ovuyor, elleri yatıştırıcı ve rahatlatıcı. "Bir cevap var. Sadece onu bulmak zorundayız."

"Biz,' ha?" Yanağımı katlanmış ellerimin üzerine koyuyorum ve masajla rahatlatırken gülümsüyorum. "Çömlekçiliğim ne zaman bir 'biz' projesine dönüştü?"

Kıkırdıyor. "Seninle vakit geçirmekten keyif alıyorum. Ben de yardım ediyorum, değil mi? Size çamur getiriyorum ve kili bulmak için elemenize yardım ediyorum. Sana atıştırmalıklar getiriyorum ve çalışırken üşümemeni sağlıyorum. Sana eşlik ediyorum. Bunlar önemli şeyler."

Öyle olduklarını biliyorum. A'tam'ın desteği olmasaydı muhtemelen haftalar önce pes ederdim. Ama bu işi çözebileceğimden o kadar emin ki, sırf ona yapabileceğimi göstermek için bunu yapmak istiyorum. Bu yüzden onu biraz daha kızdırdım. "Düzelتيyorum."

A'tam'ın iri elleri sırtımda geziniyor. "Hayır. Hiç ayakta durmamalısın. Dinlenmelisin."

Buna kıkırdıyorum. Bunun lafın gelişi olduğunu anlamıyor ve nedense bana çok sevimli geliyor. Kıkırdıyorum ve o da katılınca gülmeye devam ediyorum. Bu kadar uzun ve sefil bir günün ardından gerginliği biraz olsun atmak iyi geliyor.

"Bana mı gülüyorsun?" diye soruyor, ama sanki kıkırdamam onu mutlu ediyormuş gibi eğlenmiş görünüyor. "Hiç de değil," diye kıs kıs gülüyorum, hiçbir şeye gülümsemiyorum.

"Yaramaz," diye mırıldanıyor. Eli tekrar sırtımdan aşağı kayıyor ve sonra beni şaşırtarak üzerime eğilip omzumu ısıtıyor, dişleri tenimi sıyrıyor.

Nefesimi içime çekiyorum, çünkü bir anda aramızdaki tüm gerilim geri geldi ve hepsi de cinseldi.

Tepki vermeme bekliyor ve ben tepki vermeyince eğilip tekrar omzumu ısıtıyor. "Yumuşak," diye mırıldanıyor. "Çok yumuşaksın, küçük kaari."

Bir iniltiyi bastırdım, çünkü bunun cinselliğe dönüşeceğini biliyordum. Biliyordum işte. Ama yine de kendime engel olamıyorum. Onun tarafından dokunulmak iyi hissettiriyor. Ellerini tekrar sırtımda aşağı yukarı gezdirip dudaklarını bir kez daha tenime bastırduğında, beni yalnız bırakmasını söylemiyorum. Durmasını da istemiyorum. Sadece iç çekiyorum ve keyfini çıkarıyorum.

"Çok güzel," diyor bana. İri bedeninin benimkinin üzerine çömeldiğini, kuyruğunun kalçama sürtündüğünü hissedebiliyorum. Bacakları benimkilerin iki yanında duruyor ve sırtımı tekrar okşadığında bir inilti çıkarıyor. "Şu anda canın acıyor mu?"

"Hayır," diye nefes alıyorum. Gözlerimi açmıyorum. Bu anın bitmesini istemiyorum.

"Hayır, iyi hissediyorum." "O zaman dön."

Bu seksi bir emir ve istersem tamamen görmezden gelebileceğim bir emir. Sırtımı gösterip acıyor diye şikayet edebilir ve her şeyi olduğu gibi bırakabilirim. Ama yapmam. Dikkatlice sırt üstü dönüyorum ve hiç acı yok. Yaptığı masajın etkisiyle gevşedim ve ateş ışığında ona bakıyorum. Yarı çıplak bedenime bakarken A'tam'ın yüzünde büyük bir açlık var. Titrek ışıktaki çok güzel görünüyor. Uzunların hepsi çekici ama A'tam'ın yüz hatlarında onu olağanüstü kılan bir damga var. Şu anda bile benimkini öpmek için eğilen dolgun, adaletsiz ağzı. Parlak, ışıltılı gözleri şehvetle parlıyor. Hafif yaramaz kişiliği. Her şeyiyle.

Beni narin, alaycı yalamalarla öperken onu hâlâ unutmadığımı fark ediyorum. Onu asla unutamayabilirim. Parçalarımızın uyuşmaması önemli değil. Onu hâlâ istiyorum.

Dili benimkinin üzerinde iddialı bir okşayışla kayarken inliyorum. Bu sefer öpüşme çok ama çok güzeldi.

Acele etmemeye kararlı görünüyor, ağzımı öperken tadını çıkarıyor. Tadı hatırladığım gibi, biraz tuz ve dumanla birlikte tamamen erkeksi. Beni birbiri ardına yutarcasına öperken elleri tenimde geziniyor ve eli göğüs ucumda gezindiğinde, bunun ne kadar iyi hissettirdiğine dair bir nefes çekiyorum.

A'tam bana saf, ukala bir erkeklik bakışı atıyor, sonra eğilip boğazıma sokuluyor. Kalçaları benimkilere baskı yapıyor ve bana daha önce neden ayrıldığımızı hatırlatıyor - pantolonunun içinde tam bir kütük var ve bu seksi korkunç hale getiriyor. "Dostum," diye mırıldanıyor boğazıma karşı. "Benim B'shit'im."

Ve iki ve üç numaralı nedenler varlıklarını belli ettiler. Yüzümü buruşturup omuzlarını hafifçe itiyorum. "A'tam, hayır."

Başını kaldırıp yüzümü tarıyor, sanki kulaklarına inanamıyormuş gibi. Ciddi olduğumu anladığında, kendimi bir tartışmaya hazırlıyorum. Geçmişte yaşadığımız gibi kötü, çirkin bir kavga için. Ama bu sefer A'tam sadece iç geçirip başını sallıyor. "Seni anlamıyorum."

A'tam ayağa kalkıyor, bana son bir kez sinirli bir bakış atıyor ve sonra mağaradan çıkıyor.

I Kendime B'shit'in acı çektiğini söylüyorum. Acı çektiğini ve bu yüzden beni bir kez daha kendinden uzaklaştırdığını. Ama kalbimde bunun gerçek olmadığını biliyorum. B'shit beni kendinden uzaklaştırdı çünkü benim eşim olmadığına karar verdi. Beni uzaklaştırdı çünkü ben

Bu onun istediği bir şey değil.

Bunu anlamıyorum. Gözlerindeki ihtiyacı görebiliyorum. Aminin ıslak sıcaklığını koklayabiliyorum. Altımda yumuşacık ve istekli.

Peki yanlış olan nedir?

Zihnimi ve sikimi sakinleştirmeye çalışarak bir süre mağaranın dışında volta atıyorum. B'shit ile başka bir kavga başlatmak istemiyorum. Bugünden sonra olmaz. Onu çukurda görmek ve O'jek'in onu terk ettiği o korkunç zaman dilimi, onunla kavga etmekten yorulduğumu fark etmemi sağladı. Onun eşim olmasını istiyorum. Ona hayatımda, kürklerimin içinde ihtiyacım var. Kahkahalarını duymaya, onunla çömlekler, kil ve hatta sadece balık tutmak hakkında konuşmaya ihtiyacım var. Onun konuşmasını duymak hoşuma gidiyor. Zeki dilini seviyorum.

Ondan sadece kızılsmak dışında bir şey istemediğimi düşünüyorum. Onunla çiftleşmek istiyorum. Bu doğru. Karnının yavrularıyla dolu olduğunu görmek istiyorum. Onunla rezonansa girmek istiyorum. Ama bundan daha fazlası var. Benim olduğunu bilmesini istiyorum. Bir çift olduğumuzu fark etmesini. İki bedende tek bir ruh olduğumuzu ve artık yalnız olmadığımızı.

Bazen B'shit'in kendini çok yalnız hissetmesinden endişeleniyorum. Bunu ondan almak istiyorum. Onun sunabileceği her şeyi istiyorum. U'dron'u düşünüyorum. Klan kardeşim yakın zamanda R'ven'e yankılandı ve mutluluğu o kadar eksiksiz ki beni kıskançlıkla dolduruyor. Kulübesinden sabah akşam yumuşak zevk sesleri geliyor. Kürklerini gülümseyerek ve yelelerini savurarak terk ediyorlar. Birbirlerine sırlarını fısıldıyorlar. Çalışması gereken zamanlarda bile onu izliyor, o da aynısını yapıyor. Geceleri, R'ven ateşin yanında onun kucağına oturur ve birbirlerinde huzuru bulmuş gibi görünürler.

B'shit ile bunu o kadar çok istiyorum ki içim acıyor. Geçen her günle birlikte, bu durumdan daha da hüsrana uğruyorum.

Bir şeyler değişmeli. Bir şeyler vermeli, çünkü daha ne kadar dayanabileceğimi bilmiyorum.

Bir süre sonra kulübeye döndüğümde B'shit'i ateşin yanında uyurken görüyorum. Gözleri kızarmış ve şişmiş görünüyor ve uyurken nefesi kesiliyor, sanki rüyalarında ağlamış gibi. Bu durum içimi daha da acıtıyor ve karşısına oturup gece boyunca onu izliyorum.

Bunu düzeltmenin bir yolu olmalı. Biriyle konuşmalıyım, karar verdim. Cevapları olan biriyle. Ama... kim? B'shit'i artık onaylamadığı için başka bir dişiye odaklanmam gerektiğini düşünen I'rec değil. O'jek değil... çünkü onu geride bıraktığı için kızgıyım. D'see sorunlarımı zaten biliyor... Bir erkeğin tavsiyesine ihtiyacım var.

Belki R'hosh ya da V'za. R'hosh'un, B'shit'ten çok daha huysuz olan eşiyle birlikte üç yavrusu var. V'za ise daha yaşlı ve birçok mevsim dönüşü gördü. Tavsiyede bulunacak biri varsa, belki de bu ikisidir. İyi bir plan olduğuna karar verdim. Kampa dönüp erkeklerle konuşacağım ve kazanılmak istemeyen bir dişiye nasıl kazandıklarını göreceğim.

R Ben sorumu sorarken Hoş bana bakıyor. Sonra bana güldü. Kaşlarımı çattım. Verdiği tepki hiç hoşuma gitmedi. "Bu ciddi bir soru." Tekrar gülüyor, yaralı yüzü eğlenceyle buruşmuş. "Öyle mi?" İnce bir sesle başını sallayarak gülümsedi. "O kadını nasıl kazanacağınızı mı soruyorsunuz? Kazanamazsın." "Neden?" "Çünkü o istemiyor."

"İlk tanıştığınızda Leezh seni istedi o zaman?" Samimi bir şekilde sordum.

Şimdi bana kaşlarını çatarak bakıyor ve kollarını kavuşturuyor. "Rezonans bazı şeyleri değiştirir. Durumunuz benimkine benziyormuş gibi davranmayın." Parmağıyla yüzümü işaret ediyor. "Bree bokuyla daha sonra konuşacağım ve eğer bana onu yalnız bırakmanı istediğini söylerse, bunu yapsan iyi edersin. Eğer yapmazsan, bu kabilede hoş karşılanmayacaksın. Anlıyor musun? Hepimiz kavgalarınızdan bıktık. İkinizin eş olmak için yaratılmadığınız çok açık."

Sözleri canımı yakıyor. "Benim için net değil," diyorum asık suratla. "Dün gece onu öpmem için beni cesaretlendirdi."

Benim eşim olmak istemiyorsa bunu neden yapsın ki?"

R'hosh ellerini havaya kaldırır. "Eğer dışı insan zihnini anlayabiliyorsan, benden daha iyi bir avcısın demektir. Birçok mevsimdir dişimle çiftleşiyorum ve o hâlâ kafamı karıştırıyor." Başını iki yana sallar. "Cevaplar için bana bakma. Söyleyeceklerim hoşuna gitmeyecek."

Kuyruğum sinirle titriyor, başımı sallıyorum ve ondan uzaklaşıyorum. Bu pek iyi gitmedi. R'hosh'un bana tavsiyede bulunacağını ummuştum ama kampa vardığımızda, sanki çukuru kasten kazmışım ve B'shit'i gece boyunca dışarıda tutabilmek için oraya atmışım gibi davrandı. Bana B'shit'i rahat bırakmam gerektiğini söyledi ama yapamıyorum. Dün geceyle ilgili kafam çok karışık.

Ağzımın içinde inledi... ve sonra bana hayır dedi. Bunu şaşırtıcı buluyorum. Eğer dokunuşumdan hoşlanıyorsa, neden bizi zevkten mahrum bıraksın?

Bu sabah B'shit'i getirdiğim şifacının çadırının önünden geçiyorum. Her şey sessiz, sanırım bu iyi bir şey. Acı ya da hayal kırıklığı çığlıkları duymuyorum. B'shit o kadar da yaralı değil. Arkadaşım bu sabah mağaradan ayrıldığımızda bunu açıkça belirtti. Sadece ağrısı var. Ama bana söylediği tek şey buydu.

B'shit zor bir kadın.

R'hosh'tan aldığım yanıtla hüsrana uğramış bir halde kampın içinde dolaşıyorum. Güçlü Kol çadırları kümesi büyük uzun evin kenarına kurulmuş ve insanların çalışırken içeride gülüştiklerini ve konuştuklarını duyabiliyorum. Birkaç kez içeride bulundum ve çoğunlukla kadınların el işleri üzerinde çalıştıkları ve acı soğuk havadan uzakta sohbet ettikleri sıcak bir alan. El işleriyle uğraşmadığım için ben içeride fazla zaman geçirmiyorum. Eğer işlenmesi gereken derilerim varsa, R'ven onları et karşılığında benim için alıyor. Uzun evin dışında duraklıyorum ama onlara katılmıyorum. Kalbim çok sıkıntılı.

Onun yerine V'za'yı avlamaya karar verdim. O birçok mevsim görmüş, yıpranmış bir avcı. Birçok mevsim önce ölen bir eşi vardı ve şimdi Shail ile zevk eşliği yapıyor. Belki aradığım cevaplar onda vardır.

Çadırlarını buluyorum ve varlığımı bildirmek için konutun dışındaki kabuk boncuklu deri kayışı

şingırdatıyorum. Shail bir süre sonra kafasını çadırdan dışarı çıkarıyor, yüzünde hoş geldin gülümsemesi var. "A'tam. Burada ne yapıyorsun? Yemek yedin mi?"

"V'za'yı arıyorum," dedim ona. "Tavsiyeye ihtiyacım var."

"Oh oğlum." Beni içeri soktu. Z'hren onun kalçasına yaslanmış, bana bakarken yumruklarından birini çiğniyor. Shail çadırın içinde koşuşturuyor, ateşin etrafına dağılmış kürkleri ve oyuncakları topluyor. Arka tarafta küçük bir alan var, kürkleri mahremiyet için kapatılmış, ama genel olarak çadır rahat ve sıcak. Güzel de kokuyor. "Vaza, Hannah ile ticaret yapmaya gitti. Geçen gün güzel kökler bulmuş, ben de ona takas için biraz taze dvisti eti vermesini, benim de ona güveç yapacağımı söyledim." Kollarındaki çantayla hokkabazlık yaparak bana bakıyor. "Bir dakika içinde dönecek. Aç mısın? Biraz kahvaltılık kaldı."

"Yemek yemedim," diye itiraf ediyorum, Z'hren'i görünce büyüleniyorum. Kabiledeki küçüklerle pek vakit geçirmem. Kabileimde çok küçük yavrular yoktu ve ben de onlarla pek rahat edemiyorum. Güçlü Kol kiti büyük bir çocuk ve Shail bir insan için küçük, bu yüzden garip bir manzara. Bir parmağımı uzatarak ona doğru salladım. "Bölüyor muyum?"

"Hiç de değil," diyor Shail ve Z'hren mutlu bir ses çıkararak dört kolunu da bana uzatıyor. "Oh, onu alabilir misin? Biraz kahvaltı hazırlayayım ve seni hemen hazırlayayım." Bana kiti uzatıyor ve Shail uzaklaşırken biraz paniklemiş hissederek onu alıyorum.

Yavru kedi böğürüyor ve yeleğimi tutuyor, ağzını kürküme dayıyor ve üzerime salyasını akıtıyor. Erm. Ateş çukurunun yanındaki büyük minderlerden birine oturuyorum, Z'hren'i kendime doğru tutmaya dikkat ediyorum. Göğsümden aşağı daha fazla salya kayıyor ve saçma sapan sesler çıkarıyor. "Ağzı akıyor, Shail."

Kıkırdıyor, ateşin üzerinde bir kese karıştırıyor. "Diş çıkarıyor. Bir şey yutmasına izin verme, iyi olacaktır. Demek bütün gece Bridget'le dışarıdaydın? Yaralandığını duydum. O iyi mi?"

"Şifacının yanında," diyorum Z'hren'in yapışkan ellerinden bir avuç yelek kürkü çekerek. "Sırt kasları ağrıyordu ve yürümekte zorlanıyordu. Ayak bileği de öyle. Bana ciddi bir şey olmadığı söylendi."

"Zavallı şey," diyor Shail. İlk kesenin yanına ikinci bir kese asıyor ve içine su ile birkaç çay yaprağı koyuyor. "Dün gece perişan olmuş olmalı. Onunla kalıp kampa dönmesine yardım ederek iyi bir adam oldun. O'jek'in onu öylece bıraktığına inanamıyorum. O çocuk doğru düşünemiyordu." Başını sallıyor. "Birinin onunla konuşması gerek."

"Ona oldukça kızgınım," diye itiraf ediyorum Shail'e. Tamamen aksiyon ve güven dolu ve sıcak tavırları göğsümü sızlatacak şekilde bana annemi hatırlatıyor. Bana bir kase sıcak güveç uzatıp yeleme alnımdan geriye doğru düzelttiğinde bir an için kendimi yeniden bir yavru kediymişim gibi hissediyorum. Hem kit hem de kâseyle hokkabazlık yapıyorum ve Z'hren yahnimden bir parça kök kapıp ağzına atıyor. Paylaşabilmemiz için kaseyi dizime indiriyorum. Salyalarına rağmen ona sarılmak hoşuma gidiyor. Güveçten parmaklarımla bir parça et koparıp ağzıma atıyorum ve Z'hren üzgün bir ses çıkarınca bir ısırık alıp ona sunuyorum. "O'jek'in yarışmayı kazanmak istediğini biliyorum ama B'shit... özel."

Shail karşımda oturuyor, ben oğluna yahnimden parçalar yedirirken gülümsüyor. Yüzünde anaç bir ifadeyle bizi izliyor. "Bridget senin için de özel mi? Her şeyden sonra bile mi?"

Tereddüt ediyorum. "Onun eşim olmasını istiyorum. Hala istiyorum. Ama o bana hayır diyor ve ben nedenini anlamıyorum."

"Hoo boy." Shail bana garip bir gülümseme veriyor. "Bunu kibarca nasıl söyleyebilirim? İşlerin iyi gitmediğini duydum. Yatakta."

Bu tür şeyleri ilk kez duymuyorum ama bana hiç mantıklı gelmiyor. B'shit'le çiftleştim, tıpkı hayvanların yaptığını gördüğüm gibi. Doğru yaptığımdan tamamen eminim. Ve dün gece öpücüklerimi memnuniyetle karşıladı, yani sorun bu değil. "Bence bu yanlış. Dokunuşumdan hoşlandığını gösterdi. Başka bir şey olmalı."

"Tamam tatlım," diyor Shail nazik bir sesle. "Belki de öyledir. Vaza olmadığımı biliyorum ama... bu konuda konuşmak ister misin?"

Tereddüt ediyorum. Yine de Shail'in bakışlarında sıcak ve rahat bir şeyler var ve aklıma yine annem geliyor. "Dün... O'jek'in onu geride bıraktığını öğrendim ve doğru düzgün düşünemedim. Tek bildiğim

onun dışarıda, tek başına olması ve adamın onu korumamasıydı. Hiç bu kadar kızgın olmamıştım. Yarışma, bıçak ya da avlanmak umurumda bile değildi. Tek bildiğim ona ulaşmam gerektiği idi. O'jek'in D'see'yi ortağı olarak almasını sağladım ve onlara öldürdüklerimi verdim ve B'shit'i kurtarmak için koştum. Oraya vardığımda bana kızgındı. O'jek'e onu terk etmesini söylediğini söyledi. Ama acı çekiyordu. Acı çektiğini görebiliyordum. Yine de benimle tartıştı." Başımı salladım. "Anlamıyorum."

Shail, "Belki de Bridget zayıflığını göstermekten hoşlanmayan kızlardan biridir," diye öneriyor. "Belki de kimseye ihtiyaç duymaktan hoşlanmıyordur. Acı çekiyordu ve korkmuştu ve muhtemelen O'jek'in onu hemen terk etmesi duygularını incitti."

Kaşlarımı çatıyorum. Kulağa çok mantıklı geliyor. "B'shit ile hiç tartışmadın," diyorum. "Seni kendinden şüphe ettiriyor."

Shail kıkırdar. "Hayır, tartışmadım. Kimseyle tartışmaya çalışmıyorum. Her türlü görüş için yeterince yer olduğunu düşünüyorum." Duraksıyor. "Ama ikinizin çok tartıştığını biliyorum."

"Ben kumun yeşil olduğunu söylüyorum, o kahverengi olduğunu söylüyor." Hayal kırıklığıyla başımı sallıyorum. "Sanırım bunu sadece beni kızdırmak için yapıyor. Beni kızdırmayı seviyor."

"Sanırım onu da kızdırıyorsun. Ya da belki bu onun flört etme yöntemidir."

"Flört ederek mi? Beni kızdırarak mı?" Emin değilim ama Shail flörtün ne olduğuna dair tuhaf bir fikre sahip olabilir. "Bunu sana V'za mı yapıyor?" Z'hren kollarımın arasında güveçten bir lokma daha alıp bana uzatıyor ve beni beslemeye çalışıyor. Eğilip itaatkâr bir şekilde ondan alıyorum ve o da mutlu bir şekilde kıkırdıyor, bir parça daha güveç kapıyor ve tekrar yiyebilmem için havada tutuyor. "Senin de yemek yemen gerekiyor," diye azarlıyorum onu.

"Bir sürü yiyecek var," diyor Shail, eğlenerek. "İkiniz de yiyebilirsiniz. Seninle tartışmaya gelince... 'At kuyruğu çekmek' diye bir deyim duymadın mı?"

"Hayır." Z'hren'in sunduğu bir sonraki lokmayı yiyorum. "At kuyruğu nedir?"

"Bu bir saç düğümü, bir çeşit örgü gibi. Bir stil. Sana gösterirdim ama yeterince saçım yok." Bir elini kırpılmış başının üzerinde gezdiriyor, yelesinin siyah kirli sakalları griyle beneklenmiş. "Bunu bir tür örgü gibi düşünün. Atkuyruğu yapmak da küçük bir çocuğun hoşlandığı bir kızın dikkatini çekmek için saçını çekmesidir. Elbette onu kızdırır ama kötü bir ilgi olsa bile sadece onun ilgisini çekmek ister. Belki de Bridget onu istediğinden bu şekilde emin oluyor. Seni sürekli test ediyor."

Bu... garip bir şekilde mantıklı geliyor. "Sence dikkatini çekmek için saç örgülerini mi çekmeliyim?"

"Ben kesinlikle böyle bir şey söylemedim." Bir elini kaldırıp başını sallıyor. "Saç konusunu tamamen unuttum. Demek istediğim, Bridget belki de onun yanında olup olmayacağınızdan emin olmak istediği için sizi zorluyor ve tartışmaya zorluyor. Geçmişte terk edildi mi?"

Gece geç saatlerde yaptığımız konuşmaları düşünüyorum. Daha önce böyle şeylerden bahsedip bahsetmediğini hatırlamaya çalışıyorum ama sadece annesinden bahsettiğini hatırlıyorum. Ondan çok bahsederdi, bu yüzden yakın olmalılar. "Hiç sanmıyorum."

"Belki de öyle değildir. Belki daha basittir. Belki de Daisy'yi kıskanıyordur? Onunla çok zaman geçiriyorsun ve Daisy çok güzel ve tatlı biri. Çekici olduğunu biliyor ve belki de Bridget bunu bir tehdit olarak görüyor."

Yeterince hızlı yemediğimden Z'hren bir parça kökü ağzımın kenarına çarpıyor, ben de dilimi dışarı çıkarıp beni beslemesini bekliyorum. O tatmin olduğunda çiğniyorum ve Shail'e cevap veriyorum. "Onun D'see'yi kıskanmasını istiyorum. Bu da planın bir parçası."

"Ne planı?" Shail şüpheli görünüyor.

"D'see, B'shit'i kıskandırır sak koşarak kollarıma geleceğini söylüyor."

Shail kuru bir sesle, "Yoksa diğ er tarafa ka ar," diye cevap veriyor. "Bu oynadığın tehlikeli bir oyun.

Eğer ne yaptığınızı anlarsa, gerçekten çok üzülecektir. İkinizin de birbirinize karşı dürüst olmanız ve ne hissettiğinizi bilmeniz gerekiyor."

"Ben dürüstüm!" İtirazım Z'hren'in ağzıma bir parça daha yemek tıktırmasıyla kesiliyor. Sabırsızlıkla hızlıca çiğniyorum ve tekrar konuşabildiğimde devam ediyorum. "B'shit nasıl hissettiğimi biliyor. Onun eşim olduğunu hissettiğimi biliyor. Rezonans onu daha fazla istememi sağlayamazdı."

Shail o anaç bakışıyla beni izliyor ve sonra iç çekiyor. "Bak. Yankı uyandırmayan birine aşık olmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum. İnsanların mutlu olması için bunun olması gerektiğini söylemiyorum. Ama her ilişkinin özü dürüstlük ve açıklıktır. Bunu tersine çevirmeyi deneyelim. Ya Bridget'in her gece I'rec'in kürklerine gittiğini öğrenseydiniz?"

"Böyle bir şey olmaz," diyorum hemen. "I'rec onu istemiyor çünkü onun benim olduğunu biliyor."

Shail burnunun kenarını çimdikliyor. "R'jaal, o zaman. Diyelim ki R'jaal'ın kürklerine gidiyordu. Ve diyelim ki bu seni üzdü."

B'shit'in R'jaal'ı öptüğünü düşününce kaşlarımı çatıyorum. B'shit'in R'jaal ona dokunduğunda çıkardığı o yumuşak inlemeler. Bu düşünce karşısında hırlamak istiyorum. "Tabii ki bu beni üzecek-"

Shail elini kaldırarak beni susturdu. "Diyelim ki sonradan her şeyin bir şaka olduğunu, seni kıskandırmak istediği için üzdüğünü öğrendin."

Bu düşünce karşısında boğazımdan hırlamak istiyorum ama Z'hren bana doğru bir parça daha yiyecek itiyor. Acaba tüm yavrular başkalarını beslemeye bu yavru kadar meraklı mı? Tekrar kaseye uzanmadan önce küçük ellerinden birini tutuyorum ama dört tane var ve bu kaybedilmiş bir savaş. "Kızardım," diyorum. "Sırf beni incitmek için beni incitmesinden hoşlanmazdım."

"Aynen öyle. Şimdi anlıyorsun."

Öyleyim. Ve belki de her şeyi yanlış yapıyordum.

BRIDGET

I Ertesi gün öğleden sonra şifacının çadırından çıkarken kafam karmakarışıkta.

Bu sabah uyandığımda A'tam'la aramızda garip bir durum vardı. Dün gece işleri durdurduğum için üzgün olduğunu biliyordum ama bunun acısını benden çıkarmadı. Nazikti,

ve nazikti, yürüyebileceğimi söylememe rağmen beni kampa kadar taşıdı. Beni Veronica'nın çadırına götürdü, şifacının bana yardım edebileceğinden emin oldu ve sonra ortadan kayboldu.

Şimdi, saatler sonra bileğim ve sırtım yeni gibi hissediyor, şifacı çadırında biraz kestirdim ve... A'tam konusunda ne yapacağımı hâlâ bilmiyorum. Küçük anlarda, o harika biri. Komik ve çekici ve onunla birlikte olmayı seviyorum.

Ama seks berbattı. Üstesinden gelemeyeceğim kadar berbat. Bunu tekrar yaşamaktansa yirmilik dişlerimi bir buz gezegeni dişçisine çektirmeyi tercih ederim. Belki de şehir merkezindeki küçüklüğüm yüzünden benimle berbattır.

Daisy şikayet etmedi ve şimdi onunla aynı kulübeyi paylaşıyor. Bu da beni rahatsız eden başka bir şey.

-Daisy ile takılıyor ve hala benimle flört ediyor. Ona sıradan bir ilişki istediğimi söylediğimi biliyorum ama ne kadar sıradan bir ilişki istediğimi sanıyor ki?

Ne düşüneceğimi bilmiyorum.

Daisy'nin parlak kahkahası kampı çınlatıyor ve ben dişlerimi sıkıyorum. Midem gurulduyor ve bugün ne pişirildiğini görmek için ana ateşe yöneliyorum. Birinin her zaman yemeği hazırda çünkü kabilede hepimizin tek bir birim olduğu vurgulanır. Herkes elini taşın altına koyar. Eğer o gün ava gidiyorsanız, bir başkası size yemek yapar. Kampta yardım edersen, beslenirsin. Derileri temizlemek ya da otları kurutmak bile yardımcı oluyor, çünkü birilerinin o derilere ihtiyacı olacak. Birilerinin o otlara ihtiyacı olacak. Bir bakıma, bu çok güzel.

Ama bugün durum berbat, çünkü Daisy ateşe yakınmış gibi geliyor. Acaba uzun eve doğru gidip orada birileri yemek yapmış mı diye baksam mı? Sahildeki ateşin etrafında toplanmaya o kadar alıştık ki, insanlar uzun eve sadece hava kötü olduğunda giriyor ve bugün hava iyi, sadece hafif bir esinti var.

Ateşten daha fazla kahkaha geliyor ve Daisy'nin A'tam'a asıldığını görmek istemesem de, herkesin bu kadar komik bulduğu şeyin ne olduğunu merak ediyorum. Umarım benimle ilgili bir şey değildir. A'tam'ın dün gece aramızda olanları herkese anlatacağını düşününce midem düğümleniyor. Lütfen, hayır.

Ama grubun içine doğru yavaşça ilerlediğimde, ateşin yanında dört grup olduğunu görüyorum. Daisy ve O'jek iki büyük kasenin önünde oturuyor, Brooke ve Taushen elleriyle küçük tohum karışımı kekler yapıyor ve R'jaal ve I'rec önlerinde küçük, dağınık kaselerle birbirlerine dirsek atıyorlar. Bir tarafta Bek, ateşin kenarındaki taşlardan birinin üzerinde tüten ve cızırdayan birkaç parça etin tadına bakarken Elly'nin üzerinde geziniyor. Oh. Bu yemek yarışması olmalı.

Ben izlerken, R'jaal bir fincan kullanarak önündeki her ne ise ondan bir parça alıyor ve T'chai'nin eşi Mari'ye ikram ediyor. Mari küçük bir yudum alıyor ve hemen zehirlenmiş gibi davranıyor. Eli ağzının arkasına gider ve nefesi kesilerek kaçır. Herkes gülüyor. T'chai, Penny'nin uzattığı karides çayı fincanını alır ve sırtarak arkadaşının peşinden gider.

"Denemek istediğini söylemişti," diye dalga geçiyor Brooke, sesi gürültünün üzerinde yükseliyor. "Geri döndüğünde, ağzındaki o kötü tadı temizlemek için lezzetli keklerimden yiyebileceğini söyle."

"Hey! Burada yemeğin tadına bakması gereken biri daha var," diye sesleniyor Lauren, grubun arasından sıyrılıp elimi tutuyor. "Tam zamanında geldin Bridget."

Oh, Tanrım. "Hayır, gerçekten, oynamam gerektiğini sanmıyorum," diye kekeliyorum. Her şeye rağmen midem gurulduyor ve Lauren omuzlarıma dostça bir kol koyuyor. "Gerçekten mi?" diye itiraz ediyorum. "Yarışmaya ben de katıldım. Bu adil olmaz."

"Hayır, hayır, herkes tadına bakacak," diye sesleniyor Lauren ve grup tekrar gülmeye başlıyor. Biraz rahatlıyorum, çünkü en azından bana gülmüyorlar. Onun yerine, tüm kamp bir şeyleri tatmakla iyi vakit geçiriyor gibi görünüyor. Raahosh'un küçük kızlarından biri Brooke'un omzunda geziniyor, belli ki numune bekliyor ve diğerleri de etrafta toplanmış iyi vakit geçiriyor. R'jaal ve I'rec bile eğleniyor ve O'jek gülümsüyor. O'jek'in gülümsediğini daha önce hiç görmüş müydüm bilmiyorum ama Daisy'nin ortağı olmasından benden daha fazla keyif alıyor olmalı.

Etrafta "ortağım" A'tam'ı arıyorum ama ortalıkta görünmüyor. Bu çok iyi. Herkesin aramızdaki ilişkinin nasıl olduğu hakkında spekülasyon yapmasına ihtiyacım yok.

Sam ellerini ağzına götürerek, "Kuralları açıkla," diye sesleniyor. Flor ve Harlow'un arasına sıkışmış oturuyor.

"Oraya varıyorum!" Lauren gülüyor. Beni Daisy ve O'jek'in oturduğu ilk "istasyona" doğru yönlendiriyor. "Pekâlâ. Her takım herkesin denemesi için bir mutfak şaheseri yaratmak zorunda. Kamptaki her şeyi kullanabilirler ama kurallara göre yenilebilir olması gerekiyor. Yiyecekleri mahvetmek yok. Ve herkese yetecek kadar yapmak zorundasınız. Her birini tadıyorsanız ve birinci gelen dört puan alıyor, ikinci üç, üçüncü iki, vesaire. Günün sonunda en az puana sahip olan yarışmadan eleniyor... ve yemek artıklarını yemek zorunda kalıyor."

Elimi ağzıma götürdüm ve bu düşünce karşısında kıkırdamamaya çalıştım. Bu oldukça komik bir ceza ve kimsenin yemeği ziyan etmekten hoşlanmadığı düşünülürse yerinde bir ceza. Mari'nin R'jaal ve I'rec'in yarattıklarını tadarken yüzünde beliren ifadeyi düşünüyorum ve kimin kaybedeceğini şimdiden bildiğimden şüpheleniyorum. Oyunlar ve eğlenmek herkesin uzun ve acımasız mevsimi atlatmasını sağlıyor ve ben de katılmak istiyorum. Başlangıçtaki isteksizliğime rağmen, bu eğlencenin içine çekildim.

"Pekâlâ, tatmaya hazır mısınız?" Lauren bana soruyor. Bir el sallıyor ve arkadaşı K'thar kullanmam için yeni temizlenmiş bir tabak ve fincanla geliyor. Ona gülümseyerek teşekkür ediyorum ve başımı sallıyorum. Daisy ve O'jek'e işaret ediyor. "Bir numaralı örnek. Neden onlara her şeyi anlatmıyorsunuz, siz ikiniz?"

Daisy, O'jek'e bakar.

Sanki çok açılmış gibi kaşlarını çatıyor. Kaseyi işaret ediyor. "Bu yemek."

Kıkırdamalar patlak verir. Daisy kıkırdarak omzuyla onu dürtüyor. "Onu satman gerekiyordu, unuttun mu?"

O'jek bana dişlek bir gülümseme veriyor. "Taze yemek."

Daisy ona yaslanmış, kahkahalarla dolu, başı onun omzunda. O'jek ona bakıyor ve kızardığına yemin edebilirim. Oh be. Benimle ortak olmaktan nefret etmesine şaşmamalı. Daisy'ye aşık olduğu çok açık... ama kim değil ki? Kız çok sevimli, ki bundan nefret ediyorum. O'jek, A'tam'ın onunla yatmasına gerçekten sinirlenmiş olmalı. Belki de bu yüzden bu kadar rahatsız görünüyor.

Belki de A'tam bu yüzden burada değildir. Daisy'nin O'jek ile flört ettiğini görmekten hoşlanmıyor. Sonra tekrar, ben de sevmiyorum. A'tam'la birlikte olması gerekmiyor muydu?

Ve eğer A'tam bana o kadar aşıkta ve ben "o kişi" isem, nasıl oldu da A'tam gelir gelmez hemen onun yanına atladı?

Hiçbir cevabım yok ve düşünmeye çalışmak canımı acıtıyor, bu yüzden daha büyük bir insan

olmaya karar verdim. Boğazımı temizledim ve tabağımı uzattım. "Taze yemeğinizi deneyebilir miyim?"

Daisy bana biraz servis yapıyor. "Bu bir güveç," diyor, gözleri eğlenceyle parıltıyor, yanakları serin havadan pembeleşmiş. "Küp küp doğranmış patatessiz, hafifçe kaynatılmış güzel bir şerbetçiotu yahnisi ve biraz da otlar."

"Çok güzel," diyorum tabağıma konan parçayı koklayarak. Penny koşarak gelip bana oyulmuş bir kaşık uzatıyor ve ben de parçaları kurcalıyorum. Gerçekten de mis gibi kokuyorlar ve ağzım sulanıyor. Dün gecedan beri bir şey yememiştım ve hazırım. Büyük bir ısırık alıyorum... ve hemen pişmanlık duyuyorum. Çok fazla ot var. Hem de çok fazla. Tatları güçlü ve bunaltıcı ve biraz öksürüyorum.

Biri kısı kısı güler.

"Nasıl?" Daisy sorar.

Yutkunmayı başarıyorum. "Biraz sert," diyorum, gözlerim sulanıyor. Elimden geldiğince kibarca, kolumu kullanarak onları siliyorum. Yine de haksızlık etmek istemiyorum. "Ama bu sadece benim fikrim. Eminim sa- khui ve adalı dilleri için tadı harikadır."

"Çok diplomatik," diyor Lauren sırtarak. Yine bir kahkaha dalgası kopuyor.

U'dron, "Adalıların diline de pek hoş gelmiyor," diye ekliyor.

Kahkahalar artıyor ve Daisy bir kez daha müzikal kıkırdamalara başlıyor. O'jek'in utangaç ifadesi bile incinmiş ya da kızgın değil ve ben rahatladım. Herkes sadece eğleniyor. Umarım buradaki hiçbir şey ileride kimsenin aleyhine kullanılmaz. Yine de bu beni biraz tedirgin ediyor. Yarışmanın bu bölümünde olmadığım için memnunum, çünkü bunu çok stresli bulurdum.

Brooke ve Taushen'in tohum kekleri elbette çok lezzetli. Biraz tuzlu et ve yağ ile tatlandırılmış mükemmel bir doku karışımı. Buraya gelmeden önce hoşlanacağımı düşündüğüm bir şey değildi ama kısa sürede favorilerimden biri haline geldi. "Gerçekten güzel," diyorum parmaklarımı yalarken onlara gülümseyerek. "Gerçekten, gerçekten çok iyi."

"Annemin tarifi," diyor sa-khui avcısı gururla ve Brooke şefkatli bir dokunuşla onun kolunu okşuyor.

Bir sonraki istasyona geçerken gülümsüyorum, R'jaal ve I'rec. Yemekleri daha önce yediğim hiçbir yahniye benzemiyor ve hemen fark ediyorum ki herkese bu kadar komik gelmesinin nedeni bu uzaylı adamların aşçı olmadıklarının açık olması. "Um... bana anlatmak ister misin?"

Arka planda insanların kıkırdadığını duyabiliyorum. R'jaal çenesini kaldırıyor ama her şeyi iyi huylu bir şekilde karşılıyor. "Size Uzun Boynuz sahilinde 'yemek pişirmedığımızı' söylemek isterim. Balıklarımızı güçlü avcılar gibi çiğ yedik."

"Shadow Cat'te de yapmıştık," diye ekliyor I'rec. Önlerindeki kâseye sabırsız bir el hareketiyle vuruyor. "Bu güveç."

Sanki orada bir soru işareti olması gerekiyormuş gibi hissediyorum. Tabağıma uzatırken irkildim ve tabağıma büyük bir porsiyon koydular. Gerçekten büyük bir porsiyon. Karışımın içinde bir balık kafası görünce yüzüm kızarıyor. "Oh...oğlum."

"Biz her şeyi yeriz," diyor I'rec. "Tüm yiyecekler iyi yiyeceklerdir. Hiçbir lokma ziyan edilmez."

Sahilde çok fazla kahkaha var ama aslında onlar için üzülüyorum. Alışkın olmadığınız bir şeyin içine itilmenin ve başkalarının kıkırdamalarını zarafetle karşılamamanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Bu ikisinin birbirinden hoşlanmadığını biliyorum ama ikisi de bıçağı kazanmak istiyor ve bu yüzden iyi geçinmek için çok çabalyorlar. Oyunbazca, soyulmamış bir kök parçasını ve içinden balık kılçığı çıkmış bir et parçasını dürtüyorum. İğrenç görünüyor ama onların iyiliği için sevmek istiyorum. Kökten büyük bir ısırık alıyorum, hızlıca çiğniyorum ve sonra balıktan bir ısırık alıp kılçıklarını ağzımdan çıkarıyorum.

Berbat bir şey. Balığın ortası çiğ, kökü az pişmiş ve acı ve boğazım çok zorlanıyor. Onlara bir

başparmak işareti yapıyorum ve kalabalık daha fazla kahkahaya boğulurken ikisinin de yüzü aydınlanıyor. Sonunda yutkunabildiğimde "Çok doyurucu bir yahni," diyorum.

Kahkahalar arasında bir sürü iyi huylu alay ve "yalancı!" sesleri duyuluyor. Yine de R'jaal ve I'rec memnun görünüyor ve tabağındaki yahninin geri kalanından kaçınarak hızla Bek ve Elly'ye doğru ilerliyorum.

Elly bana şimdiye kadarki en utangaç gülümsemesini veriyor ve ben de ona sarılmak istiyorum. Kocaman gözleri ve sessiz doğasıyla o kadar narin, kırılgan bir şey ki. Bek sürekli onun üzerinde duruyor ve ben bunu kesinlikle ve tamamen zorba buluyorum ama Elly bunu seviyor. Onları hiç ayrı görmüyorum ve bence gerçekten mutlu bir çiftler. Şu anda bile Bek, Elly'nin ince kolunu okşarken o da oymalı kemik maşasıyla cızırdayan bir et parçasını çeviriyor.

"Bize anlatmak ister misiniz çocuklar?" Lauren soruyor ve ses tonu nazik ve kibar. Sanki hepimiz Elly'nin yanında bebek adımları atıyoruz, çünkü o çok kırılgan.

Elly dudağını ısırtıyor ve ona cesaret verici, gururlu bir bakış atan arkadaşına bakıyor. Bana geri dönüyor. "Az miktarda hraku tohumunu kurutulmuş meyvelerle kaynatıp patatese eklerseniz, kök tatlılık kazanır. Bir sır yaptım ve..." Eti işaret ediyor. "Barbekü."

"Sa-khui bar-buh-cue," diyor Bek. "Bu Stay-see'nin icadı, ama benim Ell-ee'm kendi yöntemlerini o."

Etten bir parça alıp kokluyorum. Biraz yapışkan ama reçel gibi hafif tatlı kokuyor. Bir parça ısırtıyor ve et, dvisti etinin çoğu gibi biraz sert ve gamlı olsa da, lezzet mükemmel. Küçük bir zevk iç çekişini bastırıyorum ve tüm şeridi ağzıma tıktırıyorum. "İkinciye alabilir miyim?"

Gülümsemesi parlıyor ama başını sallıyor.

"Oyuna yetecek kadar var," diyor Bek, eşi adına konuşarak. Saçlarına dokunuyor ve ona öyle tatlı bir gururla bakıyor ki ağlamak istiyorum. A'tam neden daha fazla böyle olamıyor?

"Pekâlâ," diyor Lauren parlak bir sesle ve beni grubun önüne doğru yönlendiriyor. "Şimdi, hangisi bir numara?"

Aman Tanrım. Bir grup hevesli yüze bakıyorum. "Um... Bek ve Elly."

Sanki herkesin beklediği şeyi seçmişim gibi bir tezahürat ve alkış tufanı koptu. "Peki ya ikinci?"

Zor yutkunuyorum. Kimi seçmeliyim? Brooke ve Taushen'in yemekleri güzeldi ve ikinci olmalılar ama kendimi garip bir şekilde R'jaal ve I'rec'e sempati duyarken buluyorum. "Um... balık güveci."

Kahkahalar patlıyor. Lauren bile kararına şaşırmış görünüyor ama R'jaal ve I'rec memnun. "Tamam, üçüncü?" Lauren soruyor.

Eğer O'jek ve Daisy'yi seçmezsem, bunu bilerek yapıyormuşum gibi görünecek. Bu yüzden onları seçiyorum. "Soyuldum!" Brooke havaya yumruk sallayarak ağlıyor.

"Onu şifacıya geri gönderin," diye sesleniyor Thrand gülerek. "Belli ki kafasını çarpmış!" Arkadaşı Nadine gözlerini devirerek koluna vuruyor.

Gülümsemeye devam etmeye çalışsam da bundan ürküyorum. Ne yaparsam yapayım, doğru şeyi yapamıyorum gibi görünüyor. Bu çok sinir bozucu. R'jaal ve I'rec'i kurtarmaya çalıştım ve şimdi grubun geri kalanına bana karşı kullanabilecekleri bir şey verdim.

"Darbeyi biz alacağız. Hâlâ son sıradasınız, enayiler," diye sırtarak iki adamla alay ediyor Brooke. "Bah, kalanları serseriye vereceğiz," diyor I'rec. "Yiyecek bir şeyler bulduğuna sevinmeli."

Steph öfkeyle, "Hayır, yapmayacaksınız," diyor. "Onu bize katılmaya ikna etmeye çalışıyoruz, başka yöne kaçmaya değil."

Kampta daha fazla kahkaha patlar.

"İyi miyim?" Yüzümde parlak bir gülümsemeyle soruyorum. Eğleniyormuş gibi yapıyorum ama

aslında sadece uzaklaşmak istiyorum. Potansiyel olarak duyguları incitmiş olmaktan ve bu süreçte kendimi aptal durumuna düşürmüş olmaktan nefret ediyorum. Her şey bana karşı işliyormuş gibi hissediyorum, ki bu çok saçma.

"Elbette," diyor Lauren gülümseyerek. "Oynadığın için teşekkürler. İkinci kez ister misin-"

"Hayır," diyorum hızla ve ateşin etrafındaki herkes yeniden kahkahalara boğuluyor. Gülümseyip grubun arasından sıyrılıyorum ve sahilin kenarına geldiğimde yeniden nefes alabildiğimi hissediyorum. Zihnimi sakinleştirmeye çalışarak birkaç yudum temiz hava alıyorum ve suya bakıyorum. Pak ya da Juth'tan iz yok, ki bu o kadar da şaşırtıcı değil. Onlar için öğleden sonra çok erken. Keşke Pak etrafta olsaydı da beni kil üzerinde çalışırken izleseydi, böylece herkesten uzak durmak için bir bahanem olurdu. Kadınlar mağarasına geri dönmek kalabalığı yarmak anlamına geliyor ve ben sadece onlardan ve sorulardan kaçınmak istiyorum.

Raven'ın kulübesinden dumanlar yükseliyor. Yemek oyununda olmadığını fark ettim ve kulübesine doğru yöneldim. Ben bunu yaparken, A'tam kulübesinin kapağını açıyor ve dışarı çıkıyor.

Kahretsin. Kötü zamanlama.

Beni görüp bana doğru gelmeye başladığında hayal kırıklığıyla hırıltımı bastırıyorum.

"B'shit," diyor yaklaşarak. "İyi misin? Şifacı ne dedi?" Bana endişeyle bakıyor ve bunun işleri daha iyi mi yoksa daha kötü mü yaptığını bilmiyorum. "İşte," diyor bana, pelerinini silkerek. "Al bunu. Üşümüşsün."

"Ben iyiyim, gerçekten," diyorum, onu omuzlarıma atarken bile. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Hiçbir şey yapmak zorunda değilim ama yine de ısınmanı istiyorum," diyor bana. Bugünkü tartışmacı ses tonundan eser yok. Onun yerine, düşünceli bir hali var. Dalgın mı? Bundan ne anlam çıkaracağımı bilemiyorum. Başka bir kahkaha dalgası başladığında bakışları sahildeki gruba kayıyor. "Ne yapıyorlar bunlar?"

"Bıçaklar için yemek yarışması," diyorum. "Bazıları iyi değil. Yine de gidip denemelisin.

Eminim bu Daisy'yi mutlu edecektir."

"Mm. Hayır, ben zaten doydum." Karnını sıvazlıyor ve yüzünde hâlâ o dalgın ifade var. "Biraz yürüyeceğim sanırım. Aklımda çok şey var." Duraklıyor, beni tekrar inceliyor. "Benimle gelmek ister misin?"

Sanki reddedilmeyi bekliyormuş ama yine de teklif etmek zorundaymış gibi tuhaf bir tereddütle konuşuyor. Dudağımı çiğniyorum. Bir yanım evet demek istiyor, sadece onun etrafında olmak ve onun varlığında içmek. Kahkahalarını duymak için. Dün gece mağarada onun etrafında olmanın ve ilgisinin odağı olmanın ne kadar heyecan verici olduğunu hatırlamamı sağladı.

Ama bugün insanlara konuşacak yeterince şey verdim. Ve Raven ile konuşmam gerekiyor. Dudağımı ısırdım ve başımı salladım. "Ben almayayım."

A'tam başını sallar ve arkasını döner.

Hemen kararımdan pişman oldum. Bana iyi davranıyor. Dün gecedен beri, öpüştüğümüz ve seks yapabileceğimiz ve benim tamamen korkup vazgeçtiğim zamandan beri. Daisy ile birlikte zaten. Bu konuda biraz ketum davransalar da, Daisy'nin onunla yattığını itiraf etti. Hafta bitmeden herkes öğrenmiş olacak.

O zaman ona dokunmadığıma memnun olurum. Ama bugün? Bugün pişmanlıkların ve özlemlerin bir karışımıyım. Ve aptalca, hala Daisy yerine beni seçmesini istiyorum.

Bu yüzden daha sonra pişman olacağımdan emin olmama rağmen uzanıp koluna dokunuyorum ve uzaklaşmadan önce onu durduruyorum. "Beni davet ettiğin için teşekkür ederim," diyorum usulca. "Ve kürk için. Hâlâ beni düşünüyor olman çok anlamlı... özellikle de dün gecedен sonra."

Duraklıyor ve gözlerindeki bakış hararetleleniyor. "Her gece seni düşünüyorum. Sadece dün gece değil." "Evet, ama... dün gece berbattı," diye geçiştiriyorum. "Hâlâ arkadaş

kalabildiğimiz için mutluyum." "Arkadaş," diyor garip bir sesle. "Evet."

BRIDGET

I Davranışlarından dolayı biraz incindim, incinmemem gerekse de. Daisy'yi yatağına götürürken bile sadece arkadaş olmak istemediğini açıkça belirtti. İkisini birden yapamaz. Başka bir şey söylemeden çekip gitti. Kollarımı göğsümde birleştirdim ve Raven ve U'dron'un kulübesine gider ve kapıyı tırmalayarak bekler. "İçeri gel," diye seslenir Raven.

Kapı görevi gören çift deri kapaktan başımı uzatıp ona garip bir şekilde gülümsüyorum. "Benim."

Raven parlıyor ve ona katılmamı işaret ediyor. "Gel otur! Ben de tam çay ısıtıyordum. Tohumlu kek ister misin?" Ateşin yanına oturuyor ve bir sopayla ateşi dürtüyor. Kısık alevlerin üzerinde bir uçayak ve kese var, havada güçlü çay kokusu var. U'dron ve Kuzgun'un kulübesi temiz ve düzenli, deri yüzme aletleri bir duvar boyunca asılı. Zemin mükemmel bir şekilde düzgün ve desenli, botlardan kürklere ve depolanmış yiyeceklere kadar her şey yerli yerinde ve bu kulübenin A'tam'ın aceleci kulübesinden on kat daha iyi tasarlandığı açık. A'tam ve U'dron'un aynı kabileden gelmelerine rağmen ev inşa etme konusunda çok farklı sonuçlar elde etmelerine her gördüğümde hayret ediyorum.

Ateşin yanındaki doldurulmuş büyük boy yastıklardan birinin üzerine çöküyorum. İçi deri parçalarıyla dolu, bu yüzden kuş tüyü bir yastığa gömülmekle aynı şey değil ama yine de üzerine çökmek iyi hissettiriyor. Kısa bir süre önce uykudan uyanmış olmama rağmen garip bir şekilde bitkinim. "Benim için sadece çay, sanırım. Yemek yarışması yüzünden midem biraz rahatsız."

"Ugh." Başını sallayarak yüzünü buruşturuyor. "Bu yüzden burada saklanıyorum. Erken hamilelik belirtilerinin nasıl ortaya çıkması gerektiğini bilmiyorum ama kötü pişmiş yemek yeme düşüncesi bile kusma isteği uyandırıyor." Uzun, ipeksi sarı saçları gevşek bir örgü halinde toplanmış ve ateşin üzerine eğilirken bile zarif bir vücuda sahip. Raven'ın annemi mutlu edecek her şeye sahip olduğunu fark ediyorum. Zarif ve sanatsal, kendine güvenen ve cesur biri.

Ayrıca benim gibi inatçı bir yapısı da yok, bu da iç çekmeme neden oluyor. "U'dron bugün nerede?"

"Avcılık. Üzerinde çalışmak için bir dvisti postu istediğimi söyledim ve o da bugün bunu hedef olarak belirledi. Akşam yemeği için zamanında dönecek." Dudaklarında küçük bir gülümseme belirliyor ve o kadar memnun görünüyor ki kıskanıyorum. Onun adına sevindim, gerçekten. Bir süredir hoşlandığı adam olan U'dron'a ısındı ve o da ona bayılıyor. Daha mutlu olamazlardı.

Onun adına çok sevindim ama bu durum beni de çok kötü hissettiriyor çünkü içinde bulunduğum durumun ne kadar berbat ve sefil olduğunu gösteriyor. Sanırım bu yüzden buradayım. "Onu kaçırdığım için üzgünüm," diyorum kibarca. "Ama seninle konuşmak istedim. Bir süreliğine dans derslerine gitmemem gerekiyor. Veronica bileğimden bir süre uzak durmamı söyledi." Bu bir yalan. Hem de düpedüz yalan. Ama ne kadar dans edersem edeyim beni Raven'a dönüştüremeyecek ya da A'tam'la işleri yoluna koyamayacak, o yüzden vazgeçiyorum. "Aslında sanırım dansa tamamen havlu atacağım," diye şaka yapıyorum. "İkimizin de zamanını boşa harcıyorum."

Raven meraklı bir bakışla beni izliyor, sanki içimi ve yüzümdeki parlak gülümsemeyi görebiliyormuş gibi. "Sen iyi misin? Dün gece A'tam'la dışarıda olduğunu duydum. Burnumu sokmak istemem ama... bu sabah pek mutlu görünmüyorsun."

Dudaklarımı yalıyorum, onu güldürecek ve gerçek hislerimden uzaklaştıracak yeterince neşeli bir yanıt düşünmeye çalışıyorum... ama elimde hiçbir şey yok. "İyi gitmedi."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Bilmiyorum. Gerçekten istemiyorum. Ama her nasılsa kendimi Raven'a tüm detayları anlatırken buluyorum. Masum olması gerekirken nasıl üstsüz olduğumu ve öpüştüğümüzü. Nasıl daha fazlasını yapmak istedi ve ben geri çekildim. "Şimdi Daisy'yle takılıyor, o yüzden onu istememeliyim," diye inliyorum Raven'a, ellerim yüzümde. "Onunla seks yaptıktan ve birbirimiz için ne kadar yanlış olduğumuzu bildikten sonra onu kesinlikle istememeliyim ama... Onu düşünmeden duramıyorum. Ona sahip olamayacağımı bilmeme rağmen onu istemeyi bırakamıyorum."

"Dans etmeyi öğrenmenin sebebi o, değil mi? Bana söylediğin bu değil miydi?" Raven'ın ses tonunda yargılama yok.

Sefilce başımı sallıyorum.

"Demek bir süredir onu düşünüyordun. Ama seksin kötü olduğunu söylemiştin?"

Ateşin önünde otururken dizlerimi göğsüme çekip kendimi bir top haline getiriyorum. Çay unutulmuş ama umurumda değil. Hiçbirini unutmadan önce tüm bunları kafamdan atmak istiyorum. "A'tam'la flört etmek... şimdiye kadarki en iyi şey. Hiç bu kadar çok şey hissetmemiştim. Hiç kimseyi ondan hoşlandığım kadar sevmemişim, aptalca anlarını bile. Kalın kafalı olduğu zamanlarda bile. Onunla birlikte olmayı seviyorum." İç çekiyorum. "Ama bütün o flörtleşmelerden sonra birlikte olmamız gerektiğine karar verdim. Bir erkek olarak uzun zamandır bunu ima ediyordu ve ben de eğlenceli olabileceğini düşündüm. Ve öpüşme harikaydı ama gerçek seks... kötüydü. Gerçekten çok kötüydü." Bunu ona daha önce de anlattım ama paylaşmadığım kısımlar da var. Paylaşmak beni öldürüyor ama paylaşırsam bana güleceğinden endişeleniyorum. Kavga edersek bunu bana karşı kullanacağından. "Ben... bunu yapamam."

"O bir erkek," diyor Raven, sesi alaycı. "Ve bunun onun ilk seferi olması tamamen mümkün. Hoşuna gitmediğini ona söyledin mi?"

"Bunun oldukça açık olduğunu düşünmüştüm."

"Ama belki de değildi?" Raven sorar. "Onlar bizden farklı insanlar. Belki de kimse onunla 'konuşmadı'. Belki de inançları farklıydı. Eğer eğlenmiyorsanız, bunu belirtmek sizin elinizde."

Dudaklarımı yalıyorum. Kulağa çok mantıklı geliyor. "Bazı... şeyleri... işaret edemem." "Ne gibi?"

Ona endişeli bir bakış attım. Umutsuzca birine güvenmek istiyorum. Tanrım, *birine*. Bu konuda biriyle konuşmak, deli olmadığımı bilmek istiyorum. Ama kafamın içinde annemin sesini duymaya devam ediyorum, alaycı kahkahalarını. Her ağladığımda bana ne kadar zayıf ve acınası olduğumu söylüyor. Birine açılmak benim için çok zor. Şaka yapmayı tercih ediyorum, kendimle dalga geçseler bile.

"Bana anlatabilirsin," diyor Raven nazik bir sesle. Bir elini uzatıp omzumu sıkıyor. "Eğer sapkın ya da sıra dışı bir şeyle ilgileniyorsan seni utandırmayacağım. Sır tutma konusunda da iyiyimdir, unuttun mu?"

"Aleti çok büyük," diye ağzımdan kaçırdım. "Ve ben de çok küçüğüm. Alt katta."

Raven'ın kaşları çatılır. "Çok mu küçük? Tıbbi olarak teşhis mi konuldu?"

"Şey, hayır." Açıklamak zorunda kaldığım için içimde ölüyormuşum gibi hissediyorum. Her bir parçam o kadar gergin ve kırılğan ki sanki kopacaktım gibi hissediyorum. Bacaklarımı göğsümde sıkıca kavriyorum. "Diğerleriyle hemen hemen aynı boyda, değil mi? Birkaç adamı çıplak gördüm. Hepsi insanlardan daha büyük ama kimse şikâyet etmiyor. Sanırım ben sadece... çok küçüğüm." Yüzümü yelpazeliyorum, nefes nefese kalmak üzereyim. "Burası sıcak mı? Sıcak gibi hissediyorum."

"Terliyorsun. İyi misin?"

"Hayır," diyorum ve kahkahalarım kendi kulaklarıma bile tiz geliyor. "Aklımı kaçırıyorum, sorduğın için teşekkürler."

"Tamam, öncelikle sakin ol." Raven'ın sesi yatıştırıcı. "Yere uzan ve rahatla, tamam mı? Yüzünün rengini beğenmedim." Dedğini yapıyorum ve sonra eliyle havayı işaret ediyor. "Derin, sakinleştirici bir nefes al. Al ve ver. Şu anda sadece nefes almaya odaklan."

Gözlerimi kapatıyorum -görüşümün önünde ne kadar çok lekenin yüzdüğünü fark etmemiştim- ve birkaç derin nefes alıyorum. Birkaç dakika geçtikten sonra kendimi biraz daha iyi hissediyorum. "Teşekkür ederim. Sanırım çok heyecanlandım."

Raven sakince, "Seks pek çok insan için büyük bir meseledir," diyor. "Sanırım geçmişinde seni bu şekilde strese sokan bir tür takıntın var." Konuşmak için ağzımı açtığımda elini tekrar omzuma koyuyor. "Bana anlatmak zorunda değilsin. Bilmek istemiyorum. Sadece nefes almaya devam et. Güzel ve yavaş. İşte böyle." Bana gülümsüyor. "Bak, herkes buraya yüküyle geliyor, tamam mı? Burada olmaktan heyecan duyuyormuş gibi davranan Daisy bile hayatı boyunca bir sürü yük ve duygusal sıkıntı taşıdı. Hepsini boşaltmak zorunda değilsiniz. Kendini daha iyi hissediyorsan, hazır olana kadar bunu yap. Tanrı biliyor ki anlıyorum. Ama dünyanın en dar vajinasına sahip olduğun için kendini hırpalamadan önce birkaç şey söylemek istiyorum."

Histerik, gülünç bir kahkaha atıyorum. "Tamam."

"Olay şu." Raven'ın sesi yatıştırıcı ve sakin. "Hani derler ya, önemli olan teknenin büyüklüğü değil, okyanustaki harekettir diye. Bu doğru. Dünyanın en küçük sikine sahip olabilir ama seni nasıl boşaltacağını biliyorsa bunun bir önemi olmaz. Bu diğer taraf için de geçerli. Anormal derecede büyük bir aleti varsa, yeterince ıslak olduğunuzdan ve onu almaya hazır olduğunuzdan emin olmak onun sorumluluğundadır - ve evet, 'sorumluluk' kelimesini kullanıyorum -. Yani, Tanrı aşkına, vücutlarımızdan bebekler çıkıyor. Kukunun büyük bir aleti kaldıramayacağını mı düşünüyorsun? Bu saçmalık."

Ben... bu şekilde düşünmemiştim.

Ve şimdi kendimi aptal gibi hissediyorum. Yaptığım onca stres, uzaylı sikini kaldıramayacak kadar küçük amcıklı bir mutant olduğuma dair onca endişe ve tabii ki kaldırabilir. "Oh..."

Tekrar omzuma vuruyor. "Eğer canın acıdıysa ya da hoşuna gitmediyse, bunu aşmanın yolları var. Tamamen damlayana kadar bol bol ön sevişme yapabilirsin. Eğer bu senin için uygun değilse kayganlaştırıcı kullanabilirsin. Kalçalarınızın altına bir yastık koyabilir ya da farklı pozisyonlar deneyebilirsiniz. Ama buradaki ortak paydanın ne olduğunu biliyor musunuz?"

"Sıvı mı?" Kendimi kızarmış, aptal ve biraz da aptaldan öte hissederek şaka yapıyorum.

"İletişim kurmayı dene," diyor Raven kesin bir dille. "Eğer ona neyi yanlış yaptığını söylemezsen, seni nasıl memnun edeceğini nasıl bilecek?"

Dudaklarımı yalıyorum. Söyleyecek bir şey düşünmeye çalışıyorum. Onun yerine, sadece susuyorum.

"Ben... Özür dilerim?"

Bir kahkaha attı. "Benden özür dileme, kız arkadaşım. Yatağa atladığın kişi ben değilim. Ve seni suçladığımı düşünmeden önce, suçlamıyorum. Tango yapmak için iki kişi gerekir. Durup partnerine nelerden hoşlandığını sormalı. Ve senin de konuşmayı öğrenmen gerekiyor." Yüzü aydınlanıyor. "Ama sanırım tam olarak neye ihtiyacın olduğunu biliyorum."

"Öyle mi?" Yemin ederim, kendimi nasıl tatmin edeceğimi öğrenebilmem için bir dildonun buz gezegeni versiyonuyla geri gelirse öleceğim. Bu kulübenin döşeme tahtalarına doğru batacağım ve kumun içinde eriyeceğim.

"Evet. Burada bekle, tamam mı?" Kolumu okşadı. "Sırt üstü yat ve nefes almaya devam et. Ben hemen döneceğim." Raven kulübeden dışarı çıktı ve uzaklaşırken ayakları kumlarda çıtırdıyor.

Almaya gittiği şeyin ne olduğunu düşünmeye çalışıyorum. Bir tür dekor olduğuna ikna oldum. Bir çeşit seks oyuncağı ya da doğal kayganlaştırıcı gibi bir şey. Bu da durumu daha da utanç verici

hale getiriyor. Daha önce kendimi hiç namuslu biri olarak düşünmemiştim. Buraya gelmeden önce de seks yapmışım. Belki çok fazla miktarda değil ama seksin iyi hissettirebileceğini ve eğlenceli olabileceğini bilecek kadar...

...ve yine de haftalardır vajinamın bir el çantası yerine bozuk para cüzdanı büyüklüğünde olduğunu düşünerek ortalıkta dolaşan bir aptalım. Elimı alnıma götürdüm. Kesinlikle en iyi anlarımdan biri değildi. Tabii ki vücudum daha büyük bir aleti kaldırabilir. Ne de olsa buz gezegeni büyüklüğünde bir bebeği taşıyabilir. Liz'in üç, Harlow'un iki ve Veronica'nın üç ay içinde kocaman bir ejderha bebeği oldu... ve tek bir kişi bile eşinin kocaman bir uzantıya sahip olmasından şikayet etmedi. Aksine, herkes seksin *çok* iyi olmasıyla ilgili şakalar yapıyor.

Evet, ne sorun ama. Tanrım, zavallı şeyler.

Şimdi tüm sorunlarımı Raven'a anlattığım için kendimi aptal gibi hissediyorum. Bana gülmedi ama yine de kendimi dünyanın en büyük eziği gibi hissediyorum. Onun gözünde tek yapmam gereken A'tam'la oturup aletini benim üzerimde nasıl kullanması gerektiği hakkında mantıklı bir konuşma yapmak. Konuşmanın benim için ne kadar zor olduğunun farkında değil. Yardım istemek zaten yeterince kötü. Yatakta yardım istemek? Bu fikirden vazgeçsem iyi olur, çünkü kelimeleri asla söyleyemeyeceğimi biliyorum. Annem zihnimi çok fazla kirletti.

Sadece bana nasıl dokunacağını söyle. Bana uçurumdan atlamamı da söyleyebilir, çünkü ikisinin de olma ihtimali aynı. Yatakta hiç konuştuğumu sanmıyorum. Her zaman partnerimin beni boşaltacak kadar bildiğini umdum ve eğer bilmiyorsa... ilişki genellikle oldukça hızlı bir şekilde sona erdi.

Kendimi oldukça iyi tanıyorum. İyi bir tuzak kurabileceğimi, balık yakalayabileceğimi, bütün gece lanet bir tencere üzerinde çalışabileceğimi ve kırılırsa yenilmeyeceğimi, en iyileriyle şakalaşabileceğimi ve dalga geçebileceğimi biliyorum... ama aynı zamanda yatakta konuşamayacağımı da biliyorum. Bir iyilik istemek ve karşımdakinin yanlış bir şey yaptığına işaret etmek gibi geliyor ve bu benim olduğum her şeye aykırı. Annemin bana olmayı öğrettiği her şeye.

Sorun benim.

Kulübenin kapısı tekrar açılıyor ve Raven ile Steph içeri girerken şaşkınlıkla doğruluyorum. Steph'e tedirgin bir bakış atıyorum, tüylerim diken diken oluyor. Raven ona sorunlarımı anlattı mı? Ne-

"Sen çıldırmadan önce," diyor Raven, "Steph'i getirdim ama ona hiçbir şey söylemedim. Ama neye ihtiyacın olduğunu tam olarak bildiğinden eminim."

"O... öyle mi?" Sesim telaşla gıcırıyor.

"Evet," diyor Raven. "Terapiye ihtiyacınız var. Çift terapisine."

I Shail'in tavsiyelerini düşünmeden edemiyorum. D'see ile flört ediyormuş gibi davranarak B'shit'e haksızlık ettiğimi. Bunu kasıtlı olarak onu incitmek ve nasıl hissettiğini sorgulamasını sağlamak için yaptığımı. Durum tersine dönseydi bundan hoşlanmazdım.

B'shit de sırf beni terslemek için başka bir erkekle birlikteydi.

Bu düşünce beni çaresiz bir öfkeyle dolduruyor ve bu yüzden Shail'in haklı olması gerektiğini biliyorum.

Zalim olduğumu keşfetmekten hoşlanmıyorum. Uzun zamandır ne istediğini bilmediği için B'shit'i suçluyorum. Aslında en az onun kadar ben de suçluyum. Ben de onun kadar inatçıydım. En az onun kadar bencildim. Bunu fark etmek garip bir şey ve diğerlerinden uzakta bir yere ihtiyaç duyarak suyun kenarına gidiyorum. Hava sıcakken ağlar üzerinde çalışıyorum. Gruptan ayrı oturmamı sağlıyor ve ellerim otomatik olarak örüp onarırken bile zihnime odaklanmama izin veriyor. Çalışıyorum, dalgalar yakındaki kayalara çarpıyor ve B'shit'i düşünüyorum. Konuşmalarımızı zihnimde tekrar tekrar oynatıyorum. Başkalarının önünde tartıştığımızda ne kadar üzülüğünü. Sıkıntılı olduğunda nasıl gerildiğini ve konuşmayı ya da yardım istemeyi reddettiğini.

Ben de onun yumuşaklığını düşünüyorum. Komik bir şey söylediğinde attığı parlak kahkahayı, gülümsemesini ve heyecanlandığında gözlerinin nasıl parladığını. Kilden yaptığı çömlere duyduğu hevesi ve onları çalıştırmanın bir yolunu bulabilirse yapacağı planları düşünüyorum. Mağaradaki dün geceyi de düşünüyorum, yumuşak ve teslimiyetçiydi, sonra gözlerinde bir şey parladı ve benden uzaklaştı.

Kafa karıştırıcı biri, benim B'shit'im, ama onu istediğimden hiç şüphem yok. Oyunlarımla onu kendimden uzaklaştırdığımdan endişeleniyorum ve bu yüzden bana baktığında gözleri acı dolu.

"Merhaba," diye sesleniyor tanıdık bir ses. "Ne yapıyorsun?"

D'see kayalıklara gelip yanıma oturduğunda dehşet dolu bir iniltiyle mücadele ediyorum. Yine de ona karşı acımasız olamam. Planları iyi olmasa da D'see bana arkadaş oldu. Ağlarım üzerinde çalışmaya devam ediyorum, dokuyorum ve örüyorum, çünkü ağlara her zaman ihtiyaç var. Kolayca kırılıyorlar ve deri kayışlar şişiyor, bu yüzden ağ yapmak sürekli bir görev. Neyse ki çoğu zaman keyif aldığım bir iş. "Yeni bir ağ yapıyorum," diyorum, her ne kadar belli olsa da. "Ve düşünüyorum."

"Ooooh, kendine zarar verme," diye takılıyor D'see. Kayaların üzerine yanıma çöküyor ve çalışmamı izliyor. "Bu arada yemek yarışması bitti. Üçüncü olduk. En azından hâlâ yarışıyoruz. R'jaal ve I'rec elendi. Pek mutlu değillerdi. Sanırım I'rec, Bek ve Elly'yi onlarla ticaret yapmaya ikna etmeye çalışıyor ama Bek ilgilenmiyor. Elly için bir bıçak istiyor. Çok tatlı, değil mi?" İç çekiyor. "O bir avcı ama kadını için daha iyi bir bıçak istiyor çünkü deri yüzmenin bileklerini çok zorlayacağından endişeleniyor." Ve tekrar iç çekiyor.

Neden iç çektiğini sormamı istediğinden şüpheleniyorum ama hiçbir şey söylemiyorum. Sadece ağlarım üzerinde çalışmaya devam ediyorum. B'shit hakkında biraz daha düşünmek istiyorum ama D'see dikkatimi dağıtırken bu çok zor.

"Sence yakında rezonansa girecek miyim?" D'see sonunda sorar. Sesi üzgün. "Buraya geldiğimde Mardok ve Farli'ye olduğu gibi hemen olacağını düşünmüştüm ama şansım yaver

gitmiyor."

"Kiminle rezonansa girdiğini umursamıyormuş gibi davranıyorsun," diyorum. "Belki de khui'niz şarkı söylemeye karar vermeden önce kalbinizin bir eş seçmesini bekliyordur."

"İşte bu kadar," diyor D'see. "Kararı khui'm verecekse aşık olmanın ne anlamı var? Onun seçmesini istiyorum ki ben de aşık olabileyim. Birinin hayatının ışığı olmaya hazırım. Kulağa aptalca geliyor, biliyorum, ama yıllarca sonradan düşünülmüş gibi hissettikten sonra... Sadece kendime ait bir şey istiyorum." O

kıvrılmış, dalgalara bakıyor.

Homurdanıyorum. Acaba B'shit de böyle mi hissediyor? Yankılanmayı beklediği için mi benden geri çekiliyor? Kalbini bana kaptırmaktan mı korkuyor? Bu düşünce içimi ısıtıyor. Kürklerin içinde benimle olmak istiyor ama beni kaybetmekten mi korkuyor? B'shit'i tanımak zor. Tam bana duygularını itiraf edeceğini düşündüğümde, kendini kapatıyor. Merak ediyorum.

D'see beni dürttü. "Pek konuşkan değilsin."

Yine homurdandım.

"Bridget'le her şey yolunda değil mi? Gidip kıskançlık tohumları ekeyim mi?" D'see alay ediyor. "Gidip beni o kadar sert öptün ki başım döndü diye şikayet edebilirim."

"Hayır," diye bağıyorum ve sözlerimin vahşiliği karşısında şaşkınlıkla geri çekiliyor. "Öpüşüyormuşuz gibi davranma. Ya da kürklerimizi paylaşıyormuşuz gibi. B'shit'in böyle düşünmesini istemiyorum. Bu onu kollarıma koşturmaz. Bu onu sadece incitir."

D'see şaşkınlıkla bana bakıyor. Bir süre sonra başını salladı. "Haklısın. Onu senin kollarına iteceğini umuyordum ama öyle bir etkisi yok gibi görünüyor." Ayağa kalkıyor. "Seni bu kadar rahatsız ettiğini fark etmemiştim, A'tam." Eli omzuma gidiyor ve sonra yelemi okşuyor. "Ama stresli ve mutsuz görünüyorsun."

"Öyleyim." Çok mutsuzum. Sadece B'shit'i ve onun gülümsemesini istiyorum ve bugün her zamankinden daha uzak görünüyor.

D'see parmaklarını yelemde gezdiriyor. Dokunuşu rahatlatıcı ama... B'shit değil. "Gidip O'jek'le konuşacağım," diyor usulca. "Bakalım seninki yerine onun kulübesinde uyuyabilecek miyim? Eğer artık rol yapmaktan rahatsız oluyorsan, bunu anlarım."

"Teşekkür ederim," diyorum ona. Hiç değilse belki kendi kulübemde daha rahat uyurum.

D'see omzumu sıvazlıyor ve kayalardan aşağı atlıyor. Onun gidişini izlemiyorum, tekrar görevime eğiliyorum. Düşüncelerim bir kez daha B'shit'e dönüyor ve ağımın iplerini topluyorum.

Biri boğazını temizliyor.

Yan tarafıma bakıyorum ve B'shit orada duruyor, yüzünde garip bir ifade var. Şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Kötü bir zaman mı?" B'shit soruyor ve sesinde incinmiş bir nota var.

"Neden kötü bir zaman olsun ki?" Kayalıklarda bana katılması gerektiğini söylüyorum ama kalbim heyecan ve beklentiyle çarpıyor. B'shit beni aramaya mı karar verdi?

Kaçmaya hazır görünüyor. "Sen ve Daisy... samimi görünüyordunuz."

Gördük mü? O bunu gördü mü? Parmakları yelemde olan D'see'yi düşünüyorum ve hayal kırıklığı içinde çılglık atmak istiyorum. Tabii ki B'shit gördü. Ne şanslıyım. "D'see gitti. Sadece beni teselli ediyordu ve ben ona iyi bir arkadaş olamadım." Yanımda bıraktığı boşluğu işaret ediyorum. "Ama bana katılırsan sevinirim."

Kaşları biraz çatıldı. "İyi bir arkadaş olmadığın için mi?"

"Çünkü daha iyi bir arkadaş olmak istiyorum ve sen benimle olursan bu gerçekleşecek," diyorum basitçe.

"Oh." Bir an düşünüyor ve sonra kayalara tırmanıp yanıma oturuyor. Bu gece ürkek olduğunu söyleyebilirim. Sanki vahşi bir dvisti gibi yüksek bir seste kaçmaya hazırmış gibi kendini tutuyor. B'shit dalgalara bakarken sessiz ve ben de ağlarıma konsantre olmak için elimden geleni yapıyorum. Yine de parmaklarım onun yakınlığıyla karışıyor. Bana o kadar yakın ki, duyularımı onun baştan çıkarıcı kokusuyla doldurabiliyorum. Uzun yelesi kolumda dalgalanıyor ve kalbim onun yakınlığıyla çarpıyor. Sıcaklığını hissedebiliyorum ve onu kollarımın arasına almak istiyorum. Bunun yerine, ağım için daha fazla düğüm atmaya çalışıyorum. Deniyorum ve başarısız oluyorum.

"İkimiz ne yapıyoruz?" B'shit usulca soruyor.

Kaşlarımı çatarak ona bakıyorum. "Ben... ağ mı yapıyorum?"

"Hayır, yani..." Derin bir nefes alıyor ve sinirli bir şekilde üflüyor. "Dün gece, mağarada. Ve seninle benim aramda sürekli gidip gelmeler. Bu çok kafa karıştırıcı ve zor." Bakışları bana kilitlendi. "Benim hakkımda ne hissettiğini bilmem gerek, A'tam. Gerçekten, gerçekten nasıl hissettiğini."

Bunu sormak garip bir şey. Onu eşim olarak gördüğümü açıkça belirtmemiş miydim? "Nasıl hissettiğimi biliyorsun."

B'shit başını sallıyor, narin yüz hatlarında hayal kırıklığı var. "Hayır, bunu yüksek sesle söylemeni istiyorum. Ne düşündüğünü bildiğimi varsayma. Bana hemen şimdi, benim hakkımda ne hissettiğini söyle." Gözleri alacakaranlıkta parlıyor, ağzı gergin ve gerginlikle dolup taşıyor. "Şu anda. Bugün itibariyle. İlk tanıştığımızda ya da birlikte olduğumuzda nasıl hissettiğini değil. Şu anda, yaşadığımız onca şeyden sonra."

Ona şaşkın bir bakış attım. Neden tartıştığımız için her şeyin değişeceğini düşünüyordu ki? "Kalbim sende ve senin benim eşim olmanı istiyorum."

B'shit rahatlamak yerine daha da gergin görünüyor. "Ya Daisy? Benimle birlikte olmak için ondan ayrılacak mısın? Çünkü ikinci eş ya da onun gibi bir saçmalık olmayacağım. Ya bu işi doğru yaparız ya da hiç yapmayız."

Artık çiftleşmişiz gibi konuştuğu için heyecanlanmalı mıyım yoksa hâlâ çok gergin görüldüğü için endişelenmeli miyim bilmiyorum. B'shit çok kırılğan görünüyor, sanki sert bir rüzgâr onu ikiye ayıracakmış gibi. "D'see kulübemde ama kürklerimin içinde değil."

Kaşları çatıldı. "Ama dedin ki-"

"Ne dediğimi biliyorum," diye araya giriyorum hemen. "Seni kıskandırmak için orada uyuduğunu görüyorum. Biz hiç öpüşmedik ya da kürk paylaşmadık. Ben O'jek ile yatıyorum." Duraksıyorum ve ekliyorum, "Onunla da öpüşmüyorum ya da kürk paylaşmıyorum."

B'shit'in ağzı açık kaldı. Şakama gülmedi. "Kıskanacağımı umarak numara mı yapıyordun?"

"Evet. Bunun seni kollarıma düşüreceğini düşünmüştüm."

Ağzı kapanıyor ve kızgın bir şekilde koluma vuruyor. "Bu boktan bir hareket!"

"Biliyorum. Bundan memnun değilim. Seni incittiğimi düşünmek hoşuma gitmiyor. Sadece beni istemeni sağlamayı düşündüm." İç çekiyorum, ağları bir kenara itiyorum çünkü onlara konsantre olamıyorum. "Yaptığım her şeyi sana ihtiyacım olduğu için yapıyorum, B'shit. Neden benim seni istediğim gibi sen de beni istemiyorsun bilmiyorum ama hislerim değişmedi. Aksine, sana karşı daha güçlü hissediyorum. Şu anda sen yanımdayken kalbim göğsümde hızla çarpıyor." Elini elime alıyorum, yarı yarıya elini çekmesini bekliyorum. Çekmeyince elini göğsüme koyuyorum ki parmaklarının altında kalbimin ne kadar hızlı attığını hissedebilsin. "Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor ve hepsi senin sayende."

B'shit geri çekilmiyor. Eli göğsümde kalıyor, kaşları çatık. "Kalbin gerçekten çok hızlı atıyor."

"Senin yüzünden-"

"Hayır, bu... garip." Kürklerini silkiyor ve elini kalbinin üzerine koyuyor, yüzünde garip bir ifade var. "Dokun bana. Benimki de seninki kadar hızlı mı? Yoksa bir tür panik atak mı geçiriyorum?"

Ona dokunmak için teşvike ihtiyacım yok. Elimi boğazının dibinde gezdiriyorum ve ondan kaçan küçük iniltiye bayılıyorum. Kalbinin avucumun altında çarptığını hissedebiliyorum, o kadar çılgınca çırpınıyor ki bana tuzığa yakalanmış çılgın bir kuşu hatırlatıyor. Bunu belirtmek için B'shit'e bakıyorum... ve gözlerinin ne kadar parlak olduğu dikkatimi dağıtıyor. Bana bakarken dudakları aralanıyor ve onu kucağıma çekebileceğim kadar yakın oturduğunu fark ediyorum.

Ben de öyle yapıyorum.

B'shit itiraz eder gibi bir ses çıkarıyor ama beni itmiyor. "A'tam-"

Elimi ensesine götürüp yüzünü kendime doğru eğiyorum ve onu öpüyorum. Elim tutuyor

Beni iteceğini sanıyorum... ama parmakları kürk yeleşimin önüne kıvrılıyor ve inliyor.

"A'tam, bekle," diye pantolonunu indirdi, sesi boğucuydu. "Sen-"

Vahşi, çıplak sıcaklık bedenimde dalgalanıyor. Açlıkla, daha derin bir öpücükle ağzını talep ediyorum, dilim onunkine karşı dans ediyor. Bana karşı çok iyi hissediyor, vücudu sıcak, yumuşak ve istekli, poposu kalçalarımın bastırıyor. Bu şimdiye kadar istediğim her şeydi - B'shit'im kucağında, hevesle öpücüklerime eğiliyor. Kalbim küt küt atarken hızlı, çılgın öpücükler arasında ona "Benimsin," diyorum. "Sonunda benim olduğunu söyle."

"A'tam," diye yeniden başlıyor ve bu sözcük dudaklarında o kadar cazip duruyor ki onu tekrar öpüp kendime doğru çekiyorum.

"Dostum," diyorum ona, alt dudağını ısırarak. "Bana ağzımdan nefret ettiğini söyle. Seni öptüğümde bundan hoşlanmadığını söyle ve ben de durayım." Nabzının hızla attığı boğazına sokuluyorum. "Bana dokunuşumun iyi hissettirmediğini söyle."

Sinirli bir ses çıkarıyor, ellerini yeleme daldırıyor. Başımı geri çekip teninden uzaklaştırırken nefes nefese kalıyor. "Dikkatini vermiyorsun, A'tam-dinle!"

"Seni dinliyorum," diye söz veriyorum. Konuştuğu her kelimede, çıkardığı her seste sikim daha da sertleşiyor. Kollarımı beline doluyorum. "Adımı tekrar söyle. Dudaklarından duymak hoşuma gidiyor."

Elleri yüzüme gidiyor ve onu öpmeye çalıştığımda beni tutarak yüzümü kavıyor. "Sen gelmiş geçmiş en imkânsız adamsın," diye söylendi. "Sessiz ol ve gerçekten dinle."

Duraklıyorum, çünkü yüzü ciddi, ifadesi hem uyarılma hem de endişe karışımı. Ben de onun dediğini yapıyorum. Konuşmasını bekleyerek sessizliğe bürünüyorum ve onu sadece bakışlarımla yutuyorum. O kadar güzel ki, B'shit'im, siyah saçları yüzüne dağılmış, teni kızarmış, ağzı öpücüklerimden dolayı pembe ve dolgun. Nabzı o kadar sert atıyor ki duyabiliyorum.

...Bekle.

Şaşkınlıkla ona bakıyorum. Düşüncelerim şehvetle bulanık, ama kalbimin hızlı hızlı çarpışının her zamankinden daha yüksek olduğunu fark etmeyecek kadar değil. En azından ben kalbim olduğunu düşünüyorum. "Bu ben miyim? Yoksa sen misin?"

"Bu ikimizin de sorunu," diye haykırıyor ve elimi tutup tekrar göğsüne bastırıyor. "Rezonansa giriyoruz!"

Elim yumuşak tenine değiyor ve khui'sinin şarkısının vücudunda titreştiğini hissedebiliyorum. Benimki her an daha da yükseliyor, o kadar güçlü ki sanki kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum. "Bu bizim cevabımız," diyorum ona muzaffer bir edayla. Artık B'shit'in ne düşündüğü önemli değil, rezonans bizim için seçimini yaptı. "Sen benimsin, tıpkı söylediğim gibi."

Bunu kabul etmesini bekliyorum. Gülümsemesini ve mutlu bir iç çekişle kollarıma atılmasını. Bu tüm sorunlarımızı çözdü, yakında fark edecek ve bana bedeninin yanı sıra kalbini de verecek. O...

Mest olmuş yüzüme bir kez baktı ve gözyaşlarına boğuldu.

Kafası karışmış bir şekilde sırtını sıvazlıyorum. Göğsüme gömülüyor, yüzünü saklıyor ve boğazıma yaslanıp hıçkırıyor. İlk başta onun yakınlığından başka bir şey düşünemiyorum. Bana o kadar mükemmel bir şekilde uyuyor ki. Khui'm şarkı söyleyip duruyor, onu kulübeme götürmemi ve kendime ait olduğunu iddia etmemi söylüyor. Beklediğim an buydu ve daha fazla beklemek zorunda kalmamalıydım. Ama ağlaması daha da yükseldiğinde sırtını okşuyor ve onu rahatlatmaya çalışıyorum çünkü üzüntüsünün sesinden hoşlanmıyorum. "B'shit, ağlama," diye fısıldıyorum ona. "Benimle rezonansa girdiğinde verdiğin ilk tepkinin gözyaşları olması hoşuma gitmiyor."

"Evet, şey," diye burnunu çekiyor B'shit ve benden uzaklaşıyor. "Gülümsediğini sanıyorsun ve her şeyin

kucağına düşer."

Gülüyorum, onu sıkıca kavriyorum.

"Kucağımdasın." Yüzü buruşuyor ve daha çok ağlıyor.

Hayal kırıklığına uğramış bir halde gözyaşlarını siliyorum. "Bana bunun seni neden bu kadar üzdüğünü söyle. Senin hakkında ne hissettiğimi söyledim. Kalbimin sende olduğunu söyledim. Şimdi rezonans birlikte olacağımızı doğruladı. Bu seni neden ağlatıyor?"

"Çünkü o kadar kolay değil," diyor B'shit hıçkırığa hıçkırığa soluduğu nefesler arasında. "İlk seferinde yürümemesinin bir nedeni var."

"Bu nedenin ne olduğunu hâlâ bilmiyorum," diyorum ona. "Hiç söylemedin ve ben de tahmin edemiyorum." Derin bir nefes alıyor ve gözlerini yere diyor.

Bu hala bir cevap değil. Parmaklarımı çenesinin altına dokunduruyorum. "Söylemesi bu kadar zor mu?"

B'shit sonunda başını kaldırarak, "Ben de seninle bu konuyu konuşmak istiyordum," diyor. "Terapide her şey hakkında konuşacağım."

Bu kelimeyi tanımıyorum. "There-hap-ee?"

Elimi tutuyor ve kendi elinin arasına alıp sıkıyor. "Bu insani bir şey. Bu, tarafsız bir tarafla konuşmamız ve bizi rahatsız eden şeyleri tartışmamız anlamına gelir, böylece onları açık bir şekilde ortaya çıkarabilir ve geçmişe taşıyabiliriz. Yeniden başlamamız gerekiyor, sen ve ben. Ve bence terapi bunu yapmanın en iyi yolu."

"Bu bir... konuşma alanı mı?" Anlamaya çalışıyorum. "Ama şu anda konuşuyoruz."

"Burası bir konuşma alanı," diye katılıyor, gözleri parlıyor. "Konuşuyoruz ve yanımızda başka biri var. Birbirimize kötü davranmadan bir şeyleri tartışmamıza yardımcı oluyorlar, böylece tartışmaya dönüşmüyor. Tıpkı... oyundaki gibi." Bir elini benimkinden kısa bir süreliğine kaldırıyor ve sahile doğru sallıyor. "Lauren'ın işleri yürüttüğü yerde. Oynamıyordu çünkü işlerin sorunsuz yürütmesine odaklanması gerekiyordu. Bu biraz buna benziyor. Sen ve ben oyunun içindeyiz." Birbirine kenetlenmiş ellerimizi kaldırdı. "Bizi yolda tutacak birine ihtiyacımız var. Steph bunu bizim için yapacak. Bu tür konularda tecrübesi var."

Söyledikleri mantıklı. İstedikimden çok daha fazla tartışıyoruz, ancak bu tartışmaların çoğunun suçlusunun ben olduğumu da düşünmüyorum. B'shit üzülüyor ve içine kapanıyor, sonra da ne kadar konuşursak konuşalım onu konuşturamıyoruz. "Neden şimdi konuşmuyoruz? Burada yalnızız. Bana söyleyecek bir şeyin varsa dinlerim."

Yüz ifadesi tekrar hüznleniyor. "Buna ihtiyacım var, A'tam. Bazı şeyler hakkında konuşmakta iyi değilim." Bakışlarını tekrar yere indiriyor. "Bence bu iyi bir fikir ve bunu yapabilirsek benim için çok anlamlı olur."

B'shit yine o kadar üzgün görünüyor ki, sorguladığım için bile kendimi suçlu hissediyorum. Dikkatini çekmek için uzanıp yelesinin bir tutamını çekiştiriyorum. "Eğer senin için bu kadar önemliyse, konuşmayı uzayda yapacağım."

Söylenecek en doğru şey bu. B'shit'in yüzü aydınlanıyor ve gözleri parlıyor. Elleri benimkilerin üzerinde titriyor. "Ciddi misin?"

Başımı salladım. "O zaman bu gece başlıyor muyuz?"

Başını sallar. "Sabahleyin. Ben... Ben bu gece hazır değilim."

Fazlasıyla hazırım. Rezonans içimde uğulduyor, vücuduma hem zevk hem de açlık dalgaları gönderiyor. Kokusu beni sarıyor ve uzanıp onu tekrar kucağıma çekmem, kalçalarını sikimin üzerine yerleştirmem fazla zamanımı almıyor. Burada, sahilde yeterince özel. Kimse çiftleştikimizi

fark etmezdi... fark etseler bile umurlarında olmazdı. Boştaki elimi uzatıp parmak eklemlerimi onun narin çenesinde gezdiriyorum, eşime dokunmaya karşı koyamıyorum. "Peki ya bu gece? Gidip diğerlerine rezonansa girdiğimizi söyleyelim mi?"

Yüzünde bir endişe ifadesi beliriyor. "Hayır, henüz değil."

Öfkem alevlendi. "Neden henüz değil? Saklayacak ne var?" Tunığının açıklığına bir fiske vuruyorum. "Herkesin görebileceğı kadar açıkken onlara rezonansa girmediğini mi söyleyeceksin?"

"Belki de sadece bu konuda konuşmak istemiyordumdur?"

"Konuşmak istemediğin başka bir şey daha," diye karşılık veriyorum. "Buna çok aşınayım."

B'shit elimi bırakıyor ve ayağa kalkıyor. "Biliyor musun? Bunu bu gece yapmayacağım.

Gülümseydiğiniz ve güzel görüldüğünüz için her istediğinizi elde edebileceğinizi düşündüğünüz hakkında söylediklerimi hatırlıyor musunuz? Bu bende işe yaramayacak. Bu gece kendi suyunda boğulabilirsin. Seninle yarın konuşacağım. Terapide."

Bana o kadar öfkeli bakıyor ki neredeyse komik geliyor. Kayadan aşağı atlayıp sahile geri dönerken kaşlarımı çatıyorum. Sinirliyim ama khui'm göğsümde mırıldanıyor ve bana B'shit ne kadar sinirlenirse sinirlensin, onun benim olacağını hatırlatıyor. Tuniğimin önünü ovuşturarak düşünüyorum.

B'shit, gülümsersem istediğimi elde edebileceğimi düşündüğümü söyledi. Zor olan şeyleri sevmediğimi. Bu konuda haksız değil. Bir şeyleri kolayca elde etmeyi severim. İşler istediğim gibi gitmediğinde bundan hoşlanmıyorum.

Yine de ona yanıldığını kanıtlayacağım. Sadece bekleyebileceğimi göstermek için bu gece istediğini yapmasına izin vereceğim. Göğsümü ovuşturmaya devam ediyorum, ateşin etrafında geniş etekler çizmesini izliyorum, kadınların mağarasına doğru giderken başını eğiyor. Sanki khui'nin şarkısını bir şekilde gizleyebilecekmiş gibi tuniğinin önünü sıkıca tutuyor.

Sabah, konuşma alanını yapacağız. O zaman belki kapalı dudaklı dostumdan bazı cevaplar alabilirim.

I A'tam'ın yanından ayrılırken tamamen sarsılmış durumdayım. Ne zaman arkamı dönsem, işler kötüden daha kötüye gidiyor gibi görünüyor. Seçtiğim adamla, buraya geldiğimden beri takıntılı olduğum adamla rezonansa girdiğim için heyecanlanmalıyım. Ama... şimdi rezonansa girdiğimize göre.

onunla seks yapmak için. Önceden, "sorunlarımızı çözdüğümüzde muhtemelen masada" bir durumdu.

Şimdi bu kesinlikle gerçekleşmesi gereken bir şey.

Hay sikeyim.

İçimden bir ses "sadece bahşiş" önerisiyle tatmin olmayacağını söylüyor.

Mantıklı olmam lazım. Konuştuğumuzda seksin iyi olacağına eminim. A'tam'ın istediğim her şeyi kabul edeceğinden eminim. Ama khui'm göğsümde şiddetle zonkluyor ve hormonlarımı fırlatıyor. Konsantre olmakta zorlanıyorum. Bir yanımda her şeye rağmen A'tam'ı bulup onu özel bir yere götürmek istiyor. Diğer yanımda ise çılgınlık atarak tepelere doğru kaçmak istiyor.

Neden her şey bu kadar zor olmak zorunda? Bir süreliğine ranzama saklanmak ve düşüncelerimi gözden geçirmek istiyorum. Etrafımda harika vakit geçiren tüm iyi niyetli insanlardan saklanmak istiyorum. Ateşin başındaki gruptan gelen kahkaha seslerini duyabiliyorum ve hava soğumaya başlasa da kimse erken emekli olmaya hevesli gibi görünmüyor. Güzel. Kendime biraz zaman ayırabilirim. Ne yapacağıma karar verebilirim. Khui'mi sakinleştiririm.

Diğer kadınlarla paylaştığım uyku mağarasına girdiğimde boş olmadığını görüyorum. Flor içeride, Angie ile hararetli bir şekilde sohbet ediyor. Angie'nin kucığında bebeği yok, bu da eşinin küçük Glory ile ilgilendiğini gösteriyor. İçeri girdiğimde ikisi de bana gülümsüyor ama vücut dilimden misafir istemediğim anlaşıyor. Bir şekilde khui'mi bastıracağı umuduyla tüneli sıkıca kavrayarak kamburumu çıkarıyorum ve onlara geniş bir alan bırakarak ranzama doğru ilerliyorum.

Her kadın rezonansa girdikçe mağarada daha fazla yer açılıyor. Sadece ben, Sam, Flor ve Steph kaldığımızdan beri, özellikle de Tia Croatoan'da, Daisy de A'tam'da kaldığından beri, ne kadar çok odaya yayılmamız gerektiği konusunda şakalaşıyoruz. Benim ranzam kapıya en yakın olduğu için düzenli olarak çömlek mağarama kaçabiliyorum ama bu aynı zamanda Flor ve Angie sohbet ederken hiç sessizlik olmayacağı anlamına da geliyor. Kürklerden oluşan paletin yanına çöküp küçük giysi sepetimi inceliyorum. Acaba bir kat daha giysi giysem mi diye düşünüyorum. Belki ikinci bir tunik bir şeyleri boğmaya yardımcı olur. Elimi göğsüme götürüp düşünüyorum ve tüneli boğaz kısmındaki açıkta kalan deri parçasını okşuyorum. A'tam'ı ve bana orada nasıl dokunduğunu düşünüyorum. İri elini köprücük kemiğimin üzerine nasıl koyduğunu ve bunun o kadar seksi olduğunu ki aklımdan bir dizi kirli düşünce geçmesine neden olduğunu.

Kendime kızarak yedek tüneli çıkarıp başıma geçirdim. "Köprü mü?"

Ben daha kafamı boyun deliğinden çıkaramadan Flor oradaydı. İçten içe ürperiyorum, çünkü khui'min sürekli davul sesini gizlemenin bir yolu yok. O kadar yüksek ki sanki göğsümde bir at dörtlü koşuyormuş gibi geliyor. Yine de deniyorum. İkinci tüneli bedenime geçirmeyi bitiriyorum ve ona solgun bir gülümseme sunuyorum. "Ne var ne yok?"

İlerlerken gözleri kocaman açılıyor. Arkasından Angie'nin mağaradan çıktığını görüyorum ve umarım gidip herkese rezonansa girdiğimi söylemez. Sabaha kadar kampın her yerinde olacak ve o

zaman asla huzur bulamayacağım. Şu anda huzur bulduğumdan değil. Flor'un bir

Yüzünde şok olmuş bir ifade ve göğüs kemiğine dokunuyor.

"Sen..." "Hayır mı?"

Sanki khui'm bunu duyabiliyormuş gibi, daha da sertleşiyor ve beni tamamen yalancı çıkarıyor. Yüzümü buruşturuyorum. "Tamam, belki."

"Aman Tanrım," diye fısıldıyor ve ranzamın yanında dizlerinin üzerine çöküyor. "Kim o? I'rec değil, değil mi? Ugh. Ya da O'jek?" Gözleri kısıldı. "R'jaal mı?"

"Ben A'tam." Neredeyse çığlık atacaktı, ellerini tuttum ve başımı salladım. "Sakin bir şey söyleme! Kimsenin bilmesini istemiyorum!"

"Neden olmasın?" Flor'un kafası karışmış görünüyor. "Her gece onunla birlikte olmak için gizlice kaçmıyor musun?"

Dudağımı ısırdım. Kahretsin. Bu doğru. Herkes çömlek mağarama kaçtığımda yine A'tam'la takıldığımı sanıyor. Çömlek işimi halledene kadar bu yalanı sürdürmek istiyordum ama bu beklediğimden daha uzun sürdü. Ya gerçeği itiraf edip aptal gibi görünecektim ya da yalan söylemeye devam edecektim. "Biliyorum," diyorum, ki bu bir cevap değil. "Bu sadece... karmaşık."

"Bu çok heyecan verici!" Flor sırtarak ellerimi tutuyor. "İstedüğün buydu, değil mi? Biraz kararsız olsan bile. Harika bir anne olacaksın. Söz veriyorum." Ellerimi sıkıyor ve çok kıskanç görünüyor. "Deneseydin senin için daha iyi olamazdı."

"Biliyorum, değil mi?" Titrek bir gülümsemeyle idare ediyorum. "Bu sadece... biraz yeni. Ve bunaltıcı."

"Tam da düğün gecesi için bir şeyim var!" Flor heyecanlı bir şekilde küçük bir salınım yapar. "Burada bekle!" Oh Tanrım.

Ranzasına yöneliyor ve kürklerinin dibindeki el işi sepetini karıştırıyor. Bir süre sonra, gülümseyerek yanıma dönüyor ve bana pembe bir bohça uzatıyor. "Bu senin için."

"Oh," diyorum ve ondan alıyorum. Düğün hediyesi almak içimi burksa da arkadaşımın düşünceliliği beni yine de duygulandırıyor. Burada kıyafet bulmak memlekete göre çok daha zor. Memlekette en yakın mağazaya gidip raflara göz atabilir ve bir saatlik arayıştan sonra üzerinize tam oturan bir kot pantolon ve çeşitli üstlerle çıkabilirsiniz. Burada ise derilerinizi kazımanız, yumuşatarak deri haline getirmeniz, boyamanız, kesmeniz, dikmeniz (ve sinew ipliği yapmanız) gerekiyor ve eğer bu sırada bir adımı atlarsanız Tanrı yardımcınız olsun. Bu tam anlamıyla canavar gibi bir süreçtir ve giysi gibi bir hediye kesinlikle dokunaklıdır. "Oh Flor, bunu yapmamalıydın. Ben...oh."

Kıyafetlerden birini kaldırıyorum. Dünyanın en küçük, en kabarık pembe eteği.

Kıkırdıyor ve ellerini çırpıyor. "Bu bir boya deneyinden! Devi ve Brooke kırmızıyı deniyorlardı ama tutmadı. Ben pembeyi sevdim, bu yüzden onu istedim. Sütyene de bakın!"

İkinci parçayı çıkarıyorum. Bu daha koyu, daha kalın bir deri, kürkü yok ve kahverengiye sadece pembe bir ipucu var. Deriden yapılmış olmasına rağmen gerçek bir sütyene benziyor. Omuzlardan geçen askılar küçük ve cilveli ve önden büyük bir deri düğümle bağlanıyor. Memelerimi bir bok için dik tutmaz ama seksi iç çamaşırı için? Kesinlikle işimi görür.

"Vay canına. Flor, çok tatlısın." Kıyafeti göğsüme bastırıyorum, tamamen etkilenmiş bir halde. "A'tam tüm bu zahmete değer mi bilmiyorum ama çok etkilendim."

"O olmasa bile, sen öylesin." Bana gülümsüyor. "Yaşadığımız onca şeyden sonra hepimiz biraz mutluluğu hak ediyoruz, anlıyor musun?"

"Kesinlikle katılıyorum." Keşke benimki de karmaşık olmakta bu kadar kararlı görünmeseydi.

BRIDGET

A Flor'la biraz konuştuktan sonra kendime biraz zaman ayırmam gerektiğini bahane ettim. Dar kanyonlardan birinin en ucundaki kamp tuvaletlerinin olduğu yöne doğru yola çıkıyorum ve sonra uzun, dolambaçlı bir yoldan çömlek mağarama gidiyorum. Ateş yakacağım, birkaç mum yakacağım, yemek yiyeceğim. Orada sakladığım atıştırmalıklardan bazılarını alıp kafamın içindeki karmaşayı çözmeye çalışırken yeni bir tencere üzerinde çalışacağım.

Beş dakika yalnız kalmaya çok hazırım.

Yine de mağaraya girdiğimde, kapının eşiğindeki tüylü bir tümseğe takılıyorum. Parlayan mavi gözler daralıp bana bakarken, sıkıntıyla çıkardığım bir gıcırtyla yüz üstü zeminin sert kayasına düşüyorum. Bir an sonra, boğazıma bir bıçağın sivri ucu saplanıyor.

Sertçe yutkunuyorum. "Um... bu kim?"

İkinci bir çift khui mavisii göz kırptıyor ve kemik kıran bir esneme duyuyorum. Küçük bir el kolumu okşuyor. "Breecht," diyor Pak uykulu bir sesle.

Rahat bir nefes aldım. "Tanrım, sensin Pak." İkinci çift mavi göze ters ters bakıyorum, çünkü bugün o gün değil. "Ve sen de babam olmalısın."

"Dada," Pak kabul ediyor. "Dada Pak Breecht."

"Doğru ya. Burada uyuyabileceğini söylemişim, değil mi?" Zekice bıçağı sapından tutup boğazımdan çekiyorum. "Bunu yapmasak olur mu? Teşekkürler. Ben sadece çömlek yapmak ve üzölmek için buradayım, gerçi siz burada kalıyorsanız sanırım bu menüden çıkar."

Pak yine esneyerek "Breecht," diyor.

"Bu benim," diye kabul ediyorum, doğruluyorum. Mağaranın kayalık zeminine çarpmak ruh halime pek iyi gelmedi ve şimdi bir de omzum ağrıyor. Biraz döndürüyorum, babamın gözlerinin karanlıkta sanki bir tehditmişim gibi bana kilitlendiğini fark ediyorum. "Uyku saatini böldüğüm için özür dilerim." Mumlarımı ve fitili sakladığım taş rafa uzanıyorum ve yüzümü görebilsinler diye bir tane yakıyorum.

Pak ve babası mağarama sıkışmış durumda. Havanın soğuduğı geceler için burada bulundurduğum fazladan kürkleri kullanıyorlar; A'tam'ın bana getirdiğı kürkler de cabası. Atıştırmalık sepetime hızlıca bir göz attığımda tamamen temizlenmiş olduğunu görüyorum. Yine de buna kızamıyorum. Sepetlere onlar için yiyecek bırakıyoruz. Muhtemelen etrafta duran her yiyeceğın adil bir oyun olduğunu düşünüyorlar.

Pak'ın babası -Juth- burada olduğum için pek heyecanlı görünmüyor. Pak'ın açık ve güven dolu ifadesinin aksine beni temkinli bir ifadeyle izliyor. Bana sanki davetsiz misafirmişim gibi bakıyor ve kendimi biraz gülünç hissediyorum. "Burada olduğunuzu fark etmemişim," diyorum sessizce, beni anlayamayacaklarını bildiğimden. "Ben gideyim." Önce kendimi, sonra mağara ağzını işaret ediyorum. "Ben gidiyorum. Siz ikiniz burada kalın ve sıcak tutun. Bu gece hava soğuk olacak. İsterseniz ateş yakın." Ateş çukurunu gösteriyorum. "Aslında, sizin için bir tane yapmamı isterseniz-

Mağaranın girişinden alçak bir hırıltı yankılanıyor. Hemen khui'm deli gibi titremeye başlıyor ve düşüncelerimi bastırıyor. Her şeyi unutarak kendimi kaybediyorum.

A'tam içeri girerken "B'shit," diye tıslar. Pak ve Juth'a öfkeyle bakar. "O benim eşim.

Ondan uzak dur." Elleri kıvrılıyor, pençeleri belirginleşiyor. "Benimkiler!"

"Whoa, whoa, whoa." Ayağa fırlıyorum, başımı mağaranın alçak tavanına çarpıyorum ve irkiliyorum. "A'tam, sadece bir yanlış anlaşılma-"

"Yanağın kanıyor. Bunu kim yaptı?" Küçük mağaraya doğru ilerliyor, varlığı

ve uzanıp zarif parmaklarıyla yanağıma dokunuyor. "Canını yaktılar mı?" "Hayır," diyorum usulca.

Gözlerindeki yoğunluk, dehşet ve özlemin karışımı beni tuzağa düşürüyor.

koruyucu ihtiyaç. Benim için gerçekten endişeleniyor. "Ayağım takıldı, A'tam. Hepsi bu kadar."

Duygularını kontrol etmeye çalışırken burun deliklerinin alevlenmesini izliyorum. Khui'nin ikimizi de biraz delirttiğini biliyorum. Benimki o kadar yüksek sesle şarkı söylüyor ki sanki tüm mağara titreşiyor ve onunki de ona katılıyor. Bana bakıyor, sonra kendini çevresine, çok kalabalık mağaraya bakmaya zorluyor. "Onları göndermemi ister misin? Böylece çalışabilirsin?"

Nedense bu beni eritiyor. Bu kesinlikle sıkık bir hareket ve yine de bunu benim için yapıyor, çünkü ben onun için her şeyden çok daha önemliyim. Elimi göğsüne koydum. "A'tam, hayır. Hava soğukken burada kalmalarına izin vermeyi teklif ettim. Onlar da kabul etti. Lütfen üzülme."

Yakışıklı yüzü hayal kırıklığına uğramış görünüyor. "Bunu senden almalarından hoşlanmıyorum. Bunu düzeltmek istiyorum."

Ve ben biraz daha eriyorum. Bu benim aşık olduğum A'tam, etrafımdaki herkes için en iyi olanı değil, benim için en iyi olanı yapmak isteyen korumacı ve kibar adam. Beni anlaşılmış hissettiriyor.

Başımı salladım. "Onları hava soğuduğunda kalmaları için davet ettim. Burada olmalarına kesinlikle izin var. Bu gece çömlek üzerinde çalışmak zorunda değilim. Zaten bir yere varacağım da yok." Omuz silkiyorum ve sonra elini tutmak için uzanıyorum. "Dokunmayacaklar, dokunurlarsa da yeniden inşa edilemeyecek bir şey değil." Tüm atıştırma haklarımı yediklerinden ya da sarmalandıkları kürklerin de benim olduğundan bahsetmiyorum. Önemli değil ve onlarla memnuniyetle paylaşırım. Eğer sağlıklı düşünebilseydi A'tam'ın da paylaşacağını düşünmek hoşuma gidiyor.

Onun yerine, gözlerindeki o aç bakışla bana bakmaya devam ediyor. Sanki dünyada benden başka hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi. Belki de hiçbir şeyin önemi yok; onun khui'si de benimki kadar yüksek sesle şarkı söylüyor ve ortak şarkılarımız tüm düşüncelerimi bastırıyor.

Pak uykulu bir halde gözlerini ovuşturur ve esnemeye başlar.

Doğru. Uyumaya çalışıyorlar ve geç oluyor. A'tam'ın elini tutup onu mağaradan dışarı çekiyorum. "Gel hadi."

Dışarı çıktığımızda bana "Eşyalarını almalarından hoşlanmıyorum" dedi. "Orası senin mağaran, B'shit-"

Adımı duymak rekor kıran bir an gibi. İrkiliyorum ve elini bırakıyorum. "Burası benim mağaram. Oraya gittim çünkü biraz mahremiyet ve düşünmek için bir şans istedim. Bu da beni meraklandırıyor... Tam olarak neden oradaydın? Beni mi takip ediyordun?"

"Elbette öyleydim." A'tam bana delirmişim gibi bakıyor. "Seni aklımdan çıkaramıyorum." Bir elini kalbinin üzerinde sıkıyor. "Tam burada duruyorsun ve kalbimin her atışı bana sana ihtiyacım olduğunu hatırlatıyor. Sen benim eşimsin. Sen bana aitsin, ben de sana."

İşte böyle, kızgınlığım eriyip gidiyor. "Sen böyle güzel şeyler söylerken öfkeli kalmak zor," diye homurdanıyorum.

"O zaman sana her şeyi anlatacağım," diye söz verir. "Sadece yanımda kal."

İsteksizce elimi tekrar uzattım. Eğer yalnız kalamayacaksam, bu zamanı A'tam'la durumumuz hakkında konuşarak da geçirebilirim. Ateşin yanındaki gece kuşlarına katılmaya hazır değilim ve uyku mağarasına geri dönmek için çok erken. "Benimle sahilde yürür müsün? Düşünmem gerek."

"Ve benim de seninle gelmemi mi istiyorsun?" A'tam şaşırmış görünüyor.

Ona isteksiz bir gülümseme veriyorum. "Bazı nedenlerden dolayı, ayrı olmak yerine yanımda sen varken daha iyi düşündüğümü hissediyorum."

"Bu rezonans," diyor, sanki çok uzmanmış gibi. Sanki bunu onlarca kez yapmış gibi. "Bu

birlikte olmamızı istiyor."

"Biliyorum." Ve bunun geleceğim için ne anlama geldiğini düşünemeyecek kadar yorgunum. Zihinsel olarak bitkinim, yanağımdaki sıyrık yanıyor ve ben sadece... yorgunum. Kaderime başka bir zaman karşı çıkacağım ama şimdilik A'tam'ın elimi tutması iyi hissettiriyor. Karanlıkta mağaranın dışında duruyoruz ve ona bakıyorum. "Yani bu bir evet mi? Benimle gelecek misin?"

Sırıttıyor ve kalbim garip bir şekilde yerinden fırlıyor... ve sonra khui'm yeniden başlıyor. "Tabii ki yapacağım."

Kumların üzerinden kampa ve ateşe bakıyorum. Kumsala giden en kestirme yol oradan geçmek ama bu kesinlikle yapmak isteyeceğim son şey. "Uzun yoldan gidebilir miyiz? Şu anda diğerlerini görmek istemiyorum."

A'tam başını sallıyor ve tartışmadığı ya da kendi yolunu zorlamadığı için rahatlıyorum. Dünyaya rezonansa girdiğimizi haykırmak istediğini biliyorum ama kendimi biraz kırılğan hissediyorum ve bunu herkesle paylaşmadan önce bu fikre kendim alışmak istiyorum. Flor'u ve onun hediye ettiği iç çamaşırlarını düşünüyorum ve yüzüm ısınıyor. Keşke o hediyenin ne kadar uygunsuz olduğunu bilseydi. Düşünceli, ama yapmak istediğim son şey A'tam'ı ve onun mutant sikini baştan çıkarmak.

"B'shit? Bileğin nasıl?"

Kaşlarımı çatarak ona bakıyorum. "Ha?"

"Bu sabah acıdı mı? Ya sırtın?" Kumda yanımda dizlerinin üzerine çöküyor ve ayak bileğime dokunuyor, parmakları tenimi okşuyor. "Üzerinde yürümeli misin? Dinlenmeye ihtiyacın var mı?"

Oh. Oh wow. O kadar uzun bir gün oldu ki, bu sabah onunla tepelerde özel bir mağarada başladığımı ve en büyük sorunumun canavar sikine rağmen onu istemem olduğunu unuttum. Şimdi işler çok daha kafa karıştırıcı. Ayak bileğim endişelerimin en küçüğü. "Ben iyiyim," diyorum. "Omzum biraz acıyor." Sıyırdığım yanağıma dokunuyorum. "Hâlâ kanıyor mu?"

"Omzun mu? Şifacıya geri dönmen gerekiyor mu?" A'tam ayağa fırlıyor ve parmaklarını köprücük kemiğimin üzerinde hafifçe gezdiriyor. "Neresi ağrıyor?"

Başımı salladım. "Ben iyiyim. Sadece çömlek mağarasında üzerine düştüm." Yanlış bir şey söyledim çünkü sanki Pak ve Juth'un orada olduğunu hatırlatmışım gibi ifadesi hemen kararıyor. "Sadece yürüyelim, tamam mı?"

"Bir dakika içinde." Yaklaşıyor ve bir elini çenemin altına koyarak başımı ay ışığına doğru eğiyor. Yanağıma inceliyor ve sonra başparmağını yalayarak elmacık kemiğimin üzerinde gezdiriyor.

Titriyorum. Bu, annelerin televizyonda yaptığını gördüğüm bir şey - annem böyle bir şey yapmaya tenezzül etmezdi - ama A'tam'dan gelen bu küçük jest? Annelikten başka bir şey değil. Koruyucu, evet. Baştan çıkarıcı mı? Kesinlikle.

Parmaklarını acıyan yanağımda nazıkçe gezdirerek kan varsa siliyor. "İşte böyle. Bir kez daha çok güzelsin."

Nefesim kesiliyor. "O zaman ben senin için güzel miyim? İnsan olmama rağmen mi?" "Sormak zorunda mısın?"

"Bu benim. Tabii ki sormak zorundayım."

Gülüyor. "Evet, çok güzelsin. Sana bakmak kadar hoşuma giden bir şey yok." "Daisy'den daha mı güzelsin?" Soruyorum, alaycı bir masumiyetle.

A'tam tuzağa düştüğünü anlayınca inliyor. Başını sallıyor, sonra elimi tutuyor ve sahile doğru gidiyoruz - tam istediğim gibi uzun bir yol - ve kampın etrafından dolaşıyoruz. Gölgelemin içinde kimse bizi görmeyecek. "Ona hiç dokunmadım, benim vahşi küçük kaari'm. İlk öpüşmemizden

sonra bir daha asla istemedim. Bir gün bile. Bir an bile. İlgilendiğim tek dişi sensin." Bana doğru baktı.
"Peki ya sen? Partner olarak O'jek'i seçtin."

"Ve beni hemen terk etti," diye hatırlatıyorum ona. "Ne yapmam gerekiyordu ki? Daisy önce seni seçti."

"Ona başka birini seçmesini söyleyebilirdin," diyor A'tam, sanki bu evrendeki en basit şeymiş gibi. "Konuşabilirdin. Seni takas edebilirdi."

"Tabii, o zaman kamptaki herkes benimle dalga geçecek ve A'tam'ın aletine doyamadığım konusunda hiç susmayacaklar ve ben de kararımı veremeyecek miyim?" Bunu düşünmek bile beni ürpertiyor. "Hepsi bana gülecek."

"Biz mutluyken onların gülmesi kimin umurunda?"

Çok kolaymış gibi konuşuyor. Sanki lanet bir sopa gibi kullandığı devasa bir aleti yokmuş gibi. Sanki içimde çok küçük değilmişim gibi... ama Raven'la konuştuktan sonra bunun doğru olduğundan emin değilim. Çenemi sıkıyorum ve hiçbir şey söylemiyorum. Onun duygularını incitmeyecek ne söyleyebilirim ki? Normal boyutlarda olsam bile, ona sekste berbat olduğunu söylesem bile, bu onun aletinin boyutunu değiştirmez. Hâlâ çok büyük.

Elbette bununla ilgili bir şeyler bulmam gerekecek çünkü rezonans tekrar çiftleşeceğimize karar verdi, hem de yakında. Ve beni tekrar incitirse ne yapacağımı bilmiyorum. Ömür boyu acı dolu bir sekse katlanmam gerekiyorsa ne yapacağımı bilmiyorum. Neden bu sadece benim başıma geliyor?

Sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi, A'tam düşünceli bir şekilde bana bakıyor. "Neden artık benim dokunuşumu istemiyorsun?"

Dudaklarımı yalıyorum, gerginim. Ona söylemek istediğim çok şey var ama henüz konuşabilecekmişim gibi hissetmiyorum. Terapinin getireceği arabuluculuğa ihtiyacım var, çünkü konuyu açarsam kavga çıkacağını biliyorum. A'tam'a bağırmadan beni dinlemesini nasıl sağlayacağımı bilmiyorum ve bağırmaktan çok yoruldum. "Bu... karmaşık. Sana yarın anlatacağım, söz veriyorum."

Elimi çekerek durdu, ben de durakladım. "Benim küçük kaari'm, yarın şu anda çok uzak görünüyor. Ya bu gece sana dokunmak istersem? Ya sana sarılmak istersem? Seni öpmek istersem?"

Eriyorum. Eriyorum çünkü tüm bunları ben de istiyorum ve rezonans göğsümde sert bir şekilde gümbürdüyor, khui'min de gemide olduğunu bana bildiriyor. Anatomimin en önemli parçası dışında her şey gemide.

Ve ben... korkuyorum. Korkuyorum çünkü A'tam'a üzerimde güç veririm bana zarar vereceğinden korkuyorum. Bu işin özü bu, değil mi? Seks sırasında beni incitti ve bu konuda duygusuz davrandı, sonra bunu yüzüme vurduğunda ve bu konuda binlerce kez tartıştığımızda beni tekrar incitti. Onu her şeyden çok istiyorum ama tıpkı annem gibi ömür boyu acı üstüne acı çekmekten çok korkuyorum.

A'tam'a bakıyorum. Ay ışığında son derece güzel, uzun saçları omuzlarına dökülüyor. Gözleri karanlıkta parlıyor ama bakışları sıcak ve şefkatli. İri bedeni gergin, kuyruğu sanki bana doğru adım atmak istiyormuş ama yaklaşmaktan fazlasını yapmamak için kendine güvenmiyormuş gibi titriyor. Ve khui'si...hoo oğlum. Khui'si o kadar sert ve derin şarkı söylüyor ki, sadece lanet şarkısıyla bile beni tahrik ediyor.

Ona tek söylediğim "Bu... karmaşık," oldu.

A'tam, "O zaman karmaşıklığı ortadan kaldıralım," diyor ve bunu çok makul bir şekilde dile getiriyor. Denizden esen rüzgâr derilerimizi ve saçlarımızı birbirine karıştırırken uzanıp parmak uçlarını yanağımda gezdiriyor. "Sabırlı olmayı ve bir şeyleri beklemeyi bilmediğimi söylüyorsun. Güzel bir gülümsemem olduğu için bir şeyleri elde etmem gerektiğini düşünüyormuşum." Yanağıma çok ama çok nazıkçe dokunuyor. "Bu benim, gülümsemiyorum. Bir şeyler alamadığım için kızgın değilim. Bu sefer rica ediyorum. Benim küçük vahşi kaari'm, bu geceyi eşimle geçirmek

istiyorum. Hiçbir şey yapmak zorunda değiliz... ama öpüşmeyi önermeseydim A'tam olmazdım."
Ağzının bir köşesi yukarı doğru kıvrılıyor.

Gülümsememe engel oluyorum. Belki de ilk kez benden sadece talep etmek yerine gerçekten bir şey istiyordu. "Sadece öpücük mü istiyorsun?" Şüpheyile soruyorum. "Çünkü A'tam'ı tanıyorum ve onun bir milim bile olsa geri adım atmayacağını biliyorum."

"O şeylerin ne olduğunu bilmiyorum ama sözlerini anlıyorum," diye kabul ediyor A'tam. Parmaklarını saçlarımın arasında gezdiriyor, sanki bana dokunmadan duramıyormuş gibi ve khiu'si çok ama çok yüksek. "Çünkü beni iyi tanırsın, böyle şeyleri tartışmam. Yine de çok fazla almamdan korkuyorsan, o zaman kontrolün sende olmasına izin vereceğim."

BRIDGET

"W şapka?" Şaşkınlıkla A'tam'a bakıyorum.

"Bu geceyi seninle geçirmek istediğimi sana söyledim. Bu geceyi nasıl geçireceğimiz tamamen senin kararın." Parmaklarını saçlarıma doluyor ve sanki saç tellerinin tenine değmesinden büyülenmiş gibi saçlarımı avuçluyor. Bu küçük bir jest ve bu kadar seksi olmamalı ama öyle. Tanrım, öyle. Beni yere yapıştırırken saçlarımı tuttuğunu hayal ediyorum ve-

-Ve bu yolun sonunun kötü olduğunu kendime hatırlatıyorum.

Ama bana nazik ve sabırlı gözlerle bakıyor. Sanki sınırlarımı zorladığımı biliyor ve beni daha fazla zorlayamıyor. Ben de bu geceyi nasıl geçirmek istediğimi düşünüyorum. Kadınlar mağarasına geri dönmek istiyor muyum? Pak ve Juth'un yanına mı sıkışayım? Yoksa geceyi A'tam'la sarılarak mı geçireyim? Tereddüt ediyorum ve sonra elimi göğsüne koyarak seçimimi yapıyorum. "Eğer bu gece dokunacaksak, kıyafetlerimizi çıkarmamalıyız," diyorum ona. "Seks yok."

Hayır demesini bekliyorum. Önerimi küçümsemesini ya da hışımınla çekip gitmesini bekliyorum. Tanıdığım A'tam böyle biri. Ama bana düşünceli düşünceli bakıyor ve sonunda başını sallıyor. "Eğer ihtiyacın olan buysa, yapacağımız şey bu."

Ve elimi tuttu.

Bu kadar kolay kabul etmesi beni biraz şaşırttı. Daha önce her santim için diş diş mücadele etmek zorunda kalmıştım ve yine de öylece kabul mü etti? Beni kumsalın karşı ucundaki kulübe kümesi yerine kayalıklara doğru götürürken arkasından gidiyorum. "Nereye gidiyoruz?"

"Sessiz bir yer. Özel bir yer." Sanki nereye gitmek istediğini biliyormuş gibi hızla hareket ediyor, ben de meraktan peşinden gidiyorum. Bu ve biraz da şehvet.

"Peki ya kulüben?"

"Çok uzak." Uçurumlardan birinin dibindeki en yakın kaya kümesine yöneliyor ve ona yaslanıyor. Bunu yaptığı anda beni öne doğru çekip kollarının arasına alıyor. Kuyruğu belime dolanıyor ve sonra elleri üzerimde, okşuyor ve ağzımı kendi ağzıyla yakalıyor.

Oh. Bir an için tamamen hareketsiz kaldım, onun açlığı tarafından boğulmuştum. A'tam'ın iri elleri kıcımda, onu kavlıyor ve beni zayıf, sert vücuduna doğru çekiyor. Beni sabırsızlıkla öpüyor, ağzı ona açılmam için sessiz bir istekle benimkini ısırtıyor. Khui'si her zamanki gibi yüksek sesle mırıldanıyor ve şarkı söylüyor, A'tam ve kalbimin çarpması dışında her şeyi bastırıyor.

"Tam... tam burada?" Çılgın öpücükleri arasında idare

ediyorum. "Tam burası." Alt dudağımı ısırtıyor.

Bir iniltiyi bastırıyorum. Dokunuşu inanılmaz hissettiriyor ama yine de burada, sahilde kendimi açık ve savunmasız hissediyorum. "Biri bizi görecektir," diye itiraz ediyorum, kolumu omuzlarına atarken bile. "Birileri bizi duyacak."

"Hayır," diyor çenemi ısırtarak. "Burada olduğumuzu bilmiyorlar. Dalgalar bizi boğacak."

Buna inandığımdan emin değilim. Saçlarından kalın bir tutam tutup başını geriye yatırıyorum, bunun onu inleteceğini biliyorum ve boğazına bir öpücük konduruyorum.

A'tam inliyor, tamam. Yüksek sesle. Dişlerimi boynuna geçiriyorum ve sonra başımı kaldırıp etrafa bakıyorum. Bekliyorum.

Ateşin yanındaki kısık sohbet hiç bitmiyor. Kimse ne olup bittiğini kontrol etmek için yanıma gelmiyor. "Gördün mü?" diyor beni kendine doğru çekip yanağıma sokularak. "Sen tamamen

benimsin."

"Bunu burada mı yapmalıyız?" O kayaların üzerine biraz daha yerleşirken fısıldıyorum. Neredeyse ona doğru eğilmiş durumdayım ve bu en rahat pozisyonlardan biri değil ama yerimden kıpırdamaya niyetim yok. Onun bedenine yaslanmak bu kadar iyi hissettirirken olmaz.

"Kayaların arkasına gitmek ister misin?" diye sorar. "Rahatsız edici yerlerine kum girecek ve deniz kabuğu yürüyüşçüleri bu hassas derini çimdikleyecek." Sanki demek istediğini kanıtlamak istercesine popomu çimdikliyor.

Ellerine karşı kıvranıyorum ve A'tam bu fırsatı değerlendirerek beni kendisine doğru çekiyor. Kalçalarım kalçalarının üzerine yayılıyor ve sonra ona biniyorum, amımı onun devasa sikinden ayıran tek şey kıyafet katmanları.

Biraz paniklemiş bir şekilde sızlanıyorum.

"Rahatla güzel dostum," diye mırıldanıyor A'tam, rüzgârda savrulan saçlarımı yüzümden geriye doğru okşayarak. Gözlerinde öyle şefkatli bir bakış var ki nefesimi kesiyor. "Kıyafetlerimiz üzerimizde kalacak, unuttun mu? Tıpkı istediğin gibi. Sadece sana dokunmak istiyorum." Eğiliyor ve burnunu çeneme sürtüyor. "Bana karşı hissettiklerinin tadını çıkarmak istiyorum."

O zaman rahatlıyorum. Giysilerim üzerimde, üstesinden gelebilirim. Ağzını boynuma bastırırken, "Bu eskisi gibi," diye fısıldıyorum. "Eskiden öpüştüğümüz zamanlardaki gibi."

"Mmm. Daha önce hoşuma gitmişti," diye mırıldanıyor ve hassas bir noktadan tenimi emiyor.

Nefesim kesiliyor, parmaklarım kafa derisine doğru kıvrılıyor. Meme uçlarım tepki olarak sertleşiyor ve khui'm her zamankinden daha yüksek sesle mırıldanıyor. Ne yaptığının farkına varmadan kalçalarımı onunkilere doğru sallıyorum.

A'tam altımda donup kalıyor, elleri sıkılaşıyor. "B'shit-"

Elimle ağzını kapattım. Şu anda adımla ağzında gevelediğini duymak istemiyorum. "Kıpırdamadan durmamı ister misin?"

"Hayır," diyor parmaklarıma karşı ve onları yalıyor.

Bir iniltiyi ısııyorum ve kalçalarımı tekrar onun boyuna doğru sallıyorum. Ona dokunmaktan korkmuyorum, tabii pantolonunun içinde tutacağına söz verirse. Onu istediğim gibi keşfetmek, zevk almak ve bundan daha fazlası için endişelenmek zorunda kalmamak için kendimi özgür hissetmemi sağlıyor. Ellerimi gür saçlarına gömüyorum ve ağzını kendime çekip onu öpüyorum. Dili ağzıma girdiğinde, onu kendi dilimle karşılıyorum, fiske vuruyorum ve bu anda onun olduğumu bilmesini sağlıyorum.

A'tam inliyor ve kıcımı tutuyor. Beni sikine doğru çekiyor, beni kendine doğru çekiyor ve ben de ağzına doğru iniliyorum. Tanrım, bu inanılmaz bir his. Bu şekilde, devasa uzunluğu bir bonus. Taytımın derisi üzerinden kendimi ona sürtüyorum, onları uyarılmamla ıslattığımı umursamıyorum. Beni daha yukarı kaldırıyor, uzunluğuna karşı beni mızraklıyor, ama ince, yumuşak deri penetrasyonu engelliyor ve bu sadece kötü ve çok doğru hissettiriyor. Onu daha sert öpüyorum, çılgınca bir ihtiyaçla ona karşı sallanıyorum. Sahilde kuru kuru sevişiyor olmamız ya da çıkardığı küçük homurtuların her geçen an daha da yükselmesi umurumda değil. Kalçalarımı çalıştırıyor, kapalı amıma doğru itiyor, ağızlarımız çılgınca eksikliği gideriyor.

Karnımda sıcak, muhtaç bir zevk sarmalı başlıyor ve iniliyorum. "A'tam," diye nefes alıyorum. Ona yapışıyorum, yüzümü yüzüne bastırırken ve kendimi onun itici horozuna karşı çalıştırırken öpücükleri unutuyorum. "İhtiyacım var... İhtiyacım var..."

"Sana sahibim," diye kulağıma hırlıyor; sesi alçak, seksi ve sahiplenici. "Gitmene izin vermeyeceğim."

Her şey yavaşça sıkışmaya devam ediyor ve sanki içim boşmuş ve doldurulmaya ihtiyacım varmış gibi içim acıyor. Bunu görmezden geliyorum, kalçalarımı onun uzunluğuna çarparken bile

ona karşı öğütüyorum.

"Benim," diyor bana sarılırken. "Benim. Benim."

Ve beni boyuna öyle sert bastırıyor ki derinin yarılmaması mucize.

Orgazm yumuşak ve anlaşılması zor bir şekilde yüzeye çıkarken muhtaç, boğuk bir ses çıkarıyorum. Tırnaklarımı kazıyorum

çenemi ve boğazımı ısırırken yüzüne doğru bastırıyor ve kaya gibi sertleşiyor - o kadar sert ki -Onun sikine karşı. İçim ürperiyor ve sıcak gözyaşları yanaklarımdan aşağı kayana ve vücudumun her yeri titreyene kadar buna ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim.

Buraya geldiğimden beri yaşadığım ilk orgazm bu mu?

Nefes nefese ona sarılıyorum, vücudum küçük artçı şoklarla titriyor. Bu şimdiye kadar yaşadığım en güçlü orgazm değildi ve uzun sürmeyeceğinden şüpheleniyorum. Şimdiden khui'm mırıldanıyor ve daha fazlası için çığlık atıyor. Ama bu anın içinde bir süre daha debelenmeye karar veriyorum, doymuş bir nefes bırakıyorum ve titrerken A'tam'a sarılıyorum.

"Sen...sen..." Söyleyecek söz bulamıyor gibi.

"Evet," diyorum usulca ve yüzünü öpüyorum. Tüylü çenesi boyunca öpüyorum, sonra ayrık dudaklarına hafif, flörtöz öpücükler konduruyorum. Sanki artık boşalmışım gibi, şefkatli ve dokunaklı olmaktan başka bir şey istemiyorum. Ellerimi kollarında aşağı yukarı kaydırıyorum, sadece sürtünüyör ve dokunuyorum. "Teşekkür ederim."

A'tam yüzünde düşünceli bir ifadeyle beni izliyor. "Bu gece gelip kürklerimde uyur musun?" Tereddüt ettiğimde ekliyor, "Sadece uyu. Başka bir şey değil."

Dudaklarımı yalıyorum. Onun kollarında kıvrılıp uyuma düşüncesi mutluluk gibi geliyor, özellikle de tek yapacağımız şey uyumaksa. Normalde "sadece uyu" diyen bir adama güvenmezdim ama nedense A'tam'a inanıyorum. Belki de bana bakarkenki düşünceli ifadesinden, sanki düşünecek çok şeyi varmış gibi. "O'jek'in kulübesinde uyumayacak mısın?"

"D'see'den başka bir yerde uyumasını istedim. O'jek'in kulübesini alacak ve I'rec'le birlikte yatacak." Sırtımı okşuyor, sanki beni severmiş gibi. "D'see'nin benim kulübemde kalmasının seni incitmesi hoşuma gitmiyor. Sadece seni kollarıma geri getirmeyi düşündüm."

"Sorun değil," diyorum bir öpücükle daha, çünkü kendimi durgun ve harika hissediyorum. "Ve senin kulübene gidebiliriz, elbette."

A Kısa bir süre sonra eşim kürklerimin içinde bana sarılmış, mışıl mışıl uyuyordu. Uyuyamıyorum. Aletim ağrıyor ve aklım garip düşüncelerle dolu. Bu gece kendimi serbest bırakmadım - bu fikir o boşaldığı anda aklımdan çıktı, vücudu titriyordu ve yüzünde saf bir mutluluk ifadesi vardı.

Bu ifadeyi B'shit'te ilk kez görüyordum. Bu beni rahatsız ediyor.

Onu daha önce hiç boşaltmadım mı? Dokunuşumdan hoşlandığını sanıyordum. Birçok kez öpüştük ve zevk aldık. Ve bir keresinde onu kürklerin içinde sahiplendim, ama vücudunun benimkinin etrafında titrediğini hatırlamıyorum. Yüzündeki mutlak sevinç ifadesini ya da serbest bırakıldığında gözlerinin yaşlarla dolduğunu hatırlamıyorum. Sonrasında şefkatli öpücüklerle boğulduğumu ya da bana ne kadar iyi hissettiğini söyleyen küçük dokunuşları hatırlamıyorum.

Bunu hiç hatırlamıyorum ve bu beni rahatsız ediyor.

Kollarımda uyuyan kadına bakıyorum. Dudakları ayrılmış, yüzü göğsüme bastırılmış. Tamamen rahatlamış durumda ve khui'si benim daha acil olan şarkıma nazık, uykulu bir şarkı mırıldanıyor. Kokusu sarhoş edici. Hâlâ derisini giyiyor olsa da ihtiyacının kokusunu alabiliyorum. Uyarılmasının ve vücudunun serbest kalmasının kokusunu alabiliyorum ve bu da sikimi acıyla sertleştiriyor. Uyurken parmak uçlarımı yanağına değdiriyorum ve sanki bu küçük dokunuş bile onu memnun ediyormuş gibi hafifçe gülümsüyor.

O çok mutlu. Doğru düzgün dokunmadık bile ama yine de çok mutlu.

Onun memnuniyetini görmek ruhuma garip bir acı veriyor. Neden bunu şimdi görüyorum? Gerçekten o kadar sabırsız ve ısrarcı bir erkek miyim ki onun değil de sadece kendi ihtiyaçlarımla ilgileniyorum? Kendi zevkim yerine sadece onun zevkini zorladığım zamanları düşünmeye çalışıyorum.

Bu geceden başka bir şey düşünemiyorum. Bu endişe verici. Bencil miyim? Gözlerimi eşime diktim. Yarına kadar bana söylemeyecek. Bu da bu gece çok az uyuyacağım anlamına geliyor. Zihnim düşünceleri tekrar tekrar evirip çevirmekten, onları kemikte kalmış sert bir et parçası gibi endişelendirmekten kendini alamayacak.

B'shit titreyerek bana yaklaşıyor, ben de kürkleri vücuduna iyice sarıyorum. Kulübemde bir esinti olduğunu fark ediyorum. Kulübemde bir esinti var ve döşeme tahtaları arasındaki bazı boşluklar o kadar geniş ki kuyruğum düşme tehlikesi geçiriyor. Kulübem... gelişigüzel. Üzerinde çalışmak için gerektiği kadar zaman ayırmadım. Geç başladım ve acele ettim, böylece dışımı kürklerime çekebileceğimi düşünerek çabucak bitirebildim. Öyle de oldu ama o zamandan beri hiçbir şey yolunda gitmedi.

Kulübesi için çok fazla zaman harcayan U'dron'u düşünüyorum, tahtaları birbirine tam otursun diye düzeltiyor, duvarları simetrik ve düzgün olsun diye benzer şekil ve boyutlarda taşlar seçiyordu. Kulübesini bitirmesi herkesten daha uzun sürdü ama yine de bu konuda endişeli görünmüyordu. Şimdi onun kulübesi benimkinden çok daha büyük ve rezonans eşi o kadar yüksek sesle inleyip haykırıyor ki çiftleşmelerini kulübemin içinden duyabiliyorum. R'ven defalarca adını sayıklıyor ve ben onun yanıtlarını duyamıyorum ama ya onun siki tarafından yok ediliyor ya da yoğun bir zevk yaşıyor. Bu sesleri neredeyse her gece çıkardığına göre, ikincisi olmalı.

Ve ben... kıskandım.

Geçmişte U'dron'u hiç kıskanmamıştım. O iyi bir arkadaş ve etrafta olmak hoş, ama benim kadar yakışıklı değil. Koku alma duyusu benimki kadar keskin değil ve yakın zamana kadar

gerçek bir avcı. Gölge Kedi klanının en iyi avcısıyım. En çekici olan benim... ama yine de eşim beni istemiyor, U'dron'un eşi ise onu daha sert alması gerektiğini haykırıyor.

B'shit'i daha yakın tutuyorum. Çiftleştığımızda, böyle yüksek sesler çıkarmadı. Onu daha sert almam için ağlamadı. Sessizdi ve sormak için durmadım.

Acaba sabırsızlığım benden her şeyi çaldı mı, yoksa çok geç değil mi? Sanırım bunu sabah öğreneceğim.

Bunu dört gözle beklemiyorum.

B'SHIT yanıma sokulmuşken bile iyi uyuyamıyorum. Uyandığımda sikim zonkluyor ve kızgın, khui'min şarkısı kulaklarımda tatminsiz bir uğultu halinde. Kalkıp ateşi yakıyorum ve U'dron'un kulübesindeki geniş ateş çukuruna kıyasla benimkinin ne kadar küçük ve sıkışık olduğunu fark ediyorum. Çay yapmak için alevlerin üzerine bir tripod koyacak yerim bile yok. Kulübeyi yaparken umursamadım çünkü B'shit ile flört edebilmek için her zaman ateşin yanında çay içerim. Ancak bugün eşim için yemek yapmak istiyorum ve kulübem bunun için uygun değil. Bu da hayal kırıklığımı arttırıyor.

B'shit bu sabah da sessiz. Belki de S'teph ile yapacağımız bu konuşma alanını düşünüyordur. Belki de dün gece kayaların yanındaki dokunuşlarımızdan pişmanlık duyuyordur. Düşüncelerini paylaşmıyor ve benim buruk ruh halim daha da kötüleşiyor.

Ateşin üzerindeki keseye biraz eriyik su ekliyorum, kesede çok fazla çay yaprağı olduğunu fark edince kaşlarımı çatıyorum, birden B'shit yanımda beliriyor. Ellerini omuzlarıma koydu, eğildi ve bana yumuşak, tatlı bir öpücük verdi. "Teşekkür ederim, A'tam."

Homurdanıyorum ama ruh halim onun dokunuşuyla düzelmeye başladı bile. "Neden bana teşekkür ediyorsun?"

"Çünkü bunu yapmak istemediğini biliyorum ama bu benim için önemli." Bana bir öpücük daha veriyor, dudakları dudaklarıma değiyor. "Belki de her şeye rağmen bir şeyleri çözebileceğimizi hissettiriyor."

"Tabii ki yapabiliriz." Ama elimdeki çay poşetini ateşe atıp vazgeçmeye hazır olduğum için kendimi suçlu hissediyorum. Sabırsızlığım yeniden yükseliyor. Onu öpüyorum ve geri çekilip gülümsediğinde bir öneride bulunuyorum. "Git ve arkadaşını bul. Döndüğünde sana uygun bir çay yapacağım."

"Şimdi mi başlamak istiyorsun? Bu kadar erken mi?"

Omuz silkiyorum. "Beklemenin bir anlamı var mı?"

Düşünerek dudağını ısırır. "Sanırım hayır. Tamam, burada bekle." Bana hızlıca bir öpücük daha veriyor ve sonra botlarını kaptığı gibi ayağa kalkıyor. Kulübemden çıkıp gidiyor, beni kötü hazırlanmış çayım ve ağrıyan sikimle baş başa bırakıyor. Dışarıda biriyle konuşmak için durakladığını duyuyorum, sesi alçak ve biraz sabırsız, bu yüzden kendimi elime alıyorum ve tohumum ateşin üzerine sıçrayana kadar aletimi çalıştırıyorum. Kömürler bana tıslıyor, sanki eşimi bekleyemediğim için alay ediyormuş gibi. *Sabırsız*, diye fısıldıyor sessizce.

Öyleyim. Şimdi bunun farkına varmaya başlıyorum.

S'teph bize katılacağı ve B'shit'in kötü bir arkadaşı olduğunu düşünmesini istemediğim için yeni derilerimi giyip kulübemi toparlıyorum. Tripodumu tekrar kuruyorum ve taze çay yapıyorum, bu sefer eriyik suya karıştırmak için doğru miktarda yaprak koyduğumdan emin oluyorum. Arkadaşımı kötü bir çayla hasta etmek istemiyorum. Hele de bana yeniden gülümsemeye başlamışken.

Sabırlı olabilirim, diyorum kendime. Sabredebilirim. Eğer B'shit bana dün geceki gibi cevap verirse, gelmiş geçmiş en sabırlı avcı olacağım.

Kulübe düzeldiğinde ve çayın kokusu evimi doldurduğunda, B'shit yüzünde belirsiz bir ifadeyle geri dönüyor. Onu S'teph takip ediyor, serseriye bu kadar ilgi gösteren kişi

Klan. Tatsız bir kadın - benim B'shit'im kadar güzel ve zeki değil - ama sanırım yeterince iyi. "Hoş geldiniz," diyorum ve sesimdeki ekşiliği korumaya çalışıyorum.

S'teph içeri girerken ikimize de sıcak bir gülümseme veriyor. "Bilesiniz diye söylüyorum, etrafta kulak misafiri olacak kimse yok. Hem Raven hem de U'dron sahilde yürüyüşe çıktılar ve Gölge Kedi klanının diğer üyeleri de avlanmaya gitti. Rahatça konuşabiliriz."

Omuz silkiyorum. Sözlerimi kimin duyduğu umurumda değil. Saklayacak bir şeyim yok.

B'shit yanıma oturuyor ve ellerini tuniğinin eteklerinde gezdiriyor. Gergin olduğunu fark ediyorum. Gözlerimin içine bakmıyor ve ellerini sabit tutamıyor. Kıpırdanmasını durdurmak için uzanıp elimi onunkinin üzerine koymak istiyorum ama bundan hoşlanacağını sanmıyorum. Çok gergin görünüyor ve sanki suçlusu benmişim gibi hissediyorum.

"Pekâlâ." Steph gülümsüyor. "A'tam, neden ben bu işin nasıl yürüyeceği hakkında biraz konuşurken sen de bize çay yapmıyorsun?"

"Çay hazır," diyorum huysuzca. Elimdeki oyma fincanı alıp keseye daldırıyorum, sonra da B'shit'e uzatıyorum. O reddedince, S'teph'e uzatıyorum.

"Çok teşekkür ederim," diyor S'teph o yumuşak, fazla tatlı sesiyle. "İleride olduğumuzu fark etmemiştim. Pekâlâ o zaman. Bu işi basit tutalım. Bir araya geldiğimizde, burası konuşmak için güvenli bir alan. Burada yargılama yok, sadece anlayış arayışı var. Doğru ya da yanlış cevaplar yok ve amaç her şeyden çok dürüst olmak, zor olsa bile. Bazen olayların fiziksel bir yönü varsa bunun daha kolay olduğunu fark ettim." Kürklerinin arasından bir şey çıkarıyor ve bunun bir ayak boyunda, deri ile çaprazlanmış ve birkaç deniz kabuğuyla süslenmiş bir tahta olduğunu görünce şaşırıyorum. "Bu senin sır çubuğun."

Bize doğru uzattı. B'shit bana bakıyor ve sonra tereddütle ona uzanıyor. "Bu ne için?"

S'teph eliyle işaret ediyor. "Bunu tuttuğunda, misilleme korkusu olmadan sırlarını söylemene izin verilir. Eşin - bu sen oluyorsun, A'tam," diyor ve bana doğru yere vurarak, "çubuğu tuttuğunda, sana savunmasız şeyler söyleyecekler. Onları inciten ya da rahatsız eden, normalde paylaşmakta rahat hissetmedikleri şeyleri. Acı veren sırlardan vazgeçmek ya da saklamak istediğimiz şeyler hakkında konuşmak çok zordur. Bu çubuğu tuttuğunuzda, bu size paylaşmanın güvenli olduğunu hatırlatır ve partnerinize de çubuk tutulurken paylaşılan şeyin asla ve asla bu odadan ayrılması gerektiğini hatırlatır. Anladınız mı?"

Bana aptalca geliyor. Hislerimi paylaşmakta hiç sorun yaşamadım. Omuz silkiyorum ve B'shit'e bakıyorum.

Yeşilimsi görünüyor. Üzgün. Solgun. Sanki onu ısıracaktı gibi sopaya bakıyor. Bu kadar endişeli olması hoşuma gitmiyor. "Bu oduna ihtiyacımız yok," diyorum elimi dostumun koluna koyarak. "Benim sırrım yok."

"Bridget?" S'teph yumuşak bir sesle soruyor. "O zaman ondan kurtulmak ister misin?"

Arkadaşım dudaklarını yalıyor. Bir süre ona bakıyor, sonra başını sallıyor. "Hayır," diyor usulca. "Hayır, sanırım ona ihtiyacım var." Ve onu göğsüne bastırıyor.

Kaşlarını çatarak ona bakıyorum. Neden bana ne düşündüğünü söylemiyor? Neden her şeyi saklıyor?

S'teph bize geniş bir gülümseme veriyor. "Pekâlâ o zaman. Başlayalım mı? İkinizin de benim önümde ve birbirinizle konuşurken kendinizi rahat hissetmenizi istiyorum. Dediğim gibi, yanlış cevap yok, sadece farklı bakış açıları var."

Beklentiyle bize bakıyor ve ben yine omuz silkiyorum. Dönüp B'shit'e bakıyorum, o da bize titrek ve biraz da korkmuş bir gülümsemeyle karşılık veriyor. Bu hiç hoşuma gitmedi. Çok üzgün görünüyor. Ve suçlu.

"A'tam?" S'teph başını eğiyor. "Seninle başlayalım mı? Bridget'e soracak soruların var mı? Belki en acil sorunlarla başlayabilir ve gerekirse oradan devam edebiliriz."

"Neden bu kadar üzgün olduğumu bilmek istiyorum," diyorum kaşlarımı çatarak. "Bundan hoşlanmıyorum. Onu mutsuz etmeyi kabul etmedim. Konuşmayı kabul ettim." Elimi B'shit'e doğru uzattım. "Eğer bunu hemen şimdi durdurmak istiyorsan, durdururuz. Üzgün olman hoşuma gitmiyor."

Elimi tutup sıkıyor ve bana titrek bir gülümseme daha sunuyor. "Sorun değil. Konuşmamız gereken şeyler bunlar. Sadece benim için zor."

"Neden bu kadar zor?" S'teph sorar. "Belki de ilk sorunuz bu olabilir."

B'shit bir an düşünür. "Ben sadece-"

S'teph nazikçe "Çubuğa tutun," diyor. "Görsel sana bunun güvenli bir an olduğunu hatırlatsın, tamam mı? A'tam o çubuğu tuttuğun sürece konuştuğumuz bu şeylerin kutsal olduğunu biliyor. Bu odadan çıkmayacaklar."

B'shit kucağındaki çubuğa bakıyor. Elimini bırakıp yerden alıyor, yüzünde düşünceli bir ifade var. Bir süre sonra derin bir nefes alıyor ve sonra konuşuyor. "Sanırım... Sanırım annem yüzünden savunmasız olmakta zorlanıyorum."

"Peki ya annen?" S'teph soruyor.

B'shit çubuğu o kadar sıkı tutuyor ki parmak eklemleri beyazlıyor. "Annem çocuk istemedi. Daha doğrusu, babamı kendisiyle evlenmeye zorlamak için bir pazarlık kozu olarak istiyordu. İstemediği zaman, ben can sıkıcı bir rahatsızlıktım. Bir velet. Bana karşı nazik değildi. Çoğu anne gibi sevgi dolu değildi. Bana sürekli ne kadar işe yaramaz, ne kadar zavallı olduğumu söylerdi. Ve her fırsatta beni uzaklara gönderirdi. Babam ona nafaka gönderirdi elbette, o da bu parayı beni yatılı okula, birbiri ardına yaz kamplarına, rastgele kilise inzivalarına, beni kabul edecek herhangi bir şeye ya da herhangi birine göndermek için kullanırdı. Ne kadar uzun, o kadar iyi."

Söylediklerinin çoğunu anlamıyorum ama ifadesinde acı var. Annemden her zaman içtenlikle bahsettim - onunla ilgili anılarım iyi anılardı - ama şimdi düşünüyorum da, B'shit annesinden hiç olumlu bir şekilde bahsetmemişti. "Seni o mu gönderdi?" diye sordum. "Seninle birlikte olmak istemediği için mi?" O'jek'in annesinin dışlanmış klana gönderdiği bir çocuğu olduğunu hatırlıyorum. Ormanda dışlanmışlardan biriyle karşılaşıldığında ne kadar acı ve öfkeli olduğunu hatırlıyorum. Yüzü nasıl taş kesilirdi ve günlerce konuşmadan geri çekilirdi.

İlk kez, bunun O'jek için nasıl bir şey olduğunu hayal ediyorum. Ayrıca o dışlanmış çocuk için nasıl bir şey olduğunu da merak ediyorum.

B'shit sertçe yutkunuyor, yüzünde acı var. "Bir bakıma, o yatılı okullarda ve inzivalarda olmak istedim. Eve gitmek daha kötüydü. Annem öğretmenlerimden ve danışmanlarımdan gelen her raporu alır ve ince dişli bir tarakla üzerinden geçerdi. Kötü olduğum her şeyi -ki pek çok şeyde kötüydüm- benimle alay etmek ya da bana saldırmak için kullanırdı. Bana her zaman ne kadar aptal ve beceriksiz olduğumu söylerdi. Arkadaşlarımdan biri taşındığı için üzgün olduğumu söylesem, bunu sürekli yüzüme vurur ve herkese nasıl hiç arkadaşım olmadığını söyler, sonra da beni ona bir şey söylediğime pişman ederdi. Öyle bir noktaya geldi ki, anneme -ya da hiç kimseye- bana karşı kullanılabilecek hiçbir şey söylemedim." Omuz silkiyor ve çubuğa bakıyor. "Burada bile hala açılmakta zorlanıyorum. Annemin herkesi bana karşı kıskırtmak için burada olmadığını bilsem de. Ben hala... yapamıyorum..." Sözüünü kesiyor, sonra sertçe burnunu çekiyor. "Yani... evet, paylaşma konusunda iyi değilim." Gülüyor, sesi acı ve gözyaşlarıyla dolu. "Eğer mükemmel değilsem, bunu yüzüme vurur ve hayatımı zindan edersin."

"Hayır, yapmayız," diyorum otomatik olarak. "Bu değil-"

S'teph elini kaldırarak sözümü kesti. "Bu bir şeyin doğru ya da yanlış olmasıyla ilgili değil, A'tam. Bu kendi gerçeklerimizi itiraf etmekle ilgili. Bridget olayları böyle algılıyor. Bilgiyi saklıyor

Çünkü savunmasız olmaktan korkuyor. Bunu sizinle paylaşmanın onun için zor olduğuna eminim. Onunla elişmeyelim, tamam mı?"

Delilik. S'teph'e aptallıkla dolu olduğunu söylemek istiyorum ama onun yerine dostuma bakıyorum. B'shit'in omuzları çökmüş, sanki serbest kalmayı bekleyen gözyaşlarıyla doluymuş gibi. Bundan nefret ediyorum. Eşimi bu kadar mutsuz görmek istemiyorum. Onun hayat dolu olmasını ve gülümsemesini istiyorum. "Pekâlâ."

"Bir şey mi sormak istiyorsun Bridget?" S'teph ona bakar.

B'shit bir an düşündü ve sonra bana baktı. "Seninle yattığım için mi beni istediğine karar verdin? Yoksa ondan önce de beni istiyor muydun? Eşin olarak mı?" Gözlerimin içine bakmadan çubuğu uzatıyor.

Sopayı ondan alıyorum ve cevap çok kolay. Benim açımdan fazla düşünmeyi gerektirmiyor. "Bu kıyıya indiğim anda çok sayıda çekici kadın gördüm. Gülümsüyorlar ve kahkahalar atıyorlardı ve bu sahil bana çok sıcak geldi. Parlak gözleri ve geniş bir gülümsemesi olan bir kadın vardı ve bana gülümsemekten hoşlandığı kadar beni kızdırmaktan da hoşlanıyordu. Bunun en iyi kadın olduğunu düşündüm ve en iyi şeyleri sevdiğim için onu kendim için diledim. Yani evet, her zaman seni istedim."

"Peki ya Daisy? Sahildeki en güzel kız o." Ve elimdeki sır çubuğuna vuruyor. "Doğruyu söyle. Onu istedin mi?"

Bu da bir başka kolay gerçek. "D'see ilginçti çünkü yeniydi ama onu kürklerimin içinde istemedim. D'see çekici ama eşim kadar güzel görünmüyor." Omuz silkiyorum. "Umarım klan kardeşlerimden birinin ilgisini çeker ama ben kendi adıma hep tek bir dişi gördüm."

B'shit gözlerinde öyle bir duyguyla bana bakıyor ki kalbim acıyor. Alt dudağı titriyor. "Kulübene sadece beni rahatsız etmek için geldiğine söz veriyor musun?"

Başımı salladım. "Benimle zevk eşi olarak kürklerini paylaşmayı teklif etse bile ilgilenmezdim. Kalbim her zaman sana ve sadece sana ait oldu, kavga ettiğimizde bile."

Gülümsemesi biraz daha cesurlaşıyor, tanıdığım B'shit'e biraz daha benziyor. D'see'nin oyunlarının B'shit'e bu kadar ağır geldiğini fark etmemiştim ve bu acılara neden olduğum için kendimi tekmelemek istiyorum. Gerçekten, bazen taş kafalıyım.

"Bu harika," diyor S'teph. Çayından bir yudum alıyor ve eliyle işaret ediyor. "A'tam, çubuk sende. Açılmaya devam ederken Bridget'e sormak istediğin bir şey var mı?"

Kavgalarımızı düşünmek aklımdaki en büyük soruyu, bir türlü cevabını bulamadığım soruyu gündeme getirdi. Başımı salladım ve çubuğu B'shit'in alması için uzattım. "Neden benimle çiftleşmek istemediğini bilmek istiyorum."

S'teph çayını yudumlarken öksürüyor, sonra da göğsüne vuruyor. "Özür dilerim," diye hırıldıyor. "Yanlış boru."

B'shit kapana kısılmış bir hayvan gibi görünüyor. Sanki onu ısırmasından korkuyormuş gibi sopayı alıyor ve ikimize de temkinli bir bakış atıyor.

"Güvenli alan," dedi S'teph boğuk bir sesle. "Hatırla."

B'shit sertçe yutkunuyor ve sır çubuğuna bakıyor. Onu sıkıca kavradı ve derin bir nefes aldı. Sonra gözlerini açıp bana bakıyor. "Seninle seks yapmak istemiyorum çünkü bundan hoşlanmadım. Hem de hiç."

BRIDGET

A "Tam bana o kadar kuşkuyla bakıyor ki neredeyse gülmek istiyorum. Neredeyse. Kulübeye rahatsız edici bir sessizlik çöküyor. Steph tamamen sessiz, ifadesi sakin ve mütevazî.

"Ne demek beğenmedim?" diye soruyor.

"Yani... iyi değildi."

"Hangi kısımlar?"

"Aletin vücuda girdiği tüm kısımlar. Büyüklüğü, onu kullanma şeklini," Elimle onu işaret ediyorum ve omuz silkiyorum. "Bu... tatsızdı."

Sanki ona tokat atmışım gibi geri çekiliyor. "Yalan söylüyorsun."

Ağlamamaya kararlı bir şekilde çenemi sıkıyorum. Bunu daha önce de yaşamadık mı? Seks istemediğimi söylüyorum, deli olan benmişim gibi davranıyor ve sonra tartışmalarla dönüp dolaşıyoruz. "Her neyse."

Steph boğazını temizler. "Araya girmeme ve ikinize de hatırlatmama izin verin, birisi sır çubuğunu tuttuğunda, özel düşüncelerini ve nasıl hissettiklerini anlatır. Gerçek ya da yalan yoktur. Bridget sana olayları nasıl algıladığını anlatmaya çalışıyor, A'tam. Savunmasız olmak ve açılmak büyük cesaret ister ve bence Bridget bunu çok iyi yapıyor. Söylediklerini çarpıtmayalım, tamam mı? Açık fikirli bir şekilde dinleyelim."

Dostum, gerçekten psikolog gibi konuşuyor. Steph'in tavrı bugün farklı. Normalde neşeli ve gösterişsizdir ama bu sabah çok ciddi, kararlı ve tuhaf bir şekilde nazik görünüyor. Sanki kişisel bok fırtınamızda bizi yönlendirmekten başka bir şeye odaklanmamış gibi. Bu durum beni daha iyi hissettiriyor, çünkü dürüst olalım, A'tam beni daha kötü hissettiriyor. Çok, çok daha kötü.

A'tam ikimize de kaşlarını çatıyor. "Zihnim çok açık. Sadece anlamıyorum." Bana dönüyor. "Öpücüklerimi seviyorsun!"

"Seviyorum," diye itiraf ediyorum. "Öpücüklerini her zaman sevmişimdir. Sadece... bazen bir kızın aletini sokmadan önce birkaç öpücükten daha fazlasına ihtiyacı olur. Sen sadece bana saldırdın ve hiç eğlenip eğlenmediğimi sormadın."

"Sesinizi çıkarmadınız!"

"Yapmadım ve bu benim suçum. Ama belki de sakin bu kadar... bu kadar... olmasaydı bu kadar kötü olmazdı." Hepsini işaret ediyorum. "Büyük."

Şaşkınlıkla başını eğiyor. "Büyük mü?"

"Devasa," diye itiraf ediyorum kısık bir sesle. "Vücuda göre çok büyük. Ve bu iki şey arasında, aramızdaki ilişkiyi bitirmeyi düşündüm. Kürkler içinde uyumlu olmadığımızı düşündüm. Ama tekrar bir araya geliyor gibiyiz ve şimdi rezonansla..." İkimizi işaret ederek devam ediyorum. "İşte geldik."

Rezonans konusunda bu kadar mutsuz ve çelişkili olacağımı hiç düşünmemiştim.

"Benim aletimin çok büyük olduğunu düşünüyorsun," diye yineliyor, kaşları çatılmış bir halde.

"Bu mümkün değil."

Ellerimi havaya kaldırıp pes etmek istiyorum. "İşte bu yüzden seninle konuşmadım, A'tam. Sorunun sen olduğunu hiç düşünmüyorsun. Belki de seninle seks yapmaktan hoşlanmamışımıdır?"

"Ama sikim bu kadar büyük olmasaydı daha mı iyi olurdu?" diye bastırıyor.

Yardım istemek için Steph'e bakıyorum ama o sessiz, işleri bizim halletmemize izin veriyor. "Bilmiyorum! Belki de? Belki de çok küçüğümdür. Fark eder mi? Seks kötüydü - gerçekten kötüydü - ve bunu tekrar yapmak istemedim. Seninle ilgili her şeyi seviyorum, A'tam... ama seks hariç. Bu yüzden bazı şeylerle mücadele ettim. Seni biri hariç her yönden istiyorum." Ve sopayla kasıklarını işaret ediyorum. "Ne yazık ki bu senin düşündüğün tek şey."

"Neden bana hiçbir şey söylemedin?"

Gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüyle savaşıyorum. A'tam'ın kızgın ya da kırılgan olmamasına sevinmeliyim. Belli ki bana inanmıyor. Yatakta sorun olamayacağına. Sorun asla o değil, çünkü o kendi gözünde mükemmel.

Bu çok çıldırtıcı. "Beni 'daha az' hissettiren şeyler hakkında konuşmakta zorlanıyorum." Steph, "Annen yüzünden," diye soruyor.

Başımı salladım.

"Ben senin annen değilim," diyor A'tam.

"Bunu biliyorum. Ben sadece... insanlara güvenmiyorum. Önemli değil - beni dinlemiyorsun." "Tabii ki seni dinliyorum," diye karşı çıkıyor.

"Az önce sana sekste iyi olmadığını söyledim ve sen yanıldığımı söyledin-"

"Çünkü yanılıyorsunuz," diye kabul ediyor. "Oldukça iyi olduğuma eminim. Sorunun benim kocaman aletim olduğunu söylemiştin."

"Hayır, iki sorun olduğunu söyledim. Kocaman sakin ve onu nasıl kullanacağını bilmemen!"

Kendinden emin bir şekilde başını sallıyor. "Öyle değil." İçimden çılgınlık atmak geliyor. "Beni dinlemiyorsun!"

"Tabii ki dinliyorum, B'shit-"

Boğazımdan sinirli bir ses çıkıyor ve onu bu aptal sır sopasıyla dövmek istiyorum. Yüzüne doğru salladım. "İşte! Tam şurada! Dinlemediğinin bir işareti daha! Benim adım lanet olası **BRIDGET**! Bree-shit değil, B'shit değil, *Bridget*. Bunu sana binlerce kez söyledim ve sen beni binlerce kez görmezden geldin."

A'tam savunmacı bir tavırla Steph'e bakıyor. Steph hafifçe omuz silktiğinde kaşlarını çatıyor. Belli ki kendi tarafını tutacak bir destek arıyordu. Bana geri dönüyor. "Anlamıyorum. Herkes sana B'shit diyor-"

"Ve bundan nefret ediyorum." Sesimde çok fazla hayal kırıklığı var. "Hepsinden nefret ediyorum ama sen yaptığında daha da kötü oluyor."

Kaşları çatıldı. "Adını telaffuz ediş şeklimle sana saygı göstermeye çalışıyorum."

"Benim dilimde saygı değil," diyorum kollarımı göğsümde kavuşturarak. "Bu bir bok."

A'tam'ın yüzünde şaşkın bir ifade belirlediğinde biraz memnuniyet duyuyorum. Tekrar Steph'e baktı. "Bu doğru mu?"

Başıyla küçük bir selam veriyor. "Gübreye atıfta bulunan aşağılayıcı bir kelime." A'tam bir an düşünür. "O zaman sana benim küçük kaarı'm diyeceğim."

Bu beni neredeyse etkiledi. Neredeyse. "Gerçek adımla öğrenme zahmetine katlanamadığın için mi?" Çenesini kaldırıyor, ifadesi kızgınlıyor. "Beni yine suçluyorsun. Adını öğrenebilirim." "O zaman söyle!" Elimle işaret ederek bekliyorum. "Devam et."

A'tam kaşlarını çatıyor.

"Kahretsin." "Bridget."

"Ben de öyle dedim."

Ellerimi havaya kaldırdım. "Pes ediyorum."

"B'shit, you-"

"Beyler, beyler," diye araya giriyor Steph, biz tekrar birbirimize girmeden önce. Ellerini havaya kaldırarak durmamızı işaret ediyor. "Şimdilik biraz nefes alalım, tamam mı? İkiniz de hararetlisiniz ve çok şey konuşuluyor. Birbirimize bağırıp çağırırsak verimli olmaz. Neden biraz ara verip bugün neyi itiraf ettiğimizi düşünmüyoruz, tamam mı?" Bana döndü. "Bridget, A'tam senin duygularını paylaşamamana üzülüğünü belirtti. Günün geri kalanında bunu düşünelim, tamam mı?"

"Peki," diye mırıldandım.

A'tam'a döner. "A'tam. Bridget senin dinlemediğini düşündüğü için paylaşmadığını belirtti."

"Dinliyorum! Sikimle aramın kötü olduğunu söyledi!" Bana yaralı bir bakış attı.

Steph başını sallar. "Hayır, A'tam. Duyduğun şey bu. Söylediği şey, rahatsız olduğunda sana söyleyecek kadar sana güvenmediği, çünkü sağır kulaklara düşeceğinden endişeleniyor." Adam konuşmak için ağzını açıyor ama kadın aceleyle onun üzerine atlıyor. "Unutma, bu birini doğru ya da yanlış ilan etmekle ilgili değil. Bu, diğer kişinin nasıl hissettiğini öğrenmekle ilgili. Bridget seninle birlikteyken böyle hissediyor. Şimdi, ikinizin de bugün için düşünecek bir şeyleri var, tamam mı? İkinizin de tüm öfkenizi burada, bu seansta bırakmanızı istiyorum. İşimiz bittiğinde, öğleden sonra biraz ayrı zaman geçirin. Diğer kişinin size ne söylediğini ve nasıl hissettiğini nasıl kabul edebileceğinizi gerçekten düşünün, tamam mı?" Tekrar bana döndü. "Bridget, onunla konuşmadığında A'tam'ın nasıl hissettiğini düşünmeni istiyorum. Bu yaptığın her şeyi nasıl etkileyecek - seks de dahil." Arkadaşıma geri dönüyor. "A'tam, söylediklerini kabul etmediğini düşündüğünde bunun Bridget'e nasıl hissettirdiğini düşünmeni istiyorum. Tamam mı?"

"Peki," diyorum tekrar.

A'tam bana bakıyor. "Tamam."

"Tamam. İkiniz de öğleden sonrayı düşünmek için ayırın ve sabah tekrar buluşalım, tamam mı? Unutmayın ki bu devam eden bir süreç olacak. Hiçbir şey bir gecede çözülmez. Kendi ihtiyaçlarımızdan vazgeçmeden eşimizin ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde birbirimizle nasıl iletişim kuracağımızı öğrenmemiz gerekiyor."

"Biz mi?" A'tam yankılanıyor. "Neden kendini de dahil ediyorsun?"

Sinirli bir kıkırdamayı önlemek için dudaklarımı birbirine bastırıyorum. "Evrensel 'biz'," diye açıklıyorum. Hâlâ kafası karışık görüldüğünde uzanıp elini okşuyorum. "Sadece genel olarak konuşuyor."

"Genel olarak nasıl konuşacağımı bilmiyorum," diyor ve elinin üzerindeki elime bakıyor. "Bana dokunuyorsun. Kızgın değil misin? Birbirimize söylediğimiz onca şeyden sonra?"

Başımı sallıyorum. "A'tam-"

"Biraz ara verin çocuklar," diye yumuşak bir şekilde azarlıyor Steph bizi. "Kendi başınıza düşünmek için zamana ihtiyacınız var, tamam mı?"

"Doğru. Ayrı zaman." Başımı salladım ve ayağa kalktım. Belki de çömlek mağaramın yıkımını kontrol edip Juth ve Pak'ın mağaraya ne gibi zararlar verdiğine bakarım. Konuşmamızda yeterince başarılı olmadığımızı hissediyorum ama Steph'in işler çok kızıışmadan önce yatıştırmamızı ve geri adım atmamızı istemesini de anlıyorum. "Teşekkürler Steph. Sonra görüşürüz çocuklar."

A'TAM

E eşimi bir kenara çekip onunla konuşmaktan başka bir şey istemediğim halde, öğleden sonrayı balık tutarak geçiriyorum. Kaslarım yorgunluktan yanana, ikiz güneşler batana ve midem guruldayana kadar ağlarımı tekrar tekrar atıyorum. S'teph bize bu zamanı değerlendirmemizi ve eşimizin bizden ne istediğini düşünmeliyiz. Keşke bir cevabım olsaydı ama B'shit'in benden ne istediğini hiç anlamadım.

Hayır, Br'shit, kendimi düzeltiyorum. Adını söyleme şeklimden hoşlanmıyor. B'rshit?

B'rshit? Hayır, bekle, bu da yanlış. Buh...Bruh...

Kendi kendime homurdanıyorum, çünkü dilim onun gerçek ismi etrafında dönmek istemiyor. Eşim, sonunda düzeltiyorum ve bundan memnunum. *Eşimin* benden ne istediğini bilmiyorum. Onu anlamak imkânsız. Yakaladıklarımı çekiyorum, ağımyı sabah kullanmak üzere kayalardan birinin üzerine seriyorum. Önümüzdeki günlerde eşimi ve söylediği şeyleri anlamaya çalışarak tek başıma çok balık tutacağımdan şüpheleniyorum.

Balıklarımı kurutmak için uzun eve doğru ilerlerken, I'rec ve O'jek yaklaşıyor. Nedense kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Onlarla sorunlarımı paylaşmak istemiyorum. Neler olduğunu bilmek isteyecekler ve benim onlara verecek cevabım yok. Kafam karışık ve mutsuzum ve tek istediğim eşimin bana bakıp gülümsemesi.

"Bir kelime kardeşim," diyor I'rec. Yüz ifadesi anlaşılmaz.

"Meşgulüm." Uzun evin merdivenlerini tırmanıyorum ve kapağın altından geçiyorum. Beni dehşete düşüren kırmızı derili ikizler V'dis ve Th'rand arkadaşlarıyla birlikte orada, ateşin yanında bir sürü balıkla uğraşıyorlar.

An'shee bana gülümsüyor ve yavrusu göğsüne bağlanmış bir taşıyıcıda uyuyor. Elini uzatıyor. "İstersen onu biz alırız. Şu anda bir sürü balık tutuyoruz."

Bunu söylüyor ve ben ve O'jek'in bunu duyduğunu biliyorum. O zaman onlardan kaçış yok. Hayal kırıklığımyı iç çekerek bastırıyorum ve balığı ona veriyorum. "Teşekkür ederim. Bir dahaki sefere yakaladıklarınla ben ilgileneceğim."

Bana bir el salladı. "Hepimiz yardım ediyoruz."

Başımı sallayıp çenemi ovuyorum ve I'rec ile O'jek'e dönüyorum. Bunu yaparken göğsümü ovuyorum ve kulübeme kaçıp kaçamayacağımı merak ediyorum. Balık tuttuğum için üzerimde nemli bir peştemalden başka bir şey yok ve geceleri hava soğuduğu için kıyafetlerimi değiştirip üzerime sıcak tutacak bir şeyler giymem mantıklı olur. Onlara bakmaktan kaçınıyorum ve ipucunu anlamalarını umarak o yöne doğru ilerliyorum.

"Bu doğru mu?" I'rec soruyor, adımları benimkilere ayak uyduruyor. "Rezonansa girdin mi?"

Ona ters ters bakıp kampın etrafına bir göz attım. "O kadar yüksek sesle değil. Haberleri henüz paylaşmak istemiyoruz."

"O zaman doğru mu?" I'rec inanmaz görünüyor. "Ve sen bize söylemedin mi? Klan arkadaşlarına?" Elimi ıslak yelemde gezdirerek duraksıyorum. "Bu... basit değil. Biz çiftleşmedik."

"B'shit, evet?" I'rec soruyor. "Onunla rezonansa mı girdin?" Başımı salladığımda yine kaşlarını çatıyor. "Sorunun ne olduğunu anlamıyorum. Neden rezonansı yerine getirmiyorsun? Daha önce

çiftleştiniz."

Onun sözleri beni daha da mutsuz hissettiriyor. "Tekrar çiftleşmek istemiyor. O... bundan hoşlanmadı. Bunu anlamıyorum."

Sessiz O'jek eğlenir gibi bir ses çıkarıyor. Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Ne?"

Başını sallıyor ama ağzının kenarları seğiriyor.

"Ne duydun?" Gözlerimi ona dikiyorum. "Neden gülüyorsun?"

"Çünkü anlamıyorsunuz," diyor sonunda. "Anlayacak ne var ki? İkinizin arasında ne olduğunu herkes biliyor. İkiniz de ayın son dönüşünde bunu haykırdınız."

"Dedi ki..." Duraklıyorum ve sonra yüksek sesle konuşmak zorunda kalmamak için yaklaşıyorum. "Çiftleştiğimizde bundan zevk almadığını ve iyi hissetmediğini söyledi. Sikimi doğru kullanmadığımı söyledi." Eğildim. "Ama kullandığımı biliyorum. Çiftleşmenin nasıl olduğunu biliyorum."

"Doğru deliğe sokmuş olman onu doğru kullandığın anlamına gelmez." O'jek omuzlarını silkti. "F'lor'a onu incittiğini söyledi. Aletin o kadar büyükmüş ki ona acı vermiş."

Hoşuna gitmediğini söyledi. Çiftleşmenin zevkli olması için aletimin çok büyük olduğunu söyledi. Onu incittiğimi söylediğini hatırlamıyorum... Korku beni batırıyor. "Aletimin o kadar büyük olduğunu sanmıyorum." Emin olmak için uzanıp tuttum. "Büyük olduğu kesin ama yine de sığdı."

"Sana göre evet. Ona göre, hayır." O'jek sırtıyor. Ona ters ters bakıyorum. "Sessizken seni daha çok seviyorum."

I'rec homurdanıyor. "O'jek'in eşinin ne istediğini senin ne istediğinden daha iyi bildiği üzücü bir gün, A'tam."

"Hepsi bu değil," diye devam ediyorum kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak. Khui'm sessiz, bu da eşimin yakınlarda olmadığı anlamına geliyor. Göğsümü ovuşturma dürtüsüne direniyorum, sadece hala ona rezonansa girdiğimden emin olmak için. "Onu dinlemediğimi söylüyor."

Klan kardeşlerimin ikisi de bana tuhaf tuhaf baktı.

"Ne?"

"Bu senin için şaşırtıcı mı?" I'rec soruyor.

O'jek sakalını ovuşturup başını sallar.

"Benim de onu dinlemediğimi mi sanıyorsun?" Şaşkınlıkla sordum.

I'rec elini omzuma koydu. "A'tam, sen benim klan kardeşimsin. İyi bir avcı ve iyi bir arkadaşsın. Ama iyi bir dinleyici değilsin." Duraklıyor, sonra ekliyor, "Hem de hiç."

Elini çekiyorum. "Dinliyorum!"

"Ama eşinizin ihtiyaçları hakkında değil," diyor I'rec.

"Ve size onu rahat bırakmanızı söylediğinde onu asla dinlemiyorsunuz," diye ekliyor O'jek.

"Kulübeniz için tahta bile kullanmanızı söylediğimden beni dinlemediniz ve şimdi yaşlılardan biri gibi gıcırıyor ve inliyor-"

Ellerimi havaya kaldırarak devam etmeden önce onları susturuyorum. "Yeter. Yeter. Belki de en iyi dinleyici ben değilim. Yine de B'shit'i önemsiyorum." Duraksadım, sonra kendimi düzelttim. "Br'shit." Duraklıyorum. "Eşim. Onu önemsiyorum."

"O zaman bunu ona söyle ve bu aptallığı bırak." I'rec bana eliyle işaret etti. "U'dron'a bak. Bir dişi istiyordu. Onu kovaladı. Rezonansa girdiler ve şimdi karnı onun yavrularıyla dolu. Bütün kamp birlikte ne kadar mutlu olduklarını biliyor çünkü dişi bütün gece onun adını sayıklıyor. Bahse girerim onu dinliyordur."

"Hepimiz onu dinliyoruz," diye mırıldanıyor O'jek. "Bütün gece."

Benim tarafımda olmamaları hoşuma gitmiyor. "İkinizin de B's-er'i sevmediğinizi sanıyordum, dostum?"

"Bu seni reddettiği zamandı," diyor O'jek. "Şimdi o senin rezonans eşin. Kimse bunu

reddedemez. Bu farklı bir şey."

"Hiçbir şey sayımızı yeniden artırmaktan daha önemli değildir," diyor I'rec. "Eğer eşiniz onu dinlemediğiniz için mutsuzsa, o zaman dinleyin. Çiftleşme konusunda kötü olduğunuzu söylüyorsa, size neyi sevdiğini söylemesini sağlayın. Bu zor değil." Omzumu dürtüyor. "İstediğin şey buydu, A'tam. Sen

geldiğimizden beri B'shit için üzüliyordum. Artık o senin." Sırtışı daha da genişliyor. "Onu özellikle kurnaz bir av olarak düşün. Gardını indirmesine neyin sebep olacağını bul ve sonra öldürmek için üzerine çullan."

Elimi tekrar yelemde gezdiriyorum. "Onu öldürmek istemiyorum, I'rec. Onunla çiftleşmek istiyorum." O'jek bıkkın bir ses çıkıyor ve başını sallıyor.

"Bu bir hyoo-man deyişi," diyor I'rec bana. "Bana bir T'ia öğretti." Onun adını andığında yüz ifadesi sertleşiyor ve soğuyor. Onu özlediği için mi, yoksa ona kızgın olduğu için mi bilmiyorum. O'jek bilirdi. O-

Farkına varınca sendeledim.

O'jek bilir çünkü *iyi* bir *dinleyicidir*. İnsanlar onun etrafında konuştuğu için, sessiz olduğu için ve dikkat ettiği için bilirdi.

Ben yapmıyorum. Sessizse, sessizliği doldurmaya çalışırım. İçim çalkalanıyor. Belki de B... eşim... her şeye rağmen haklıdır. Belki de daha fazla dinlemeye başlamamın zamanı gelmiştir.

A'TAM

A l'rec ve O'jek'ten ayrıldıktan sonra kulübeme döndüm. Ateş sönmüştü, onu yeniden yaktım ve derin derin düşündüm. Karnım yemek yeme ihtiyacıyla gurulduyor ama bana öğüt verecek ve ne kadar kötü bir eş olduğumu gösterecek başka kabile arkadaşlarıyla konuşmak istemiyorum. İstemiyorum

daha fazla avcı dostumun ve arkadaşımın beni dinlemediğine işaret etmesini bekliyorum.

Ya da çiftleşme konusunda kötü olduğumu.

Ben...gerçekten kötü müyüm? Gölge Kedi'nin A'tam'ı mı? Tüm dişilerin hayran olduğu erkek mi? İz bulmak için en iyi burna sahip avcı? Kötü olmayı sevmiyorum. Ve bu konuda o kadar kötüyüm ki B... eşimi... perişan etti. O kadar kötüydü ki artık benimle bir şey yapmak istemiyordu.

O kadar kötüydü ki onu incittim.

Dişime zarar verme düşüncesi içimi acıyla sıkıyor. Bana bunun tatsız olduğunu hiç belirtmedi. Dokunuşumdan nefret ettiğini.

Ama sonra işim bittiğinde benden nasıl uzaklaştığını ve sessizleştğini düşünüyorum. Benim tanıdığım B'shit bu değil. Benim kadını kızgın olduğunda bile kelimelerle doludur. Belki de hayal kırıklığını ifade etmeye çalışırken daha da fazla.

Sessizliği bir ipucuydu ve ben bunu tamamen kaçırmıştım. Dikkat etmem gerekirdi ama kendi zevkime o kadar odaklanmıştım ki bunu yapmadım. Belki de herkes haklıdır ve ben berbat bir eşimdir.

Eşimle konuşmam gerek. Cehaletimi itiraf etmek ve beni tekrar kollarına almasını ummak için. Tek bildiğim, Br'shit'in üzgün, yalnız ve dokunuşumdan nefret etmesiyle bu şekilde bitmesini istemediğim. Gülümsemesini çok seviyorum. Öpücüklerini özlediğim kadar onu da özlerdim. Belki de her şey bitmiş değildir. Dün gece onu kollarıma aldığımda bana karşılık verdi. Öpücüklerimden hoşlandı ve onu boşalttı.

Fazla bir şey değil ama yine de bir şey.

Kulübemin etrafına bakıyorum, Br'chit'i ve dün geceyi düşünüyorum. Kollarımda uyuyordu, kokusu burnumdaydı ve ben öyle bir mutluluk hissettim ki. Kürklerime doğru ilerliyorum, kokusunun kalıp kalmadığını görmek için birini kaldırıyorum ve eşimin uyuduğu yerin altındaki ahşap zeminde sert bir düğüme kaşlarımı çatıyorum. Bunun taşınması gerektiğine karar verdim. Onun rahatsız bir şekilde uyumasını istemiyorum. Kulübemin zeminine, sonra da duvarlarına bakıyorum. Her şeyin ne kadar aceleyle yapıldığına bakıyorum.

Onun için bundan daha iyisini yapabilirim. Kulübemin içinde bir eşle yaşamının nasıl bir şey olacağını hiç düşünmedim. Tek istediğim, A'tam'ın bir eş için hazır bir kulübesi olduğunu dişilere - özellikle de bir tanesine- gösterebilmektir. Sadece düşüncesiz davranarak ona birçok yönden haksızlık ettiğimin farkındayım. Belki biraz daha düşünürsem, o ve ben mutlu bir yere varabiliriz.

Kürkleri düzeltiyorum, yuvayı daha rahat hale getirmek için birkaç tane rulo ekliyorum. Bunu yaparken, kulübemin kapısının yanında bir el çantası olduğunu fark ediyorum. Merak edip açıyorum... ve içinde Br'sht'in tuniğini görüyorum. Çanta, daha önce fark etmediğim bir rulo kürkün yanında duruyor. Bunlar onun eşyaları, fark ediyorum.

Bu gece geri geliyor. Benimle yaşayacak.

Kulübeme tekrar bakıyorum, tüm kusurları görüyorum ve o dönmeden önce neleri

düzeltebileceğimi merak ediyorum. Ateşe doğru ilerleyip onu daha da harlıyorum ve çay koyuyorum. Geri döndüğünde eşim için her şeyin olabildiğince misafirperver olmasını istiyorum. Bir daha yanımdan ayrılmak için tek bir nedeni bile olsun istemiyorum. Ortalığı toplarken sır çubuğunu görüyorum. Onu elime alıyorum ve ilk içgüdüm onu ateşe atmak oluyor. Beladan başka bir şey değil.

Ama sonra durakladım.

Ve benim aklıma yeni bir fikir geldi. Eğer Br'chet dürüst olmamızı istiyorsa, belki bu benim de hoşuma gidecek bir şekilde kullanılabilir.

BRIDGET

I Çömlek mağaramda saklanıp zihnimi boşaltmayı umuyorum ama nafile. Pek bir şey yapamayacak kadar endişeliyim. Mağaram darmadağın; Pak ve Juth'un yiyecek ya da çalacak bir şeyler bulmak için her şeyi karıştırdıklarından eminim. Kızamıyorum, çünkü böyle bir hayatları var.

öğretildi ve bir şeylere benden daha çok ihtiyaçları var. Bunun yerine doğruluyorum, ateş yakıyorum ve yarı yapılmış kil kapları ıslatıyorum. İşime dalmak konusunda isteksizim, çünkü ya Juth ve Pak geri gelirse? Barınağa ihtiyaçları varsa onları kovmam.

Belki de işimi yapmak için yeni bir yer bulmalıyım.

Burada bir mağarada saklanmaktansa uzun eve yerleşmek muhtemelen daha akıllıca olurdu... ama içimdeki her şey bu düşünceye isyan ediyor. Herkesin omzumun üzerinden beni izlemesini, başarısız olmamı beklemesini ve böylece doğru yapmamın ne kadar zaman alacağı konusunda dillerini şaklatmalarını istemiyorum. Bunu düşünmek bile kilimi tamamen fırlatıp atmak ve pes etmek istememe neden oluyor.

Bunun yerine, inatçı bir eşek olduğum için, kalıplanmış bir çömlek alıyorum. Mağaranın arka duvarı boyunca bir sıra var, hepsi şekillendirilmiş ve güzel yapılmış, sadece kurumayı bekliyorlar, böylece ateşte bir dönüş yapabilirler. Yapımını iyi bir sisteme oturtmuş durumdayım; tıpkı uzun zaman önce aldığım derste öğretildiği gibi kilden kangallar yapıyorum ve onları istediğim şekle sokuyorum. Doğru görüldüğünde, bobinleri düzleştiriyorum ve sonra pişiriyorum.

Ya da deniyorum. Her fırının sonu paramparça çömleklerle dolu bir felaket oluyor.

Yapılabileceğini biliyorum, sadece nasıl yapılacağını bilmiyorum. Dudağımı çiğneyerek çömleğin kurumuş kenarlarını düzeltiyorum. Onu her zaman olduğu gibi bırakabilirim - kuru bir kil parçası - ve bir şeyleri tutmak için kullanabilirim. Yine de su geçirmez olmazdı. Gerçek bir çömlek olmazdı. Sadece göstermelik bir şey olurdu... ve zaten sepetlerimiz var. Kimsenin su tutmayan boktan bir çömleğe ihtiyacı yok. Hayal kırıklığına uğramış bir halde parçaya homurdanıyorum ve onu bir kenara atma isteğime direniyorum. Buraya kadar gelmişken bir sonraki adımı bulamamaktan nefret ediyorum. Bir cevap için telefonuma, bir kitaba bakamamaktan ya da birine soramamaktan nefret ediyorum. Burada bir cevap istiyorsam, bunu kendim bulmalıyım.

Kil yapma aletlerime bakıyorum - haftalar boyunca özenle topladığım eşyalar, işlenmeyi bekleyen kil, daha fazla bobin, yarım kalmış bir çömlek, ölü ateşim - ve sadece yorgunum. Mücadele etmekten yoruldum. Her şey bana karşı çalışıyor gibi görünürken daha iyi olmaya çalışmaktan yoruldum. Bir kez olsun, keşke cevaplarım olsaydı.

Mumlarım titriyor. Büyük bir form mağarama girdiğinde başımı kaldırıyorum ve khiu'm uğuldamaya başlıyor. A'tam.

Onunla tartışamayacak ya da gitmesini söyleyemeyecek kadar yenilmiş durumdayım. Ben de hala daha öncesini düşünüyorum. Başarısız olduğumu hissettiğim bir başka şey de bu. Neredeyse hiç rezonansa girmedim ve sanki orada da her şey yanılsamış gibi hissediyorum. Daha önceki konuşmamız istediğim gibi gitmedi, bu da hayal kırıklığı yarattı. A'tam kendisiyle ilgili hiçbir eleştiriyi dinlemeye istekli değil ve mükemmel olmadığını kabul edemezse hiçbir yere varamayız.

Benden kısa bir mesafe uzakta çömeliyor ve üzerinde çizme ve peştamaldan başka bir şey olmadığını fark ediyorum. Bugün kürklü bir pelerin ya da takılacağını belli etmek için getirdiği bir

yiyecek yok. İyi ki de öyle. Arkadaşlık edecek havada değilim.

"Hey," diyorum usulca, çünkü onun varlığını kabul etmemek kabalık olurdu.

Bana bakışı tipik bir A'tam bakışı; hem sahiplenici hem de özlem dolu.

beni canlı canlı yutacak. "Yorgun görünüyorsun," diyor bakışları üzerimde gezinirken. "Bu öğleden sonra sadece düşünmen gerekiyordu."

"Ben yaptım. Ben sadece..." Ağzımın kenarını gülümsemeye yakın bir şekilde kaldırmayı başarıyorum. "Biraz yorgunum. Sen de pek ateşli görünmüyorsun." Yine de bu bir yalan. Yani, biraz. A'tam her zaman olduğu gibi muhteşem, soluk mavi teni açıkta, çömeldiğinde büyük omuzları esniyor. Kolları her zamanki gibi gergin, vücudu bir atlet kadar kıvrak ve kaslı ama yakışıklı yüz hatlarında bir gerginlik var. Normalde ıslıl ıslıl olan gözlerinin köşelerinde bir gerginlik, dolgun, gülümseyen ağzında bir düzlük var.

Kırılğan görünüyor, karar verdim. Sanki biri yeterince sert vurursa milyonlarca parçaya ayrılacakmış gibi. Ben de aynı şekilde görünüyor olmalıyım. Rezonans, karar veriyorum. Suçlu o. Bugün zihinsel olarak kendimi biraz gergin hissettiğimi biliyorum.

Bir bahane bulmasını bekliyorum. İyi olduğunu söyleyecek ve bunu belirttiğim için kendimi aptal gibi hissettirecek. Ama yapmıyor. Sadece beni izliyor. "Aç mısın?" dedi sonunda. "Sana yemek yaptım. Kulübede, ateşin üzerinde ısınıyor."

Bu çok tatlı. Ve ben açım. Bu akşamki patlamadan sonra nazik davranıyor. Bunu kabul ediyorum. "Akşam yemeği harika olur," diyorum iç çekerek, kuruyan tencerelerimden birini yerine iterek. "Burada bir yere varamıyorum ki."

"Yine mi kırıldınız?" diye soruyor. Yüzünde büyük bir sempati var.

A'tam beni yeterince çömlek yaparken görmüş olacak ki, ateşten çektiğim bir parti daha çatırdayarak milyonlarca parçaya ayrıldığında ne kadar üzüldüğümü biliyor. "Hayır, şu anda orada bir parti yok. Dürüst olmak gerekirse bir sonraki turu koymaya korkuyorum." Gülmeyi başarıyorum. "Neden zahmet ettiğimi bilmiyorum."

"Zahmet ediyorsun çünkü akıllısın," diyor ayağa kalkarken. "Ve çünkü eninde sonunda bunu çözeceksin. Ve çözdüğünde, herkes ne kadar zeki olduğuna hayran kalacak."

"Huşu içinde olmak zorunda değiller." Ellerimin tozunu alıp ayağa kalkıyorum. "Sadece özel bir katkıda bulunabilmek güzel olurdu, anlıyor musun? Burada yaşamaya tüm katkımın kötü yemek pişirmek ya da daha da kötü avlanmaktan ibaret olması fikri hoşuma gitmiyor."

"Zamanla her şey daha iyi olacak," diyor A'tam. Bana bir el uzatıyor. "Eğer avcılığını geliştirmek istersen, sana yardım edebilirim."

Eline bakıyorum. Neden bu kadar iyi davranıyor? Neredeyse bir tuzak gibi geliyor. Ama yine de elimi onun eline koyuyorum, çünkü ona güvenmek istiyorum. Göğsüne kıvrılıp khii'sini dinlemek ve ateşin yanına sokulmak istiyorum. Beni taş gibi ağırlaştıran tüm bu umutsuzluk yerine, vaatlerle dolu sıcak, flörtöz öpücükler istiyorum. "Teşekkür ederim. Bu teklifini kabul edebilirim. Çömlekçi olmak için yaratılmadığım çok açık. Belki de tüm bu saçmalıkları gömmeli ve hiç denemediğimi unutmalıyım."

Gözlerini kırıştırıyor, düşünceli bir şekilde kuruyan tencerelerime bakıyor. "Ne oldu?"

"Bir anı. Bir şey." Düşünüyor, sonra kaşlarını çatıyor. "Hiçbir şey." Birleştirdiğimiz ellerimizi göğsüne kaldırıyor ve sanki beni rahatlatmaya çalışıyormuş gibi kolumu tenine bastırıyor. "Vazgeçmeyeceksin. Bir yolunu bulacaksın. Bunu yapabilecek biri varsa, o da sensin."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım. Bu bana söylediği en güzel şey olabilir.

Ellerimizi birleştirerek beni kampa doğru götürüyor. Kimseye fazla yaklaşmamızı engelleyen geniş, dolambaçlı bir yoldan gittiğimizi fark ediyorum. Kumsal, günün bu saatinde her zaman olduğu gibi insanlarla dolu. Birileri ateşin başında yemek yapıyor, avcılardan birkaçı az ötede et keserken yüksek sesle konuşuyor ve çocuklu kadınlar onların topla oynamasını izliyor. Liz'in sarışın

kızlarından biri topu fırlatırken Gren'in bulanık, karanlık formunun topun peşinden koştüğünü seçebiliyorum. Kimse o çocuklarla Gren'in yarısı kadar iyi ya da sabırlı değil. Harika bir baba olacak.

Tabii ki babaları düşününce aklıma A'tam geliyor. Acaba iyi bir baba olur muydu? Muhtemelen. Gerektiğinde nazik ve özenli olabiliyor ve harika bir bakıcı. Gren Aayla'yı belinden kavrarken ve küçük kız kahkahalarla çığlık atarken, A'tam'ın kendi kızıyla top oynadığını hayal ediyorum. Onu oradan oraya savurup kumsalda oynadığını hayal ediyorum ve onun güzel mavi tenine, gür saçlarına ve muhteşem gülümsemesine sahip küçük bir kız hayal ediyorum.

Tüm vücudum istemekten acıyor.

Raahosh -kızların babası- sahilde onlara katılıyor ve küçüklerin heyecanla ona doğru koşmalarını izliyorum.

"Onlara çok sert bakıyorsun," diyor A'tam, sahil boyunca yürürken sesi alçak ve yumuşak. "Sadece neden sadece iki kişinin mutsuz olduğunu merak ediyorum," diye şaka yapıyorum.

A'tam sessiz. Ona bakıyorum, yüzünde düşünceli bir ifade var. "Ben mutsuz değilim."

"Hayır mı?" Tek bir cümlenin beni nefessiz bırakması ne kadar komik.

"Hayır. Ben sadece... Sana ne diyeceğimi bilemiyorum." Omuz silkiyor ama elimi bırakmıyor.

"Bütün kelimelerim yanlış. Artık kafamda sana nasıl hitap edeceğimi bile bilmiyorum."

Sesi o kadar kederli geliyor ki kıkırdıyorum.

Şaşkınlıkla bana bakıyor ve eğlendiğimi görünce kıkırdıyor. "Bu doğru. Sana kafamda B'shit diyorum ve sonra sana ihanet ediyordum gibi hissediyorum, bu yüzden düzgün söylemeye çalışıyorum ve her seferinde yanlış yapıyorum."

Bunu bu kadar sevimli kılan şey deniyor olması. Kalbim kabarıyor ve bu küçük itirafı duymak bile beni çok mutlu ediyor. Elini daha sıkı tutuyorum. "Sana öğretmekten mutluluk duyarım."

"Güzel, çünkü derse ihtiyacım var." Sesi hoşnutsuz geliyor.

Kıkırdıyorum ve kolunu sıkıyorum. "Deniyor olman benim için çok önemli."

A'tam bana bakıyor ve gözleri çok ama çok sıcak ve mavi. Khui'm yanıyormuş gibi hissediyorum, derimin altında gümbürdüyor ve davul çalıyor. "Davranışlarımdan sana bu kadar acı verdiğini fark etmemiştim. Daha iyisini yapacağım. Buna söz veriyorum."

"Ben de öyle. Sır saklıyordum gibi geliyorsa özür dilerim. Bunu tüm hayatım boyunca yaptım. Kırılması zor bir alışkanlık."

Homurdanıyor. "Görünüşe göre ikimizin de öğrenmesi gereken şeyler var."

"Var." Ateşin yanındaki insan kümesine bakıyorum. Bir ya da iki kişinin bu tarafa baktığını görüyorum ama kimse bize yaklaşmıyor. "Sence biliyorlar mı? Rezonansımızı?"

A'tam uzun bir süre sessiz kalıyor ve bu bende huzursuz bir his uyandırıyor. "I'rec ve O'jek biliyor," diye itiraf ediyor bir süre sonra. "Balığımı getirdiğimde benimle yüzleştiler."

Düşüncesi bile tüylerimi ürpertiyor. "Ben onların en sevdiği kişi değilim."

"Bunun bir önemi yok. Artık Gölge Kedi klanından birisin. Seni çok sevecekler."

Nedense bundan şüpheliyim, ama önemli değil. Sahildeki herkes az ya da çok iyi geçiniyor. Bazı günler daha fazla, bazı günler daha az, çünkü hepimiz bir aileyiz ve bu işte birlikte olduğumuzu biliyoruz. I'rec ve O'jek benden istedikleri kadar nefret etsinler, yine de bana katlanmak zorunda kalacaklar, tıpkı benim onlara katlandığım gibi.

A'tam'ın kulübesine yaklaşıyoruz ve sahildeki gezintimiz bittiği için biraz üzgünüm. Sadece yürümek ve konuşmak güzeldi. Elimi bırakıyor ve kulübenin kapağını tutarak beni içeri çağırıyor. İçeri girdiğimde, öğleden sonra birkaç değişiklik yaptığını fark ediyorum. Kürkler eskiden olduğu gibi ateşin karşı tarafında duruyor ve şimdi iki kat daha fazla var. Kulübenin uzak tarafında, döşeme tahtalarından biri sökülmüş ve şimdi zeminde büyük bir boşluk var. "Ne olmuş böyle?" diye sordum. "Kırıldı mı?"

"Hayır, beğenmedim," diyor A'tam. "Daha iyisini yapabilirim."

Hah. Tamam. Bacaklarımı çaprazlayarak ateşin yanına oturuyorum. "Yemek güzel kokuyor." Ona tereddütlü bir gülümseme veriyorum. "Yemek yaptığın için teşekkür ederim. Yapmak zorunda değildin."

"Sen benim eşimsin," diyor, sanki bu dünyadaki en bariz şeymiş gibi. "Neden seni beslemek istemeyeyim? Sana iyi bakıldığını görmeyi?" A'tam ateşe doğru ilerliyor ve oymalı maşa kullanarak güveç kesesinden büyük bir parça damlayan, sulu balık çıkarıyor, sonra da bana aynı büyüklükte bir kök parçası getiriyor. Gail ve diğerlerinin her gün hazırladığı daha karmaşık güveçler gibi yapılmamış. Tam anlamıyla bütün bir balık filetosunu bir kökle birlikte tencereye atmış ve içine biraz baharat atmış gibi görünüyor.

Ama deniyor ve bu beni eritiyor. Minnettar bir gülümsemeyle küçük kemik kaseyi alıyorum. "Teşekkür ederim."

A'tam bir çift yemek çubuğu uzatıyor ve ben de birkaç ısırık alırken onları yemeği sabit tutmak için kullanıyorum. Yememi izliyor, sonra bana bir bardak soğuk su dolduruyor ve ayağımın dibine koyuyor. "Yatağa boş bir karınla girdiğim çok gün oldu," diyor A'tam. "Büyük Tüten Dağ'ın ölümünden sonra toprakların çoğu yok oldu. Hiçbir zaman aç karınları doyuracak kadar av hayvanı olmadı, bu yüzden bir bakıma o zaman bu kadar çok kişinin ölmesi daha iyi oldu sanırım. Neredeyse açlıktan ölüyorduk ve hiçbir şeyin beni karnımı tekrar doyurmak kadar mutlu edemeyeceğini düşünüyordum." Bir ısırık daha almamı izliyor, bakışları üzerimde. "Yanılmışım. Seni yemek yerken izlemeyi çok daha fazla seviyorum. Sana bakabileceğimi bilmek hoşuma gidiyor."

Balık, kocaman bir beyaz et parçası olmasına rağmen özenle pişirilmişti ve küçük bir ısırık aldıktan sonra bir ısırık da ona uzattım. "Benimle yer misin?"

Öne doğru eğilip lokmayı ağzına götürüyor, bunu yaparken dili yemeğe değiyor. Aklım hemen pis yerlere gidiyor ve dudağımı ısıriyorum, o yemek yerken ona bir sürüngen gibi bakmamaya kararlıyım. Dilindeki et suyunu yalıyor, sonra bana başını sallıyor. "Biraz daha ye. Senin için yaptım."

Bir ısırık daha alıyorum ama sonra ona bir tane daha teklif ediyorum. "Paylaşabilirim. O kadar aç değilim." Duraklıyorum, çünkü az önce yalan söylediğimi fark ediyorum. "Aslında, tekrar deneyeyim. Ben açım ama yemek yememeni istemiyorum. Kampta ikimize yetecek kadar yiyecek varken olmaz." Tereddüt edince ekliyorum, "Ve seninle paylaşmayı seviyorum."

Bu onun kararını verir. A'tam bir ısırık daha alıyor, gülümsüyor ve bana biraz daha yaklaşıyor.

Ve bu beni mutlu ediyor. Gerçek düşüncelerimi itiraf ettiğim için mutluyum, çünkü deniyorum ve birlikte bu kadar rahat olduğumuz, bir yemeği paylaştığımız ve normal bir çift gibi konuştuğumuz için mutluyum. Belki de her şeye rağmen bunu yapabiliriz.

BRIDGET

W Yemekleri cilalayıp, küçük lokmaları paylaşarak yiyoruz. Buraya geldiğimden beri yediğim en lezzetli yemek değil ama bir şekilde en sevdiğim yemek. Boş kaseyi alıp duruladıktan sonra ateşin etrafını toparlayan A'tam'a bakıp gülümsemeden edemiyorum. I

suyumu boşaltıp bardağı ona veriyorum. Henüz erken, güneş yeni batıyor ama ana ateşin yanındaki diğerlerine katılmak ya da uzun evde takılmak istemiyorum. Burada A'tam'la birlikte kalmak, küçük kulübemizde birbirimize sokulmak, sıcacık olmak istiyorum.

O sessizce yanıma otururken bacaklarımı göğsüme doğru çekiyorum. Bir çubukla ateşi dürtüyor, sonra bana bakıyor. "Çay?"

"Hayır, teşekkür ederim. Ben böyle iyiyim."

Yine garip bir sessizlik çöküyor. A'tam'a bakıyorum ama o hiçbir şey söylemiyor. Bunun evde sakın bir akşam olmayabileceğinden endişelenmeye başlıyorum. Belki de bana duymak istemediğim bir şey söyleyecek ve paniklemeye başlıyorum. Bir süre sonra, "Keşke bir şey söyleseydin," diye mırıldanıyorum. "Beni endişelendiriyorsun."

Bana mahcup bir bakış attı. "Adını nasıl söylememi istediğini hatırlamaya çalışıyordum."

Oh. "Bridget." Nüfus cüzdanımdaki isim daha uzun, iki göbek adı ve tireli bir soyadı var ama bunların artık pek bir önemi yok gibi görünüyor. Burada sadece "Bridget" olsa çok mutlu olurum.

Dudakları büzülür. "Br-" Duraksıyor. "Bu benim için bir mücadele. Seni doğru tonlamayla onurlandırmak istiyorum ama sen bundan hoşlanmıyorsun."

Ona dönerek, "Çekimi umursamıyorum," diyorum. "Geri kalanı doğru telaffuz edilirse sorun olmaz." "O zaman öğret bana." A'tam çenemin altına dokunuyor. "Söylerken ağzını görmeme izin ver."

Göstermek için başımı kaldırıyorum. Ağzımı dikkatle incelemesi beni telaşlandırıyor ve adımı iki kez tekrarladığımda telaffuzdan başka şeyler dikkatimi dağıtmaya başlıyor. Çenemdeki eli ve dün gece yaptıklarımız gibi şeyler. Khui'min göğsümde çılgınca şarkı söylemesi, kulübenin dışındaki her şeyi bastırması gibi şeyler.

"Br'chit," diye devam ediyor, adımın ortasındaki "G" sesine takılarak. A'tam tekrar söylüyor ve "bok" yerine kesin bir "çit" var.

Ben alırım. Heyecanın da ötesinde ona bakıyorum. Doğru isimle çağrılmak çok küçük bir şey ama beni çok mutlu ediyor. "Bu çok daha iyi. Teşekkür ederim." Gözlerim mutluluk gözyaşlarıyla doluyor. "Benim için anlamı çok büyük."

"Bunun seni bu kadar rahatsız ettiğini fark etmemiştim," diyor A'tam, yüzü asılmış bir halde. "Rahatsız ettiğini söylediğinde dinlemedim."

"Sadece... bunu söylediğinizde herkes bana gülüyormuş gibi hissediyorum. Bu tür şeylere karşı hassasım." Omuz silkip göğsüme sarılıyorum. Şimdi kendimi aşırı alıngan hissediyorum, sanki sorun benmişim ve bazı şeyleri çok büyütüyormuşum gibi.

"Bu benim hatam," diyor A'tam. "Bana söyledin ve ben dinlemedim." "Şimdi dinliyorsun," diyorum usulca. "Ve bunu takdir ediyorum."

Bana bakıyor ve nefesim boğazımda düğümleniyor. Bakışlarında çok yoğun bir açlık ve aynı

zamanda bir yalnızlık var. Yanında oturuyor olmama rağmen beni özlüyor gibi. Garip bir şekilde, ben

bununla ilgili. Ben de aynı şekilde hissediyorum.

"Dün gece beni mutlu etti," diyor A'tam alçak bir sesle. Elimi avucunun içine alıp bana bakıyor. Ben geri çekilmeyince avucumu okşamaya başlıyor, parmakları elimin üzerinde ve kolumda geziniyor. "Bunun benimle ilgili olmamasına aldırmadım, çünkü sana zevk vermek hoşuma gidiyordu. Sen kollarımdayken uykuya dalmak ve senin yanında uyanmak hoşuma gidiyordu."

A'tam'ın iri, nasırlı parmakları içimde çılgınca şeyler yapıyor. Parmaklarını bileğimin iç kısmından dirseğime kadar aşağı yukarı gezdirmesi nabzımın hızlanmasına ve khui'min daha da yüksek sesle şarkı söylemesine neden oluyor. Meme uçlarım tuniğimin ön kısmına sürtünüyor ve içimdeki her şey alarm durumuna geçiyor. Konuşmaktan korkuyorum çünkü bu anı mahvetmek istemiyorum ve ağzım her zaman bir şeyleri mahveder.

Bu yüzden sessizim.

"Bu gece kalacak mısın?" A'tam soruyor. Başımı sallıyorum, onu izliyorum.

"Seni... öpmeme izin verir misin?" Sanki cevabımdan korkuyormuş gibi kısık bir sesle soruyor bunu. Bir an için tereddüt ediyorum. "Evet. Sadece... Daha fazlasını yapmaktan biraz korkuyorum."

"Daha fazlasını istemedim," diyor A'tam. Parmakları kolumun üzerinde kayıyor. "Ben öpücük istedim."

"Hayır, biliyorum," diyorum, kendimi biraz aptal gibi hissederek. "Sadece... daha fazlasını isteyeceksin. Rezonans bunun olmasını sağlayacak."

Başparmağını bileğimin üzerinde hafifçe gezdiriyor. "Acele etmeyeceğiz, sen ve ben. İhtiyacımız olduğu kadar uzun sürecek. Kollarımda sessiz ve mutsuz B'shit yerine yumuşak ve mutlu Br'chit'in olmasını tercih ederim."

Yeniden eriyorum, çünkü bu bana söylediği en tatlı şey. "Sen... Beklemenin sakıncası olmadığına emin misin?"

A'tam başını sallar. "Senin için her şeyi yaparım. Eminim bunu biliyorsundur." Biraz eğiliyor, bakışları ağzıma gidiyor ama beni öpmüyor. Onun yerine dudaklarımı, yüzümü, bedenimi izliyor. "Seni incittiğimi bilmiyordum. Beni yaralamak ya da benimle alay etmek için bir şeyler söylediğini düşündüm. Sana gerçekten acı verdiğimi fark etmemiştim."

"Hiçbir şey söylemedim," diye fısıldıyorum, onun yakınlığından büyülenmiş bir halde. "Söylemeliydim. Beni rahatsız eden bir şey olduğunda konuşmayı öğrenmeliyim. Bu sadece... zor. Ama yemin ederim deniyorum."

"Birlikte deneyeceğiz," diyor bana, her zamanki muzip doğasından bir ipucu ağzını kıvrarak. Eğiliyor ve ben geri çekilmeyince dudaklarını hafifçe dudaklarıma değdiriyor.

Kelebek yumuşaklığındaki öpücükle inliyorum. İçime bir sıcaklık yayılıyor, durgun ve harika. Yüzümü ona doğru eğiyorum, o hafif, çırpınan öpücüklerden daha fazlasını istiyorum. Ağzı yüzümün üzerinde dans ediyor, tenime öpücükler konduruyor. Bu en harika his ve dudakları üzerimde her gezindiğinde kendimi değerli, sevilmiş ve çok mutlu hissediyorum.

"Benim vahşi küçük kaari'm," diye fısıldıyor. "Sana hâlâ böyle hitap edebilir miyim?" Parmakları kolumun iç kısmında geziniyor ve tüylerimi diken diken ediyor. "Yoksa bu seni de rahatsız ediyor mu?"

"Benim için sorun değil. Sadece kaari'nin ne olduğunu bilmiyorum." Okşamalarına ara verdiğinde burnumu onunkine sürtüyorum, daha fazlası için açım. Şefkatli, nazik A'tam mı? Buna doyabileceğimi hiç sanmıyorum. "Çirkin mi?"

Kıkırdıyor, nefesi hassas tenimde geziniyor. Garip bir şekilde nefesinin kokusunu seviyorum. Biraz akşam yemeği kokuyor ama daha çok sıcaklık ve onun gibi kokuyor ve buna bayılıyorum, tıpkı şu anda bana dokunuşuna bayıldığım gibi. "Sana kaari'm demedim çünkü ona benziyorsun, hatırladın mı? Çünkü tıpkı senin gibi vahşi ve inatçıdırlar."

"Doğru, doğru. Beni daha çok bir çiçek gibi düşünemez miydin?"

A'tam yorumuma sevinerek gülüyor. "Çiçekler zayıf, kırılgan şeylerdir. Sen bir çiçek olamayacak kadar zeki ve güçlüsün."

Tamam, o böyle söyleyince nefret etmiyorum. Elimi boynuna doğru kaydırıp tenini okşuyorum. Sıcacık, teni benimkine karşı kadifemsi yumuşaklıkta ve onu okşamaktan kendimi alamıyorum, sadece birazcık. Teni beni büyülüyor, dokunulduğunda yumuşak ama bir anda kamufle olabiliyor. Her yerine dokunmak istiyorum ama bu düşünceyi aklımdan çıkıyorum. Buna hazır değilim. Henüz hazır değilim.

Büyük uzaylım burnunu bir kez daha benimkine sürüyor, sanki sadece bana sürünmek istiyormuş gibi. Dudakları benimkilerin üzerinde geziniyor ve sonra duraklıyor, sanki izin bekliyormuş gibi ağzımın üzerinde geziniyor.

Kollarımı boynuna doluyorum ve aramızdaki mesafeyi kapatarak onu öpüyorum.

Ağzılarımız tekrar tekrar buluştuğunda nezaket değişiyor. Açlık içeri giriyor ve dili ağzıma girdiğinde, onu bir zevk iniltisiyle karşılıyorum. Ona doğru bastırdığımda vücudum canlanıyor, sıcaklığı giysilerimden alıyor. Ona sığma şeklimi seviyorum, büyük kollarının beni sıkıca tutmasını seviyorum. Onun büyük bedenine karşı kendimi küçük ve kırılgan hissetmeme rağmen bir şekilde kontrolün bende olmasına bayılıyorum. Ve öpüşmelerimiz daha çılgınca bir hal aldıkça, içimdeki ihtiyaç az yanan bir ateşten cehenneme dönüşüyor.

Öpüşmemizi kesip bana bakarken nefes nefese kalıyorum. O da biraz nefes nefese, yüz ifadesi uyarılmışlıkla ağırlaşmış, dudakları ayrılmış. Sanki beni öpmeye karşı koyamıyormuş gibi eğilip alt dudağımı ısırtıyor ve sonra uzaklaşıyor.

"Nereye gidiyorsun?" İtiraz ediyorum, tüm vücudum ihtiyaçla zonkluyor. "A'tam?"

Arkadaşım hızla kulübenin uzak tarafına gidiyor ve bir dakika sonra geri dönüyor. Yüzüne o kadar odaklanmışım ki elinde Steph'in sır çubuğunun olduğunu fark etmem bir anımı alıyor. Onu avucumun içine bastırıyor, yüz ifadesi sessiz bir soru soruyor.

"Oh," diyorum, şaşkınlıkla. "Bunu... şimdi mi yapıyoruz?"

"Seni öpmek istiyorum," diyor bana, tekrar yanıma oturmak için eğilirken sesi hararetle. "Seni her yerinden öpmek istiyorum. Sana dokunmak istiyorum." Elimdeki sopayı dürtüyor. "Ama hoşuna gitmeyen bir şey yaparsam bana söylemen gerek."

"Oh," diyorum tekrar.

"Bana güveniyor musun? Bunu yapabilir miyiz?" Elimi tutuyor, avucuma bir öpücük konduruyor. "Eğer beklemek istersen, beklerim. Ama eğer istersen denemek isterim."

Tereddüt ediyorum. "Ne... özellikle neyi denemek istiyorsun?"

"Şimdilik sadece öpücükler," diyor A'tam. Beni izlerken bakışları son derece ciddi. "Ama sır sopasını tutmalı ve kötü yaparsam bana söylemelisin. Senden gerçeği duymak isterim, benim vahşi küçük kaari'm. Seni korkutsa bile."

Çünkü savunmasız olmaktan nefret ediyorum. Haklısın. Elimdeki asaya bakıyorum. Yaklaşık bir ayak uzunluğunda, basit deri kayışlarla örülmüş. Sadece aptal bir sopa, diyorum kendime. Önemli bir şey değil. Her kız sevgilisinin yatakta işaret istemesi için adam öldürür, öyleyse neden tereddüt ediyorum?

Şu anda her şey bu kadar güzelken işlerin ters gitmesini istemiyorum.

Elbette bu korkakça bir düşünce tarzı. Eğer birlikte bir yere varacaksak, biraz daha cesur olmalı ve onun çok çabaladığını kabul etmeliyim, ben de aynısını yapabilirim. "Pekâlâ," diyorum ona titreyen bir sesle. "Şimdilik sadece öpücükler."

Bana sırtlıyor, yüz ifadesi o kadar çocuksu ve heyecanlı ki sanki ona bir ödül vermişim gibi hissediyorum. Ben de gülümsüyorum ve kürklere uzanmam gerektiğini söylediğinde uzanıyorum. Her şey yoluna girecek, kendime söz veriyorum. Sadece öpüşeceğiz. Sopa büyüklüğündeki aleti

peştamalının içinde kalıyor.

BRIDGET

A 'tam elimi tutuyor - aptal sır çubuğunu tutmayan elini - ve parmak eklemlerime bir öpücük konduruyor. "Hoşuna gitti mi?"

Kıkırdamak zorundayım, sadece birazcık. "Bana her öpücüğü soracak mısın?"

Bana doğru sırtıyor. "Neden olmasın?"

Gerçekten de neden olmasın.

A'tam parmak eklemlerimi tekrar öpüyor, dudakları tenimde geziniyor. "Eee? Cevap vermedin." Doğru. "Hoşuma gitti. Biraz gıdıklıyor ama güzel."

Sanki özel bir şey başarmış gibi bana sırtıyor ve elimin arkasını öpüyor. "Peki ya bu?" "Yine de güzel."

Elimi ters çeviriyor ve bileğimin iç kısmını öpüyor, sakalı tenimi gıdıklıyor. Dişleri etime sürtünüyor ve tüylerim diken diken oluyor. "Güzel kokuyorsun," diyor alçak bir sesle. "Bütün gün kokunu içime çekebilir ve bundan asla bıkmayabilirim."

Büyülenmiş bir halde, dudaklarını bileğimin iç kısmında tekrar gezdirmesini ve sonra kolumu öpmeye başlamasını izliyorum. Tüylerim diken diken oluyor ama denesem bile geri çekilebileceğimi sanmıyorum. Yaptığı şeyden çok etkileniyorum. Olabileceğini düşündüğümünden çok daha nazik ve şefkatli, dirseğimin kıvrımına kadar minik öpücükler konduruyor, burada kolumun çanı sıkılıyor ve daha ileri gitmesini engelliyor. Uzattığım kolumu öperken bana bakıyor ve yüz ifadesi içime bir sıcaklık yayıyor. "Bu öpücükler nasıl?"

"İyiler," diye nefes alıyorum. Ağzının tenimde gezinmesini izlemeden duramıyorum. Adamım, A'tam yavaşlamaya karar verdiğinde, gerçekten sonuna kadar gidiyor. "Gerçekten iyi."

Dirseğimin kıvrımına bir öpücük daha konduruyor, sonra bana sinsi, dişli bir sırıtış atıyor. "Öpecek tenim kalmadı." Kolumu indiriyor ve bana yaklaşıp eğiliyor. "Belki de başka bir yere geçmeliyim. Sorun olur mu?"

"Her öpücükte bana sormak zorunda değilsin. Yanlış bir şey yaparsan sana söylerim." Bu biraz saçma olmaya başladı.

"Öyle değil mi?" diye soruyor, bir eliyle omzuma dokunuyor ve kürklere uzanmamı işaret ediyor.

Ben söylediğimde devam ediyor. "Bu tür sorunlar yüzünden bu sır sopasına sahip değil miyiz?"

"Tamam, iyi bir noktaya değindin" diye mırıldanıyorum, sopayı karnıma yerleştirerek buradaki sorunun (en büyük sorun değilse bile) büyük bir parçası olduğumu sessizce hatırlatırken. Yumuşak yatak takımına yerleşiyorum, dün geceye göre daha kabarık ve çok daha hoş olduğunu fark ediyorum. A'tam'ın değişikliklerinden biri daha mı? Soracak vaktim yok çünkü üzerime eğiliyor, kalın saçları bir perde gibi etrafımıza düşerken bile ağzı elmacık kemiklerimi sıyrıyor.

Kelebekler tarafından öpülürken battaniyeler kimin umurunda?

Gözlerimi kapatıyorum, nefesi tenimde gezinirken gülümsüyorum, pelüş dudakları yüzümü nazikçe okşuyor. Gerçekten de en iyi ağza sahip olduğuna karar veriyorum. Yumuşak ve yastık gibi ve öpmek için çok güzel... ya da öpülmek için.

Yüzümde geziniyor, ağzım hariç hemen hemen her şeyi sıyrıyor. Burnum, kaşlarım, alnım, yanaklarım, her yerim yumuşak, nazik öpücüklerle kaplı. Her öpüşte yüzümü ona doğru eğiyorum, dudaklarıma gitmesini sağlamaya çalışıyorum, ama o sadece kıkırdıyor ve bu öpücüklerin tatmin

edici olup olmadığını soruyor.

Başını kaldırdığında, hayal kırıklığı içinde inliyordum. Öpücükler acı verecek kadar tatlı, ama belki de fazla tatlı. Khui'm göğsümde bir gürültü koparıyor, birkaç küçük öpücükten daha fazlasını talep ediyor. İşe koyulmamı istiyor. "A'tam," diye nefes alıyorum. "Daha fazla."

Saçlarımı toplayıp geriye doğru çekiyor ve sonra boynuma doğru ilerliyor.

Tenimi ısıtırken boğazımı sıkarak inliyorum. Tamam, şu ana kadar en sevdiğim boyun öpücükleri. Dişleri vücudumun tepki vermesini sağlayacak kadar basınçla tenimi sıyrıyor ve bu sert ısırlıklar muhteşem ağzı ve sıcak diliyle yatıştırılıyor. "Peki bu öpücükler istediğin şey mi?" diye soruyor, ama sesinde bir parça eğlenme var. Bu özel öpücükler hakkında ne düşündüğümü çok iyi biliyor. "Bana bunu sormaya devam edersen seni bu doğruluk sopasıyla döveceğim," diye soluyorum. "Sen mi yaptın yoksa

"Adını inlediğimi duymuyor musun?" Ben şikâyet ederken bile alçalıyor ve dili kulağımın üzerinde geziniyor, sonra yine kendimi kaybediyorum. "Siktir, A'tam, bu çok iyi."

Boğazından alçak sesle hırlıyor, dişleriyle tekrar ısırmadan önce dili kulak mememde kısa bir tat için parlıyor. "Daha fazlasına ihtiyacım var, güzel dostum. Tuniğini çıkarabilir miyim? Yoksa bu çok mu fazla?"

"Bu iyi," diye nefes alıyorum. "Güzel."

A'tam oturmama yardım ediyor ve sonra ikimiz de çılgınca tuniğimi çekiştiriyoruz. Tanrıya şükür bugün dar bir elbise giymedim. En dar kısımlar kollar ve kollarımı başımın üzerine kaldırıyorum, böylece her şeyi üzerimden çekip çıkarabiliyor. A'tam onu kulübenin bir köşesine fırlatıyor ve bana bakıyor, gözleri sahiplenici ve aç.

O ateşli bakışların altında titriyorum. Gövdem çıplak ve kulübede hava soğuk olmasa da, vücudumun her yerinin gergin tüylerimle diken diken olduğunu hissediyorum. Meme uçlarım da kaya gibi ve bakışları oraya düştüğünde kollarımı göğüs bandımın üzerinde çaprazlama dürtüsüyle savaşıyorum. Onca sevişmemize, öpüşmemize ve hatta seks yapmamıza rağmen A'tam'ın ilk kez vücuduma bu kadar yakından baktığını fark ediyorum.

Zayıf, güzel Farli'yi düşünmeden edemiyorum, tamamen sa-khui ve konuşulacak göğüsleri yok. Benimkiler tam olarak porno göğüsleri değil ama düz de değilim. Güzel, sağlıklı bir C cup'ım. Annem biraz fazla sağlıklı derdi, çünkü kıvrak ve zarif vücuduyla gurur duyardı. Benimki kıvrak ya da zarif değil. Normal, atıştırılmalıklara olan sevgim sayesinde kalçalarım olması gerekenden biraz daha geniş.

Ama o burada değil, A'tam burada ve bana yoğun bir hayranlıkla bakıyor. Yüzünde kaşlarını çatmış bir ifadeyle bana bakıyor. "Bunu hep giyer miydin?"

"Şey...evet." Her şeyi bir arada tutan bandı ve ortasındaki düğümü ayarlıyorum. "Göğüslerimin tuniğimin altında zıplamasını engelliyor."

"Zıplamak kötü bir şey mi?"

Peştamalına bir parmağımı dokunduruyorum. "Taşaklarına soralım mı? Bu yüzden peştamal giyiyorsun, değil mi?"

Yakışıklı yüzü bir sırtışıla aydınlanıyor. "Hayır, peştamal giyiyorum çünkü buradaki kadınlar çıplak dolaştığımızda çılglık atıyorlar. Adada böyle şeyler giymezydım."

"Doğru, doğru. Unutup duruyorum." A'tam'ın çırılçıplak, ter içinde koşturduğunu düşününce beynim biraz bulanıyor. Ne hakkında konuştuğumuzu hatırlamam bir anımı alıyor ve yeniden odaklanıyorum. "Ah... evet, sallanmalar biraz rahatsız edici. Göğüslerim hassas."

Bu onun dikkatini çekti. A'tam bana aç bir bakış atıyor, eğiliyor ve bir elini çıplak omzumda gezdiriyor. Tekrar uzanmamı istiyor. Öyle yapıyorum ama bu sefer rahat değilim. Vücudumun her santimi onun farkındalığıyla uğulduyor ve büyük eli köprücük kemiklerimin üzerinde oynadığında

inlemek istiyorum. "Eğer meme uçların hassassa, onları öpebilir miyim?"

Bir nefes çekiyorum. Daha önce göğüslerime hiç dikkat etmemişti ve Farli'yi düşününce bunun onun halkıyla ilgili bir şey olup olmadığını merak ediyorum. Belki de bu tür şeyleri fark etmiyorlardır? Belki de bu yüzden daha önce ön sevişme konusunda bu kadar aceleci davranıyordu? Ona karşı ne kadar adaletsiz davrandığım için suçluluk duyuyorum. Henüz sonuna kadar gitmeye hazır değilim, ama onun mantıksız olduğunu düşünmekten ziyade son bir aydır ikimizin de birbirimizin arkasından konuştuğumuzu düşünmeye başladım.

Uzanıp parmaklarımı yanağında gezdiriyorum ve ona bakıyorum. Ateş ışığı yüzünde titreşiyor ve hiç bu kadar yakışıklı görünmemişti. "Onları öpebilirsin," diyorum ona. "Bunu çok isterim."

Sırıttırıyor ve başını çevirip yüzünü avucuma bastırarak öpüyor. "Güzel, çünkü bunu yapmayı çok istiyorum."

Anlaşmışız gibi görünüyor. Ben bir şey söyleyemeden banda uzanıyor ve düğümü çekiştirerek çözüyor. Göğüslerim zıplıyor ve sonra bağdan kurtuluyor ve o da onlara hayranlıkla bakıyor. Vücudum onun sıcak bakışları karşısında kasılıyor ve kıvrınmamaya çalışıyorum, çünkü onlar sadece meme. Ama meme uçlarım ihtiyaçtan diken diken olduğunda ve onları böyle yoğun bir bakışla izlediğinde, vücudumdaki her şeyin bir çentik daha ısınmasına neden oluyor. Nasıl oluyor da sadece bana bakması bile beni çılgınca tahrik ediyor? Sa-khui ve adalılar çıplaklık konusunda tamamen rahatlar. Geldiğimden beri bir sürü penis ve taşak gördüm, bir fırından daha fazla da çörek. Angie, Harlow, Gail ve Liz'in -ve şimdi de Veronica'nın- bir bebeği beslemek için memelerini çıkardıklarını biliyorum. Memeler onun için yeni bir şey olmamalı.

Ama içimden bir ses göğüslerim olduğu için onun için özel olduklarını söylüyor... ve bu hoşuma gidiyor. A'tam bana bir şey uzatıyor... ve bunun o lanet sopa olduğunu fark ediyorum. "Tamam."

"Durmamı ister misin?" diye soruyor hemen, sonra eğilip beni dudaklarımdan öpüyor.

Başımı salladım. "Hayır. Sanırım göğüslerime dokunmanı istiyorum." Sesim ilk kez öpüşen bir genç kız gibi nefes nefese çıkıyor. Bir bakıma, bu böyle hissettiriyor. Birbirimizi öğreniyormuşuz gibi. Yeniden başlıyormuşuz gibi. Bu bana çok fazla umut veriyor.

Belki de aramızdaki şey o kadar da bozuk değildir. Belki de sadece bir duraklamaya ve sıfırlanmaya ihtiyacımız vardı.

A'tam yanımda yan yatmış, vücuduma bakıyor. Göğüslerime hayranlıkla bakıyor ve bunun iyi bir düşünce mi yoksa kötü bir düşünce mi olduğunu anlayamıyorum. Sanki ne yapacağını bilemediği yeni bir yönümü keşfetmiş gibi; tıpkı benim mahmuzu ilk gördüğümdeki halim gibi sanırım.

Ben hala bunların abartıldığını düşünüyorum.

Uzaylı dostum eğiliyor ve göğüslerimin arasına hafif, çırpınan bir öpücük konduruyor. Çok tatlı ama aynı zamanda biraz da hayal kırıklığı yaratıyor. Vücudumdaki onca hassas yerden biri orası değil. Ağzı tam da khui'min kalbime yaslandığı yerde, gümbür gümbür atıyor ve çaresiz şarkısını söylüyor. Bir şey söyleyeyim mi? Beni belli bir şekilde tatmin etmesini talep ediyormuşum gibi hissetmesini istemiyorum. O-

A'tam başını çevirip göğsüme sokuluyor, sakalı tenimi sıyrıyor ve dili meme ucumun üzerinde geziniyor.

Ve lanet olsun, bu her şey. Kendime engel olamayarak inliyorum. Aptal sır çubuğunu tamamen unutuyorum ve ellerimi saçlarına gömüyorum, ağzını tenime sürüp meme ucumu tekrar yalarken onu göğsüme bastırıyorum. "A'tam," diye inliyorum. "Oh."

"Bu seni memnun ediyor mu?" diye boğuk bir sesle soruyor, ama çıkardığım seslerden kesinlikle memnun olduğunu anladığını biliyorum. "Ağzımın memelerinde olması hoşuna gidiyor mu?"

Siktir, edepsiz konuşma. Böyle bir şeyi kabul edeceğimi hiç düşünmezdim, ama ağzını vücuduma dayarken bile vücudum hakkında konuştuğunu duymak? Bu beni inanılmaz derecede tahrik ediyor. Kürklerin üzerinde kıvranıyorum, göğsümü onun alaycı dudaklarına karşı besliyorum, meme ucunu ağzına doğru itiyorum. "Evet. Tanrım, evet."

İnliyor ve göğsümü şişiriyor, meme ucunu aç ağzıyla besliyor. "Burada çok yumuşaksın,"

Bana dedi ki. "Çok yumuşak, ama bu küçük meme uçlarının çok sert uçları var.

Hassaslar mı?" "Evet!"

"Bu iyi hissettiriyor mu?" Dilini en şehvet dolu şekilde bir tanesinin ağrıyan ucunun üzerinde gezdiriyor ve amım sanki sıcaktan kavruluyormuş gibi hissediyor. "Bu öpücüklerden daha çok istiyor musun?"

Kendimi tamamen kaybetmiş bir halde inliyorum. Buna karşılık, kalın saçlarını sıkıca kavrayıp onu diğer göğsüme çekiyorum ve meme ucunu ağrıyan bir noktaya kadar okşayıp emmesini tahrik olmuş bir hayranlıkla izliyorum. Nabzım bacaklarımın arasında zonkluyormuş gibi hissediyorum ve o kadar tahrik olmuş durumdayım ki doğru düzgün düşünemiyorum bile. Tek düşünebildiğim A'tam'ın ağzının bundan sonra nereye gideceği. Her iki göğsümün arasında geziniyor, bir meme ucuyla alay edip emiyor ve sonra ihmal edilmiş hissetmemesi için diğerine geri dönüyor.

Başparmağıyla tepe noktasıyla oynayarak bir tanesini çimdikliyor ve ben onun adını haykırıyorum. "A'tam," diye idare ediyorum. "Çok iyi hissettiriyor."

"Seni boşaltmamı ister misin, dostum?" Ben cevap veremedim ağzı göğsümde, eli taytımın önüne gidiyor. Meme ucumu dilliyor ve sonra başını kaldırmadan bana bakıyor ve meme ucunun dilinin üzerindeki görüntüsü şimdiye kadar gördüğüm en erotik şey. Bir fiske vuruyor ve sonra tekrar konuşuyor. "Seni boşaltmamı mı istersin, yoksa daha fazla öpücük mü?"

Kalçalarım kamburlaşıyor, sözleri beni çılgına çeviriyor. "Boşalmak istiyorum. Lütfen, boşalmak istiyorum."

Hevesli elleri taytımı çekiştiriyor, tenime daha fazla öpücük kondururken bile kalçalarımın aşağı indiriyor. Utangaç olamayacak kadar ileri gitmiş durumdayım ve taytımı çekip tüm vücudumu ortaya çıkardığında tek hissettiğim bir rahatlama duygusu. Şimdi, nihayet, o çok arzuladığım derin orgazmı yaşayacağım. Beklenti içinde bacaklarımı hafifçe ayırıyorum ama A'tam sadece göğsünü bacaklarımın arasına yerleştiriyor ve göğüslerimi yalayıp alay etmeye devam ediyor.

Protesto seslerim bir iniltiye dönüşüyor ve tenimi dilleyerek ihtiyacımın alevlerini körüklerken onun altında kıvranıyorum.

Göğüslerime kondurduğu özensiz, erotik öpücükler arasında bana "Sır çubuğunu kullan," diyor. Dili her yerde ve tenimin üzerinde kaydığını görmek hoşuma gidiyor. "Bana ne istediğini söyle."

Yine sızlanıyorum. "Bacaklarımın arasına," diyorum ona. "Sadece dokun. Başka bir şey yok. Sen değil-"

"Sikimi değil," diye kabul ediyor, karnımı öpüyor. "Biliyorum." Onun yerine dirseklerinin üzerinde yükseliyor ve tekrar göğüslerime sokuluyor. O bunu yaparken bile, sert, sıcak ve hafifçe bükülmüş bir şey kalçalarımın arasından kayıyor.

Kuyruğu.

A'tam eğiliyor ve kuyruğunun ucu kıvrımlarımın damlayan sıcaklığında bir aşağı bir yukarı gidip gelirken bile aşırı hassaslaşmış bir meme ucunu ısıtıyor. "Böyle mi?"

İyi hissettiriyor ama yeterli değil. "Daha derine," diyorum ona. "Daha derine."

Bir sonraki anda, eli orada, kuyruğunu kıvrımlarımın arasında yönlendiriyor. Islak ve dikkat dağıtıcı bir şekilde aşağı yukarı hareket ediyor ve dudaklarıyla meme ucumu kavrayıp yenilenmiş bir şevkle göğüslerime saldırırken bile klitorisime sürüyor.

Kuyruğunu klitorisime bastırıldığında nefesim kesilerek muhtaç bir inilti çıkarıyorum. Sert, ince uzunluğu kıvrımlarımda aşağı yukarı sürünüyor, tenimin üzerinde geziniyor ve en hassas kısımlarıma hafifçe sürünüyor. Daha önce hiç hissetmediğim bir şeydi ve kalçalarımı kuyruğunun hareketlerine göre çılgınca çalıştırıyorum, boşalmak için çaresizce. "Lütfen," diye inliyorum, tekrar tekrar. "Lütfen, A'tam."

Yüzünü göğüslerimin arasına sürüyor ve parmaklarının kalçalarımın arasını aradığını hissedebiliyorum. Klitorisimi buluyor. "Burası mı?"

"Evet!" Hıçkırarak haykırdım. "Evet! Tam orası!" Ve ovalamaya başladığında öyle bir rahatlıyorum ki tüm vücudum kenetleniyor. Bir çığlıkla boşalıyorum, vücudum titriyor, o boşalırken amım suyla doluyor

beni sert bir şekilde orgazm ediyor. Zirveye ulaştığım anda da durmuyor. Bunun yerine, devam ediyor, parmakları ısrarla klitorisimi ovuyor ve endişelendiriyor, ta ki ben titreyen bir nefes verip ellerini itene kadar.

Bana bakışı, kadının memnun ettiği için gurur duyan bir erkeğin bakışıydı.

A'tam yüzünü boynuma gömüyor ve derin derin nefes alıyor. "Kokun artık kürklerin her yerinde. Bu beni mutlu ediyor."

Kıkırdıyorum çünkü bu söylenmesi çok tuhaf bir şey. Kollarımı ona doluyorum, sarılıyorum. Tanrım, harika hissediyorum. Khui'm hâlâ uğulduyor ama o aciliyet hissi şimdilik bastırılmış durumda. Geriye kalan tek şey uykulu bir rahatlık. "Kürklerin üzerinde kokumu mu istiyorsun? Dün gece orada değil miydi?"

"Aminin kokusu."

Oh. Yüzüm kızarıyor, elimi kalçalarımın arasına sokuyorum ve ne kadar ıslak olduğumu görünce biraz utanıyorum. Kürkleri biraz kirlettiğim kesin ama A'tam'ın istediği de tam olarak bu gibi görünüyor. Sanki aklımdan geçenleri okuyormuş gibi, kuyruğu tekrar kalçalarımın arasından kayıyor ve kıvrımlarımı okşuyor. Elimi üzerine bastırıp onu durduruyorum. "Yaramaz. Nefes almam için bana bir dakika ver."

Boynuma doğru gülüyor ve oraya sıcak öpücükler konduruyor. Elleri çıplak vücudumun her yerinde dolaşıyor, göğüslerime geri dönüyor ve ben rahatlamaya çalışırken bile meme uçlarımla oynuyor. "Sopa sende mi?" diye soruyor boğazımdaki alaycı küçük ısırıkların arasında. "Al onu ve bana neyi sevdiğini söyle. Neyi yanlış yaptığımı. Konuş benimle."

Sopa mı? Şu anda ona gerçekten ihtiyacımız var mı? Ben sadece sarılmaya devam etmek istiyorum, gerçi A'tam'ın hâlâ daha fazlasına aç olduğu açık. Boynumu emiyor, o kadar sert ki sabaha bir morluğum olacağından eminim. Küçük bir iniltiyi bastırıyorum ve ona doğru yuvarlanıyorum çünkü sopa bacağımanın altında. Bunu yaparken, onun sıcak, zonklayan ısınısını tenimde hissediyorum. Oh. Bir noktada, A'tam peştamalını çıkardı. Dik ve kocaman, başı ön spermle kayganlaşmış ve boynumla öpüşürken hala daha fazlasına ihtiyacı olduğunu fark ediyorum.

Ben tamamen tatmin oldum ama o tatmin olmadı. "A'tam." Elimi yanağına koydum. "Sen... Ben..."

"Biliyorum." Beni kendine doğru sıkıca bastırıyor ve hareketsiz kalıyor. Artık dolaşan eller yok, boynumda ve çenemde aç öpücükler yok. "Orada duracağız. Sana söz veriyorum. Bu gece sana sadece zevk vermek istedim." Başını kaldırıyor ve bana alaycı bir bakış atıyor. "Yine de sana dokunmayı bırakmakta zorlanıyorum. Kendimi toparlamam için bana bir dakika ver."

Ellerimi omurgası boyunca gezdiriyorum, bana sarılmış halini seviyorum. İri vücudu sert açılardan ve sıkı kaslardan oluşuyor ama birlikte böyle uzanmak... çok hoş. Ona bir dakika veriyorum, elimi uzun, karışık saçlarında gezdiriyorum. "Daha iyi misin?"

Bana önce khui'si cevap veriyor, mırıltısı küçük kulübede kulakları sağır ediyor. Kendime rağmen kıkırdıyorum.

"Biraz daha zamana ihtiyacım var," diye mırıldanıyor A'tam. Bana doğru kayıyor, siki kalçama baskı yapıyor. Muazzam bir his. Muazzam ve biraz bile rahat değil. Vücudunu sakinleştirmek için her ne yapıyorsa, onun için gerçekten işe yaramadığı açık. Düşüncelerini onaylarcasına ağzını omzuma bastırıyor. "Dikkatimi dağıt. Konuş benimle."

Çubuğu karnımın üzerine koydum. "Bana neyi sevip neyi sevmediğimi sormuştun. Ben her şeyi sevdim." Bunu yüksek sesle itiraf ettiğim için kendimi dünyanın en utangaç, en aptal kadını gibi hissediyorum. "Her şey harikaydı. Teşekkür ederim."

"Bu sefer farklı olan neydi?" diye soruyor. "Bilmek istiyorum, böylece daha iyisini yapabilirim."

Oh. Bu kadar açık sözlölük beni yine kıvrandırıyor. Asaya dokunuyorum, ondan cesaret almaya çalışıyorum. Daha önce bir sevgilime yatakta neyi doğru yaptığını ayrıntılı olarak söylediğimi sanmıyorum. Genellemeler, elbette. Bir "şuydu

"harika, bebeğim" ya da iki tane ve hepsi bu. Ama özellikle neyi beğendiğimi söylemek? Şaşırtıcı derecede zor. Yutkunuyorum, derin bir nefes alıyorum ve elimden geleni yapıyorum çünkü A'tam'ın denediğini biliyorum ve ben de denemek istiyorum. "Ben... tüm öpüşmeleri sevdim. Öpüşmeyi gerçekten çok seviyorum. Bunu tahrik edici buluyorum. Ve... göğüslerimle oynadığında... bu da hoşuma gitti." Kıvrımlarımın arasına sürtünen ve klitorisimi okşayan kuyruğunu düşünüyorum ve yüzüm yanıyormuş gibi hissediyorum. "Kuyruk olayını ben de sevdim. Çok seksiydi."

İnliyor, siki bacağıma doğru seğiriyor. "Sanırım sormak için beklemeliydim. Seni memnun edebildiğim için çok mutluyum, ama... geri kalan kısmım biraz fazla mutlu."

Ona karşı büyük bir sevgiyle doluyum. Kalbim sanki sevgiyle dolup taşıyor. Alnından öpüyorum ve kollarımı ona sıkıca sarıyorum. Başını tekrar göğüslerime doğru çekiyor, boynuzları çeneme batıyor ama onları görmezden geliyorum, tıpkı kürklerin içine düşen sopayı görmezden geldiğim gibi.

A'tam inleyerek yüzünü göğüslerimin arasına gömüyor. "Bir dakika içinde uzaklaşacağım. Söz veriyorum."

"Daha iyi değil mi?" Saçlarını okşayarak soruyorum.

Başını iki yana sallar. "Sorun değil. Gidip özel bir yer bulabilirim ve kendine gelene kadar sikimi çekiştirebilirim. Bu gece daha fazlasını yapmak zorundaymışız gibi hissetmeni istemiyorum." Göğüslerimin üst kısımlarını öpüyor. "Bu gece bunu seninle paylaşmak beni çok mutlu etti, dostum. İhtiyacın olduğu kadar uzun sürecek." Bana bakıyor ve gözlerinde gerçekten başka bir şey görmüyorum. Gerçekten de benim rahat ve mutlu olduğumdan emin olana kadar kendi ihtiyaçlarını görmezden gelmek istiyor. Seksten zevk almamı istiyor.

Kalbim tekrar kabardı. Tek istediğim buydu, değil mi? Sadece nereden geldiğimi anlamasını?

Bu tam olarak doğru değil. Başından beri iyi seks ideal olurdu, ama bunu alacağım.

Onu tekrar öpmek istiyorum ama bu onun durumuna yardımcı olmayacak.

Ama ne olacağını biliyorum.

Hafif, cilveli bir alaycılıkla parmağımı kolundan aşağı kaydırıyorum. "Dışarı çıkıp biraz bir şeyleri çekiştireceğini söylemiştin?"

Homurdanıyor. "Dökülmeden hareket edebildiğim anda."

Parmak ucumla meme uçlarından birini izliyorum. "Senin için çekiştirmemi ister misin?" A'tam şaşkınlıkla başını kaldırıyor. "Sen... ne?"

"Sana dokunabilirim," diyorum yumuşak bir sesle. Bir parmak ucumu alt dudağının tam kıvrımında gezdiriyorum. Bir erkeğin bu kadar güzel, dudaklı bir ağza sahip olması haksızlık, gerçekten öyle. Ve o kirpikler. Hiç adil değil. "Seni boşaltabilirim. Ellerimi kullan, tıpkı senin benim üzerimde kullandığın gibi. Eğer bunu istiyorsan, tabii ki. İstemiyorsan, anlarım."

A'tam bana bakıyor. "Bunu benim için... yapar mısın?"

"Bunu başkası için yapmayacağımdan eminim," diyorum ona, eğlenerek. "O'jek kendi sikini çekebilir. Ben de okyanusa atlayabilirim, umurumda değil."

"Sana asla dokunamayacaklar," diye homurdanarak beni sırtüstü yatırıyor. Yüzümde vahşi, sahiplenici bir ifade beliriyor, bana doğru yaklaşıyor ve yüz ifademi inceliyor. "Sen... bunu benim için gerçekten yapmak istiyor musun? Endişeli hissetmiyor musun?"

Bu konuda endişeli misin? Zerre kadar değil. Çok küçük bir alana hiçbir şey sıkıştırılmayacak. "Sana dokunmayı çok isterim," diyorum ona usulca. "Sen bana zevk verdin. Neden ben de senin için aynısını yapamayayım?"

Yırtılmış görünüyor. "Çünkü sikimi beğenmedin."

Suçlu hissederek dudağımı ısıriyorum. "Nasıl hissettiğim için özür dileyemem, A'tam. Hâlâ öyle

hissediyorum. Benim için hiç de eğlenceli değildi." Sakalını okşayarak yüzünü okşuyorum. "Ama artık beni incitmek ya da kötü hissettirmek istemediğini biliyorum. Sadece birbirimizi dinleliyorduk. Rezonansa girdik ve o an hakkında ne hissedersen hissedeyim, rezonans bizden daha fazlasını istiyor. Rezonans olmasa bile, seninle olan ilişkiyi kapatamam.

senin hakkında hissediyorum. Yani... eğer büyük bir penisle gelersen, bununla nasıl başa çıkacağımı ve ikimiz için de işleri nasıl zevkli hale getireceğimi bulmam gerekiyor." Ona gülümsüyorum. "Her şey sadece benimle ilgili olamaz."

A'tam elime bastırıyor, başparmağımı ısıyor. "Bir süreliğine olabilir. Sen hazır olana kadar beklemek benim için sorun değil." Eğiliyor ve burnumun ucunu öpüyor. "Bunu doğru yapmalıyım, benim vahşi küçük kaari'm, çünkü seni tekrar kaybetmek istemiyorum."

Benim için bunu perçinleyen onun tatlılığı. Kendisi için hiçbir şey almadan beni iki kez çok iyi hissettirdi. Benim için her şeyin mükemmel olmasını istediğini ve kendisi için hiçbir şey almak istemediğini söylediğinde ona inanıyorum. Bu da ona daha çok dokunmak istememe neden oluyor. Elimi ensesine götürüyorum ve onu bir öpücük için kendime çekiyorum.

Aç bir ses çıkarıyor, ağzı benimkinde sıcak ve aceleci. Bir an için öpücüğün içinde kayboldum, ihtiyaçtan sersemledim. İçimde tekrar birikiyor, khii'm bir kez daha aralıksız uğultusuna başlıyor. Eğer bu şekilde öpüşmeye devam edersek, onu memnun etmeyi tamamen unutacağım ve bencil, açgözlü bir şey gibi yine kendiminkini alacağım.

Açgözlü olabilirim ama A'tam'ın da gelmesini istiyorum. Benim için bu kadar iyi yaptıktan sonra hak ettiği serbest bırakmayı almasını istiyorum. Bu yüzden nefes nefese geri çekiliyor ve göğsünü dürtüyorum. "Benim için sırt üstü yat," diye fısıldıyorum.

A'tam alçak sesle hırlıyor, ağzımı son bir kez ısıyor ve sonra sırt üstü düşüyor, sanki ağzımdan mahrum bırakıldığı için kızgınmış gibi hafif huysuz bir hareket yapıyor.

Gerçekten çok sevimli ve bu onu daha da çok sevmeme neden oluyor.

Bunu fark ettiğimde nefesim kesiliyor, A'tam'ı seviyorum. Onu kibirli olduğunda da seviyorum, çocuksu olduğunda da seviyorum, tatlı, verici ve harika olduğunda da seviyorum. Bana gülümsediğinde, fırtına gibi konuştuğunda onu seviyorum ve çömlek mağaramda hiçbir şey söylemediği ama sadece bana eşlik etmek için orada olduğu sessiz anları seviyorum. Onunla birlikte olmak, buzdan bir dünyada yaşadığım bu yeni ve çılgın maceranın en güzel yanı... ve her anımı onunla paylaşmak istiyorum. "Seni seviyorum," diyorum ona.

Bana şaşkınlık ve sabırsızlık karışımı bir bakış atıyor. "Tabii ki mi?"

Kıkırdamamı yutuyorum, çünkü doğal olarak cevabı bu. Bizim gibi kelimelere değer vermiyorlar. Adalılar, tıpkı sa-khuiler gibi, sevgilerini göstermeyi tercih ediyorlar. Aşk ve tek eşlilik, biri yankı uyandırdığı anda varsayılıyor, ki bu gerçekten de mantıklı. Khii'm mırıldamaya başladığından beri A'tam'dan başka bir şey ya da kimseyi düşünemediğimi biliyorum. Tabii ki aşk ilanından etkilenmedi. Ona zaten aşık olduğumu sanıyordu, şüphesiz.

Yine de bunu kendim fark etmek iyi hissettiriyor. Bunu kabul etmek. Aramızdaki ilişkiyi yürütmenin bir yolunu bulacağız, diyorum kendime. A'tam ile tekrar penis-vajina seksi yapma düşüncesi içimi ürpertse de, bunu yürütmenin bir yolu olmalı. Eninde sonunda başaracağız, diyorum kendime.

Şimdilik acele etmeyip birbirimizi memnun edebiliriz.

Ona gülümsüyorum ve ağzını öpüyorum, sonra aşağı iniyorum. Cildim hala orgazmımdan dolayı kızarmış hissediyor ve kemiksiz ve gevşek hissediyorum, nabzım neredeyse khii'm kadar yüksek sesle mırıldanıyor. Kalçalarımın arası ıslak ve kaygan ama sorun değil. Daha sonra temizlerim. Şimdilik tüm bunları görmezden geleceğim ve sevgilime konsantre olacağım. Göğsünün ortasına bir öpücük konduruyorum ve sonra giderek daha aşağılara inerek karnının ortasını ve ardından göbeğinin altını tekrar öpüyorum.

Kesik kesik nefes alıyor. "Sen... Çekeceğini söylediğini sanıyordum."

"Fikrimi değiştirdim," diyorum alçak bir sesle. "Onun yerine ağzımı kullanırım diye düşündüm."

Sorun olur mu?"

A'tam inliyor ve dirseklerinin üzerinde doğruluyor, kuyruğu deli gibi battaniyeye çarpıyor.

"İzlemek istiyorum."

Bir kıkırdamayı daha yutuyorum. A'tam böyle biri ve onun bu hevesi beni şaşırtmıyor. Biraz daha aşığıya doğru öpüyorum ve sonra oturup sikini inceliyorum. Kesinlikle hatırladığım kadar büyük...

muhtemelen daha büyük. Baş kalındır ve mantar ucunun etrafında belirgin bir çıkıntı vardır. Sırtlar etkileyici uzunluğu boyunca dans ediyor ve damarlar aralarındaki deriyi izliyor. Aleti diğer yerlerine göre daha koyu bir mavi tonunda kızarmış ve baş pre-cum ile kayganlaşmış, boncuk boncuk derisinden aşağı damlıyor. Elimi tabanına yaklaştırıp onu ölçüyorum. Hatırladığımdan daha büyük olduğu kesin. Parmaklarımı tabanın etrafında kaydırıyorum ve kavrayışım kapanmaya yakın bile değil. Tekrar gerilmemeye çalışarak sertçe yutkunuyorum. Hiçbir şey olmayacak, kendime hatırlatıyorum. Bu gece sadece zevk için.

"Büyük, değil mi?" A'tam bana endişeli bir bakış attı. "Çok büyük."

Onunla tanışmadan önce böyle bir şeye hiç inanmamıştım. Büyüklük sadece bir partnerde olmasını umduğunuz bir şeydi. Ortalamadan daha büyük bir aleti varsa, yaşasın! Yoksa, önemli değil. Ama A'tam sadece ortalamadan büyük değil. Başa çıkabileceğimden daha büyük ve bu beni her türlü endişe ve korkuyla dolduruyor, parmaklarımı onun tabanının etrafında sıkarken bile.

"Yapmak zorunda değilsin-" diye başlıyor, sesi kalın.

"Hayır," diyorum çabucak. "Bunu senin için yapmak istiyorum. Ağzıma çok fazla şey sığdıramayabilirim ama yine de sana kendini iyi hissettirebilirim." Ona çoğunlukla numara yaptığım kendinden emin bir gülümseme veriyorum, çünkü beni bu kadar harika hissettirdikten sonra duygularını incitmek istemiyorum. Hazırlıklı olduğum sürece masaya getirdiği her şeyle çalışabileceğimi kendime hatırlatıyorum. Godzilla'nın sikini kaldırmaya hazır olduğumda kullanabileceğimiz şeyler var. Kayganlaştırıcı olarak kullanmayı deneyebileceğimiz kaygan yağlar. Bol bol ön sevişme.

Ve tüm bunlar başarısız olursa, khuilerimizin çılgınca uğuldamasını durdurmak için yapması gereken tek şey beni hamile bırakmak. Başka bir şey yapmazsa her zaman manuel yöntemleri deneyebiliriz. Belki ucunu sokabilir ve oradan çözebiliriz. Henüz paniğe kapılacak bir şey yok, özellikle de sadece sakso çekerken.

Derin bir nefes alıyorum, ona en ateşli gülümsememi veriyorum ve sonra sikinin başını yalıyorum. A'tam kutsal olmayan bir ses çıkarıyor. Tutuşuma karşı sarsılıyor ve bir sonraki anda yere dökülüyor.

Sıcak dölleri sikinin ucundan taşıyor, elimi kaplıyor ve çeneme sıçırıyor.

Oops. Tamam, planladığım gibi gitmedi. Dudağımı ısıriyorum, baş geriye savrulurken ve kalçaları salınımının gücüyle titrerken ona bakıyorum. Tohumu yoğun ve sıcaktı ve beklediğimden çok daha fazlası içinden akıyordu. Zavallı adam içinde çok şey tutuyordu ve derin nefesler alıp kendine gelmeye çalışırken parmaklarımla onu biraz daha sıkıyorum.

Tekrar battaniyeye uzanıyor ve eliyle gözlerini kapatıyor. "Ben... bunu yapmak istememiştim." Hâlâ nefes almak için yutkunuyor, göğsü kabarıyor ve elimdeki alet her zamanki gibi sert.

Yapış yapış parmaklarımı onun üzerinden sıyrıyorum. "Sorun değil," diyorum usulca. "İkimiz de birbirimiz için hâlâ biraz yeniyiz. Her şeyi çözeceğiz. Bir dahaki sefere sana kendini iyi hissettireceğim, anlaştık mı?"

Bana küçük bir gülümseme veriyor. "Anlaştık."

BRIDGET

A Birbirimizi hızlıca yıkadıktan sonra kürklerin altında birbirimize sokuluyor ve saatlerce konuşuyormuşuz gibi hissediyoruz. Konuşmamız, ağlarında denediği düğüm tipinden, metal bıçak için yapılan aptalca yarışmaya, Veronica ve Ashtar'ın yeni bebeği. Sadece konuşmak ve uyuklamak güzeldi ve başım A'tam'ın göğsüne yaslanmış, eli omurgamda durgun bir şekilde aşağı yukarı gezinirken uykuya daldım.

Kısa bir süre sonra çim biçme makinesinin vızıltılı sesiyle uyanıyorum. Gözlerimi kırıştırarak uyandım ve sonra bunun bir çim biçme makinesi değil, A'tam'ın khui'si olduğunu fark ettim. Kulağım hâlâ göğsüne dayalı ve khui'si o kadar yüksek ki beni uykumdan uyandırıyor. Bir an için onu dinliyorum, acil sesini ve A'tam hafifçe kıpırdayıp nefes aldığında hiç de uyumadığımı fark ediyorum.

"A'tam?" Başımı kaldırarak usulca söylüyorum.

İnliyor, sesi acı veriyor. "Seni uyandırmak istememiştim."

Parmaklarımı çıplak tarafında gezdiriyorum. Sıcacık, kadife gibi tenine dokunmak her zaman harika. "Uyuyamıyor musun?"

Yüzünü saçlarıma gömüyor. "Denedim. Ama sonra senin zevkini düşündüm. Ve boşalırken çıkardığın sesleri. Ve o zaman nasıl ıslandığını-"

"Tamam, tamam." Onu susturmak için parmaklarımı dudaklarına bastırıyorum. "Anladım."

"Bana bir dakika ver." Dudaklarına götürdüğüm parmaklarımı öpüyor ve beni kendine çekiyor.

"Yakında tekrar rahatlayacağım. Uyumaya devam et."

Yine de artık uyum yok. Elimi göğsünde gezdiriyorum ve sonra Goliath'ın dinlendiği yere, aramıza uzanıyorum. Daha doğrusu Goliath dinlenmiyor. A'tam'ın siki kaya gibi sert ve kavurucu sıcakta. "Yakında" diye gevşemesi lanet bir yalan. Dudaklarımda küçük bir gülümsemeyle, daha önce kontrolünü nasıl kaybettiğini ve onu yaladığım anda nasıl boşaldığını düşünüyorum. Sanki bu fikir hayatında hiç aklına gelmemişti ve o kadar şaşırmıştı ki kendini kontrol etmeyi unutmuştu.

Aklını başından alma düşüncesi hoşuma gidiyor. Daha da çok, bunu tekrar yapma düşüncesini seviyorum.

Ben de parmaklarımı hafifçe sikinin çıkıntıları boyunca gezdiriyorum. "Her şeyinin rahatlayacağını sanmıyorum," diye fısıldıyorum. "Bence bazı parçalarının yardıma ihtiyacı olabilir."

"Br'chit," diye mırıldanıyor, beni sıkıca kavıyor. "Benim sevgili Br'chit'im. Ben yaşayan en şanslı erkeğim."

Dudaklarından dökülen ismin B'shit olmaması hoşuma gitti. Bir isim kadar küçük bir şeyin erotik olabilmesi ne tuhaf, ama öyle. Doğrulup onu sırt üstü yatırıyorum ve sonra tekrar karnından aşağıya doğru öpüyorum. "Bu sefer ağzımı değil de ellerimi mi kullansam?" Yumuşakça soruyorum.

"Nasıl istersen öyle yap," diyor bana, koca bedeni kürklerin üzerinde huzursuzca sallanırken bile eli saçlarımda gezinir. "Hepsini seveceğim."

O kadarını biliyordum. Eğlenerek, kabuslarımdaki aletle yüz yüze gelene kadar kalçalarından aşağı kayıyorum. Hatırladığım kadar korkutucu görünüyor, tüm çıkıntılar, belirgin kafa ve bıçak gibi mahmuz. Küçük bir iç çekişle parmaklarımı uzunluğunda aşağı yukarı gezdiriyorum, keşke her şeyi mahvedecek o kötü anıya sahip olmasaydım. İşlerin nasıl bittiğini zaten bilmiyor olsaydım, bu

büyük, kalın sik hakkında daha fazlasını keşfetmek eğlenceli olabilirdi. Bu haliyle, yaptığım her şey biraz endişeyle karışık. Uzunluğunu okşadığımda, çok uzun olduğundan endişeleniyorum. Başının üzerinde parmağımı gezdirdiğimde, bir koçbaşı düşünmeden edemiyorum. Kavurucu sıcaklığa sahip tenine bir öpücük kondurduğumda, onun nasıl uzaktan bile

boğazımın arkasına sığdı.

Ama bu A'tam. O da muhteşem bir orgazmı hak ediyor, özellikle de son zamanlarda bana yaşattığı muhteşem orgazmlardan sonra. Bunu onun için istiyorum. Aklını başından almak istiyorum.

Bu yüzden iyi şeylere odaklanmaya çalışıyorum. "Tenin burada çok yumuşak," diye mırıldanıyorum, sesim boğuklaşırken nefesimin uzunluğunun üzerinde dolaşmasına izin veriyorum. Yan taraflarına küçük öpücükler konduruyorum. "Sanki en sert kayanın üzerindeki en yumuşak post gibi."

İnliyor, nefesi büyük büyük yudumlarla dışarı çıkıyor. Gözlerini sıkıca kapatmış, eli hâlâ saçlarımda. Bu sefer izlemediği için onunla şakalaşmak istiyorum, ama belki de bu kasıtlıdır. Belki de daha uzun süre dayanmaya çalışıyor ve onu çalıştırmamı izlerse dayanamayacağını biliyor. Nedense bunu çok tatlı buluyorum ve ona alaycı bir yalama yapıyorum.

A'tam'ın kalçaları kürklerin üzerinden kalkıyor.

Bu tepki oldukça hoşuma gitti. Gülümsememi bastırarak, elimi yavaşça sikinin yan tarafına koyuyorum ve diğer tarafını, shaftının dibinden ucuna kadar yalıyorum ve çekilmeden önce dilimi başının etrafında dolaştırıyorum. "Tenin çok sıcak," diye mırıldanıyorum. "Ve burası kızarmış, sanki vücudundaki tüm kan bu tarafa yönelmiş gibi."

"Kahretsin," diye inliyor, eli saçlarımda sıkıca. "Sen... senin ağzın bir alay konusu."

Öyle olduğunu biliyorum. Daha yeni başladım. Aslında bundan zevk almaya başlıyorum. Boyutuyla ilgili anlık endişeme rağmen, onun üzerinde sahip olduğum güç duygusunu, ona bolca zevk verebileceğimi veya tamamen alıkoyabileceğimi bilmenin nasıl hissettirdiğini seviyorum. O benim merhametime kalmış durumda ve ben de bu durumdan hoşlanıyorum. Bu yüzden onun üzerine gitmem biraz saçma görünebilir. Beyzbol sopası emiyormuşum gibi görünebilir. Önemli değil. O eğlendiği ve ben de eğlendiğim sürece sorun yok.

Elimi elimden geldiğince shaftının etrafına sarıyorum, onu sabit tutuyorum ve en iyi porno yıldızı taklidimle başını yalıyorum. Ona uzun, boğucu yalamalar veriyorum. Girdaplar ve ısırıklarla ucunu kızdırıyorum. O büyük, kalın sikin her santimini dilimle okşuyorum. A'tam da beni onu memnun etme görevimden uzaklaştırmak için elinden geleni yapıyor. Elleri çılgınca omuzlarımda ve saçlarımda geziniyor, sanki ne yapacağını tam olarak bilemiyormuş ama benim bakımlarımı bölmek istemiyormuş gibi. Onu her yalayışımda kuyruğu çılgınca sallanıyor ve öyle sesler çıkarıyor ki. Ne kadar kaybolduğunu duymak bile beni tahrik ediyor.

Onun zevki benimkini körüklüyor ve alaycı yalamalar arasında müstehcen şeyler fısıldamaya başlıyorum. "Ağzımı sikinin üzerinde sevdin mi? Yumuşak ve ıslak hissediyor musun?" Dilimle ona fiske vuruyorum. "Çok sertleşmişsin, A'tam. O kadar büyük ve sert ki elimi etrafına sığdıramıyorum."

Altımda hareketsiz duruyor. "Hayır. Bekle."

Doğrulup şaşkınlıkla ona bakıyorum. Ağzım onu yalamaktan ıslanmıştı ve dudaklarıma yapıştı. "Hayır mı?"

A'tam çelişkili görünüyor. Gözleri tahrikten kapüşonlu, ağzı dolgun ve sanki dudaklarını ısırmış gibi dolgun. Ama endişeli görünüyor. "Büyük ve sert kötüdür, değil mi?"

"Hayır, sorun değil." Yüzündeki endişeyi görünce kendimi suçlu hissettim. Tanrım, ikimizi de gerçekten çok yıprattım. Onun da eşit derecede suçu yok değil, ama bu kara bulutun hayatımızın geri kalanında başımızın üzerinde dolaşmasını istemiyorum. "İri ve sert olduğunda sana dokunmayı seviyorum," diyorum ona ve eğilip yavaş ve şehvet dolu bir yalama yapıyorum, o da utanmaz bir açlıkla izliyor. "Büyük ve sert olmak sadece ıslak ve hazır değilsem kötüdür." Tüm bunlara rağmen

kötü olabilir, ama bunu belirtmiyorum. "Sadece arkana yaslan ve keyfini çıkar, tamam mı?"

"Eğer istediğinin bu olduğundan eminsen-"

Bunun yerine ona göstermeye karar verdim. Tepesini sıkıyorum ve başımı eğip şaftını yalıyorum.

Emiyorum

hassas tenini istismar ederek. Nefesinin tıslaması ve kalçalarını pompalamasıyla ödüllendirildim. Güzel. Yine dikkati dağıldı. Memnun, dilimi üzerinde gezdiriyorum ve edepsiz konuşmanın geri kalanını atlamaya karar veriyorum. Dilimi başka şeyler için kullanacağım.

Başını tekrar tekrar yalıyorum, kalın uzunluğunu sabitlemek için elimi kullanıyorum. Gerçekten çok büyük. Geçmişte yaşadığım olaylar onun bazı kısımlarını olduğundan biraz daha korkunç hatırlamama neden olsa da, A'tam'ın peştamal içinde fazlasıyla kutsanmış olduğunu görmezden gelmek mümkün değil. Onunla yatmamın iyi olacağına karar verdim. Goliath'la rahat bir şekilde yeniden tanışmamı sağlıyor. Kontrol bende ve burada, burnumda onun kokusu ve kesesini okşayan dilim varken, o korkunç hareketleri olan çok büyük bir uzaylı değil. O benim A'tam'ım, sevdiğim ve bağlandığım adam. Tatlı biri ve biraz fazla donanımlı olsa da, bir sonraki sevişmemizde benim için doğru olanı yapmayı çok istiyor.

Büyük işlerin üstesinden gelmeye hazır olana kadar birbirimizi iyi hissettirmenin başka yolları da var.

Kelimenin tam anlamıyla.

Sıcak pre-cum, horozunun ucundan aşağı yalayabileceğimden daha hızlı kayıyor ve dilime karşı itmeye çalıştığında kıkırdıyorum. "Bu büyük, şişman ucu emmemi ister misin?" Fısıldıyorum.

Ölüyormuş gibi inliyor, eli saçlarıma gidiyor ve sıkıca kavıyor.

"Bunu evet olarak kabul edeceğim." Dilimi sikinin başında bir kez daha döndürüyorum ve sonra dudaklarımı etrafına yerleştirip emiyorum.

A'tam sarsılıyor, nefesi boğazında düğümleniyor. "Br'chit," diye bağırıyor. "Evet, Br'chit."

Onun heyecanı benimkini körüklüyor ve imkansız olacağını düşünmeme rağmen, sikinin başını ağzıma sığdırabiliyorum. Bolca tükürük ve azim kullanarak onu biraz daha derine sokuyorum. Dişlerim kenarları sıyrırsa da fark etmiyor. Şimdi gözlerini açmış, başını kaldırmış onu ağzıma almamı izliyor. Elleri beni sikine sabitliyor, saçları sıkıyor ama bu hoşuma gidiyor. Sanki yüzümü sikmek için yanıp tutuşuyormuş da beni korkutmak istemediği için yapamıyormuş gibi kalçalarının en ufak esnemesini seviyorum.

Ve onu emiyorum. Dilim ve dudaklarımla sikine çalışıyorum. Bu şimdiye kadar yaptığım en güzel ya da en becerikli oral seks değil ama A'tam buna bayılıyor. Onu ağzımın içine daha fazla yerleştirdiğimde, başının boğazımın arkasına çarptığını hissettiğimde şaşırdım. Bunun mümkün olabileceğini düşünmemiştim. Geri çekildim, biraz boğuldum ve sonra onu boşaltmak için çabalarımı yeniledim.

"Eşim." A'tam'ın vücudu benimkinin altında gergin. "Ah, eşim." Kelimleri neredeyse acı çekerek çıkarıyor, hareketleri gergin. "Ağzın çok güzel."

Parmaklarımla shaftını sıkıyorum ve sonra yavaş bir pompalama hareketine başlıyorum, ağzımla ucunu çalıştırırken bile elimle uzunluğunu çalıştırıyorum. Titreyen bir nefes alıyor, tüm vücudu sertleşiyor ve ben onun yakın olduğunu biliyorum. Onu yenilenmiş bir şevkle emiyorum, onu sınırın ötesine itmek istiyorum. Ağzımla onu çalıştırırken, boştaki elimden bir parmağımı taşaklarına doğru kaydırıyorum ve kesesini gıdıklıyorum.

Serbest bırakılması onu patlatıyor. Bir çığlıkla A'tam sertleşiyor, başımı itiyor ve ağzımı onun uzunluğuna doğru sürüklüyor. Ağzım salgısının sıcak yüküyle doluyor ve hemen geri çekiliyorum, öksürüyorum ve boğuluyorum. Tohumu yüzümde, ellerimde, kalçalarında her yerdeydi ve son salgısı da onu bitirdiğinde ciğerleri kabararak kürklerin üzerine yığıldı.

Kürklerin içindeki katliama bakıyorum; A'tam'ın terli vücuduna, teninde biriken tohumlara, kendi üzerimdeki sıçramalara... ve kendimi oldukça memnun hissediyorum. Ağzımı siliyorum, ilerliyorum ve burnumu onunkine sürtüyorum. "Bu iyi miydi?"

Buna karşılık olarak beni yakalıyor ve sertçe öpüyor. Tadı hâlâ ağızda ama A'tam umursamıyor gibi görünüyor. "Sen bir harikasin," diye nefes alıyor, alnını alnıma bastırarak. "Söyleyecek sözüm yok."

"Beni seviyor musun?" Sormadan edemedim.

Bir kahkaha attı. Beni tekrar öpüyor. "Seni seviyorum, benim vahşi kaari'm. Şimdi, her zamankinden daha fazla, bu lakap uygun görünüyor." Ağzı yorgun ama alaycı bir ifadeyle yukarı kalkıyor. "Tutunuyorsun ve asla bırakmıyorsun."

"Ve sen bunun her anını sevdin."

Tekrar inliyor, tamamen doymuş görünüyor. "Oh, ben yaptım."

A'TAM

I Her öpücük ve okşayısta eşimin sırlarının katmanlarını soyuyormuşum gibi hissediyorum. Her inleme ya da zevk iç çekişinde kendime bunu hatırlamam gerektiğini söylüyorum. Hoşlandığı dokunuşları, ağzım üzerindeyken çıkardığı sesleri ezberlemem gerekiyor. Şimdi

Geldiğinde gerçek zevkinin neye benzediğini biliyorum, daha azına razı olmayacağım.

Bunu daha önce nasıl görmediğimi bilmiyorum. Br'chit öpüşmekten her zaman zevk almıştır ama bu gece olduğu gibi orgazm olduğunu hiç görmemiştim. Onu uykusundan iki kez daha uyandırdım, vücuduna açtım ve boşalması için parmaklarımı kullandım. Sikimi amının dar kanalının derinliklerine itmeyi arzulasam da, o buna hazır olana kadar yapmayacağım. Şimdilik, parmaklar ve öpücükler onu kollarımda yumuşak ve teslimiyetçi kılıyor... ve o da beni öpücükler ve sikimi okşayarak ödüllendiriyor.

Ertesi sabah uyandığımda uykusuz ama çok ama çok mutluydum. Br'chit'im kollarımda, yelesi savrulmuş, sır çubuğu kürkün içinde yanında. O şeyi tamamen unutmuşuz, onu elime aldığımda fark ediyorum. Bunu yaparken bile Br'chit'in üzerine eğiliyorum ve uykusunda bana doğru dönerek aç bir şekilde küçük bir iç çekiyor. Memeleri yumuşak ve davetkâr görünüyor ve çubuğu üzerlerinde gezdirmekten, uçlarıyla oynamaktan kendimi alamıyorum.

Hemen geriliyorlar ve uykulu bir inilti çıkarıyor.

Sabahları her zaman olduğu gibi sikim sertleşiyor ve onun davetkâr vücudu karşı koyamadığım bir cazibe. Çubuğu aşağıya, kalçalarının beşiğine kaydırıyorum ve pürüzsüz ucunu amının kıvrımları arasına sürüyorum. Ağzı sessiz bir çığlıkla açılıyor ve gözleri fal taşı gibi açılıyor. "Wh-wha... A'tam?"

"İzin ver seni memnun edeyim," diye mırıldanıyorum, dilimle kulağını okşuyorum. "Seni iyi hissettirmeme izin ver." İnliyor, sırt üstü dönüyor ve kalçalarını biraz daha açıyor. Onun görüntüsüyle ziyafet çekiyorum,

O çakıl taşlı meme uçlarını, karnının esnekliğini, kalçalarının sallanışını, kendini şafta doğru itişini. Bu en güzel, en erotik manzaraydı ve onun ağzını kendi ağzımla yakalamak için eğildim. Dillerimiz buluşup dans ediyor ve ben sopanın şaftıyla amını okşarken o da bana yapışıyor. Kısa bir süre sonra boşaldığında, sanki bir dağdan daha yüksekmişim gibi hissettiren küçük bir çığlık atıyor. Bana yapışıyor, nefesini tutarken nefes nefese kalıyor ve tenine küçük öpücükler kondurup ona ne kadar güzel olduğunu, ne kadar mükemmel olduğunu, beni ne kadar memnun ettiğini söylüyorum.

Br'chit küçük bir iç çekti ve yüzünü boynuma yasladı. "Şimdi seni yapalım mı?" "Mmmm."

Sopayı bir kenara atıp elimi kalçasının kıvrımlarında gezdiriyorum. "Güneş doğdu.

Hemen giyinelim mi? Aç mısın?"

"Bekleyebilirim," diyor, doğrulup bana bakıyor. Br'chit gülümsüyor ve dizlerinin üzerine çöküyor, eli kalçalarımın arasında kayıyor. "Bilmek istediğim şey-"

Kapıdaki hafif bir gıcırta bizi böldü, ardından deniz kabuğu çanlarının şingirtisi geldi. Gözlerimiz buluştu.

"Kim o?" Br'chit sesleniyor, sesi birkaç dakika öncesine göre çok daha sakin geliyor. "Benim, Steph. Kötü bir zaman mı?"

Bir iniltiye karşı koyuyorum ve kürkleri aletimin üzerine çekiyorum. Ağrıyor, ama ne zaman

ağrımaz ki? Rezonans onu havanın en ufak kıpırtısında ayakta durmaya kararlı kılıyor. Her ne kadar sikim bundan hoşlanmayacak olsa da, eşimle tekrar zevk almak için bekleyebilirim. Bu Br'chit için önemli ve dolayısıyla benim için de önemli. "Giyineceğim," diye fısıldıyorum eşime. "Bana bir dakika ver."

"Bir saniye," diye sesleniyor Br'chit arkadaşına. "Giyinelim!" Ayağa fırladı ve ben

onun baştan çıkarıcı poposunun güzel bir görüntüsüyle tedavi edildi. O kadar da kötü değil o zaman.

Br'chit başına bir tunik geçirip yelesiyle uğraşırken ben bir çift tozluk ve bir peştamal sürüklüyorum. Biraz temizlenmek için çabalıyoruz ve sonra bacak bacak üstüne atıp ateşin önüne oturarak kömürleri karıştırıyorum. Ereksiyonumu da gizlemek için kürklerden birinin kenarını kucağımın üzerine çekiyorum. Çiftleşmemiş insan dişileri zaten yeterince ürkek.

Br'chit kulübenin kapısını açık tutarken S'teph içeri girer. Gülümsüyor ve havadaki çiftleşme kokusunu alsa da yorum yapmıyor. Onun yerine bakışları zeminin eksik kısmına takılıyor. "Bir şey mi kırıldı?"

"A'tam tamir ediyor," diyor Br'chit ve sesi benimle o kadar gurur duyuyor ki kendimi... tuhaf hissediyorum. Memnun, evet, ama aynı zamanda korumacı. Sanki benden hep bu ses tonuyla bahsettiği sürece onun için her şeyi yapabilecekmişim gibi. Khui'm yüksek sesle mırıldanıyor ve kömürlerin üzerinde dönerken göğsümü ovuyorum.

"Pekala," diyor S'teph parlak bir sesle. "Başlayalım mı?"

"Çay?" Br'chit yanıma oturmak için hareket ederek soruyor. Eli dizime gidiyor ve beni biraz sıkarak şefkat gösteriyor.

"Çay çok iyi olurdu," diye yanıtlıyor kadın. "Dün gece ikiniz için de nasıldı?"

"Mükemmeldi," diyorum hemen. "Çok zevkliydi."

"Uh..." Br'chit bana tuhaf bir bakış atıyor, yanaklarına renk gelmiş. "Sanırım 'konuştuklarımız üzerine düşünme' olayını kastediyor."

"Ah." Sırıtiyorum. "Bu da mükemmeldi."

Arkadaşım bana başını sallıyor, ağzında küçük bir gülümseme beliriyor.

"Yani ikiniz biraz iletişim kurabildiniz mi? Ortada buluşmak için mi?" S'teph bize gülümsüyor. "Özellikle ne hakkında konuştunuz? Bununla başlayalım mı?"

Br'chit gözlerini kocaman açarak bana döndü. "Um..."

"İletişim kurmak için sopayı kullandık," diyorum yardımsever bir şekilde ve Br'chit'in yüzünün daha da kızarmasına bayılıyorum. Bu sabah çok hoş bir şekilde utangaç ve telaşlı görünüyor, sanki arkadaş değilmişiz gibi. Sanki dostlar gibi dokunmamışız gibi. Bunda utanılacak ne var ki?

S'teph, "Bu harika," diye heyecanlanıyor. "Sende mi? Terapi seansımız için getirelim mi?"

Br'chit döner ve asayı bulmak için kürkleri karıştırır. Onu alır ve hemen tekrar düşürür. "Bu... ah, çalışmıyor."

"Anlamıyorum-"

"Bu yapış yapış," diye bağıyor Br'chit. Yüzünde gariplik ve kahkaha karışımı bir ifadeyle bana bakıyor ve gülümsemesini gizlemek için kolunu ağzına götürüyor. "Bilmek istemezsin, Steph."

Sırıtmadan duramıyorum.

"Aslında, eğer seks yapıyorsanız, bu harika bir şey," diyor S'teph, yüz ifadesi sıcacık. "Bir ton ilerleme kaydetmişsiniz."

Br'chit yine o sahiplenici tavrıyla dizime dokunuyor. "Henüz seks yok. Ben hazır olana kadar bekleyeceğiz. Rezonansın bu zaman çizelgesini hızlandıracağını biliyorum ama A'tam biraz beklemeyi kabul etti ve bu beni... gerçekten mutlu ediyor." Bana utangaç bir bakış attı.

S'teph, "Kendiniz için neyin işe yaradığını bulmalısınız," diyor. "Buraya yargılamak için gelmedim. O zaman iletişim hakkında biraz daha konuşalım. A'tam, sen başlamak ister misin? Bana düşüncelerini söyle."

Arkadaşımın elini tutuyorum ve parmaklarımı onunkilerle birleştiriyorum. "Şu anda kürklerin içinde mutluyusak bu konuşma alanına ihtiyacımız olmadığını düşünüyorum."

S'teph sözlerimden alınmadı. "Bu harika ve nereden geldiğini anlıyorum A'tam, ama terapi tek

seferlik bir durum değil. Bir dahaki sefere tartıştığınızda ne olacak? Belki de

Burada bahsettiğimiz araçları kullanmayı unutmayın. Burası ikinizin de iletişim kurmasına yardımcı olacak açık bir alan. Daha fazla konuşmanın ne zararı var?"

Br'chit bana bakıyor. "Sorun olmazsa devam etmek istiyorum. Haklı olduğu bir nokta var. Bir dahaki sefere tartıştığımızda -ki biliyorsun bir dahaki sefer olacak- birbirimize saldırmamızı istemiyorum. Sorunlarım bir gecede ortaya çıkmadı. Bir gecede de çözülmeyecekler." Yüz ifadesi tedirginleşiyor. "Devam etmek istiyor musun?"

Bunun gerekli olduğunu düşünmüyorum ama omuz silkiyorum. "Eğer her gün sohbet etmek isterseniz, ederiz."

Işıl ıslıl, mutlu gülümsemesi bana cevabımın doğru olduğunu söylüyor. Bunun için, gerekirse hayatımın geri kalanında her gün S'teph'in kulağıma konuşmasına izin vereceğim.

BRIDGET

I Aynı anda hem mutlu hem de inanılmaz derecede sinirli olmanın mümkün olup olmadığını merak ediyor musunuz? Mümkün olmalı, çünkü ben bunu yaşıyorum. Önümüzdeki hafta hayat kesinlikle harika. Steph ile her sabah buluşuyoruz. ve A'tam'ın deyişiyle "konuşma alanımız" var. Birbirimizle nasıl iletişim kurabileceğimizi, geçmişimizde bizi hayal kırıklığına uğratan şeyleri ve gelecekte bu konulara nasıl yaklaşacağımızı tartışıyoruz. Açılma konusunda daha iyi olmaya çalışıyorum ve hatta terapide büyük çömlek sırrımı bile itiraf ediyorum. Steph bundan bahsettiğimde şaşırmış gibi bakmıyor. Hâlâ annemin gurur duyacağı biri gibi davranmaya çalıştığımı ve bunun beklenen bir şey olduğunu söylüyor.

Ben de A'tam hakkında çok şey öğrendim. Tam da düşündüğüm kadar inatçı ve zaman zaman inanılmaz derecede kalın kafalı olabiliyor. İnatçı ısrarının bir kısmının, kendisine zarar vermemeleri için kötü şeyleri kabullenmeyi reddetmesinden kaynaklandığını öğreniyorum. Bir gece bana, Büyük Tüten Dağ kabilelerini yok ettikten sonra, ailesinin kaybından aylarca bahsetmediğini itiraf etti. Eğer bunu kabul etmezse, böyle bir şey yaşanmamış olacaktı. O ve I'rec kavga ederlerdi çünkü A'tam ailesi sadece avlanmaya çıkmış gibi davranırdı. Onların ölümünü kabullenmesi çok çok uzun zaman almış.

Bunu öğrendikten sonra o gece uyurken ona daha sıkı sarıldım. Sorunları olan tek kişi ben değilim. Hayat tarafından mahvedilen tek kişi ben değilim. Bir bakıma, onun için üzülmemen neden olsa da bunu duymak güzel.

Biz de daha iyi iletişim kuruyoruz. Ara sıra asabi tartışmalar oluyor -rezonans aklımızı karıştırıyor- ama birbirimizin gırtlığını parçalamadan çözüyoruz ve sonrasında makul bir şekilde konuşuyoruz, bu yüzden bunu bir kazanç olarak görüyorum.

Ve dokunuyoruz.

Her zaman.

Sabahları birbirimize dokunarak uyanıyoruz. Geceleri birbirimize sarılarak yatıyoruz. A'tam, ben onun üzerine yatarsam, onun da benim üzerime yatabileceğini anlıyor ve bunu ilk denediğimiz gece, ben onun adını haykırına kadar havalanmıyor. İki kere. Bana gelince, Goliath ile gittikçe daha rahat oluyorum. Şimdi, A'tam sertleştiğinde heyecanlanıyorum, birbirimize dokunacağımız ve zevk alacağımız tüm yolları hayal ediyorum. Artık onun sikine bir sorun olarak bakmıyorum. Bu sadece sevdiğim adamın bir başka parçası ve ona ne kadar zevk verdiğini gördüğüm için dokunmayı sevdiğim bir parçası. Hayatım artık çok fazla oral seks içeriyor, ama bu... eğlenceli. Çok eğlenceli.

Kabiledeki hiç kimse rezonansı ertelediğimizin farkında değil gibi görünüyor. Birbirimizin peşinde olduğumuzu biliyorlar ve sebebini de biliyorlar. Öğrendiği anda herkese söylediğinden eminim, çünkü bu adamların hiçbiri sır saklayamıyor. Bu yüzden ne zaman diğerlerinin yanında olsak, ne kadar yüksek sesle mırıldandığımıza dair bir sürü sırtış ve yorum alıyoruz. Bu rezonans bize zaman kaybettiriyor. Steph ile terapi seanslarımızdan önce, muhtemelen onların yorumlarına sinirlenirdim, ama şimdi bunu kardeşçe takılma olarak görüyorum. Birbirini seven ve birbirini kollayan insanların sevgisi bu. I'rec ve O'jek bile iyi davranıyor ve Raven bana sarılıp kız kardeşi olarak hitap ediyor.

Her zaman tek çocuk olmuş, zahmete girmeyen ebeveynler tarafından bir kenara atılmış ve unutulmuş biri için bu iyi bir duygu.

Devam eden rezonans ve herkes konuştuğu için, A'tam ve ben çok fazla zaman geçirme eğilimindeyiz.

kendi başımıza zaman. Neredeyse günün her dakikası birlikteyiz. A'tam balık tutmaya gittiğinde ona katılıyorum, ağlarını tutup onarıyorum ya da o ağları atarken bir kayanın üzerine oturup konuşuyorum.

Sanki en iyi arkadaşımı geri kazanmışım gibi hissediyorum ve bunun gibi bir duygu yok.

Bir gün beni ava götürdü ve kabiledeki diğer herkesten uzaklaşmak için mi yoksa gerçekten diz boyu karda sürünme ihtiyacı hissettiği için mi emin değilim, ama birincisi olduğunu anladım. Bazen kampta olmak biraz fazla gürültülü, biraz fazla açık hissettiriyor ve o ve ben hâlâ çok kırılganız. A'tam'la avlanmanın baş belası olacağını düşünmüştüm ama bayıldım. Her zamanki sabırsız yapısına rağmen, iyi bir öğretmen. Bana izlere nasıl bakacağımı ve avın hangi yöne gittiğini ve ne olduğunu nasıl anlayacağımı gösteriyor. Ben onun gibi koku alamıyorum, bu yüzden benimle tuzaklar üzerinde çalışıyor. Onları nasıl kuracağımı zaten biliyorum, ama o mükemmelleştirmeme yardım ediyor - doğru yeri bulmak, orada burada bir düğüm sıkmak. Gün uzadığında ve ben yorulduğumda beni sırtında taşıyor ve kulağına aptalca şeyler fısıldıyorum. Kampa dönerken yol boyunca gülüp şakalaşıyoruz ve R'jaal'ın yanından geçerken bize gözlerini deviriyor.

Evet, aptalca ve gürültülü davranıyoruz. Umurumda değil.

Havadan daha hafif hissediyorum. Mutluluk içimden uçup gidiyor. Tüm rezonans sorununu çözmemiş olmamız önemli değil. Çözeceğiz. Şimdilik sadece A'tam'ın varlığının tadını çıkarıyorum. Sabahları dokunuşlar, sarılmalar ve inanılmaz seksi sevişmelerle uyanmanın tadını çıkarıyorum. Öpüşmelerimizi ve geceleri kulübede sıcacık ateşimizin başında kürklerin altında toplanmayı seviyorum. Her şeyi seviyorum.

Hiç bu kadar mutlu olduğumu hatırlamıyorum. Dünyadayken bile bu kadar memnun, bu kadar neşeli değildim. Ama burada kendimi özgür hissediyorum.

Şey...çoğunlukla bedava.

İki şey beni hâlâ rahatsız ediyor.

Birincisi Goliath ve tabii ki yankı uyandırdığımız gerçeği. Bu hala çözülmesi gereken bir sorun.

Diğeri de benim aptal çömleklerim.

Her gece birkaç saatimi bir şeyler üzerinde çalışarak geçiriyorum. İki çömlek daha yaptım ve A'tam, bence oldukça sevimli olan sallanan dudaklı bir çömlek yaptı. Hazırladıklarımın bazılarını pişirmeyi denedim ama işe yaramıyor. Ne yaparsam yapayım, sıcaklığı doğru ayarlayamıyorum. Ya çok sıcak oluyor ya da yeterince sıcak olmuyor ve çömlekler kırılganlaşıp dokunduğum anda milyonlarca parçaya ayrılıyor.

Şimdiye kadar buna alışmış olmalıydım. Bir partinin daha çöpe gittiği ve saatler süren yoğun çalışmanın yine boşa gittiği gerçeğine gülüp geçebilmeliyim. Ama yapamıyorum. Doğru ateşlenmeyen her kap yüzüme bir tokat gibi iniyor. Asla başaramayacakmışım gibi hissettiriyor. Hayatımı hiçbir zaman tam olarak toparlayamayacağımı.

Rezonans sayesinde saksılar üzerindeki stresimin bir kısmının hormonlarla ilgili olduğundan eminim, ancak bu sadece birbiri ardına gelen hayal kırıklıkları ve pes etmeye hazırım.

A'tam'la mutluluğumun üzerinden bir hafta geçti ve çömlekçilikte en kötü dönemimdeyim. Küçük mağarada yanımda oturuyor, ben paramparça olmuş parçaları karıştırıyorum. Bazı çömlekler ateşten çıkardığım anda parçalanıyor. Bazıları tamamen soğuyana kadar harika görünüyor ve sonra ikiye ayrılıyor. Bu o kadar uzağa bile gidemedi. Küllerin içinde çömleklerime dair hiçbir iz yok, sadece kırık seramik parçaları var. Bu sefer çömlekleri daha ince yapmayı denedim, bunun işe yarayacağını umuyordum.

Görünüşe göre, hayır. Numara

falan yok. Sadece berbatım.

Ateş çukurumdan parçaları toplarken aptal gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor. Kurtarmaya değer tek bir parça bile yok. A'tam'a "Sanırım sürecim boka sardı," diyorum. "Pes etmeliyim."

"Kil için mi ağlıyorsun?" Yüzümdeki bir damla yaşı siliyor, sesi alaycı. "Bu toprak, benim güzel dostum. Çamur için ağlamaya gerek yok."

Burnumu çekerek gülmeyi başarıyorum. "Tabii, bunu söyleyebilirsin. Yirmi seferin yirmisinde de başarısız olan sen değilsin." Son tencere partimin enkazını işaret ediyorum. "Her şeye yeniden başlamak zorundayım. Daha fazla kil elemem, hazırlamam, çömlek yapmam, kurutmam ve bir şekilde neyi yanlış yaptığımı bulmam, bir şekilde değiştirmem ve en iyisini ummam gerekiyor. Yine." Başımı sallıyorum. "Her zaman başarısız olmaktan yoruldum."

İşlerin benim için hiç kolay olmadığından yakınmak istiyorum ama bu aptallık olur. Sonuçta bu sahildeki yaşamın kolay bir yanı yok. Her şey, ama her şey onlarca adım gerektiriyor. Sabah içilen bir fincan çay kadar küçük bir şey bile saatler ve birden fazla elin emeği. Oyulmuş çay fincanlarını düşünüyorum. Gail ve Elly'nin çay yapraklarını toplayıp saatlerce ayıkladıklarını ve kuruttuklarını düşünüyorum. Çayın içinde kaynadığı keseyi ve kesenin nasıl iyileştirildiğini, işlenmiş deriyi düşünüyorum. Ateşi, yakıt toplamayı ve onu devam ettirmek için yapılan çalışmaları düşünüyorum.

Artık hiçbir şey kolay değil. Hiçbir şey.

Hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle sırtüstü düşünüyorum ve yüzümü buruşturuyorum çünkü mağaranın engebeli zemini sert ve kırık çanak çömlek parçalarıyla kaplı. "Vazgeçelim artık, A'tam. Kampa geri dönelim ve ben de kemik oymayı falan öğreneyim. Boş ver çömlekleri."

Cevap vermeyince dirseklerimin üzerinde doğrulup ona bakıyorum.

Ateşin yanına çömelmiş, yüzünde düşünceli bir ifade var. Elinde bir çömlek parçası var ama ona bakmıyor. Onun yerine ateş çukuruna, çömleklerin kömürlerden kaldırıldığı küldeki yuvarlak girintilere bakıyor. Kuyruğu yavaşça, çok yavaşça, bana bir şey hakkında derin derin düşündüğünü anlatacak şekilde sallanıyor.

"Ne oldu?" Ben soruyorum.

"Bu doğru değil." A'tam ateş çukurunu işaret ediyor.

"Tabii ki doğru değil," diye cevap veriyorum sinirli bir şekilde. "Doğru olsaydı, bütün tencerelerim milyonlarca parçaya ayrılmazdı." Hemen dudağımı ısııyorum, çünkü kendi kulaklarıma bile sinirli geliyorum ve ona söylenmek istemiyorum. Bu kadar mutluyken olmaz. "Özür dilerim. Sana saldırmaya çalışmıyorum. Sadece hayal kırıklığına uğradım."

Hâlâ ateşe bakarken uzanıp dizimi okşuyor. "Üzgünsün. Bunu kişisel olarak algılamıyorum." A'tam bir süre daha ateşe bakıyor ve sonra bana bakıyor. "Annemin ateşi böyle değildi."

"Hayır mı?" Doğrudum. "Onunki nasıldı?"

Uzun, ağır bir iç çeker. "Bilmiyorum. Keşke hatırlayabilseydim. Tek bildiğim bunun pek de doğru görünmediği." Kırık çömlek parçasını küllerin arasına geri fırlatıyor ve bana dönüyor. "Hatırlayamadığım için üzgünüm. Hatırlamak istiyorum. Ama bu, üzerinde çok düşündüğüm bir şey değildi."

Yarım bir gülümsemeyle idare ediyorum. "Biliyorum. Kendi çömleğimi kendim yapmak zorunda kalacağımı hiç düşünmemiştim ama işte buradayız." Muhtemelen bir çömleğin dudağına ait olan kırık kıvrımı dürtüyorum. "Sanırım yarın baştan başlayacağım. Bu gece bu bokla uğraşamayacak kadar yorgunum."

A'tam yanıma geliyor. Yanımda diz çöküp beni kendine çekiyor ve başımın tepesine bir öpücük konduruyor. "Stres yapma, benim güzel dostum. Diğer her şeyde olduğu gibi, cevap zaman ve sabırdır."

Ağzım eğlenerek dönüyor ama kollarına yerleşiyorum. "Zaman ve sabır öğütleyen kişinin sen olmasını inanılmaz ironik ve bir o kadar da yerinde buluyorum."

"Son iki gün içinde çok şey öğrendim," diye itiraf ediyor. Eli kolumun üzerinde aşağı yukarı geziniyor, daha fazla seksi sevişme için sessiz bir davet. "Önümüzdeki iki gün içinde her şeyin ne kadar iyi olacağını hayal edebiliyorum. Ya da ayın bir sonraki dönüşünde."

Buna kıkırdadım. O haklı. Sadece sabırlı olmam gerekiyor.

Ne de olsa televizyonu, radyosu ve kitapları olmayan bir buz gezegenindeyiz. Başka neyimiz var ki?

Zaman mı? Yüzümü onunkine doğru eğiyorum ve beni öptüğünde çömlekle ilgili her şeyi unutuyorum.

En azından bir süreliğine.

BRIDGET

"Y Siz ikiniz son birkaç günde gerçekten çok yol kat ettiniz," diyor Steph ertesi gün kulübemize girerken. "İkinizle de çok gurur duyuyorum."

Ona gülümsedim. "Teşekkür ederim." Bu sabah biraz uykum var. Geç saatlere kadar uyanık kaldık, birbirimizi keşfettik, birbirimize dokunduk ve sadece konuştuk, konuştuk ve konuştuk. Tuhaf, A'tam'a söyleyecek şeylerim hiç bitmeyecekmiş gibi hissediyorum. O sonsuz derecede büyüleyici ve zihninin nasıl çalıştığını duymaya bayılıyorum. Sanırım o da benim nasıl düşündüğümü duymaktan hoşlanıyor. Her zaman birbirimize söyleyecek çok şeyimiz var gibi görünüyor ve bazen konuşmalar sataşmaya dönüşüyor, bu da öpüşmeye dönüşüyor, bu da... ön sevişmeye ve karşılıklı mastürbasyona dönüşüyor.

Dün gece de öyle oldu. Yani bu sabah esniyorum ama oldukça mutluyum. Khui'm öfkeyle mırıldanıyor ama onu görmezden gelmeye çalışıyorum.

"Sadece ikimiz varken bir şey söyleyebilir miyim?" Steph bana o sakın gözlü, kurnaz olmayan bakışlarından birini atarak soruyor. Tuhaf, Steph muhtemelen benim yaşıma yakın ama onda benim asla ulaşamadığım bir dinginlik var. Onun da komik bir tarafı var, ama kim olduğundan ve hayattaki payından çok memnun görünüyor ve ben buna imreniyorum. Ben hep huzursuz oldum. Sanırım onu iyi bir terapist yapan da bu - durumumuz ne kadar ilkel olursa olsun - harika bir dinleyici, herkes gibi dedikodu yapmıyor ve gerçekten düşünceli sorular soruyor.

Yine de A'tam'ın gitmesini beklediği için *biraz* endişeliyim. Ana ateşte pişen tohum keklerinin kokusunu aldı ve bizim için birkaç tane kapmaya gitti. İçimden bir ses benimkilerin onun karnına gideceğini söylüyor-A'tam'ın utanmaz bir tatlı düşkünlüğü var ve tohum kekleri Gail yaptığında çok tatlı oluyor

-Ama umurumda değil. Onun çocuksu coşkusuna bayılıyorum, yemek yaparken bile. "Ne var ne yok?"

Steph elinde tuttuğu çay bardağını yudumlarken, "Sadece aranızdaki yakınlaşmanın nasıl gittiğini sormak istedim," diyor. "İkiniz de hâlâ rezonansa giriyorsunuz, yani hâlâ beklediğinizi varsayıyorum?"

Ses tonunda bir yargılama yok ama yine de kendimi savunmaya geçmiş hissediyorum. "A'tam beklemenin sakıncası olmadığını söyledi."

"Biliyorum. Seni azarlamıyorum." Steph gülümsüyor, duruşu rahat. "Sadece nasıl hissettiğini sormak istedim. Bunun senin için bir anlaşma kırıcı olduğunu biliyorum ve şimdi rezonansın devreye girmesi işleri değiştiriyor. Ama bunun endişelerini otomatik olarak ortadan kaldırmadığını da biliyorum. Bu yüzden şimdi yalnız olduğumuz için nasıl hissettiğini sormak istedim."

Tereddüt ediyorum. A'tam ve ben çok yol kat etmişiz gibi hissediyorum ama Steph'in sözleri bana belki de o kadar yol kat etmediğimizi hatırlatıyor.

"Yanlış cevap yok," diyor Steph çabucak. "Sadece konuşmak istediğin bir şey olup olmadığını bilmek istedim."

Sanırım bu konuda konuşmaktan zarar gelmez. Yoldan geçen kimse bizi duymasın diye sesimi alçaltıyorum. "Dediğim gibi, ağırdan alıyoruz. İlk seferinde nasıl hissettiğimi biliyor ve bu yüzden ben hazır olana kadar beklemek istediğini söyledi."

"Bu harika," diyor Steph. "Peki sen nasıl hissediyorsun?"

"Ben...bilmiyorum." Yüzümü buruşturuyorum. "Söylemesi boktan bir şey ama şu anda çok

iyiyiz, biliyor musun? Bunu bozmak istemiyorum. Sahip olduğumuz şeyi seviyorum. O dinlemek için çok uğraşıyor, ben de konuşmak için çok uğraşıyorum. Aynı dalga boyunda olduğumuzu hissediyorum. Sanki birbirimizle kaynaşıyoruz." Parmaklarımı birbirine geçiriyorum, sanki bu bir şekilde A'tam'la ne kadar uyumlu hissettiğimi temsil edebilirmiş gibi. "Öpücükleri seviyorum

sarılmalar ve dokunmalar."

"Ama ilerlemek istemiyorsun?" Steph her zamanki zekâsıyla soruyor.

Ben...bilmiyorum. Ve bundan nefret ediyorum. Günlerimin geri kalanında vajinama hiç penis girmeden mutlu olabilirim. Parmaklar ve dil harika ve A'tam beni çok sertleştiriyor. Bazen biraz boşlukta hissediyorsam ya da vücudum hiçbir şeyin etrafında kenetlenmiyorsa, bu sadece görmezden gelinmesi gereken bir şey. "Sanırım yakında yapmamız gerekecek, biliyor musun? Ama şimdilik yeterince var."

"A'tam da aynı şeyi hissediyor mu?" Steph'in sesi sakın ve rahat. Hatta tatlı.

Hâlâ irkiliyorum. Çünkü A'tam'ın aynı şekilde hissetmediğini biliyorum. İnanılmaz derecede sabırlı davrandı. Müthiş sabırlı. Ama ona hayatının geri kalanında bu durumdan memnun olup olmayacağını sorsaydım, cevabım hayır olurdu. Elbette olurdu. Rezonansı gerçekleştirmek istiyor. Bebek istiyor. Ve ben de istiyorum... ama... "Biliyorum. Oyalanıyorum."

"Ben öyle bir şey demedim."

"Biliyorum, ama öyle hissediyorum." Ona küçük bir gülümseme veriyorum. "Rezonans yakında bizi pes ettirecek. Sadece bir şeyleri değiştirmesinden korkuyorum. Şu anda sahip olduğumuz mutluluğu kaybedip eski halimize geri döneceğiz. Ve bu beni korkutuyor, çünkü bunu kaybetmek istemiyorum." Göğsüme sarılıyorum. "Her şeyden yeniden nefret edersem ne yaparım bilmiyorum."

"Peki sen öyle mi düşünüyorsun?"

"Akıllı yanımla hayır diyor ama konu A'tam olunca akıllı yanımla tatile çıkma eğiliminde oluyor." Ona utangaç bir bakış attım.

Yine de şakama gülümsemiyor. Gözlerinde anlayış parıldıyor. "Bu yüzden seninle ayrı konuşmak istedim. Bugün hiçbir şeyi değiştirmen gerektiğini söylemiyorum. Ben gider gitmez onun üzerine atlamam gerektiğini de söylemiyorum. Ama ikiniz arasındaki en büyük sorunlardan biri dürüstlüktü. Nasıl hissettiğin konusunda A'tam'a karşı dürüst olmalısın. Söylediklerinize bakılırsa o ilişkinin ilerlemesini istiyor ve siz istemiyorsanız bunu konuşmanız gerekiyor. Tüm ilişkiler aynı sayfada olmalıdır."

"Biliyorum, biliyorum," diyorum. O haklı. Sadece bunu duymak istemiyorum.

Ancak bir sonraki anda A'tam'ın elinde dumanı tüten bir kase kek ve yüzünde geniş bir sırıtsılla kulübeye girmesiyle kurtuluyorum. "Kim acıktı?"

HÂLÂ bu sabah uzun evdeki terapi seansını düşünüyorum. Bu, sa-khui ve ada sakinlerinin çok sevdiği doğaçlama partilerden biri, çünkü kışın sahilde çalışmaktan başka yapacak çok az şey var. Bir araya gelmek için bir bahane varsa, üzerine atlıyorlar. O'jek'in ödüllü bıçaklardan birini kazanmasını kutlayacaklarını düşünmüştüm (ki bu hem R'jaal'ı hem de I'rec'i oldukça kızdırmıştı). Ama olmadı. Bundan çok daha şirin bir şey için olduğu ortaya çıktı.

Rukhar bir dişini kaybetti ve bir ziyafetin verilmesi için gereken tek şey bu.

Bir kutlama olduğunda kulübemizde tam olarak saklanamayız, bu yüzden A'tam ve ben el ele tutuşup ateşin yanında birlikte oturuyoruz. Uzun evin içi oldukça karanlık, pek çok gölgeli köşesi var. Sonuç olarak, biraz ışık katmak için tepelerinde donyağı kandillerinin yandığı birkaç raf var ve ateş çukurundaki ateş uzun, dar bir ateş, böylece ışık ve sıcaklık uzun evin her yerinde paylaşılabiliyor. Alevlerin üzerinde bir dizi pişirme torbası asılı ve lezzetli yemeklerin kokusu havayı dolduruyor.

Sanırım bu uzun evde verdiğimiz ilk parti ve nerede olduğunu görmek büyüleyici.

Herkes oturuyor. Erkeklerin hepsi kendi küçük gruplarında kümeleniyor - Gölge Kedi klanı benim yanımda, Güçlü Kol salonun diğer ucunda. Angie ve Nadine ortada Vordis ve Thrand'la, Willa ve Gren de sa-khui'lerle oturuyor. Gren çocuklarla oynarken Liz ve Raahosh Bek ve Elly ile konuşuyor, Penny ve arkadaşı S'bren çorbanın tadına bakıyor, ardından biraz daha ot ekliyor. Callie ve Mari arkadaşlarıyla birlikte yakındadır ve grubun ortasında otururken bile İspanyolca konuşmaktadırlar. Callie bir şeyler söylüyor ve Mari kıkırdarak elini ağzına götürüyor, T'chai de onun kolunu okşuyor. M'tok Callie'nin üzerinde geziniyor, ara sıra da kızarmış et şişini çevirmek için ateşe doğru eğiliyor.

Yakınlarda, Raven ve U'dron müzik aletleriyle bir ritim üzerinde çalışıyorlar, ancak kendi küçük dünyalarında kayboldukları açık. Raven ona bir şeyler fısıldıyor ve U'dron kuyruğunu çılgınca sallıyor, bu da onu güldürüyor.

Ateşin bir ucundaki sert taş zeminde yumuşak, içi doldurulmuş bir yastığın üzerine oturup şenlikleri izliyorum. Uzun ev başlangıçta ahşap bir zemine sahipti ama adalılar bir ateş çukuru olacağını duyduklarında, ahşap zemin önerdikleri için insanlar aptalmış gibi davrandılar. Yerine çoğunlukla düz olan büyük, düz kaya levhaları, kaya ve ahşap kirişlerin harçlı bir karışımı olan duvarlar, kulübelerin sahip olduğu aynı dikişli deri çadırların çatısı yerleştirildi. Dışarıdan çok daha sıcak olmadığını fark ettim. Yaptığımız tek şey esintiyi dumanlı bir iç mekanla takas etmek, ama herkes bundan hoşlanıyor gibi görünüyor, bu yüzden yorum yapmıyorum.

Flor benimle oturuyor, karides çayımızı yudumlarken sohbet ediyor ve dedikodu yapıyor. Ben biraz sessiz olsam da o fark etmiyor. Flor her zaman neşeli ve komiktir, ben sadece gülümser ve arada bir kahkaha atarken o da sürekli yorum yapar. Aslında söylediklerine neredeyse hiç dikkat etmiyorum. Khui'm göğsümde alçak sesle ve ısrarla şarkı söylüyor ve ben tekrar tekrar A'tam'a bakıyorum. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, I'rec ve O'jek ile konuşuyor, bir yandan da yanlarında et kızartıyorlar. O'jek arada bir durup dvisti butunu harika kokan otlu bir sosla yağıyor ve bunun Bek ve Elly'nin geçen günkü lezzetli barbekü etine bir cevap olup olmadığını merak ediyorum. Daisy ona sos kasesini tutuyor, alçak sesle fısıldıyor ve her gün olduğu gibi bugün de muhteşem görünüyor. Daha önce hiç yataktan kalkıp dağınık göründüğünü sanmıyorum. Eminim sert bir sikişten de mükemmel bir şekilde bakımlı çıkıyordur.

Tabii ki sevişmeyi düşünmek bana A'tam'ı düşündürüyor. Arkadaşıma bakıyorum, khui sesim yükseliyor ama söylediğim bir şeye gülüyor.

Flor dirseğiyle beni dürtüyor. "İşleri zorlaştırdı mı?"

Gözlerimi kırıştırıyorum ve neyi kastettiğini anlamam bir an alıyor. Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştıran ve ben oturana kadar Flor'un yanında oturan Sessah ile hararetli bir şekilde sohbet eden Daisy'ye başıyla selam veriyor. Eşleşmemiş tüm erkeklerin bir şekilde yaptığı gibi ona doğru yöneldi. Gerçi bu beni artık kızdırmıyor bile. A'tam geldiğimizden beri ona bir kez bile bakmadı ve sadece beni istediğini biliyorum.

Bunu bilmek beni gerçekten iyi hissettiriyor. Garip bir şekilde yerleşmiş. Ve garip bir şekilde, cazibesine ve görünüşüne güvenerek zaten kurulmuş olan bir gruba uyum sağlamaya çalışan Daisy'ye sempati duyuyorum. Bu kolay olmasa gerek. Sahiplenici bir pislik olmak yerine daha arkadaş canlısı olmaya çalışmayı aklıma not ediyorum. "Çok iyi karşıladı," diye yalan söyledim. A'tam ve Daisy arasındaki ilişkinin düzmece olduğu düşünülürse "kaldıracak" bir şey yoktu. Flor bunu bilmiyor ve ben de onu aydınlatmıyorum. Eminim kamptan bazıları bunun farkındadır ama bu gece bu dedikoduya girmek istemiyorum.

Bu gece sadece mutlu olmak istiyorum. Ziyafet çekmek ve dans etmek istiyorum. Gülmek ve hikayeler dinlemek istiyorum. Bebekleri kucağıma almak ve eğlenmek istiyorum.

"Peki rezonans nasıl?" Flor soruyor.

A'tam bana doğru bakıyor ve khui sesim daha da yükseliyor. Bir elimi göğsüme koyuyorum, sanki bir dokunuş

bir şekilde sakinleştirir. O da aynı şeyi yaşıyor, sadece bakışlarından anlıyorum. Göğsüne dokunuyor, o seksi ağzında bir gülümseme beliriyor ve benim yüzüm kızarıyor. Birden bu gece için, daha fazla öpmek ve sarılmak için sabırsızlanıyorum.

Steph'in daha önce söylediklerini düşünüyorum. Neyi bekliyorum? Aletinin bir şekilde küçülmesini mi bekliyorum? Böyle bir şey olmayacak. Şu anda olduğumdan daha fazla tahrik olmak için mi bekliyorum? Yine, bunun olacağından şüpheliyim. Geçen hafta hiç yapmadığım kadar iyi seks yaptım ve bir penis vajinamın yakınından bile geçmedi. Daha iyi olabileceğini sanmıyorum. A'tam'a aşık olmayı mı bekliyorum?

Ben zaten oradayım.

Peki neden oyalanıyorum?

Sanki Steph bir şekilde bu cevaplara sahip olacaktı gibi, uzun evin etrafına bakıyorum. Ondan bir iz yok. Flor'a doğru eğildim. "Steph bu gece nerede?"

Flor sanki bir sırrı paylaşıyormuş gibi eğiliyor. "Kayalıkların orada, Pak ve Juth'un bize katılmasını sağlamaya çalışıyor."

Dışlanmış klandan iki kişi. Onlara ne kadar hediye gönderirsek gönderelim, ne kadar misafirperver olursak olalım, katılmayacaklar. Çok yazık. "Sence katılacaklar mı?"

"Hayır, bence vaktini boşa harcıyor." Flor beni dürttü. "Konuyu benim üzerimden değiştirme. Rezonans nasıl?" İfadesi yarı hüznü, yarı meraklı. Onun için henüz gerçekleşmemiş ve kaçırılan yaşlı kadınlardan biri. Otuzlu yaşların başında sanırım. Buradaki erkeklerden herhangi birine aşık olduğunu hiç belli etmedi ama onu bebekleri aç gözlerle izlerken yakaladım. Onları benim A'tam'ın ağzını izlediğim gibi saplantılı bir şekilde izliyor. Belki de biyolojik saatidir. Belki de sadece aile özlemi çekiyordur. Anlıyorum. Rezonans otomatik bir "in" gibi hissettiriyor. Ne olursa olsun, artık kabilenin ve bir çiftin parçasısın. Aitsin.

Flor'un bu kolay aidiyeti her şeyden çok istediğinden şüpheleniyorum, ama kim bilir. Belki de aklında bebekler vardır. Bu benim çok düşündüğüm bir şey değil. Kendi annem bir kâbustu, bu yüzden bir çocuğun annesi olmayı hayal bile edemiyorum... ama son zamanlarda bunu daha çok düşünüyorum ve bu fikirten nefret etmiyorum. "Hangi kısmını bilmek istiyorsun? Çünkü sana seks hayatımızdan bahsetmeyeceğim."

Sesim alaycı ama kalbim gerginlikle çarpıyor. Steph bildiğim kadarıyla hiçbir şey söylemedi. Tarih öncesi bir sahilde olduğumuz için "seanslarımıza" gerçek bir terapi gibi davranıyor. Ya yanıyorsam ve herkese henüz yatmadığımızı söylüyorsa? Sadece aşırı seviştığımızı mı?

Ama Flor yüzünü buruşturdu. "Aleti hakkında bir şey bilmek istemiyorum. Zaten diğer konuşmalardan bu konuda çok fazla şey biliyorum, teşekkürler."

Doğru ya. A'tam ile ilk yattığımda çok korkmuştum.

"Sadece duygusal olarak nasıl olduğunu bilmek istiyorum," diyor Flor. "Farklı hissediyor musun? Daha mutlu? Hamile hissediyor musun?"

Gülüyorum. "Kendimi hamile hissetmediğim kesin. Muhtemelen şu anda bitimi duyabilirsin." Göğüs kemiğime dokunuyorum. "Hâlâ deli gibi atıyor." Bu normalmiş gibi davranıyorum. Normal sayılır. Bazı çiftler rezonansa girer ve rezonansın yerleşmesi günler ya da daha uzun sürebilir. Sanırım bunun hamile kalmanın ne kadar sürdüğü ile bir ilgisi var. Willa ve Gren haftalarca rezonansa girdiler ve sonunda bir ara verdiler ve tavşan gibi sevişmeye başladılar. A'tam ve benim sonuna kadar gitmediğimizi kimsenin bilmesine gerek yok. Sadece "bebek yapma" kısmında henüz başarılı olamadığımızı düşünebilirler.

"Aşktan bunaldınız mı?"

Omuz silkiyorum. "Tüm bu rezonans olayından önce uzun bir süre ona karşı aşkla dolup

taşımışım. Her zaman ellerimizi birbirimizden uzak tutamadık. Rezonansın bunu değiştirip değiştirmediginden emin değilim."

Kaşlarını bana doğru oynatıyor. "Bütün geceler kaçıp gittiğin yer orası mı? Gizlice çıktığını fark etmediğimi sanma."

Sırrını doğruluyormuş gibi yaparak dudaklarımın üzerinde bir fermuar hareketi yapıyorum. A'tam'la takıldığımı düşünmesine izin veriyorum. Şu anda bu, neredeyse her geceyi dirseklerime kadar çamur içinde geçirdiğimi ve her seferinde başarısız olduğumu itiraf etmekten daha iyi geliyor.

"Sana o kıyafeti verdiğime sevindim o zaman. Beğendi mi?"

Kıyafet. Unutmuşum. Kıçımın yanaklarını bile örtmeyen kabarık kürk etekli olanı. Pembemsi deri sütyenli olan. Ben de onu saklıyordum. Bekliyordum.

A'tam ben cevap veremeden yanıma düşüyor ve taze bir fincan çay uzatıyor. "Senin için, benim vahşi küçük kaari'm."

Benimkine baktım. Boştu ve ben fark etmemiştim bile. Gerçi A'tam fark etmişti ve bana yeni bir tane getirdi. Fincanı ona uzatırken yüzüm kızardı. "Teşekkür ederim."

"Aç mısın?" O sorar. "Ne yemek istersin?"

Ona gülümsüyorum ve eğilip öpücük için ağzımı uzatıyorum. Beni yarı yolda karşılıyor ve dudaklarıma sadece hafif bir öpücük konduruyor ama bu harika ve doğru bir his ve aptalca bir nedenden ötürü beni çok ama çok mutlu ediyor. Bu sadece bir öpücük... ama onun benim, benim de onun olduğumun alenen kabulü. Biri boğazından alaycı bir ses çıkarıyor, muhtemelen Hannah. Bırak alay etsin. Bugün beni rahatsız etmiyor. "Bittiğinde O'jek'in rostosundan biraz alabilir miyim?" Ona söyledim. "Gerçekten güzel kokuyor."

Yakınlarda, O'jek'in sert ağzı sanki onaylıyormuş gibi hafif bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Sana en iyi parçayı getireceğim," diye güvence veriyor A'tam.

"En sulu olanı."

"Bir kızın da bir dilim alması için ne yapması gerekir?" Flor şaka yapıyor. "Yoksa sadece Gölge Kedi klanı için mi?"

"Oh, eminim O'jek paylaşacaktır," diyor Daisy neşeye. Saçlarını savuruyor ve ona gülümsüyor. "Değil mi?"

O'jek'in bakışları Flor'a takılıyor ve bir an için kızardığına yemin edebilirim. Hiçbir şey söylemiyor, sadece başını sallıyor. Tipik O'jek.

A'tam bana göz kırpmıyor ve tekrar ayağa kalkarak boş bardağımı yıkanıp yeniden kullanılabilmesi için uzun evin uzak ucuna geri götürüyor. O uzaklaşırken Flor eğiliyor. "Tamam, siz ikiniz cidden çok tatlısınız. Bu kadar değerli olduğunuz için kusacağım. Onun küçük kaari'si mi? Bu bir evcil hayvan ismi mi?"

Dudağımı ısırdım. "Öyle."

Eğiliyor. "A'tam'ın dün zavallı S'bren ile neredeyse kavga ettiğini biliyor musun?"

Şaşkınlıkla ona göz kırpmıyorum. Bu benim için yeni bir haber. "Kavga mı etti?"

"Evet. Penny bana her şeyi anlattı. S'bren sana B'shit demiş ve A'tam aklını kaçırmak üzereymiş. Ona adının nasıl telaffuz edilmesi gerektiği konusunda ders vermiş ve sonra kampın geri kalanına gidip adının yanlış telaffuz edilmesinin üzücü olduğunu ve bundan hoşlanmadığını herkese bildirmiş."

Hiçbir fikrim yoktu. Duygusal gözyaşları gözlerimi doldurmakla tehdit ediyor. "Bunu o mu yaptı?" Flor başını salladı. "Sana söylemedi mi?"

"Hayır, ben... Sanırım kestiriyordum." Artık öğleden sonra kestiriyorum, çünkü geceleri çok geç kalkıyoruz. Hiçbir fikrim yoktu. Yine de bugün kimse bana Bree-shit ya da B'shit demedi.

Gerçekten dinliyor. Dinliyor, daha iyisini yapmaya çalışıyor ve herkesi hizaya getirmeye çalışıyor.
Ve bunu sinsice yapmaya çalışıyor.

Bu birinin benim için yaptığı en tatlı şey. A'tam
gerçekten çabalıyor.

Benim de aynısını yapmamın zamanı geldi.

BRIDGET

I Birkaç saat boyunca ziyafette takılıp her şeyden biraz yiyorlar. O'jek'in otlu rostosu narin ve lezzetli, mükemmel bir şekilde tatlandırılmış ve yemek yarışmasındaki berbat yemeklerinin ne kadarının onun değil de Daisy'nin eseri olduğunu merak etmeme neden oluyor. Bir kadeh

bir ton karides çayı içiyorum ama fermente sah-sah'ı es geçiyorum çünkü kafamın rahat olmasını istiyorum. Flor sonunda Raven'la dans etmek için kalktı ve sonra muhtemelen en uzun uzuvlardaki en tatlı ruh olan Sessah'la flört etmek ve gülmek için durdu. Veronica'nın bebeğini ve Liz'in küçüğünü tekrar kucağıma alıyorum. A'tam'ın Z'hren ile oynamasını izliyorum ve Z'hren'in küçük yumruklarından birini kemiriyormuş gibi yapmasını görünce kalbim sanki üç beden büyüyor. Bek ve Elly ile diğer köy hakkında güzel bir sohbet gerçekleştiriyorum.

Bu harika bir parti ve bitmesine hazır değilim.

Ve yine de... A'tam sürekli yanımdan geçip beni kontrol ediyor. İyi bir buluşmayı sevdiğini biliyorum ve ben köşede takılırken onun sosyal kelebeği oynamasına aldırmiyorum. Onun eğlenmesini izlemek hoşuma gidiyor ve dönüp dolaşıp bana geleceğini biliyorum. Bunu her zaman yapıyor, bana atıştırmalıklar ya da biraz dedikodu getiriyor. Beni elimden tutuyor ve Raven'ın şarkılarından birinde onunla dans etmemi sağlıyor. Ve sürekli bana bakıyor, sanki beni izlemeden duramıyormuş gibi.

Bu gece bizim gecemiz, karar verdim. Bu yüzden esneme numarası yapıyorum ve ilk insanlar uzaklaşmaya başladığında ayağa kalkıyorum. A'tam Thrand'la konuşmanın ortasındaydı ve koluna dokunduğumda bana endişeli bir bakış attı. "Yorgun musun, Br'chit?"

"Birazcık." Ona uykulu bir gülümseme veriyorum ve eğilip burnumun ucunu öptüğünde kalbim daha da ısınıyor. "Ben kulübeye dönüyorum. Sen burada kal ve konuşmanı bitir."

"Seninle geri döneceğim-"

Başımı sallıyorum ve o arkasını dönmeden önce onu Thrand'a doğru itiyorum. "Elimi yüzümü yıkayacağım ve sorun olmazsa birkaç dakika yalnız kalmak istiyorum. Sen biraz daha takıl." Sorun olmadığını belirtmek için ona göz kırpiyorum.

Sanki toplantıyı yalnız bırakmama izin vermek tüm ilkelerini ihlal ediyormuş gibi bana kararsız bir bakış atıyor. Ama ben kararlı durunca başını sallıyor. "Yakında orada olacağım."

"Çok erken değil," diye takılıyorum ve sonra Thrand'a el sallıyorum. "İyi geceler."

Uzun evden çıkıp gecenin soğuğuna karışıyorum. İçerisi, ateş ve bedenlerin baskısı sayesinde havasızdı ama dışarıda hava ısıracı ve soğuktu. Kulübeye doğru aceleyle ilerlerken kollarımı ovuşturuyorum, soğuktan nefesim kesiliyor. İçeri girdiğimde kömürleri yakıp ateşi yeniden harlıyorum ve sonra eşyalarımı karıştırıyorum.

Flor'un benim için yaptığı kıyafeti çıkardım ve parmaklarımı üzerinde gezdirdim. Bir şey yapıp bana vermesi çok düşünceli bir davranıştı. Kıyafetler -küçük, cilveli kıyafetler bile- saatler süren bir çalışma gerektirir. Ona tekrar teşekkür etmeliyim çünkü bu gece bunu giyeceğim. Soyunuyorum ve vücudumu biraz soğuk suyla yıkadıktan sonra deri sütyeni giyiyorum. Mükemmel küçük spagetti askıları ve fiyonkla bağlayıp her şeyi sabitlemek için kupların arasında iki uzun deri parçası var. Her şey düşünüldüğünde, oldukça iyi oturmasına şaşırdım. Göğüslerim kuplar için çok büyük - oldukça müstehcen bir şekilde taşıyor - ama oldukça seksi görünüyor, bu yüzden onunla mutluyum. Sonra,

yumuşak, tüylü eteği giyiyorum ve şey kış yanaklarımı zar zor örttüğünde bir kahkaha ısırıyorum. Yanlış bir hareket yaparsam kığım arkadan dışarı sarkacak.

Bu mükemmel.

Kıyafetin içinde dönüyorum, kendimi seksi ve güzel hissediyorum. A'tam bunu beğenecek, diye karar verdim. Beni çıplak seviyor elbette, ama daha önce hiç iç çamaşırı gördüğünü sanmıyorum, bu yüzden beğeneceğinden eminim. Hangi erkek kadınının kışının minicik, kabarık bir etekten sarkmasından ya da göğüslerinin deri bir sütyenden fırlamasından hoşlanmaz ki? A'tam olabildiğince kırmızı kanlı, bu yüzden ona göstermek için sabırsızlanıyorum.

Bu gecenin eğlenceli olacağına karar verdim. Eğlenceli ve özel. A'tam'ın aletinin boyutu ya da benim kızlık organlarım hakkında çok fazla endişelenmeyeceğim, diyorum kendime. Uyum sağlayabiliriz. Rezonansı çalıştırabiliriz.

Başka bir olasılığı kabul etmeyi reddediyorum.

İşler... eğlenceli olmasa bile... yine de rezonansla devam etmek zorundayım. Rezonansı tamamlamadan khui'm mırıldanmayı ve beni delirtmeyi bırakmayacak. Bu da hamilelik demek. Bir haftadır erteliyoruz ve buna daha ne kadar dayanabileceğimi bilmiyorum. A'tam'la aynı odada olmak bile çılgınca dikkat dağıtıcı. Onunla seks yapmak, kaç orgazm olursa olsun, asla yeterli gelmiyor, çünkü khui tatmin olmuyor. Kendimi sürekli diken üstünde hissediyorum, cildim hassaslaşıyor ve kızarıyor. Uykum huzursuz. Yürürken tökezliyorum.

Kısacası, berbat durumdayım. Khui böyle çalışır. Ana direktifini yerine getirene kadar dinlenmeme izin vermeyecek. O zamana kadar, daha fazla dayanamayana kadar sürekli daha fazla dikkatim dağılacak, daha fazla seğirecek, daha fazla hormonlu olacağım. Liz diğer kabiledeki bir çiftin -Josie ve Haeden- rezonanslarını yerine getirmeden bir ay geçirdiklerinden bahsetti. Hayal bile edemiyorum. Ben bir hafta sonra bu kadar yıpranmış ve huzursuz hissediyorsam, onların bir ay sonra ne kadar berbat hissetmiş olabileceklerini ancak hayal edebilirim.

A'tam'ı istemediğimden de değil.

İstiyorum. Sadece...hepsini değil.

Ama bunun bir seçenek olmadığını biliyorum. Bu yüzden derin, sakinleştirici bir nefes alıyorum ve kürklerin altına kıvrılıp A'tam'ı bekliyorum. Bunu yaparken, dostumu düşünüyorum. Ona ne kadar taptığımı ve geçen hafta bana ne kadar zevk verdiğini düşünüyorum. Beni ne kadar mutlu ettiğini. Bu gece ne olursa olsun, onun için iyi geçmesini istiyorum çünkü onu seviyorum.

Birkaç ay önceki A'tam değil. İyi vakit geçirmemi sağlayacaktır.

A'TAM

H'nah konuşmayı bırakmayacak.

Kendimi dinlemeye zorluyorum, her ne kadar konuştukları sırada kadını -ve onun uyumlu eşini- sarsmaktan başka bir şey istemesem de. Bu benim hatam, kendime hatırlatıyorum. Ben sordum

meyve mağarası. H'nah ve J'shel orada birkaç gün geçirmişler ve mağaranın sıcaklığından, yeşilliğinden ve asmalardan damlayan meyvelerden bahsetmişler. İçinde yıkanmak için sıcak havuzdan. Br'chit'imın böyle bir yeri ziyaret etmeyi çok isteyeceğini düşünüyorum ve bu yüzden oraya giden en iyi ve en kolay yolu soruyorum.

Ama H'nah konuşmayı seviyor. İyi niyetli ama ben toplantıdan ayrılmak istiyorum. Gidip erken ayrılan eşime katılmak istiyorum. İyi hissettiğinden emin olmalıyım. Ya bir şey midesini bozduysa? Ona çay yapıp kürklerin altına sokabilirim. Kendini iyi hissedene kadar sırtını ovabilirim... ama burada bir sohbete hapsolmuşken olmaz.

Dehşete kapılıyorum, Shail geliyor ve sohbete katılıyor. "Meyve mağaraları hakkında mı konuşuyorsunuz? Yakında geri dönmeyi düşünüyor musunuz? Çünkü kuru meyve stoklarım azalıyor ve daha fazla almak istiyorum."

"Oh!" diye haykırıyor H'nah, yüzü aydınlanıyor. "Biz de tam A'tam'la bir gezi yapmaktan bahsediyorduk! Havalar düzeldiğinde geri dönebileceğimize eminim, ancak en kötü mevsim geçene kadar beklememiz gerekebilir. Neye ihtiyacınız var? Belki mağazalarımızda vardır?"

J'shel'in ağzı seğiriyor ve bana bakıyor. Gözleri "Anlıyorum" der gibiydi. Ne de olsa o da yeni çiftleşti. Eşini bulup onu öpücüklere boğmak istemenin nasıl bir şey olduğunu biliyor.

İki dişi yapraklar, meyveler ve kom-pote denilen bir şey yapmak hakkında konuşmaya başladığında kibarca dinlemeye çalışıyorum. Kuyruğum seğiriyor ve uzun evin girişine doğru bakıyorum. Br'chit'ten iz yok, ama o toplantıya katılacak biri değil. Kendini iyi hissetmiyorsa, peşime düşüp onunla vakit geçirmemi talep etmez. Sessizce acı çekecektir, çünkü bir şeyler istemekte iyi değildir.

"Eminim Vaza ve ben de sizinle gelmeyi çok isteriz. Kampta biraz heyecanlanmaya başladım," diyor Shail. "Bebekli bir çiftin peşinize takılmasının bir sakıncası yoksa, geziden keyif alırız."

"O halde bunu planlamalıyız," diyor H'nah gülümseyerek. "Değil mi aşkım?" Uzanıp J'shel'in uzun saç örgüsüne dokunuyor.

Eğiliyor ve arkadaşının omzuna bir öpücük konduruyor. "Sanırım A'tam'ın eşinin ona ihtiyacı var. Bunu sabah konuşabilir miyiz?"

H'nah gözlerini kırıştırıp bana bakıyor. Sanki ilk kez sabırsızlığımı fark ediyor gibi. "Aman Tanrım, elbette. Rezonansa girmenin nasıl bir şey olduğunu unutmadım." Yüzü kızarıyor ve dudağını ısırarak J'shel'e bakıyor.

Sadece sırtıyor, bu da onun telaşlı bir şekilde kıkırdamasına neden oluyor. J'shel bana dönüyor, dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Bu tür şeyleri sabah konuşacağız, değil mi?"

Anlayışı için son derece minnettarım. Belki de Uzun Boynuz -J'shel'in klanı- düşündüğüm kadar aptal değildir. Ona hevesle başımı sallıyorum, dişilerle vedalaşıyorum ve azalan kalabalığın arasından yolumu seçiyorum. Uzun evde kalanların çoğu küçük çocukları olmayanlar. R'ven ve U'dron'un müziği daha gürültülü, dansları daha şenlikli hale geldi. F'lor ve S'ssah, Sam ve R'jaal ile

bir deri sah-sah paylaşıyorlar. Köşede, N'deen ve Th'rand birbirlerine sarılmış

ve W'lla Gren'in kucagında oturuyor, yüzünde uykulu bir gülümseme var. O'jek bile eğleniyor gibi görünüyor... ya da en azından D'see eğleniyor. I'rec ikisine de bir hikâye anlatırken O'jek kulağının dibinde küçük kabuk parçalarını örüyor ve yüz ifadesi odaklanmış durumda.

Gruba bakıyorum ve iyi bir grup olduğunu fark ediyorum. Ben mutluyum. Bu bana daha önceki klan toplantılarının silik anılarını hatırlatıyor. Dört klan da avcılarını prova oyunlarına göndermeden önceki gece ziyafet çekiyordu.

Yeniden bir halk olduğumuzu fark ediyorum ve duygularım boğazımı düğümlüyor. Gördüğüm tüm yüzlerin Gölge Kedi klanından olmaması önemli değil. Bazıları Uzun Boynuz. Bazıları Güçlü Kol. Bazıları kırmızı. A'tar altın rengi ve pullu. Çoğu hyoo-man ya da sa-khui. Ve yine de... hepsi benim ailem. Birbirimizi önemseriz ve hayatı daha iyi hale getirmek için birlikte çalışırız, tıpkı her klanın yapacağı gibi. Birlikte avlanır ve balık tutarız. Birlikte aptalca oyunlar oynar ve ateşin yanında çay içeriz.

Ve yakında, Br'chit ve benim bu yeni klandan bir çocuğumuz olacak.

Bu farkındalıkla kalbimdeki kırılmanın bir kısmının yok olduğunu hissediyorum. Eski yöntemler yok olmadı. Onlar yeni yollara eklenecek ve klanlar devam edecek. Daha fazla Gölge Kedi doğacak ve O'jek ve I'rec rezonansa girdiğinde daha fazlası bize katılacak. Belki zamanla, dışlananlar bile hepimize katılacak. Bu ilginç olacak.

Hiçbir şey olmasa bile, bu soğuk, donmuş sahilde hayat her zaman ilginçtir. Asla sıkıcı değil, asla her gün aynı şey olmuyor... ve ben bunu seviyorum.

Ruhum hafifledi, sahilde koşarak arkadaşım ile paylaştığım kulübeye doğru ilerliyorum.

W

Kulübeme girdiğimde, Br'chit ateşin yanında tamamen kürklere sarınmış bir şekilde oturuyordu. İçeri girdiğimde başını kaldırıyor ama dudaklarındaki gülümseme gözlerine ulaşmıyor.

"Sorun nedir?" Hemen endişelenerek sordum. Yanında dizlerimin üzerine çöktüm ve

parmak uçlarımı yanağına sürüyorum. Gelişimle birlikte onun khui'si yüksek sesle mırıldanıyor, benimki de şarkısına kaldığı yerden devam ediyor. En azından bu iyi bir şey. Yumuşak yüzünü okşuyorum. "O'jek'in yemeği midene kötü mü oturdu? Şifalı çaya ihtiyacın var mı? Şifacıdan biraz getireyim mi?"

"Ben iyiyim," diyor yumuşak bir sesle. Dokunuşuma doğru eğiliyor, gözleri kapanıyor ve tekrar gülümsüyor. "Sadece biraz gerginim."

"Gergin mi? Neden?" Bana garip geliyor. "Ziyafette biri sana bir şey mi söyledi?" Bu düşünce beni kızdırıyor. Kimse Br'chit'in sivri dilinin ardında ne kadar çok şüphe sakladığını anlamıyor. Bu dikkatsiz sözler ona zarar verebilir ve onu ağlatabilir. Bu beni üzüyor. "Biriyle konuşup onu düzeltmem mi gerekiyor?" Sesimi alçaltıyorum ve eğiliyorum. "Sana yine yanlış isimle mi seslendiler?" Herkesi eğitmeye çalıştım ama belki birilerinin dili sürçmüştür. Eğer öyleyse, sahilde dolaşıp herkese ters ters bakmam gerekse bile, kimsenin bir daha sürçmemesini sağlamayı hedefim haline getireceğim. Br'chit'in canının yanmasından hoşlanmıyorum.

Yüz ifadesi yumuşuyor ve bana gülümsüyor. Bu kez yüzüme dokunuyor, parmakları sakalımı okşuyor. "Bazen gerçekten çok tatlı oluyorsun, biliyor musun?"

"Yani üzgün değil misin?" Biraz kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Gerginim... bunun yüzünden." Br'chit kürkünü omuzlarından atıyor ve ayağa kalkıyor.

Bir şey yapmasını bekliyorum. Yapmayınca arkasından bakıyorum. "Ne oldu?"

Vücudunu işaret ediyor. "Kıyafetlerim! Onları senin için giydim!"

İlk defa, onun örtülerini fark ediyorum. Pek kullanışlı görünmüyorlar. Meme uçları deri kayışların arasına sıkışmış ve sanki hapsedildikleri yerden kaçmak istercesine üstten kabarıyor. Giydiği etek de pek sıcak tutmuyor. Kalçalarını bile örtmüyor ve üşüdüklerinde ellerini koyabileceği bir yer yok.

Br'chit'i tanıyorum ve o da soğuyacak. "Duygularınızı incitmek istemem," diye başlıyorum, bunu en iyi nasıl belirteceğimi düşünerek. "Ama bu giyilecek en akıllıca şey gibi görünmüyor."

Benim vahşi küçük kaarı'm soluyor. Omuzları çöküyor ve yüzündeki ifade kederli bir hal alıyor. "Beğenmedin mi?"

"Sıcak olmanı tercih ederim," diye belirttim. "Ve örtülü. Bu derilerle hiçbir şey avlayamazsın." Ayağa kalkıyorum ve memelerini işaret ediyorum. "Sanki güçlü bir esinti memelerinin serbest kalmasına neden olacakmış gibi görünüyorsun. Ve karlara adım attığın anda bacakların üşüyecek." Başımı sallıyorum. "Kaba olmak istemem ama deri için deriye ihtiyacınız varsa, size biraz bulacağım. Sana güzel, sıcak tutan, üzerinde bolca kürk olan uzun bir etek yaparız."

Bana bakıyor. Gerçekten bakıyor. Uzun bir süre sonra göğsüme dokundu. "Bununla ava çıkmayacağım, A'tam." Sesi şüpheli bir şekilde boğuk geliyor. "Bunu giydim çünkü seksi olmak istedim. Senin için." Br'chit bir parmağını göğsümde gezdiriyor. "Bu gece için."

Ben...oh. Oh.

Üst kısmına bakıyorum, meme uçlarının dışarı fırlamasını engelleyen tek şey olan düğüme bakıyorum.

deri koşum. Zekice bir şey söylemek istiyorum. Elbette bunu bildiğimi, sadece onu test ettiğimi söylemek istiyorum. Onun yerine, tek söylediğim "Oh."

Br'chit'in ağzı seğiriyor. Parmağını çenemin altına koyup başımı kaldırıyor, böylece gözlerimiz buluşuyor. "şimdi tekrar bak. Kıyafetlerim hakkında ne düşünüyorsun?" Bir adım geri çekiliyor ve ellerini memelerinin üzerinde gezdiriyor, gözlerimin önünde dolgunlaştırıyor ve zıplatıyor. Elleri eteğine, o kk kürk parçasına kayıyor ve arkasını dönüp poposunu bana doğru oynatıyor. Seni gibi kürkü de dalgalanıyor ve bu... baştan çıkarıcı.

"şimdi anlıyorum." Kendimi aptal gibi hissederek ona uzandım. "Bunun bir tür insan geleneği olduğunu sanıyordum." "Oh, yle. Sadece zel olarak giymek için." Elimden kurtulup kürklerle doğru ilerledi. As

Yürürken, bakışlarım kürkünün vurguladığı poposunun esnekliğini takip ediyor. Oldukça büyüleyici. "Sadece senin için giyiyorum."

Onun yanında her zaman yarı sert olan sikim, bunu söyleme şekliyle canlanıyor. Benim için. "Parmaklarımı amına koymak istiyorum," diyorum ona, nefesim hızlanarak. "Seni öpmek ve boşalana kadar sana dokunmak istiyorum. Ben bunu yaparken sen de bunu giyebilirsin."

Br'chit kıkırdıyor, sesi alçak ve alaycı. Elini bana doğru uzatıyor, beni baştan çıkarıyor. "Buraya gel."

İki kere söylememe gerek yok. Yanına gitmek için acele ederken neredeyse kendi ayaklarıma takılıyorum. Ellerimi beline koyuyorum ama o başını sallıyor ve elini omzuma koyarak kendimi kürklerin üzerine bırakmamı işaret ediyor. Öyle yapıyorum, dizlerime kadar iniyorum. Hemen bacaklarını kavrayıp ağzımı karnına bastırıyorum. "Amını dillememe izin ver."

"Yakında," diye fısıldıyor Br'chit ve parmaklarını tekrar çeneme dokunduruyor. "Benim için arkana yaslan, aşkım."

Sırt st yatarken bile sinirli bir şekilde homurdanıyorum. Dirseklerime dayanarak ona dik dik bakıyorum. "Sadece yüzüme oturacağına söz verirsen."

Nefesini içine çekiyor, bana bakarken gözleri kocaman açılıyor. Kk bir inilti duyuldu. "Tamam, senin fikrin benimkinden daha iyi olabilir."

Elimi ıplak kalçasında bir aşağı bir yukarı gezdirip onu okşuyorum. Kuyruğum kürklerle çarpıyor ve onu ayak bileğine doluyorum, ona sahip olmak, elimden geldiğince sahip çıkmak için yanıp tutuşuyorum. "Senin fikrin neydi?"

"Seni her yerinden pecektim," diyor Br'chit bana doğru eğilerek. Yelesi yüzünün etrafına dağılıyor, kara bir bulut yüz hatlarını gizliyor ve eğilip dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. "Seni her yerinden peceğim ve sonra belki boşalana kadar seni tekrar ağzıma alacağım... en azından ilk kez."

Bu fikri ben de sevdim. Elim o kabarık, kk etek parçasının altından yukarı kaydırıyorum ve yuvarlak poposunu sıkıyorum. Avucumun içine mkemmел bir şekilde oturuyor, poposunun yuvarlak şeklini sıkmak çok zevkli. "İlk kez mi?"

Başını sallıyor, gözlerini kocaman açmış bana bakıyor. "Ve sonra ikinci kez, içime boşalmanı istiyorum."

Donup kaldım, onu doğru duyduğumdan tam olarak emin değildim. Kıyafetlerine, yüzündeki hafif gerginliğe ve bakışlarındaki arayış ifadesine bakıyorum. Onu rahatlatmam için bana baktığını fark ediyorum, çünkü hâlâ korkuyor.

Korkuyor... ama beni istiyor.

Onu tutup kendime sarılmakla, nefesini kesip öpmek arasında gidip geliyorum. Benim güzel, mkemmел eşim. İki elimle kalçalarını okşuyorum, bacaklarına aşağı yukarı masaj yapıyorum,

başparmaklarım kalçalarının iç kısımlarında kayıyor. "Sanırım önce benim fikrimi uygulayacağız," diyorum ona. "Yüzüme sarıl ve boşalana kadar ağzıma doğru sallan, sonra yumuşak, ıslak ve hazır olduğunda gerisini konuşuruz."

Br'chit inliyor, beni öpmek için eğiliyor. Ağzı çılgınca benimkinin üzerindeydi ve ben de başparmaklarımın

Eteğine kadar. Altına hiçbir şey giymiyor ve amcığı zaten sıcak ve davetkar... ama kaygan değil. Kayganlık için fazla gergin.

O bir şelale olana kadar başka hiçbir şey olmayacak, sessizce yemin ediyorum.

"Bunu yapmamızı istiyorum," diye fısıldıyor öpücükler arasında ağzıma. "Sana ihtiyacım var, A'tam. Ben sadece... Bilmiyorum..."

"Şşşt," diye mırıldanıyorum. Ellerimi tekrar tekrar teninde gezdirerek onu öpüyorum. Korkularını ağzımın içinde yutabilseydim, yutardım. Tek yapabildiğim onu öpmek ve nazik sevgi sözcükleri sunmak. Ve dokunmak. Bol bol dokunmak. "Aceleye gerek yok, benim vahşi küçük kaari'm. Eğer bu gece için hazır değilsen, o zaman bu gece yapmayız."

"Ama daha fazlasını istediğini biliyorum-"

"Ve sana beklemeye hazır olduğumu söyledim." Ellerimi eteğinin altından çıkarıp kollarımı beline doluyorum. Bu kez onu kendime doğru çekiyorum ve kürklerin üzerinde altıma girene kadar sarmaş dolaş vücutlarımızı döndürüyorum. Br'chit bunun üzerine biraz rahatlıyor, beni izliyor ve ben de bir öpücük daha vermek için eğiliyorum. "Gözlerinde korkuyla seni izlemektense eşimin her yerini tatmayı, onu boşaltmayı ve zevk çığlıklarını dinlemeyi tercih ederim, kalbim."

"Kulağa ne kadar aptalca gelse de gerçekten cesur olmaya çalışıyorum." Sesi alçak ve titrek.

"Biliyorum. Ve daha fazlasını istemiyorum." Elimi saçlarında gezdirip onu okşuyorum. "Gözlerindeki korkudan hoşlanmıyorum, Br'chit. Vücudunu iyi hissettirmeme izin ver. Başka bir şey olmasına gerek yok."

Bana bakarken alt dudağı titriyor. "Seni seviyorum, A'tam. Bana karşı çok iyisin."

"Hayır, bencil ve açgözlüyüm ve söz dinlemiyorum. Ama daha iyiye gidiyorum." Eğildim ve onun yumuşak, endişeli ağzını öptüm. "İkimiz de öyleyiz. Ama mükemmel olana kadar hiçbir şey yapmak zorunda değiliz." Alt dudağını dişlerimle çekiştiriyorum, çünkü bundan hoşlandığını biliyorum. "Sadece öpüşebilir, dokunabilir ve tadını çıkarabiliriz."

"Tamam." Sesi titrek ama kendine güveni artıyor. Uzanıp sakalımı tekrar okşuyor. "Öpüşmeyi seviyorum."

Ona sırtıyıyorum. "Ve seni her yerinden öpmekten başka bir şey istemiyorum." Parmak uçlarımı, taktığı garip bağlamadan dışarı taşan memelerinin yumuşak kabarıklıklarında gezdiriyorum. İtiraf etmeliyim ki bu halleriyle çok cazip görünüyorlar, kabarık ve istekliler. Tenini ovalıyorum ve küçük bir iç çekiş çıkardığında düğümü açıyorum.

Meme uçları dışarı taşıyor, tenine çarpıyor ve esmer uçları bakışlarımın altında hemen büzüşüp sertleşiyor. "Derilerini seviyorum ama sanırım onlar olmadan seni daha çok seviyorum."

Kürklerin üzerinde yükseliyor, bana doğru uzanıyor, meme uçları okşanmayı talep edercesine yükseliyor. İki kez sormasına gerek yok. Yumuşak tenini okşuyorum, parmak uçlarımı artık inanılmaz derecede hassas olduğunu bildiğim meme uçlarının üzerinde gezdiriyorum. Minik noktalar haline gelene kadar onlarla alay ediyorum ve adımı haykırdığında eğilip birini ağzıma alıyorum.

Br'chit'in attığı çığlık şimdiye kadar duyduğum en güzel şeydi.

Şiddetli bir hırıltıyla, dudaklarımı kullanarak ve dişlerimi nazikçe kazıyarak onu ihtiyaçtan çılgına çevirmek için yumuşaklığına sokuluyorum. Ağzımla yaptığım her hareketle birlikte, elimi kullanarak diğer memesine de aynı ilgiyi gösteriyorum. Eşim kıpırdanıyor ve altımda kıvranıyor, hareketsiz kalamıyor ve nefesi beni daha fazlasını yapmaya ikna eden yumuşak iniltilerle dolu.

"A'tam, ağzın çok iyi hissettiriyor," diyor bana, sesi yumuşak ve merak dolu. Sanki kollarımda zevk aldığında buna asla tam olarak inanmıyor ve şüphe duymasından bile nefret ediyorum. Şu andan itibaren, Br'chit rahatlayana kadar ben de rahatlamayacağım. Eşimin mutluluğunu sağlamak

için yapmam gereken pek çok şey var ama böyle bir karşılık alırsam hepsini seve seve yaparım.
Bir ucunu ısırıyorum ve sonra yalayarak yatıştırıyorum. "Bu gece sır çubuğuna ihtiyacın var mı?" Ona soruyorum. "Getireyim mi? Yoksa onsuz neyi sevdiğini söyleyecek misin?"

Gözleri irkilerek açılıyor ve bakışlarımla buluşuyor. "Buna ihtiyacımız yok... Ben konuşurum."

"Ve dinleyeceğim," diye söz veriyorum ona, çünkü ikimizin de sorumlu olduğunu biliyorum. Eşim bana anlayışlı bir gülümseme veriyor ve ben bunu görmeye bayılıyorum. Öne doğru eğilip onu öpüyorum, ağzının benimkinin altındaki hissini, bana nazıkçe boyun eğişini seviyorum. Khui'm aceleyle şarkı söylüyor, açlıkla dolu ve eşime sahip çıkmamı talep ediyor. Yakında, diyorum ona.

Br'chit önce gelir.

Onun khui'si de yüksek sesle şarkı söylüyor ve bir elimi memesine kaydırıp onu kavradığımda, şarkının vücudunda titreştiğini hissedebiliyorum. İnliyor, elleri yeleme gidiyor ve tekrar öpüşürken bana sarılıyor. "Daha fazla," diye nefes alıyor. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

Onu tekrar öperim. "O zaman gel ve yüzüme otur."

Yanakları kızarıyor ama yüzünde hem heyecan hem de belirsizlik ifadesi var. "Emin misin?"

"Hayatım boyunca daha fazlasını istemediğime eminim." Elini tutuyorum ve dik oturana kadar onu rahatlatıyorum. Çıplak tenine küçük öpücükler konduruyorum, gevşek kemeri omuzlarından kaydırıyorum. "Senin tadını almak istediğime eminim. Kokunu içime çekmek ve bundan zevk almak istediğime eminim. Öldüğümde, bir elim mızrağında ve ağzım senin amında, son derece memnun bir avcı olarak ölmek istediğimden eminim. Yani evet, eminim."

Biraz kıkırdıyor. "Mızrağınla, ha?"

"Mmm." Ona sırtıyorum. "Seni her yerinden öpmeme izin verecek misin? Her yerini yalamama? Sana bunca zamandır vermem gereken tüm zevki vermeme?"

Br'chit titriyor, teni karıncalanıyor ve memeleri sıkışıyor. Teklifimi düşünürken uzanıp küçük bir tomurcuğa dokunuyorum ve bunu yaparken omzuna öpücükler konduruyorum.

"Sen bana dokunurken düşünemiyorum," diyor nefesi kesilmiş bir halde.

"Mesele de bu zaten. Sen çok fazla düşünüyorsun, ben ise çok az düşünüyorum. Bu gece bunu tersine çevirelim. Sen hiç düşünme, ben her şeyle ilgileneceğim."

Ellerimin arasında titriyor, parmakları göğsümde geziniyor. "Pekâlâ. Ben sadece... Bu şekilde gelip gelmeyeceğimi bilmiyorum."

Böyle şeyler için endişelenmek bana düşer, ona değil. Benim görevim onun amcığını kayganlaştırmak ve tatlı suyla doldurmak, benim görevim onu doruğa ulaştıracak kadar iyi hissettirmek. Eğer bunu onun için yapamazsam, gerçekten de değersiz bir eş olurum. "Yapacaksın," diye ona güvence veriyorum. "O kadar sert boşalacaksın ki dilimi sıkacaksın ve ben de senin zevkinin her zerresini paylaşacağım."

Br'chit inliyor, sanki bu görüntünün tadını çıkarmak istermiş gibi gözleri dalgalanarak kapanıyor. Nefesi kısa ve kesik kesik geliyor.

Meme uçlarını son bir kez avuçluyorum, başparmağımı uçların üzerinde kaydırıyorum.

"Evet, A'tam, bunu istiyorum' de." "Evet, A'tam," diye nefes alıyor ve cevap verirken gözlerini açıp bana bakıyor. "Bunu istiyorum."

Bu ana kadar vücudumun tepkilerini görmezden gelerek iyi bir iş çıkarıyordum. Ancak şimdi, o bu sözleri söylerken aletim seğiriyor, kesem geriliyor ve sanki hemen doruğa ulaşacakmışım gibi vücuduma doğru çekiliyor. Bu... olamaz. Bu gece eşime daha önce hiç kur yapmadığım gibi kur yapmalıyım. Onun güzelliğinden ya da beni nasıl güvenle izlediğinden başka bir şey düşünmeliyim.

Can sıkıcı bir şey düşüneceğim, diye karar veriyorum. Birleşen kabilededeki diğer erkeklerin yüzleri gözlerimin önünden geçiyor ama onları reddediyorum. Eşime zevk verirken diğer erkekleri düşünmek istemiyorum. Bunun yerine başka bir şey düşünmeliyim. Eşimin parmak eklemlerine bir öpücük kondurduktan sonra kürklerin içinde sırtüstü uzanıyorum. Bunu yaparken, şeklini kaybetmiş, yanları sarkmış, kurumuş sazlardan örülmüş bir sepet gözüme çarpıyor.

Çömlekçilik, karar verdim. Çömlekçiliği ve ne kadar sinir bozucu derecede berbat olduğunu düşüneceğim.

Br'chit yanımda oturuyor, bacaklarını kabarık eteğinin altına sıkıştırmış. Yüzünde yine bir belirsizlik belirliyor ve ona düşünmesi için çok fazla zaman verdiğimi fark ediyorum. Çömlek, onu bir öpücük daha için kendime çekerken kendi kendime söylüyorum. Çömlek ve ateşten çıkan tüm kırıklar. Kurduğunda hiçbir şeye dönüşmeyen çömlekler. Br'chit eğilip kili işlerken kollarını çamur kaplıyor.

Bu son zihinsel imge vücuduma saf bir şehvet şimşeği gönderiyor. O zaman eşimin üzerindeki çamuru düşünmek yok. Sadece çanak, çömlek ve kaseler. Kırık şeyler. Beni kızdıran ve sinirlendiren şeyler. Kesinlikle Br'chit'in, yeterince kalın görünen başka bir kil bobini üzerinde çalışırken bana gülümsemesi değil-

"Yüz," diye homurdandım. "Üzerine otur."

Br'chit'in gözleri büyüdü. Nefesini içine çekiyor ve bana bakarak tereddüt ediyor. Khui'si her zamankinden daha yüksek sesle şarkı söylüyor, bu yüzden ilgilendiğini biliyorum, ancak uyarılmasının kokusunu alamıyorum. Etrafımızdaki havayı kokluyor olmalı ve amının ıslanamayacak kadar gergin olduğundan şüpheleniyorum.

Eğer ıslak değilse, bu gece çok fazla ilerleyebileceğimizi sanmıyorum. Onun sıcak, kaygan ve hazır olmasına ihtiyacım var.

"Önce biraz göğsüne oturabilir miyim?" diye soruyor gergin bir şekilde. "Belki yukarı doğru çıkabilirim?"

Başımı sallıyorum. Katılmasını sağlamak için ne gerekiyorsa. Kararsız olmasından nefret ediyorum. Hayatta bir yankı eşine zevk vermekten daha büyük bir kesinlik olmamalı. Bu yüzden karnımı okşuyorum -eğer sikime dokunursa kontrolümü kaybederim- ve ona cesaretlendirici bir bakış atıyorum.

Br'chit bir bacağını üzerime kaydırıyor ve tam göbeğimin üzerine oturuyor, kendini ayarlarken memeleri sallanıyor. Hâlâ kararsız görünüyor ama teninin benimkine değmesi hoşuma gidiyor. Kalçalarının sıcaklığını, bacaklarının arasındaki buklelerin gıdıklayıcılığını hissedebiliyorum ve güzel yüzüne bakabiliyorum. Çıplak memelerini ve güzel üst kısımlarını hayranlıkla seyredebiliyorum. Meme uçları dikleşiyor ve parmaklarımı üzerlerinde gezdirerek dikkatini dağıtmaya çalışıyorum. Çok fazla düşünüyor.

Boğazından yumuşak bir ses çıkarıyor ve kalçaları göğsüme yaslanıyor.

Çömlek, kendime hatırlatıyorum. Çömlek parçaları. Çömlek parçaları. Arkadaşımın kırık çömlekleri küllerin arasından çıkarmasını izlemenin hayal kırıklığı.

"Çok mu ağırım?" diye soruyor. "Asla."

Br'chit ellerini hafifçe göğsümde gezdirerek kaslarımın çizgilerini takip ediyor. "Sana dokunmak hoşuma gidiyor.

Ne kadar güçlü olduğunu ama teninin kadife gibi hissettirdiğini seviyorum. Eminim dokunmak sana benden daha iyi geliyordur." "Bahse girerim yanılıyorsun," diye idare ediyorum. Çömlek parçaları. Kırık kaseler. Onun hayal kırıklığı.

Meme uçlarımdan birinin etrafında bir daire çiziyor. "Bunlar hassas mı? Benimkilerden daha sert hissediyorum."

Başparmağımla onunkilerden birine hafifçe vuruyorum ve onun küçük zevk nefesiyle ödüllendiriliyorum. "Benimkiyle kimseyi emzirmek zorunda değilim," diye belirtiyorum. "Seninkileri yumuşak seviyorum. Hepinizi yumuşak seviyorum." Meme ucunu parmaklarımın arasında yuvarlıyorum ve onun gırtlaktan gelen iniltisiyle ödüllendiriliyorum.

"Bundan nefret ediyorum,"

diyor Br'chit usulca. Telaş

içinde donup kalıyorum.

"Benim dokunuşum mu?"

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve şaşkınlıkla bana baktı. "Hayır. Bu çok iyi hissettiriyor ve seni çok istiyorum ama çıldırıyorum."

Hiç bu kadar rahatlamamıştım. Ellerimi kalçalarına doğru kaydurdım, yukarı aşağı ovuşturdum. "O zaman korkmayı bırak. Gel ve yüzüme otur. Seni daha da iyi hissettireceğim."

Kıvranıyor ve havada tahrik olduğunun en ufak bir ipucu var. "Emin misin, A'tam? Ağır olabilirim-"

"Burnum güçlüdür."

Bir kıkırdama duyulur. "Bir kızın duyabileceği en romantik sözler değil ama etkili."

Onu hâlâ güldürebiliyor olmak hoşuma gidiyor. Sırıtarak çıplak tenine küçük, nazik daireler çiziyorum. Hâlâ kabarık eteğini giyiyor ama eteği yukarı itip altındaki hazinelere ulaşabileceğim kadar kısa. "Ne bekliyorsun?"

Yüzünde sinirli bir ifade var. "Emin bile değilim. Yine fazla düşünüyorum."

"Daha çok benim gibi olmalısın. Hiç düşünme," diyorum. Br'chit kıkırdıyor ve o da kıkırdayınca bu fırsatı değerlendirip onu öne doğru çekiyorum, ta ki tam kalbimin üzerine oturana ve dizleri kulaklarıma değene kadar. "Gel," diyorum usulca. "Senin için mükemmel bir yerim var."

Dudakları aralanıyor ve gözlerinde sıcak bir uyarılma parlıyor. Khui'si yeni keşfedilmiş bir yoğunlukla şarkı söylüyor. Hiçbir şey söylemiyorum, kararı ona bırakıyorum. Bunu ona zorla yaptırmak istemiyorum. Bunun onun seçimi olmasını istiyorum, böylece dokunuşumdan korkmayacak.

Br'chit yine gülüyor ama sesi her şeyden çok gergin. Poposunu kaldırıyor ve biraz ileri gidiyor. "Bunu istediğine emin misin?"

"Başka bir şey istemedim," diye onu rahatlatıyorum. Vücudunu öne doğru uzatırken, kokusu beni sarıyor ve inliyorum. Kokusu göğsümdeki khui'yi çılgına çeviriyor ve hevesli bir beklentiyle titriyor. Miskini içime çekerken ağzım sulanıyor ve kalçaları yanaklarımı çevreliyor. Amcığ ağzımdan bir el mesafesinden daha az uzakta ve sabırsızlığım beni ele geçiriyor. Daha fazla bekleyemem.

Ellerim kıkırda, Br'chit'i ağzıma götürüp yalıyorum.

Ürkek bir ses çıkarıyor ve sonra dilim kıkırda büzülmesinden klitorisinin çıkıntısına kadar teninin üzerinde gezinirken titriyor. "Oh, Tanrım," diye inliyor. "Bu çok yanlış."

"Neden?" Amcığın sokuluyorum, dilimi tekrar yumuşaklığında gezdirmeden önce burnumu kıvrımlarına sürüyorum. "Bunu seviyorum."

"Bu..." diye pantolonunu indirdi. "Bu... *aslında* yanlış değil... sadece... lafın gelişi." Bana cevap vermeye çalışırken sesi titriyor ve kalçalarını yüzüme doğru sallıyor. "Sen... bundan hoşlanıyor musun?"

"Her sabah böyle uyanmak istiyorum," diye onu rahatlatıyorum. "Buharlı amcığın ağzımın üzerinde ve tadın sakalımın her yerinde."

Br'chit inliyor.

Yine de tüylü eteği yoluma çıkıyor. Burnumu gıdıklıyor ve büyüleyici meme uçlarını görmemi engelliyor, bu yüzden kumaştan bir avuç tutup yukarı çekiyorum, kalçalarının arasındaki kürk tutamını ve daha yumuşak bir teni ortaya çıkarıyor. Başımı kaldırıp baktığımda öne doğru eğilmiş, memeleri havada sallanıyor ve yelesi darmadağın bir şekilde omuzlarına dökülüyor. Onu tekrar yaladığımda, dilimin ucu göbeğinin girişini ararken yüzündeki ifade tam bir konsantrasyon ifadesi.

Şurada.

Sadece bir miktar ıslaklık var ama bu da bir başlangıç.

Br'chit inliyor, vücudu dilime karşı seğiriyor. "A'tam, dilin... oh, çok iyi hissettiriyor."

Çömlek, kendime hatırlatıyorum. Çukurdaki çömlek parçaları. Kırık çömlekler ve Br'chit'in saatlerce çalışmasının boşa gittiğini fark eden üzgün yüzü. Çömlek. Çömlek.

"Çok yumuşak," diye mırıldanıyorum yalamalarımın arasında. "Çok güzel kokuyor." Ve dilimi onun tatlı sıcaklığının derinliklerine sokarak, çekirdeğinin girişini yalıyorum. Kalçalarının refleksif bir sarsıntısı ve başka bir inilti ile ödüllendirildim.

"Oh," diye nefes alıyor.

Yalamaya devam ediyorum, dilimi sıcaklığının derinliklerine sürüyorum ve bir elimi kıvrımlarının başladığı ve klitorisinin yuvalandığı tümseğinin önüne kaydırıyorum. Amcığın daha

sert yalarken bile başparmağımı ona sürüyorum. İnliyor ve ben de onun vücudunun tadıyla ödüllendiriliyorum. Bana karşı biraz gevşiyor, yumuşuyor ve hareketleri daha cesur hale geliyor.

"A'tam." Adımı yarı iç çekerek yarı talep ederek söylüyor. "Yapamam..."

Sözünü bitirmiyor ve ben de görmezden geliyorum. Arayış içindeki dilimin üstünde oturan o. Her an beni itebilirdi. Bunun yerine, ağızma daha sert bastırıyor ve sikim karşılık olarak zonklıyor.

"Yapamam," diye inliyor Br'chit yine, tutarsız bir şekilde. Tadı ağızımı dolduruyor. Artık ıslak ve başparmağımla onu okşarken bile ağızımdan göbeğine doğru kaygan sesler çıkıyor. Elime kramp giriyor ve istekli kalçaları yüzüme doğru sertçe bastırıyor ama hiçbir şey için durmayacağım.

Bu hayatımın en güzel anı ve eşimi boşaltmak için yanıp tutuşuyorum. Bu yüzden, uyarılmışlığı kıvrımlarından akıp gittiğinde ve amcığı dilimin etrafında yumuşadığında bile vazgeçmiyorum. Üstümde titrediğinde, hareketleri çılgınca bir hal aldığına bile durmuyorum. "Yapamam, yapamam, yapamam" saçmalığını söylemeye devam ettiğinde de durmuyorum.

Hiçbir şey için durmam.

Eli yeleme gidiyor ve onu sıkıca yumrukluyor. Br'chit yüzüme doğru sallanıyor, boğazından çaresizlik dolu yumuşak bir ses çıkıyor. Amcığı sanki dilimi içine hapsetmeye çalışıyormuş gibi dilimin etrafında kenetleniyor ve bacakları gerginlikten titriyor. Kapat o zaman. Benim kesem de geriliyor ve kendimi çanak çömlek parçalarını, çukurları, çamur ve külü düşünmeye zorluyorum. Çok fazla çamur ve kül. Amını yüzüme doğru bastırıyor, hareketleri titriyor.

"Yapamam," diye tekrar ağlıyor, kalçaları yüzüme karşı küçük hareketlerle sarsılıyor.

Sanki ona evet, yapabilirsin dercesine boğazımdan kısık sesle hırlıyorum. Kalçasındaki tutuşumu sıkılaştırıyorum ve dilimi amının kuyusuna daha derine itiyorum, onu horozum yerine yüzümle çiftleştiriyorum. Küçük bir çığlık attığında, tekrar yapıyorum, olabildiğince derine itiyorum, ağrıyan parmağımla klitorisini çalıştırırken bile onu dilliyorum.

Çömlekçilik.

Çömlek, diyorum kendime ağızma karşı titrerken.

Çömlek, kontrolünü kaybederken ağrıyan bedenime hatırlatıyorum.

Çömlekçilik. Çömlekçilik. Çömlek. Vücudu kasılırken sessizce zikrediyorum ve sonra çığlık atıyor. Sesi öncekinden farklı ve vücudunun tepkisi de öyle. Amcığı nemle dolup taşıyor. Boşalırken sakalımı ve yüzümü ıslatıyor, ağızma karşı sallanıyor ve bu şimdiye kadar tattığım en güzel, en mükemmel şey. Onu yalamaya devam ediyorum, doruk noktası içinden geçerken kafamı çanak çömlek düşünceleriyle dolduruyorum, Br'chit'in vücudu boşalırken ve boşalırken üzerimde gerginleşiyor.

W Üzerime yığıldığında, aşağı inerken memeleri boynuzlarıma sürtündüğünde, ağrıyan başparmağımı klitorisinden kaldırıyorum ve kalçasının iç kısmına bir öpücük konduruyorum. Herhangi bir erkek şu anda olduğumdan daha mutlu olmuş mudur? Sikim karşılık olarak seğiriyor ve ben

Neredeyse kontrolümü kaybedecektim. "Çömlek," diye homurdanıyorum, kalçasının iç kısmına bir öpücük kondururken bile. "Çömlek çukurları, kömürler ve aptal, kırık kaseler. Boşa harcanan saatler, çamur ve külün içinde kazı yapmak."

"Mmm...ne?" Br'chit'in sesi şaşkın geliyor. Memeleri boynuzlarımı dürtüyor ve kil hakkında daha fazla düşünmek zorunda kalıyorum. Kil ve onu sudan elemek. Her yere bulaşan ve kürklü giysilerimde izler bırakan kil.

Dağınık, dağınık kil.

"Ne mırıldanıyorsun?" diye soruyor arkadaşım bacağını kaldırıp yüzümden kayarken. Kemiksiz bir şekilde sırtüstü yanıma yuvarlandı, güzel yüzünde saf bir memnuniyet ifadesi vardı. "Aman Tanrım, bunun ne kadar muhteşem olduğunu anlatacak kelime yok, A'tam."

Onu görmek çok fazla. Meme uçları beni çağırıyor, tıpkı amının nemli kıvrımları ve şimdi göbeğinin etrafında duran eteğinin yukarı itilmiş bandı gibi. "Çömlekçilikten bahsediyorum," diyorum ona, öne doğru sürünüp kalçalarını tekrar ayırırken bile. Ona olan açlığım hiç bitmiyor, khui'min şarkısı sürekli zonkluyor. Eşim, diye düşünüyorum dişlerimi kalçasının iç kısmına geçirirken zevkle. Benim tatlı, güzel eşim benim için çok ıslak.

"Neden çömlekçilik?" Br'chit soruyor, tenini öptüğümde titriyor.

"Çünkü sana çok fazla ihtiyaç duymamı engelliyor." Burnumu kıvrımlarına sürtüyorum ve vücudu tekrar benimkinin altında titriyor. "Bu yüzden çömlekçiliği düşünüyorum. Ve çamuru. Ve ateş çukurlarını. Ve kırık çömlekler." Kıvrımlarını birbirinden ayırıyorum ve dilimle klitorisinin etrafında dönüyorum ve beni itmiyor, sadece inliyor. "Seni tekrar boşaltmam gerek."

İnliyor. "Yine mi?"

Oh, evet. Sanırım daha birçok kez. Bir parmağımı amının sıcaklığına sokarken bile dilimle klitorisiyle oynuyorum. İyi ki pençelerimin uçlarını günler önce kesmişim, çünkü eşime dokunmaktan hiçbir şey için vazgeçmeyeceğim.

Br'chit inliyor, eğilirken kanalı beni sıkıyor. Hâlâ tahrik olmuş durumda ve vücudu özlemle dolu ve onu tekrar uçurumun kenarına göndermek için fazla bir şey gerekmeyecek. Onu parmağım ile okşuyorum. Çok ıslak, ama hala sıkı hissediyor. Bunu daha önce kaçırdığım için kendime lanet ediyorum. Sikimi almak için dikkatlice hazırlanması gerektiğini nasıl fark etmedim? İnsanlar çok küçük ve kırılgan.

Bir düzine kez aptalım, ama bunu telafi edeceğim.

Arkadaşımın eli başımın üstüne gidiyor ve dilimi üzerinde gezdirdiğimde iç çekiyor. İkinci bir parmağımı onun sıcaklığına sokuyorum ve sanki vücudunu istilama göre ayarlıyormuş gibi kalçalarını kaydırıyor. "Bu çok mu fazla?" diye soruyorum. "Daha yavaş mı gitmeliyim?"

"Hayır, sorun değil," diyor Br'chit yumuşak bir sesle. Eli yelemde geziniyor, alnımdan geriye doğru fırçalıyor. "İyi hissettiriyor."

Vücudum aciliyetle dolu, ihtiyacım beni zorluyor. Dilimi kıvrımlarında gezdiriyorum ve ona

bakıyorum. "Neyi seversin? Burayı mı?"

Şaşırtıcı bir şekilde, kızarmış yanakları kararıyor ve rahatsız görünüyor.

"Bu kötü bir soru mu?" Belki de sır çubuğunu çıkarıp ona her şeyi paylaştığımızı hatırlatmalıyım. "Seni nasıl memnun edeceğimi bilmek istiyorum. Bu benim için önemli."

"Sorun değil. Ben sadece... telaşlıyım." Dudağını ısırdı.

Dirseklerimin üzerine oturdum. "Br'chit. Burnumu aına gömdüm. Yüzüme oturdun. Senin sularını sakalıma sürdüm. Her deliğini yaladım. Söyleyeceğin hiçbir şey garip olmayacak. Sadece seni neyin heyecanlandırıldığını öğrenmek istiyorum."

Elleri yüzünü kapatıyor ve omuzları titriyor. Bir an için onu ağlattığımı düşünüyorum. Ama sonra içinden kahkahalar yükseliyor. "Haklısın. Aptalca davranıyorum." Derin bir nefes alıyor ve bana gülümsüyor. "Sadece panikledim. Bir şeyler istemeye alışık değilim."

"Sor bana," diyorum ona ve karnını ısıyorum. "Bana sorulmasından hoşlanırım. Benden talep et. Seni memnun etmem için ısrar et."

Tekrar kıkırdıyor, gözleri parlıyor. "Tamam." Br'chit bir an düşünüyor ve sonra utangaç bir gülümseme ağzını büküyor. "Dilini klitorisimin üzerinde seviyorum."

"Güzel." Sadece ucuyla daire çiziyorum ve o da karşılık olarak kıpırdanıyor. "Acaba..." Sesi nefessiz kalır. "Onu emebilir misin?"

Tabii ki yapabilirim. Hemen başımı eğiyorum ve bir elimle aınını ağzım için iyice açıyorum. Dudaklarımı klitorisinin tomurcuğunun üzerinde kenetliyorum ve sertçe emiyorum.

Ben emdikçe iniltisi daha da yükseliyor ve kalçalarını bana doğru çevirmeye başlıyor. "Parmaklar," diye bağıyor. "Parmaklarını tekrar istiyorum."

Ağzımı kaldırmıyorum. Elimi tekrar girişine götürüp iki parmağımı içine sokarken bile emmeye devam ediyorum. Yeni bir uyarılma seli beni karşılıyor ve amcığına doğru ittiğimde, vücudu içime açlık gönderen ıslak sesler çıkarıyor. Kalçalarım kürklere sürtünürken ve o daha sert emmem ve bir parmak daha eklemem için taleplerde bulunurken çömlekçiliği tekrar tekrar düşünüyorum. Parmaklarımı daha sert ve daha hızlı kullanmam için.

İkinci kez boşalıyor, bu seferki öncekinden çok daha hızlı ve başımı itiyor. "Aman Tanrım," diyor Br'chit. "A'tam, bu inanılmazdı."

Parmaklarımı yavaşça içine sokuyorum. Amcığı parmaklarımı artık çok daha kolay alıyor ve bunun yeterli olup olmadığını merak ediyorum. Onun içinde olma ihtiyacıyla yanıp tutuşuyorum ama acele edemiyorum. "Çömlek," diye mırıldanıyorum kendi kendime, parmaklarımı ıslak bir şekilde aına sokarken. "Çömlek çukurları. Ateş çukurları. Çömlek parçaları. Her yer çamur."

Br'chit uzanıp yüzümü okşuyor, parmakları ağzımın üzerinde geziniyor. "Sen... seni şimdi yapalım mı?"

Başımı çevirip avucuna bir öpücük konduruyorum. "İçinde olmama hazır mısın?"

Sertleşiyor. "Oh. Düşündüm de belki biz, bilirsin..." Duraklıyor. "Gerginliği azalt." Duruşu geriliyor ve vücudunun parmaklarımın etrafında sıkıştığını hissedebiliyorum. İçindeki tüm rahatlık kayboluyor.

Parmaklarımı vücudundan kurtarıyorum, tatma isteğime direniyorum. Eğer yaparsam, bu kontrolümün sonu olabilir. "Bunu bu gece yapmak zorunda değiliz. Bekleyebiliriz."

"Zaten bir hafta bekledin," diye hatırlatıyor bana usulca. "Ve ikimiz de acı çekiyoruz. Bunu bir an önce atlatmalıyız. Ben sadece biraz rahatlamam için sana zevk vermeyi teklif ettim."

Bitir şu işi. Gururum biraz incindi. Eğer teklifini kabul edersem, bunu bir gece daha, sonra bir gece daha erteleyeceğimizi biliyorum. "Eğer gelmemi istiyorsan," diyorum avucunu tekrar öperek. "Senin içinde olmalı. Aksi takdirde sen hazır olana kadar bekleyeceğim."

"Oh." Br'chit kolumdan çekiştiriyor ve ben de onun yanına, yanıma yerleşiyorum. Birbirimize bakacak şekilde yan dönüyor ve eli göğsümün üzerinde hafif, keşfedici dokunuşlarla geziniyor.

"Yine tavuk gibi davranıyorum, değil mi? Sadece ne kadar büyük görüldüğünü düşünüyorum-"
"O zaman bakma," diyorum hemen, aklıma yeni bir fikir geliyor. "Güven bana."

"Bakmıyor musun? Nasıl bakmayabilirim?"

Yapılıp yapılmadığını bilmiyorum ama sırtüstü yatarken çiftleşebiliyorsam, karnı üzerinde çiftleşmem de aynı sonucu verecektir. Bu şekilde, onu itmeme izlemek zorunda kalmayacak ve belki de korkusu azalacak. Bu yüzden çenesine dokunuyorum. "Bana güveniyor musun?"

Titriyor ama bir süre sonra başını sallıyor. "Seni seviyorum. Bunun -bizim- yürümesini istiyorum."

"O zaman bana güven." Vücudumdaki her kemik onu sırt üstü yatırıp üzerine tırmanmam için çılglık atıyor olsa da onu nazıkçe öpüyorum. "Güveniyor musun?"

"Evet."

"O zaman benim için karnının üstüne yat." Bu sözleri yüksek sesle söylemek bile sanki ateşe girmişim gibi içimi ısıtıyor. Onun üzerinde de benzer bir etki yaratıyor. İnliyor ama emrettiğim gibi yapıyor, karnının üzerine yuvarlanıyor ve bana yuvarlak kıçını sunuyor. Yanağını kürklere dayıyor ve bana bakarak bekliyor.

Çok güzel.

W Memnun bir hırıltıyla dizlerimin üzerine çöküyorum. Bunu yaptığım anda titriyor ve ellerimi vücudunda gezdirerek onu okşuyorum. "Her adımda ne yaptığımı söyleyeceğim," diye söz veriyorum ona. "Hiçbir sürpriz olmayacak."

Ben onu okşarken biraz rahatlıyor, gözleri kapanıyor. "Bu iyi hissettiriyor. Ellerinin bu kadar güçlü olmasına bayılıyorum."

Ellerime bakıyorum ama bana sadece el gibi görünüyorlar. Yine de sözleri beni memnun ediyor. "Dokunuşumdan hoşlanman hoşuma gidiyor." Omurgasını aşağı yukarı okşuyorum. "Kalçalarını kaldıracacağım."

Br'chit gergin bir ses çıkarır. "Bunu yapabilirim, biliyorsun." Dizlerinin üzerine kalkıyor, yüzü hâlâ battaniyenin altında. Bu pozisyon poposunu havaya kaldırıyor.

Bu manzara bana yine çömlekçiliği düşündürmeye yetiyor. "Çamur," diye mırıldanıyorum kalçalarını avuçlarken. "Kırık çömlekler. Kırıklar. Kül. Bir sürü kül." Küçük bir kıkırdama sesi çıkarıp poposunu bana doğru oynatıyor ve ben de inliyorum. "Uyluklarını birbirinden ayıracağım, Br'chit. Canın yanarsa ya da korkarsan durmamı söyle, duracağım."

"Ben iyiyim," diyor usulca.

Etkilenmiş bir halde ellerimi tekrar yanaklarında gezdiriyorum ve bacaklarını aralayıp aralarına giriyorum. Sikim girişine o kadar yakın ki, sadece görüntüsü bile başından aşağı taze ön sperm sızmasına neden oluyor. Ellerimi yumuşak teninde tutup ovuşturuyorum, çünkü bundan hoşlanıyor gibi görünüyor. Poposu havada ve poposunun büzüşmesini ve onun altında, şişmiş ve pembe amının ıslak dikişini görebiliyorum. Çok güzel.

Yumuşak tenini okşarken ona "Sana sahibim,"

diye söz veriyorum. "Biliyorum."

Kendimi elime alıyorum. "Sikimi amına değdireceğim," diyorum ona. Belki de kıvrımlarına sürtersem, tenine karşı hissettiklerime alışır. "Henüz içine sokmayacağım."

Kürklerin üzerinde kayıyor. "Pekâlâ."

Sikimin başını kıvrımlarına bastırıyorum ve... neredeyse kontrolümü kaybediyorum. Nefesim kesiliyor ve kendimi kontrol etmek için mücadele ederken derin, yutkunarak nefes alıyorum. Daha değil. Henüz değil. Başımı onun yumuşaklığı boyunca kaydırırken bir gözümü sıkarak açıyorum, çünkü izlemem gerekiyor. Arkadaşımın güzel, şişmiş amının sikime sürtünme görüntüsüne bakmak zorundayım.

Br'chit bir ses çıkarıyor ve bana dönüp bakıyor, vücudu geriliyor.

"Seni korkutacaksa bakma," diye hatırlatıyorum ona. "Benim aletim büyük ama diğer erkeklerinkinden daha büyük değil. Eğer bakmazsan, seni korkutmaz."

"Bunu iç organlarını yeniden düzenlemeyen adam söylüyor," diye mırıldanıyor ama ağırlığını dizlerinin üzerine veriyor ve gözlerini tekrar kapatıyor. "Takacak mısın?"

"Öyleyim. Sadece... rahatla." İstedğim şeyin imkânsız olduğunu biliyorum, ama ellerimin altında gerildiğini hissetmek sinir bozucu, çünkü vücudu gerginse, onu incitmeden bunu yapabilmemin hiçbir yolu yok.

"Doğru. Rahatlatıcı." Derin, derin bir nefes alıyor ve sonra iç çekiyor, gerginliğinin bir kısmı üzerinden kayıp gidiyor.

Poposunu tekrar ovuyorum, ellerim yumuşak etini yoğururken daireler çiziyor. Elimi kalçasının iç kısmında gezdirirken ve parmaklarımı kalçasının kuyusuna bastırırken ona yaptığım her şeyi fısıldıyorum

tekrar amcığı. Hâlâ istediğim kadar ıslak değil, bu yüzden ona yapmayı hayal ettiğim her şeyi anlatıyorum ve bir kez daha kayganlaşana kadar klitorisile oynuyorum. Hazır olduğunda, ıslak elimi sikimde yukarı aşığı ovuyorum, çünkü kesinlikle biraz daha kayganlık bir şeylere zarar veremez ve başını girişine doğru bastırıyorum.

"Rahatlıyorum," diyor Br'chit, her ne kadar rahatladığını düşünmesem de.

Onun sıkı sıcaklığına doğru itiyorum ve sikimin başı kolayca içeri giriyor. Islak ve sıcak ve o kadar iyi hissettiriyor ki gözlerimi kapatıp bir kez daha çömlekçiliği düşünmek zorunda kalıyorum. Çamur, diyorum kendime. Çamur, çömlek kırıkları ve Br'chit'in asla işe yaramamasından duyduğu hayal kırıklığı. Birkaç dakika böyle devam ettikten sonra derin bir nefes alıp gözlerimi tekrar açıyorum ve bir elimi sırtında gezdiriyorum.

İnliyor ve vücudunun benimkinin altındaki her seğirmesini hissediyorum. Biraz daha derine itiyorum, biraz daha bastırđıđımda sikimin amını germesini izlerken büyüleniyorum. "Nasıl... nasıl hissettiriyor?"

"Büyük," diye pantolonunu indirdi. "Gerçekten büyük."

"Bu kötü mü?" Endişeyle sordum. "Çekilmeli miyim?" İçine olabildiğince gömülmekten başka bir şey istemiyorum ama eğer isterse bunu yapacağım.

"Hayır, fena değil," diye idare ediyor. "Sadece... büyük."

Yüzümden ter damlıyor. Kalçalarını okşuyor, ileri mi atılsam yoksa vazgeçsem mi diye karar vermeye çalışıyorum. "Bana durmamı söyle, Br'chit," diyorum sonunda. "Aramızda yalan olmamalı."

Ama o sadece altımda kıpırdanıyor, amcığı sikimi yumruk gibi sıkıyor. "Bu...bu kötü değil. Devam edebilirsin. Sadece yavaş git, tamam mı?"

Bliss. "Çok, çok yavaş gideceğim," diye söz veriyorum ona. "Seni seviyorum."

Küçük bir kahkaha atıyor ve bu kahkaha sikimi aşığı yukarı titretiyor. Vücudunun her hareketini hissedebiliyorum, khii'sinin titreşimine kadar ve bu sadece enfes açlığa katkıda bulunuyor. "Ben de seni seviyorum."

"Rahatsız olursan bana söyle," diye hatırlatıyorum ona, yavaşça, dişlerimi gıcırdatarak ileri doğru bastırmaya devam ederken bile. Nefesimi tutuyorum, durmam gerektiğini söylemesini bekliyorum, ondan bir acı tıslaması bekliyorum. Bundan hoşlanmasını istiyorum. Vücudunun benimkini kabul etmesini istiyorum. Eğer bu işe yaramazsa... o zaman başka bir şey buluruz.

Ama umutsuzca işe yaramasını istiyorum.

Yavaş hareket etmeye o kadar odaklanmışım ki vücudum ter içinde kalıyor. Gözlerime damlıyor ve kalçalarını kavrayışım kayganlaşıyor. Boğuk bir ses çıkarıyor ve ben durup ona bakıyorum. "Ne oldu?"

"Mahmuzun," diye pantolonunu indirdi. "Gidiyor...ah, şehir merkezine."

Bu kelimelerin ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok. Kaşlarımı çatarak aşığıya baktım... ve ne demek istediğini anladım. Neredeyse tamamen içine oturmuştum ve amcığı shaftımın etrafında güzelce gerilmişti. Mahmuzum da poposundaki büzüşmeye doğru itildi. Merakla, mahmuzumun poposuyla buluştuğu noktaya bir parmağımı sürttüm. Sesi acı çekiyormuş gibi çıkmıyordu. "Nasıl bir his?"

Br'chit ona dokunduğumda bir inilti daha çıkarıyor ve ben bu sesi biliyorum. Kendini iyi hissettiğinde çıkardığı ses bu. O noktayı tekrar ovuyorum, onu izliyorum ve o da aynı sesi çıkarıyor. Kalçaları esniyor ve altımda kıvranıyor. "A'tam."

"Ben buradayım. Nasıl hissettirdiğini söylemedin." "İyi," diye pantolonunu indirdi. "İyi hissettiriyor."

Kelimeler sanki onun ağızından dökölüyormuş gibi geliyor, bu da doğru oldukları anlamına geliyor. Daha derine itiyorum, sikimi (ve mahmuzumu) vücudunun içine oturtuyorum. Arka tarafıyla tamamen aynı hizadayım, derine battım, kesem tenine doğru bastırıyor.

Hiçbir şey bu kadar iyi ya da doğru hissettirmemişti.

Br'chit inliyor. Elleri altındaki kürkleri yumrukluyor ve onlara yapışıyor. "Tanrım, çok büyüksün." "Çekeyim mi?"

"Hayır," diye inliyor yine. "Hayır. İçimde kal."

Bunun için herhangi bir zorlamaya ihtiyacım yok. Kalçalarını ovuyorum ve sonra yavaşça geri çekilip tekrar derinlere dalıyorum. Yanağını bastırdığı kürkler yüzünden boğuk bir ses çıkarıyor. Vücudu titriyor ve hareketi tekrarladığımda adım soluyor. Eşimin zevk seslerini tanımaya başlıyorum ve bunu biliyorum. Başka bir doruğa yaklaştığında çıkardığı ses bu.

Bu iyi bir şey çünkü uzun süre dayanabileceğimi sanmıyorum. Bu şekilde değil. Amcığı beni her açıdan sıkarken, poposu havada ve avuçlarımın altındayken olmaz. Sikimin onun ıslak sıcaklığına doğru ilerleyişini, çıkıntıların birer birer kayboluşunu izleyebiliyorken olmaz. Hızımı artırıyorum, her turda daha hızlı ve daha hızlı itiyorum. Ben içine pompalarken adım tekrar tekrar söylüyor. "Senin için çok büyük değilim, değil mi?" Onu horozumla tekrar mızraklarken nefes nefese soruyorum. "Sikimin nasıl hissettirdiğini söyle bana."

Onunla konuşmama bayılıyor. Yüzü buruşuyor ve amcığı etrafımda dalgalanıyor, daha sıkı sıkıyor. "Güzel," diye bağırıyor. "Çok iyi, A'tam."

Homurdanıyorum, sözleri sikime doğru bir seğirme gönderiyor. Kesem inanılmaz derecede sıkı hissediyor ve daha fazla dayanamayacağımı biliyorum. Kalçalarını tutuyorum, itişlerimin gücüyle ona vuruyorum, onun serbest kalmasını bekliyorum. Önce o gelmeli, her zaman. Altımda, Br'chit yumuşak küçük çığlıklar atıyor ve biz çiftleşirken beni karşılamak için geri itiyor, bedenlerimiz serbest kalmak için çaresiz.

"Benim için... boşalacak mısın?" Çılgınca itişler arasında ona soruyorum.

O sadece kürkleri sıkarak inliyor.

Kendiminkine ihtiyacım olduğu kadar, belki daha da fazla, onun serbest bırakılmasına ihtiyacım var. İçine girerken öne doğru eğiliyor, sikimi eşimin vücudunun derinliklerine gömüyorum. Bunu yaparken, önüne, kalçalarının arasına uzanıyorum ve klitorisini arıyorum. Ona süründüğüm anda inliyor ve amcığı sikimin etrafında sıkıca kenetleniyor. "Böyle mi?" Mırıldanıyorum. "Böyle mi, benim güzel dostum?"

"A'taaaaam!" diye haykırıyor, sesi vahşi ve çaresiz.

Klitorisini ovarak tekrar derinlere iniyorum ve bunu üçüncü kez yaptığımda, vücudunun benimkinin altında kasıldığını hissediyorum. Boğuk bir ses çıkarırken bile etrafımda dalgalanıyor ve sonra Br'chit tekrar geliyor, adım haykırıyor. Doruğa ulaşırken amcığının sıkılaştığını hissetmek beni kendimden geçirmeye yetiyor ve bir hırıltıyla tekrar içine giriyorum, umutsuzca tuttuğum tohumu döküyorum.

Vücuduna nabız gibi atıp onu salgımla doldururken gözlerimin arkasında yıldızlar dans ediyor. Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti. Hiçbir şey. Kalçalarını kendime doğru tutuyorum, sanki bunu sonsuza dek sürdürebilecekmişim gibi, doruğa ulaşırken ona doğru hafifçe sallanıyorum. Sıcak, tüketen zevk azaldığında ve tamamen tükendiğimde, vücudundan kayarak çıkıyorum ve onun yanında sırtımdaki kürklerin üzerine çöküyorum.

Br'chit bir adım atarak kolunu göğsümün üzerine atıyor ve bacaklarını benimkilere dolayarak yanıma sokuluyor.

Terli, nefessiz ve hareket edemez halde orada yatıyorduk.

Bu... en iyisi. Ağzımı kıvrandıran gülümsemeyi durduramıyorum. Belki sikim büyük ama mükemmel eşime zevk veremeyecek kadar büyük değil. Sadece biraz daha fazla çalışma gerektiriyor... ve bunu yapmaktan mutluluk duyuyorum.

Sanki çok zor bir sorunun cevabını bulmuşum gibi hissediyorum ve onu kendime doğru çekip

yelelerine bir öpücük konduruyorum. "Sikim o kadar da büyük değilmiş, değil mi?"

Göğsüme vuruyor. "Tanrım. Bana bunu sormaya devam edecek misin?" Sırıttıyorum. "Evet."

O yorgun gülüşüne bayılıyorum. Ne kadar aptalım. Onunla bunu yaşayabilecekken, bunca zaman onun tüm ipuçlarını kaçırdığımı düşünmek. Hepsi daha iyi dikkat etmediğim için ve

dinlemiyor.

Şu andan itibaren dinliyorum.

BRIDGET

I Çok yorgunum. Zihinsel ve fiziksel olarak tamamen bitmiş durumdayım... ama en iyi şekilde.

Bu... hoştu. Aslında, inanılmazdı. Acımadığı için biraz şaşkınım. Kıç deliğim yaramaz bir şekilde biraz ihlal edilmiş gibi hissettirdi ama umursamadım. Çok güzeldi.

sadece benim için yeni. Ama geri kalanı? Ayak parmaklarımı kıvrıracak kadar iyiydi ve bunların hepsi A'tam'ın her noktada benimle ilgilenmesi ve eğlenmemi sağlaması sayesinde oldu. Onunla ilk kez birlikte olduğum zaman ile bu zaman arasındaki fark gece ve gündüz gibiydi.

İlk kez seks yaptığımızda, sonrasında kaçıp gitmek istedim. Bırakın onunla ikinci kez seks yapmayı, onu bir daha asla görmemeyi ummuştum. Şimdi, yanağımı onun sıcak, kadifemsi göğsüne bastırıp kokusunu içime çekerken, bunu bir daha ne zaman yapabileceğimizi merak ediyorum. Nefes almak için birkaç dakikaya ihtiyacım var elbette ama... evet. Bu katıksız yoğunluğu bir tur daha yaşayabilirim.

Dudaklarımı göğsüne bastırıyorum, sıcak, yumuşak ve yorgun hissediyorum ama en çok da sevildiğimi hissediyorum. Bana karşı çok ama çok dikkatliydi ve gergin olduğumda kendimi asla aptal ya da aptal gibi hissettirmedi. O anın sıcaklığıyla söylediğimiz bazı şeyler muhtemelen saçmaydı, ama bana kendimi asla aptal gibi hissettirmedi. Sadece kendimi seksi, güzel ve harika hissetmemi sağladı ve hiç bu kadar aşık olmamıştım. "Egonu şişirmek istemem ama sen gerçekten en iyisisin."

Dalgınca omzumu ovuyor. "Biliyorum."

Buna gülemem bile. Enerjim olduğundan emin değilim ve A'tam olduğu düşünüldüğünde bu şaşırtıcı bir cevap değil. Hiçbir zaman özgüven eksikliğinden muzdarip olmamıştır. "Bu... senin için de iyi miydi? Hoşuna gitti mi?" Bana deliymişim gibi baktığında, muhtemelen bariz olanı sorduğumu fark ediyorum. Başımı göğsüne yasladım. "Aptalca bir soru mu?"

"Zevk alıp almadığımı anlayamıyor musun?" Eli aramızda, amıma doğru kayıyor ve ikimizin de salıverilmesiyle kirlenmiş olmama rağmen onu kavıyor. "Bunun ne olduğunu açıklamama gerek var mı?"

Elini itiyorum, çünkü şimdi beni kızartıyor. "Bebeklerin nasıl yapıldığını biliyorum, çok teşekkür ederim." Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Sadece... zaman ayırdığın için minnettar olduğumu bilmeni istiyorum. Sanırım boşuna endişelenmişim."

Çekilmeden önce parmağıyla amımı biraz okşuyor, sanki daha sonra daha fazla ilgi göstereceğine söz verir gibi. "Hiçbir şey için değil. İlk seferinde senin için iyi değildi ve ben fark etmedim. İkinci kez iyi olacağını düşünmen için hiçbir neden yoktu."

"Evet, ama endişelerimin çoğu seninle seks yapmak için çok küçük olduğumu düşünmemden ve aletin herhangi biri için eğlenceli olamayacak kadar büyük olmasından kaynaklanıyordu."

"Doğru değil. Bununla her zaman eğleniyorum."

Buna kıs kıs gülüyorum. Aptalın teki ama ona bayılıyorum. Bu gecenin her anında kendimi güzel, el üstünde tutulmuş ve çok ama çok sevilmiş hissettim. "Bunu benim için eğlenceli hale getirdiğin için minnettarım."

"Çok fazla çanak çömlek düşünmek zorunda kaldım," diye ciddiyetle kabul ediyor. "Çok zordu."

"Ne büyük bir fedakârlık," diyerek göğüs ucunun etrafında bir daire çiziyorum. "Sana

sahip olduğum için çok şanslıyım." "Çömlek kırıkları," diye katılıyorum. "Çamur ve kül ve kırık çömlek ve kil ve tüm bu şeyler." Dalgın dalgın gülümsüyorum, düşüncelere dalmışım. "Bunu seksi bulmadığın için mi düşündün?"

"Çünkü ne kadar sıkı çalıştığını biliyorum ve işler yolunda gitmediğinde hayal kırıklığına uğradığını düşünmek sikimi üzüyor." Sırtımı okşuyor. "Bu yüzden kendime çamur, çömlek çukurları ve bunun gibi şeyler anlatıyorum ki daha uzun süre dayanabileyim."

Sözlerine neredeyse gülecektim... ve sonra aklıma geldi. Yanında dirseğimi dayayıp kaşlarımı çatıyorum. "Çömlek çukuru mu dedin?"

A'tam şaşkın görünüyor. "Evet. Neden?"

"Ben... çömlek çukuru yapmadım mı? Bu ateşten farklı mı?" İçimde bir heyecan hissediyorum ama hemen bastırıyorum. Bir şey olmayabilir.

Bir an tavana bakarak düşünüyör. "Annem... uzun, dar bir çukur kazmıştı. Şimdi hatırlıyorum. Çukuru tüylerle ve yavaş yanan parçalarla doldurur, sonra da bunların üzerine tüneyerek ateş yakardı. Ateş sönmeye yüz tuttuğunda hepsini temizler ve çömleklerini çıkarırdı." Biraz şaşkın görünüyor. "Şimdi hatırladım."

Parmaklarımı ağzıma götürüyörüm, heyecanlıyım. Çömleklerimle ilgili sorunlardan biri de sıcaklığı doğru ayarlayamamam. Sanki soğuk hava çarptığı anda çömlek paramparça oluyor. Ya da ateş yeterince uzun süre sıcak kalmıyor ya da çok hızlı ısınıyor.

Ama çömleğin *üzerinde* bir ateş... çömleği sürekli sıcak tutacak ve ateşin yanında durduğundan çok daha yavaş soğutacaktır.

Heyecanla ayağa fırladım. "Bu o olabilir, A'tam!"

Ayağa kalktığım anda, giydiğimi unuttuğüm eteğimden tutup beni tekrar kürklerin içine çekiyor. Bir itiraz sesi çıkarıyorum ama... o kadar da sert değil. Onunla yatakta olmak hoşuma gidiyor.

"Eğer öyleyse," diyor A'tam kollarını bana dolayarak, "o zaman sabaha kadar bekleyecek. Eşimle işim henüz bitmedi." Ağırlığını üzerime yuvarlıyor ve yüzünde çapkın bir gülümsemeyle beni kürklere yapııştırıyor. "Bunu duydun mu?"

Dikkatle dinliyorum. "Neyi

dinleyeceksin?" "Benim

khui'mi. Senin khui'ni."

Konsantre oluyörüm... ve hala mırıldandığımı fark ediyörüm. O kadar uzun zamandır benimleydi ki hala devam ettiğini fark etmemiştim. "Oh. Hala yankılanıyor muyuz?"

Ciddi bir ifade takınarak başını sallıyor. "Yani tekrar denemeliyiz."

"Hayır," diye alay ediyörüm, ama bu fikir beni gizliden gizliye heyecanlandırıyor. "Yapmak zorunda mıyız?"

"Çok büyük bir fedakârlık yaparak kocaman sikimi senin daracık amına tekrar sokacağım." Başını sallıyor. "Ben olmak çok zor."

Koluna vurup gülüyörüm. "Oh lütfen. Bunun her dakikasını seviyorsun."

"Peki sen değil misin?" Göğüslerimden birini alıp avuçluyor ve meme ucuyla oynuyor. "Ben öyle bir şey demedim."

A'tam vücudumdan aşağı kayıyor ve göğüslerimin uçlarından birini emebilmek için başını eğiyor. İnliyorum, başını tutarak sert, ağrıyan bir tepe haline getirirken alay ediyor. "Hâlâ çömlek yapmaya gitmek istiyor musun?"

"Bekleyebilir," diye nefes alıyorum. "En azından kısa bir süre için." Elimi saçlarında gezdiriyörüm. "Ve bu sefer, geldiğimizde sana bakmak istiyörüm."

Onun zevk hırıltısı ayak parmaklarımın zevkle kıvrılmasına neden oluyor.

EPILOG

Bir Ay Sonra

BRIDGET

Itencereyi ellerimde tutuyorum. İğrenç bir şey. Dudak en ufak bir şekilde bile değil, sarhoş gibi bir aşağı bir yukarı dolaşıyor. Taban biraz fazla düz ve tencereye vermeye çalıştığım yuvarlak göbek daha az yuvarlak ve daha kare. Tencereyi ateşlemek, çok çirkin olduğu gerçeğini daha da kötüleştirdi ve tüm kusurları ortaya çıkardı.

Ama bu şimdiye kadar yaptığım en güzel şey ve gözlerimden sıcak yaşlar süzülürken onu göğsüme sarıyorum.

"Eee?" A'tam çukurun tepesinde heyecanla bekliyor. Bana bir el uzatıyor, ben de bir elimle o şeyi kendime doğru çekerken külle kaplı diğer elimi onunkine koyuyorum. Çukur kazmaya karar verdiğimizden beri mağaraları değiştirdik. Pak ve Juth kötü hava koşullarında benimkinde saklanıyor ve onları dışarı atmaya yüreğim el vermiyor. Bunun yerine, dağlarda avcı mağarası olarak kullanılamayacak kadar kampa yakın, ancak depo olarak kullanılamayacak kadar da uzak olma şanssızlığına sahip bir mağaraya sessizce taşındık. Bir damla akan suyu var ve arka zemin yeterince eğimli, gevşek kayalarla küçük, derin bir hendek inşa etmek çok zor olmadı.

Arkadaşım beni yukarı çekiyor, çukurun kenarlarında bulunan kaya "duvarını" devirmemeye dikkat ediyor. Kolları hemen bana dolanıyor, yüzünde bir beklenti ifadesi var. "Nasıl sonuçlandı?"

Ona gülümsüyorum, o kadar gururlu ve duygu doluyum ki dayanamıyorum. Çirkin kaseyi ona uzattım. Kül ve isle kaplı (ben de öyleyim) ama o bunun önemini biliyor.

A'tam nefesini içine çekiyor ve saygılı bir hareketle elimden alıyor. "İşe yaradı mı?"

"Sanırım öyle," diyorum burnumu çekerek. Gözlerim yaşardığında aktığı için burnumu çekiyorum. Kül kokusu burun deliklerime doluyor ve her yere bulaştığından şüpheleniyorum. Ama umurumda değil. Çömleğim için çok mutluyum. Her seferinde sadece bir tane ateşliyorum çünkü yanlış ateşlersem birkaç günlük çalışmamı mahvetmek istemiyorum. Ve defalarca yanlış oldu. Ama bugün? Bugün bir şey bulmuş olabiliriz.

Küçük, orantısız tencereyi havaya kaldırıyor ve pençelerinden birini kenarına vuruyor. "Sağlam hissettiriyor.

Diğerleri gibi değil." Heyecanlı bir sırıtişla bana bakıyor. "Sanırım başardın."

Bana geri veriyor ve ben onu alırken o da dalgınca kirli yüzümü siliyor. Beni temizleyebilmesi için çenemi kaldırıyorum çünkü benimle ilgilenmesine bayılıyorum. A'tam sürekli üzerime titreyen, çok ilgili bir eştir ve ben de bu boku yerim. Yanaklarımdaki külü temizlerken ona "Asıl test biraz su tutup tutmayacağı olacak," diyorum. "İşe yaramayabilir."

"İşe yarayacak," diyor kendinden emin bir şekilde. "Güven."

Mağaranın girişinde bir ateş yakıp üzerine bir üçayak yerleştiriyoruz ve ılık su elde edene kadar bir kesedeki karı eritiyoruz. Çirkin küçük kap bir arada durduğunda, sıcaklığı artırmak için kesedeki sıcak taşları kullanarak sıcak suyu deniyoruz. Küçük çömlek ısınıyor ama hiç sızıntı olmuyor ve su soğuduğunda onu döküp elimi çömleğin içinde gezdirerek kilin yumuşaklığını ya da yeni çatlaklar olup olmadığını kontrol ediyorum.

Buna inanamıyorum. Kullanılabilir bir kap yaptım.

"Sanırım bu bir başarı." Lanet olası şeye bakmaya devam ediyorum, acaba aniden su sızdıracak mı diye merak ediyorum. Parçalara ayrıлып yanıldığımı kanıtlayacak mı ve sonra tekrar başa dönecek

miyim diye.

A'tam onu alıyor ve dikkatlice mağaranın kenarına taşıyor. Sonra dönüp beni ayı gibi kucaklıyor, yere yatırıyor ve öpücük yağmuruna tutuyor. "Başardın!"

Ona sıkıca sarılıyorum, aylarca kafamı duvarlara vurduktan sonra sonunda başardığıma inanmakta hâlâ güçlük çekiyorum. "Tutmayabilir. Test etmeye devam etmeliyiz."

İtirazlarımı susturmak için beni sertçe öpüyor. "Bunun iyi bir kap olduğunu kabul et, Br'chit. İyi bir iş çıkardığını kabul et."

"Tamam," diyorum usulca, ona gülümseyerek. "Yine de kimseye söylemeden önce tekrar denemek istiyorum." Bir kenarda kurumakta olan birkaç çömlek var ve çukura atılmaya hazır olduklarında, bir şeyler inşa etmemiz, yakıt toplamamız ve çukuru hazırlamamız gerekecek. Çok fazla iş var ama artık bundan korkmuyorum. "Belki kimseye söylemeden önce iki tur daha atarız. Evet, iki daha güvenli olabilir."

A'tam kaşlarını çatarak geri çekiliyor. "Neden bekleyelim ki? Çömleği yanımızda köye götürüp herkese göstermeliyiz." Parmak eklemlerime bir öpücük konduruyor. "Eşimin ne kadar zeki olduğunu görmelerini istiyorum."

Sözleri karnımda gerginlik yaratıyor. Kemerime bağlı tuttuğum küçük, süslü sopaya uzanıyorum ve onu kaldırıyorum. Güvenlik sopalarımızın daha küçük bir versiyonu ve onlara her an dokunabileceğimizi bildiğimizde iletişim kurmak için yararlı olduğunu gördük. Karşımızdakini ne söylediğine gerçekten dikkat etmeye zorluyor ve bu harika bir şey. "A'tam," diyorum sakince. "Gizli çalışmamızı henüz diğerleriyle paylaşmaya hazır olmadığımı hissediyorum. Herkesin bilmesine izin vermeden önce mükemmel olması benim için önemli."

"Br'chit." Ayağa kalkıyor ve benimkiyle aynı olan kendi sopasına dokunuyor. "Başarıyla gurur duyman gerektiğini düşünüyorum. Bu yaptığın çok büyük ve önemli bir şey. Bu çömlek yarın paramparça olsa bile, doğru yoldasın. Neden bu sevinci başkalarıyla paylaşmıyorsun?"

Elimde emniyet çubuğumla bacak bacak üstüne atıyorum. "A'tam, hissediyorum..." Durup düşünüyorum. Steph ile devam eden terapi bize birbirimizle nasıl konuşacağımızı ve duygularımızı nasıl arayacağımızı öğretti. O çok sinirli, ben de çok inatçıyım ve sinirlendiğimiz zaman ikimiz de pislik oluyoruz. Bize öğretilen iletişim yöntemlerini kullanmak birbirimizi anlamamıza yardımcı oluyor. "Herkes şimdi gösterirsek, kırıldığında onları hayal kırıklığına uğratacağımızı hissediyorum. Benden verebileceğimden daha fazlasını bekleyecekler."

"Br'chit," diyor A'tam sakince ve gözlerinde büyük bir sevgi ve anlayış var. "Yine anneni düşündüğünü hissediyorum, değil mi?"

"Kahretsin." Yakalandım. Sanırım öyleyim. "Sadece çok gerginim. Bir yanım gerçekten ama gerçekten herkese bunu yapabileceğimi göstermek istiyor ama bir yanım da onlara bunu göstermekten korkuyor."

A'tam, "Gerginsiniz çünkü bir kusurunuzu gösterirseniz sizinle alay edeceklerini ve annenizin yaptığı gibi korkunç olduğunuzu söyleyeceklerini düşünüyorsunuz" diyor. "Bunun olacağına gerçekten inanıyor musun?" Bana bilmiş bir bakış atıyor. "Annen burada değil."

"Hayır, ama o hâlâ burada," diyorum ve alnıma vuruyorum. "Ben... bunu düşüneceğim, tamam mı? Bana bir gün verir misin?" "Elbette." Öne doğru eğiliyor ve bana şehvet dolu bir bakış atıyor. "Belki de kendi evimizde kutlayabiliriz."

kendi."

Steph ile günlük terapi seansımız için tam zamanında Icehome plajına geri dönüyoruz. Zamanı gün

batımına aldık, böylece kamptaki günlük işlerimizi değerli gündüz saatlerinden zaman çalmadan yapabiliyoruz. Steph kulübemizin dışında, yanındaki basamakta dumanı tüten bir fincan çay ve elinde bir parça dikişle bekliyor. Tam üzerine gelene kadar bizi fark etmiyor ve

sonra şaşkınlıkla sıçrar. Eli kalbine gider. "Oh, Tanrım. İkinci gördüm."

A'tam'a bakıyorum, çünkü pek sessiz değildik. Bu biraz endişe verici. "İyi hissediyor musun Steph? Eğer yapamayacaksan yarın devam edebiliriz." Pısırik ve korkak olduğum için tencereyi giysilerimin altına sıkıştırmıştım. Onunla bu konuyu terapide konuşmak istiyordum ama dikkatinin bu kadar dağınık olması onun yapacağı bir şey değil.

Başını sallar ve dikişlerini çantasına koyar. "Ben iyiyim. Sadece düşüncelere dalmıştım. Pak ve Juth bugün onlar için bırakılan yiyecekleri almadılar." Yüz ifadesi endişeli bir hal alıyor. Bu iki serseriye kişisel bir proje olarak üstlenmişti ve kendini onlardan sorumlu hissettiğini biliyorum. "Yemeği kaçırmak onların yapacağı bir şey değil."

"İyi olduklarına eminim," diye mantık yürütüyorum. "Belki de sadece geride kalmışlardır." A'tam'ın eline dokunuyorum ki o da teselli edici sözler söyleyebilsin.

Homurdanıyor. "Avlanma, büyük ihtimalle. Bir fırtınanın yaklaştığı anlamına da gelebilir." Steph parlıyor. "Öyle mi düşünüyorsun?"

A'tam başını sallar. "Bazı serserilerin hava değişimlerini iyi sezdiğini duymuştum. Önümüzdeki birkaç gün kampa yakın kalmak bizim için akıllıca olabilir."

"Muhtemelen öyledir o zaman." Steph'in gülümsemesi büyür, rahatlar.

Terapi seansımız var ve bir süredir tüm çabalarımın haberdar olduğu için otu çıkarıp ona gösteriyorum. Yine de sır tutma konusunda mükemmel ve bu konudaki düşünceleri hakkında hiçbir şey söylemiyor. Bunun yerine beni ve A'tam'ı konuşmaya devam etmemiz için cesaretlendiriyor. Paylaşmama nedenlerimizle paylaşma nedenlerimizin üzerinden geçmemizi sağlıyor. Ben paylaşmak istemiyordum çünkü bana gülüneceğinden ya da birinin bana vaktimi boşa harcadığımı söyleyeceğinden korkuyordum. Steph, birisi bir tampon bulsa, bununla ilgili her şeyi bilmek isteyeceğime dikkat çekiyor. Benim çömlüklerim bir başkası için bu kadar önemli olabilir... ve haklı.

A'tam sadece bunu göstermemizi istiyor çünkü herkesin benimle onun kadar gurur duymasını istiyor. Arkadaşınız sanki dandik bir tencere yapmak yerine ateşin kendisini icat etmişsiniz gibi gülümserken böyle bir şeye itiraz etmek zor. Ama beni bu kadar desteklemesini seviyorum. En büyük amigom ve yardımcım olmasını seviyorum.

Sonunda paylaşmaya karar verdim. Steph gittikten sonra ateş çukurunun yanına oturdum. Tencereyi temizleyip daha iyi görünmesini sağlamaya çalışıyorum... ki bu imkansız. Gerçi bunu yaparken görünüşe önem vermemiştim. Sadece fırınlandıktan sonra şeklini korumasını ve kullanışlı olmasını istedim. Güzelliği sonra düşünürüz. Şimdi, rahat tavrımdan pişmanlık duyuyorum. "A'tam, emin değilim..."

"Emin misin?" diyor bana, projesinden başını kaldırmadan. Zemini tamir ettikten sonra duvarları yeniden elden geçirmeye başladı. Sadece tüm delikleri açmakla kalmamış, aynı zamanda yavaş kuruyan harcı kırık bir çömlek parçasıyla düzeltiyor. Kırıkları mızrak ucu olarak da kullanmak istiyor, ki bu benim aklıma gelmemişti, ama büyük gösteri için hazır olana kadar onu beklettim. "Harika bir şey yaptın ve bunu kabilenle paylaşmalısın ki onlar da gurur duysunlar."

Bana öyle derin bir gurur ve şefkatle bakıyor ki içim acıyor. Hayatımda bana böyle bakan tek kişi o ve onu kaybetmemek için her şeyi yapabileceğimi fark ediyordum. "Pekâlâ," diyordum usulca. "Korkaklığı bırakacağım. Sadece korkuyorum."

"Biliyorum." Bana rahat bir gülümseme attı. "Eğer korkularını hafifletecekse, ilk gülen kişinin üzerine atlayacağım."

Bunu yapacağına kesinlikle inanıyorum ve bu teklif beni eritiyor. "Sen gelmiş geçmiş en iyi

arkadaşsın, bunu biliyor musun?"

Kendini beğenmiş bir şekilde başını sallıyor. "Tabii ki öyleyim."

BU GECE HAVA OLDUKÇA PUSLU OLDUĞU İÇİN, herkes akşam yemeği için uzun eve yığıldı. Kürk pelerinlerimize sarınarak içeri giriyoruz ve hemen sıcaklık ve kokular bir tuğla duvar gibi çarpıyor. A'tam'ın hassas bir burnu var ve bunun onun için eğlenceli olamayacağını tahmin ediyorum ama bana her şey çok lezzetli kokuyor. Rezonans "bittiğinden" beri iştahım tavan yaptı ve artık hamileyim. Uzaktaki ateşin yanında O'jek'i yemek pişirirken görüyorum. Bir çorbanın tadına bakıyor, sonra kaşığı Daisy'ye uzatıyor. Bu ikisinin dostluk kurmasını hâlâ tuhaf buluyorum. O'jek sessiz, biraz asık suratlı ve kimseden hoşlanıyor gibi görünmüyor, Daisy ise girişken bir flörtçü.

Eğer onunla takılıyorsa, bu A'tam'ın peşinde olmadığı anlamına gelir ki bu da beni mutlu eder. Başka bir yöne baktığı yok... Ben sadece kıskanç, bölgeci bir tipim, özellikle de hamile olduğum için. A'tam'ın elini sıkıyorum ve o da yüzünde sevgi dolu bir endişeyle bana bakıyor. "Ne oldu?"

"Açım" dedim ona. Ve evet, kesinlikle yine oyalanıyorum. "Önce yemek yiyebilir miyiz?"

Bana bilmiş bir bakışla bakıyor ama uzanıp düz karnıma dokunuyor. "Önce oğlumuzu besleyelim, olur mu?"

"Pfft. Kızım. Ama evet."

İçeri girerken insanlarla selamlaşıyoruz. Uzun ev bu gece kalabalık. Zaten çok geniş bir bina değil ve iki uzun, dar ateş çukuru ortalığı ikiye bölüyor, bu yüzden herkes onların etrafında toplanıyor. Raahosh, Liz ve tüm çocukları kapıya daha yakın, Gail, Vaza ve Z'hren ile birlikte oturuyorlar ve biz de Gölge Kedi'nin takılma eğiliminde olduğu kulübenin arka tarafına doğru ilerlerken Harlow, Rukh, Brooke ve Taushen'in üzerinden geçiyoruz. Raven, tefini tamir eden U'dron'un büyük dizine oturmuş, meşgul bir şekilde yemek yiyen I'rec ile sohbet ediyorlar. "Her zamanki" grubumuzun yanında Bek ve Elly ile Angie ve Vordis var. Nadine ve Thrand da bazen bize katılıyor ama bu gece burada değiller. Muhtemelen ava çıkmışlardır.

Angie bizi selamlayarak gülümsüyor ve koltuğuna doğru kayıyor. Bebeği göğsünde, Vordis ellerini omuzlarına koymuş, koruyucu bir şekilde arkasında duruyor. "Gelin benimle oturun," diyor bize. "Yer var."

Zar zor, ama A'tam'a bakıyorum. "Kucağına oturabilir miyim?"

Başını sallar. "Ben sana yemek getireyim. Sen git otur." İçinde saklı tenceremin olduğu keseyi çıkarıp dikkatlice başımın üzerine yerleştiriyor ve belime sabitliyor. "Birazdan sana katılacağım." Bana bir öpücük veriyor ve sonra kürk pelerinini silkerek bana uzatıyor, sonra da insan kümelerinin arasından geçip ateşe doğru ilerliyor.

Gidip Angie'nin yanına oturuyorum, içinde tencere olan çantayı ayaklarımın arasına yerleştiriyorum ve A'tam'ın kürklü pelerinini bacaklarımın üzerine katlıyorum. Beni selamlarken gülümsüyor, Glory'nin göğsüne yapışmasını kesiyor ve bebeği omzuna yatırıp gazını çıkarıyor. "Bugün av nasıldı?" diye soruyor.

"Çok kötü değil." Bu bir çeşit gerçek mi? Çalışmalarımı kontrol etmek için çömlek mağarasına gitmeden önce A'tam'ın tuzaklarını kontrol ettik. Öldürdüklerimiz şu anda donmuş durumda, bu yüzden yarın sabah derilerini yüzüp etlerini tütsülemeye çalışacağım. "Bir çift hoppers ve genç bir kar kedisi."

Angie'nin gözleri büyür. "Seni kar kedisi postuyla takas edebilir miyim? Vordis'e bir pelerin yapıyorum ve birkaç taneye daha ihtiyacım var."

Omuz silktilim. "Tabii. Sabah uğrarım. Fazladan çayınız varsa biraz çayım azaldı."

Angie bebeğin sırtını sıvazlayarak, "Sana fazladan bulacağım," diye söz veriyor. Yüzünde tuhaf

bir ifade beliriyor ve eşine bakıyor. Vordis de aynı hızla eşinin alnına bir öpücük konduruyor ve bebeği kucağına alıyor.

bebek ve onunla birlikte uzaklaşıyor. Angie özür dileyerek, "Bezini değiştireceğim," diyor. "Bebekler dağınık olur." "Ne yani, herkes altına sıçmıyor mu? Bana yalan söylemişler," diye şaka yapıyorum. Birbirimizi izliyoruz.

Vordis bebeği arka köşeye götürür. Biri ona bir mumluk uzatıyor ve o da bunu gömme bir rafın üzerine koyuyor, kızını da oradaki alt değiştirme masasının üzerine yatırıyor. Bu kadar çok aile büyüdüğü için pansiyonda bir bebek istasyonuna kesinlikle ihtiyaç vardı ve ben izlerken Rukh kucığında kendi küçük kızıyla oraya gidiyor ve iki adam sessizce konuşuyor.

Bu kadar çok ilgili baba görmek güzel, diye düşünüyorum hüznle. Kendi babamla ilgili anılarım, doğum günlerinde ara sıra gelen bir çek -ki annem hemen kapıştırdı- ve bir günden fazla sürmeyen birkaç yaz ziyaretinden ibaretti. Dünya'dan ayrıldığımı bildiğinden şüpheliyim... ya da umursadığından. Ama burası öyle değil. Dostumu bulmak için kulübeyi tarıyorum... ve onu Gail ve Vaza ile birlikte buluyorum. Görünüşe göre Gail iki kase yemek hazırlarken A'tam bebek Z'hren'i havaya atıp güldürüyor. A'tam bebekleri sever. İlişkimizde hiç endişelenmediğim tek şey bu - bir aile babası olmaya fazlasıyla hazır.

Angie ve Elly (diğer yanımda) ile bebekler hakkında sohbet ediyorum. Elly'nin karnı iyice belirginleşmeye başladı ve daha heyecanlı olamazdı. Zaman zaman arkadaşşıma bakıyorum, ama o sosyal bir kelebek olmakla meşgul ve bana geri dönmekten önce herkesin çocuklarıyla oynuyor. Ben aldırmiyorum. O'jek benim için bir kase yemek dolduruyor ve getirirken başıyla selamlıyor. Artık resmi olarak Gölge Kedi olduğuma göre, klanın erkekleri üzerime bir kız kardeş gibi titriyor, ki bu tuhaf bir dönüş. Yine de kabul ediyorum. Daha önce hiç bir ailem olmamıştı, gerçekten, ve şimdi bazen kavga etsek bile bir ailem varmış gibi hissediyorum.

O'jek'in rostosu hafif otlu ve lezzetli; ben kâsemi temizler temizlemez A'tam bir tur daha yemekle geri dönüyor. Dizlerimin arasına oturabilmek için içinde tencere olan deri çantayı taşıyarak bacaklarımın arasına çöküyor. Sohbet meyve mağarasına doğru dönüyor ve hava daha güzel olduğunda bir gezi yapmaktan bahsediyoruz. Burada koyda hava çok kötü değil ama dağlara doğru ilerledikçe daha da kötüleşiyor. Elbette kimse geride kalmak istemiyor, bu yüzden stratejilerden bahsediyoruz - kızaklardan kayaklara, dragon-back'ten acımasız sezon bitene kadar beklemeye kadar her şey (ki kimse bunu yapmak istemiyor).

Çok güzel bir akşam ve aynı anda hem hiçbir şey hem de her şey hakkında konuşuyoruz ki bu her gece böyle oluyor. Flor sonunda ortaya çıkıyor, uzaktan bana el sallıyor ve sonra ateşin uzak tarafına oturuyor, sa-khui grubu tarafından Sam ve Sessah'ın arasına sıkıştırılıyor.

A'tam yemeğini bitiriyor ve bacağıma yaslanıyor, kuyruğu memnuniyetle yere çarpıyor. Konuşmak ve çömleklerimden bahsetmek için mükemmel bir zaman, ama bir aptal gibi oyalanıyorum. A'tam beni acele ettirmiyor ama vücudundaki heyecanlı gerginliği hissedebiliyorum. Heyecanlı... benim için.

Beni karar veren de bu farkındalık oldu. "Bir dakikanız var mı? Size bir şey göstermek istiyorum."

Angie ve Elly merakla bana bakıyorlar. Ateşin karşısında Daisy ve O'jek de duraksıyor. Uzun evin aşağısının aniden son derece sessizleştiğini ve tüm dikkatlerin benim üzerimde olduğunu fark ediyorum. İnsanlar biraz dedikoduyu sever ve ben de kesinlikle o insanlardan biriyim, bu yüzden yargılayamam. Yüzler denizine bakıyorum - Hannah, Callie, Penny, Steph, Veronica, Lauren - ve derin bir nefes alıyorum. Bunu yapabilirim.

A'tam sözünü sakınmadan çantayı bana uzatıyor ve sonra dizimi sıkıyor. Bana gururla gülümsediğini anlamak için ona bakmama gerek yok. Pekâlâ o zaman. Elimdekileri gösterme zamanı. Çirkin küçük tenceremi çantamdan çıkarıyorum. "Son birkaç aydır kendime nasıl çömlek

yapılacağını öğretmeye çalışıyorum. Sanırım çözmüş olabilirim."

Bir duraklama var.

Uzun evdeki heyecana hazırlıklı değildim. Herkes aynı anda konuşmaya başladı.

Eller çömleğe uzanıyor ve herkes çok heyecanlı. Onu bir sonraki ele veriyorum ve sonra sanki tüm kabile ona dokunmak ve haykırmak istiyor gibi görünüyor. Kimse ne kadar eğri büğrü olduğuna ya da ne kadar uzun sürdüğüne gülmüyor. İnsanlar sırtımı sıvazlıyor ya da bana doğru kuşkulu gülümsemeler atıyor.

Gail tencereyi göğsüne bastırırken Liz, "Bu harika," diyor. "Yemek yapmayı ne kadar kolaylaştıracağını bir düşünsene!"

"Aşık oldum," dedi Gail bana. "Lütfen daha fazlasını yapabileceğini söyle."

"Deneyebilirim," diyorum utanarak. "Hâlâ süreçteki bazı pürüzleri gidermeye çalışıyoruz ama ilerleme kaydediyoruz."

Utangaç, sessiz Elly dizime dokunuyor. "Bana öğretecek misin?" Başımı sallıyorum ve o da bana saf bir sevinçle bakıyor. "Öğrenmeyi çok isterim."

"Bunu kendi kendine öğrendiğine inanamıyorum." Veronica büyülenmiş görünüyor. "Nereden başlayacağını nasıl bildin?"

Buna böbürlenmeden nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum ve boğazım düğümleniyor. A'tam dizimi sıkıyor. "Br'chit zeki, değil mi? Aklına koyduğu her şeyi yapabilir."

Tanrım, bu adamı seviyorum. Öne doğru eğilip kollarımı boynuna doluyorum ve heyecanlı sorulara cevap vermeye çalışıyorum. O yanımdayken her şeyi başarabileceğimizi hissediyorum. Birlikte.

Ve gerçekten de çiftleşmenin anlamı bu, değil mi? Bebek yapmaktan daha fazlası. Annemle babam bir bebek yaptı ve bakın onları nereye getirdi. Ama çiftleşme ortaklıkla ilgilidir. Arkadaşlık. Güven. Sevgi.

Birbirinizi dinlemek. Diğerinin neye ihtiyacı olduğunu duymak ve bunu sağlamak. A'tam ile bunların hepsine sahibim.

Kolay olmadı - muhtemelen hiçbir zaman kolay olmayacak - ama kesinlikle buna değdi. Düşüncesiz, kibirli, aptal, harika, özenli, yakışıklı eşimi dünyadaki tüm çanak çömleklere değişmem. O kusurlu, ama onun kusurları benimkilerle eşleşiyor ve birlikte?

Birlikte mükemmeliz.

YAZARIN NOTU

Merhaba!

Sanki kitap çıkarmayalı çok uzun zaman olmuş gibi geliyor. İnsanlar her 6 ayda bir kitap yayınlamaya nasıl delirmiyorlar?!

(Komik hikaye - ayda bir kitap yazan yazarlara her zaman bazı şeyler söylenir. "Biraz yavaşlarsan daha iyi bir kitap yazarsın" gibi şeyler ki bu da dişlerimi gıcırdatmama neden oluyor. Hızlı yazıyorum, evet. Günde en az 4.000 kelime yazmaya çalışıyorum ve neredeyse haftanın her günü çalışıyorum. Matematiksel olarak, bu şekilde her ay bir kitap çıkarabiliyorum. Kitap masamda daha uzun süre kalırsa, tek yaptığım aynı cümleyi on altı kez yeniden yazmak ve sonra orijinaline geri dönmek oluyor. Kitabın masamda daha uzun süre kalması onun daha iyi bir kitap olduğu anlamına gelmiyor. Bu, dedikleri gibi 'resmi sevmek' için çok daha fazla zaman harcadığım anlamına gelir. Daha fazla zaman daha iyi kitap anlamına gelmez. Bazen bu sadece yazarınızın başparmağını kıcına sokarak çok fazla zaman geçirdiği anlamına gelir :)

HER NEYSE.

Bu kitabın çıkmasının neden bu kadar uzun sürdüğü hakkında konuşalım. Sanırım birçok şeyin karışımıydı.

- 1) 2020
- 2) Özellikle Kasım 2020
- 3) Bridget ve A'tam'ın bir sürü geçmişi vardı.
- 4) Ben de seri üzerinde çalışıyordum

Dürüst olalım - Kasım 2020 büyük olanı emdi. Amerika'da olmasanız veya siyasetten kaçınmaya çalışsanız bile, yardım edemezsiniz ama içine çekilirsiniz. Çok üzücüydü. Çok dikkat dağıtıcıydı. Zaten kaygı düzeyi yüksek bir insan olma eğilimindeyim ve bu nedenle kendimi her beş dakikada bir haber sitelerini kontrol ederken buldum. Kitap yazmak için neyin elverişli olmadığını biliyor musunuz? Bu.

Ben de yazar tikanıklığını aşmak için ÜÇ kitap üzerinde çalışmayı düşündüm. CORSAIRS üzerinde çalıştım: ADIRON üzerinde çalıştım, bu kitap üzerinde çalıştım ve WED TO THE WILD GOD (Anchor & Aspect #3, umarım baharda bir noktada bitecek) üzerinde çalıştım. Ruby, bu harika bir fikir gibi gelmiyor diye düşünüyorsanız... haklısınız. Çok haklısın. Her şeyin gerisinde

kaldım. Strese girdim, beynim patladı ve Great British Bake Off'un dört sezonunu arka arkaya izledim.

(Yan not, İngilizler neden her şeyin içine çekirdeksiz kuru üzüm ve zencefil koyarlar? Bu başka kimseye garip geliyor mu?)

Ve bu kitap üzerinde çalışmak daha uzun sürdü. Bunun için bir mazeret yok. Bridget ve A'tam'ın sorunlu bir geçmişi vardı ve birçok başka hikayenin arka planında ortaya çıktılar, bu yüzden hepsini yeniden okumak ve her şeyi bir araya getirmek zorunda kaldım, böylece başka bir kitapta Y yerindeyken X yerinde olmadıklarından emin oldum.

(Yan not, bunu kendime yapmayı gerçekten bırakmalıyım.)

Ama! Seçim bitti. Bu çılgın çocuklara odaklanabilmek için VAHŞİ TANRI'yı bir kenara bıraktım ve tabii ki kitap sonunda bitti. Ben memnunum, umarım siz de memnunsunuzdur ve umarım kimseyi (herhangi biri = Bridget, A'tam ya da yazar olarak beni) boğmak istememişsinizdir.

Bir dakikalığına Bridget ve A'tam hakkında konuşalım. Bir süre onları eşleştirmeyecektim. Birlikte yatmalarını sağlayacak ve sonra onları farklı insanlara taşıyacaktım. Kötü seks yaptılar (Editörüm bir buz gezegeni barbarının kötü seks yaptığını öğrenmenin tek boynuzlu atların var olmadığını öğrenmek gibi olduğunu söyledi) ve bu nedenle birbirleriyle işleri bitti.

Ama zaman geçtikçe, yatakta berbat (ve gerçekten berbat) bir kahramana sahip olma ve onun kendini kadın kahramana kanıtlamak zorunda olması fikri hoşuma gitti.

Ayrıca ilişkilerinin yürümemesinin tek bir kişinin suçu olmasını da istemedim. İlişkilerinin gidişatında A'tam kadar Bridget'in de hatası vardı. Bridget konuşmadı, A'tam da dinlemedi.

Bunun temelde NEDEN OTURUP BEŞ DAKİKA KONUŞMADIKLARINI anlatan bir hikaye olduğunu biliyorum. Eminim bazılarınız bunun için bana bağıryordur. Ama! Şöyle düşündüm, tamam, yetişkin sohbeti yapmayan iki karakterimiz var. Bu neden? Ve kafalarının içinde biraz daha dolaştım. A'tam kolaydı elbette. Kibirli ve sabırsız biri, bu yüzden birini neden dinlemeyeceğini hayal etmek kolay ve Bridget'in adı meselesini ele alışı da bu açıkça görülüyor. Bridget'in de belirttiği gibi, önemli olsaydı daha çok çabalarlı.

Bridget için, bunun sadece onun bir pislik olmasıyla ilgili bir durum olmasını istemedim. Ne istediğini söylemediği için kötü seks yaptılar. Bir ileri bir geri gidiyorlar çünkü ne istediğini bilmiyor. Onun için, bu onun geçmişiyle ilgili olmalı. Küçük yaştan itibaren sürekli bağımsız olmaya ve yardım istememeye zorlanan biri ihtiyaçlarını iletemeyecektir. Bu yüzden ona talepkar ve soğuk bir anne (her zaman ebeveynliğe geri dönüyor, değil mi?) ve bir yatılı okuldan diğerine zıplayan bir hayat verdim. Sadece kendine güvenmeyi ve asla ama asla zayıflık göstermemeyi öğrendi.

BU YÜZDEN İKİSİNİN DE TERAPİYE İHTİYACI VAR.

İletişim her iyi ilişkinin anahtarıdır. Sadece A'tam ve Bridget için değil, her ilişki için. Terapiyi olumlu bir şey olduğu bir romantizmde göstermek istedim çünkü nedense terapinin kötü bir şey olduğuna dair bir damga var. Terapi harika bir şey. Başına gelenlerle nasıl başa çıkacağını öğrenmek neden kötü bir şey, asla bilemeyeceğim.

Ayrıca Bridget ve A'tam'ın terapinin ve iletişim kurmayı öğrenmenin devam eden bir süreç olduğunu anlamalarını istedim. Bir kerede olup bitecek bir şey değil. Elbette yardımcı olsa da, Roma bir günde inşa edilmedi ve bir saatlik bir seansta ömür boyu süren takıntıları veya bencil davranışları çözemezsiniz.

Konusu 'sikin çok büyük olması' olan bir kitabı neden yazdığımı da anlatabilirim ama... Eğlenceli miydi? Motivasyonumun bu olduğunu söyleyebilir miyim? Çünkü motivasyonumun bu olduğundan oldukça eminim. A'tam'ın aleti hiçbir zaman gerçekten sorun olmadı - konuşmamaları ve onu Titanik'in fırlatılması için hazırlamamasıydı.

Tamam! Tamam! Bir kitap için yeterince saçmaladığıma eminim. Icehome'da işlerin nereye gittiğini merak ediyorsanız, bir sonraki kitap muhtemelen Steph olacak. Geriye kimler kaldı diye merak ediyorsanız, elimizde hâlâ Sam, Daisy, Flor, Steph ve Tia. Ayrıca Kim Kimdir listesini de

biraz güncelledim.

klan bağlantıları ve eşlerin eşleştirilmesi. Eğer (daha az değil de) daha kafa karıştırıcı geliyorsa bana bildirin.

Sırada ne olduğuna gelince - CORSAIRS: ADIRON muhtemelen önümüzdeki bir ya da iki hafta içinde çıkacak! Eğer seriyi Facebook'tan ya da web sayfamdan takip etmediyseniz, uzay korsanlarının saçmalıklarıyla dolu günlük bir bölüm. Şimdiye kadar çok eğlenceliydi ve bir sonraki seriye (çok yaratıcı bir şekilde CORSAIRS: KASPAR olarak adlandırıldı) Ocak ortasında başlayacağız.

Ayrıca Ocak ayında, WHEN SHE'S BOLD, WHEN SHE DANCES'da kısa bir süre görünen Lucy'nin oynadığı bir Risdaverse novellası olacak. Ayrıca muhtemelen Harlow ve Rukh'un balayı kısa hikayesi, ama beni buna zorlamayın!

Hepimiz parmaklarımızı çapraz yapalım ve 2021'in bizim için 2020'den daha iyi olması için hep birlikte dua edelim, Ruby

ICEHOME SAHİLİ İNSANLARI

'Kazazedeler'

- **Angie** - Plaj kampındaki yetişkin kadın. Uyandırıldığında gizemli bir bebeğe hamile. Glory'yi (klon bir dişi) doğurur. Vordis'te yankılanır. Şimdi tekrar hamile.
- **Vordis (Vohr-DISS Floor-Miss ile kafiyeli)** - Kırmızı "ikizlerden" biri, a'ani adı verilen bir ırkın eski gladyatörleri. Başka bir klon olan Thrاند ile uzun süredir arkadaş/kardeş. Gerçekten sadık olan. Acı sos. Angie'ye yankılanıyor.
- **Glory** - Angie'ye yerleştirilmiş bir qura'aki klon bebeği. Yeni doğmuş ve çok tatlı.
- **Willa** - Güneyli tınısı olan yetişkin bir kadın. Lo'nun arkadaşı. Gren'in en ateşli savunucusu. Gren'e benziyor. Hamile.
- **Gren (HEN ile kafiyeli)** - Çirkin, vahşi eski gladyatör erkek. Görür görmez saldırır. Willa'ya benziyor. Aayla'ya göre yumuşak ve tüylü.
- **Veronica** - Gezegendeki en yeni şifacı. Geldiğinde Ashtar'la rezonansa girdi. Biraz sakar. Hasta başı davranışları üzerinde çalışması gerekiyor. Hannah'yı asistanı olarak görevlendirdi. Bebek Katamneas'ın (kısaca Kata) yeni annesi.
- **Ashtar (Ash-TARR)** - Flörtöz altın rengi eski gladyatör ve eski köle. Bir ejderha olarak "savaş formuna" dönüşebilen ve telepatik iletişim kurma yeteneğine sahip Drakoni erkeği. Veronica ile hemen rezonansa girer. Damızlık. Katamneas'ın (kısaca Kata) yeni babası.
- **Katamneas** (Ka-TAHM-nee-us) veya (KAT-uh) - Veronica ve Ashtar'ın yeni doğan yarı-drakoni oğlu.
- **Thrاند ('Bland' ile kafiyeli - kimse ona bunu söylemiyor)** - Kırmızı "ikizlerden" biri, a'ani adı verilen bir ırkın eski gladyatörleri. Vordis ile uzun süredir arkadaş/kardeş. Asabi, rekabetçi olan. Ketçap. Nadine'e benziyor.
- **Nadine** - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Avcı ve mücadeleci. Thrاند'a benziyor.
- **Tia** - Plaj kampında bir genç. Sessah'la ve muhtemelen diğer herkesle flört ediyor. Çiftleşmemiş tüm erkeklere kişisel haremiymiş gibi davranıyor. Şimdilik Croatoan'a transfer edildi.
- **Steph** - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Eski psikoloji öğrencisi. Neolitik terapist.
- **Flordeliza** - Sahil kampında yetişkin dişi. Bir zamanlar hemşireydi. Bir çeşit palyaço. En yaşlısı

32'de 'yeni' grup. Filipinli. İğne konusunda yetenekli.

- **Samantha** - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Sessiz. Güzel. Dünya'daki eski barista. Buz gezegeninde olmayı gerçekten çok seviyor ve bunu kimse anlayamıyor.
- **Daisy** - Yeni gelen! Mardok'un eski dostu Niri tarafından buz gezegenine bırakıldı. On yılı aşkın süredir eski köle. Çok güzel. Son derece heyecanlı ve çiftleşmeye ve bebek sahibi olmaya hazır, bu da çiftleşmemiş herkesin ondan nefret ettiği anlamına geliyor. Burnunu herkesin işine sokmaya bayılıyor.

Eski Kabileden (Croatoan)

- **Raahosh (Ruh-HOSH)** - Croatoan kabilesinin avcısı. Karmakarışık boynuzları var. Liz ile çiftleşti ve 3 kızı var, Raashel, Aayla ve şimdi de Ahsoka. Genelde etrafta olmak hoş değildir (eşi hariç).
- **Liz** - Raahosh'un huysuz insan eşi. Raashel, Aayla ve yeni doğan Ahsoka'nın annesi. Yıldız Savaşları ineği. Tuzlu.
- **Raashel (Ruh-SHELL)** - Liz ve Raahosh'un en büyük kızı. Biraz ispiyoncu.
- **Aayla (Ay-LAH)** - Liz ve Raahosh'un ortanca çocuğu. Gren tarafından büyülenmiş.
- **Ahsoka (Uh-soh-kuh)** - Liz ve Raahosh'un yeni doğan kızı.
- **Sessah (SESS-uh)** - Croatoan'dan bekar, sırık gibi, genç sa-khui. Şu anda Icehome'daki tüm bekar kadınların gözlerini kamaştırıyor. Tia'nın sürekli tüm bağlanmamış penislerle flört etmesine kızgın. Utangaç.
- **Rukh (ROOKH)** - Croatoan kabilesinin avcısı ve eski yayıncı. Eşi Harlow'dur. Raahosh'un kardeşi, Rukhar'ın ve şimdi de Daya'nın babası.
- **Harlow** - Rukh'un eşi, Rukhar ve yeni doğan Daya'nın annesi. Mardok'a parçalanmış gemilerden çalınan/yağmalanan teknoloji konusunda yardımcı olur.
- **Rukhar (ROOKH-arr)** - Harlow ve Rukh'un küçük oğlu.
- **Daya (DIE-uh)** Harlow ve Rukh'un yeni doğan kızı.
- **Farli (FAR-lee)** - Az sayıdaki sa-khui dişisinden biri. Mardok ile çiftleşti ve Chompy adında evcil bir dvisti var. Hamile.
- **Mardok (Mar-DOCK)** - Buz gezegeninde kalmayı seçen eski asker. Teknoloji gurusu. Farli ile çiftleşti.
- **Taushen (Tow (inek ile kafiyeli)-SHEN)** - Avcı ve Brooke'un eşi. Icehome kampına yeni geldi.
- **Brooke** - yakın zamanda Taushen ile çiftleşti. Dünya'daki kuaför, Icehome kampına yeni geldi. Beş dakikadan fazla hareketsiz oturan herkesi örer. Hamile.
- **Bek (BECK)** - Avcı ve Elly'nin eşi. S'bren ve Penny ile birlikte Icehome kampına yeni geldi. Kendini tamamen kadınına adanmış. Onun dışında bir tür kaçık canavar.
- **Elly** - On yılı aşkın bir süre boyunca uzaylı esaretinde tutulan dişi insan. Çok kırılgan ve utangaçtır ve huzursuz olduğunda gerileme eğilimi gösterir. Gail'e tapıyor. Bek'e tapıyor. Yıldızları sever.

Güçlü Kol Klanı

- **K'thar (Kuh-THARR)** - Hunter, Strong Arm'ın fiili lideri, Lauren/Lo'ya benziyor. Kki/Fat One'ın sahibi.
- **Lauren/Lo** - Plaj kampında yetişkin kadın. Bir zamanlar gözlükleri vardı. Sorun çözücü olmayı seviyor. K'thar'a benziyor, yeni hamile. Marisol'un arkadaşı.
- **Şişman Bir/Kki (KUH-kee)** - klanın gece kuşu evcil hayvanı
- **J'shel (Juh-SHELL)** - Güçlü Kol'un genç avcısı, Hannah'ya benziyor. Çok neşeli. Uzun örgü. Edepsiz konuşmacı.
- **Hannah** - Ada kabileleri geldiğinde J'shel'e yankılanır. Yeni hamile. Yerleşik işgüzar. Şimdi Veronica'nın asistanı ve bitki depolarından sorumlu.
- **N'dek (Nuh-DECK)** - Güçlü Kol Avcısı, yakın zamanda bir kaari saldırısında bir bacağını kaybetti. Artık depresyonda değil ve ateşin etrafında çok oturuyor. Devi ile rezonansa girdi ve protez bacağı var.
- **Devi** - Plaj kampındaki geveze yetişkin kadın. Bilim adamı inek. Saç çevirici. Dinozorları sever. N'dek'te yankılanıyor ve yeni hamile.
- **Gail** - Z'hren'in evlatlık ebeveyni, bir zamanlar Croatoan'lı olan yaşlı insan dişi. Kabilede ona izin veren herkese annelik yapmayı seviyor.
- **Vaza** - Z'hren'in evlat edinilmiş ebeveyni, yaşlı sa-khui erkeği, bir zamanlar Croatoan'lı. Çoğu kötü olan tavsiyeler vermeyi sever.
- **I'chai (Göz-utangaç)** - merhum kadın, Z'hren'in annesi
- **Z'hren (ZRENN)** - Güçlü Kol'un yetim çocuğu, şimdi Gail ve Vaza'nın çocuğu

Uzun Boynuz Klanı

- **R'jaal (Arr-JAHL)** - Uzun Boynuz'un klan lideri. Biraz yalnız.
- **T'chai (Tuh-SHY)** - Uzun Boynuz Avcısı, Marisol'e rezonansa girer. Adada skylaw tarafından saldırıya uğrar ve neredeyse yaralarından ölür, bu yüzden şifacı rezonansını durdurur. Sonunda Mari ile yeniden rezonansa girer.
- **Marisol** - Plaj kampında saklanmayı seven, korkmuş yetişkin kadın. Lo ile birlikte adada mahsur kalır. T'chai ile rezonansa girer. Hastalığı nedeniyle rezonansları şifacı tarafından 'kapatılır'. Yakın zamanda T'chai ile yeniden rezonansa girdi.
- **M'tok (Muh-TOCK)** - Uzun Boynuz'un Avcısı, Callie'ye benziyor. Her şeyin düzenli ve tertipli olmasını sever. Biraz sinsi.
- **Callie** - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Harry Potter hayranı. M'tok'a benziyor. M'tok'tan da çok uzun süre nefret etti. Bunu atlattı.
- **S'bren (Suh-BRENN)** - Avcı, M'tok'un kardeşi. M'tok'un beyninin kas gücü (Pinky?). Kadınların etrafında hödük. Penny'yi kendisi için çalışıyor ve ona yankılanıyor.
- **Penny** - Sahil kampındaki yetişkin dişilerden biri. Avlanmayı öğreniyor. İnsan güneşi.

Macerayı ve iyi vakit geçirmeyi sever. S'bren tarafından alındı. S'bren'e yankılanıyor.

Gölge Kedi Klanı

- **I'rec (I WRECK)** - Klan lideri. Bir çeşit bok karıştırıcı. Tia'nın flört hedeflerinden biri.
- **O'jek (Oh-JECK)** - Avcı. Sessiz. Tia'nın flört hedeflerinden biri. Yemek yapmayı sever. Utangaç olduğu söyleniyor.
- **A'tam (Uh-TAMM)** - Avcı, adanın en yakışıklısı olduğu söylenir. Pek balık oltası değil. Sonunda Bridget'te yankı buldu. Vay be.
- **Bridget** - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Veronica'nın arkadaşı. A'tam ile takıldı. A'tam'dan ayrıldı. A'tam'a bağlandı. Artık karmaşık değil.
- **U'dron (Ooh-DRONN)** - Avcı. Fisher. Sportif bir tip. İyi davul çalar. Geç olgunlaşır, kendini kanıtlar. Raven'a benziyor.
- **Kuzgun** - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Adına rağmen sarışın. Hippi ebeveynleri var. Şarkı söylemeyi ve dans etmeyi seviyor. Gerçek adının Louise olduğu, aslında hippie olmadığı ve striptizci olduğu ortaya çıktı. Yine de harika. Juth ve Pak'ın bulucusu. U'dron'la rezonansa giriyor.

Serseriler Klanı

- **Juth (joooth)** - Mal karşılığında Kuzgun'u yakalayan serseri erkek. Pak'ın üvey babası. Şu anda Icehome sahilinde sinsice dolaşıyor ama kabileye katılmayacak.
- **Pak (sürü)** - En küçük dışlanmış! Juth'un evlatlık oğlu.

DAHA FAZLA OKUMAK İSTER MİSİNİZ?

Tüm kitaplarım Kindle Unlimited'ta, yani gönlünüzce ödünç alabilirsiniz! Eğer daha fazla kitap arıyorsanız işte size önerilerim.

Icehome'a en baştan başlamak ister misiniz?

[Lauren'in Barbarı](#)

...ya da EN BAŞTAN başlamak mı?

[Buz Gezegeni Barbarları](#)

Ya da belki biraz tatlılık ve kedi-uzaylı gladyatör bir kahramanla destansı bir yavaş yanma havasındasınızdır?

[Mırıldandığında](#)

Ya da belki okumak için çok az zamanınız var ve tek başına duran tatlı ve güvenli bir şey mi istiyorsunuz?

[Uzaylı'nın Posta Siparişi Gelin](#)

İyi eğlenceler!

